

HONI SOIT QUI MAL Y PENSE

DIEU · ET · MON · DROIT

GRAMATICA

INSTITVTIO
GRÆCAE
GRAMMATICES
COMPENDIARIA,
In psum ragiae scholae
Westmonasteriensis.

Scientiarum janitrix gram-
matica.

LONDINI:
Excuderunt S. Buckley, et
T. Longman, Regii in La-
tinis, Græcis, et Hebraicis
Typographi. 1790.

Cum Privilegio.

DIALECTICA

RHETORICA

GEOMETRIA

MUSICA

ARITHMETICA

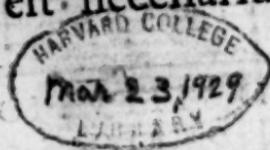

ASTRONOMIA

ELBERT 2117.90
A.

P

Studium grammatices omnibus
est. necessarium.

Douglas Stanley Abbott
DAMOCHARIS.

Mή νεμέσας αιοῖτι, χάρις βανοῖσιν ὅπεδεῖ.
Ne parva aufereris, inest sua gratia parvis.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.
Τῶν ιστοριῶν συναγωγὴς τυγχάνει,
Καὶ λέξιν ὄρθω, καὶ μέτροις ἐφιστάνει.
Μηχ. ὁ Ψελλός.

* Epis.
qua via.

P R A E F A T I O.

ALTERVM jam saeculum ad finem vergit, cum vir pietate et doctrina praeflans, Edwardus Grantus, scholae regiae Westmonasteriensis moderator, Graecam grammaticam in usum scholae ejusdem publicavit. Quoniam autem praecepta illic tradita ex celeberrimis ante id tempus grammaticis, quorum nomina recenset¹, maxima ex parte collegerat, Graecae linguae spicilegium prae modestia appellare ipsi placuit. Attamen, qui diligenter perlegerit, magno labore ac studio auctori suo constitisse facile agnoscet; cui et illud laudis tribui debet, quod primus inter nostrates eam provinciam aggressus sit². Scripta est forma dialogi inter praeceptorem et discipulum instituti, et in lucem prodiit, schedis in quarto complicatis, anno Domini 1575³; quo tempore auctor trigesimum aetatis suae, et scholastici regiminis tertium nondum compleverat⁴. Sea cum partim mole sua, et partim pretio, communi puerorum usui minus accommodatur; Gulielmus Camdenus, qui in schola ista moderanda Granto successit, in compendium a se redactam edidit hoc titulo: Institutio Graecae grammatices compendiaria, in usum regiae scholae Westmonasteriensis. De qua re V.R. Thomas Smithus S.T.D. in

¹ Epist. dedic. p. 1. ² Ibid. p. 2. ³ Haec unica fuit editio, de qua vid. Ames's *Typographica Antiquities*, pag. 316. ⁴ Ep. ded. p. 2.

Vita Camdeni a Je scripta haec habet: Mortuo viro doctissimo, Edwardo Granto, sacrae theologiae doctore, qui regiam scholam Westmonasterensem diu rexerat, mense Martis MDXCIII in ejus locum suffectus est *Camdenus*; quo nemo dignior, si longae per duodevinti annos in eadem palaestra exercitationes ex aequo jus ad succedendum non dedissent, cui illius praefectura demandaretur¹. Et mox: Anno 1597. Grammatica Graeca ab ipsius venerando decessore, quocum per aliquammultos annos concorditer et amantissime vixerat, olim composita, hactenus in schola regia obtinuerat; cuius rudimenta, cum multa ex parte laborarent deficerentque, non tam reformanda, quam de novo instituenda censens, observationibus, quas ex Graecis omne genus scriptoribus acri judicio et longo usu colegerat, sub severum examen revocatis, grammaticam novam non soli scholae, cui praeerat, sed universis per Angliam scholis deinceps inservitaram edidit². Haec ille. Sed in errore versatur vir eruditus, cum, mortuo demum Granto, in locum ejus Camdenum suffectum fuisse scribat, Anno enim 1589 E. Grantus S. T. D. Cantabrigiae creatus³, ecclesiae de Toppesfield in agro Essexiensi rectoris munus a regina Elizabetha, cui tunc erat a sacris, 22 Apr. 1598 consecutus est; vitaque tandem defunctus, 21 Octobris 1601 successorem habuit Gulielmum Smythum⁴.

Quinetiam in tempore assignando, quo primū grammatica Camdeni edita fuit, pariter lapsus est idem vir doctus;

¹ Viri Cl. Gulielmi Camdeni Vita, praefixa Epistolis, p. xviii.

² Ibid. p. xix. Vid. etiam p. lxxviii, et Athen. Ox. Vol. i. c. 481.

³ Fast. Cantabr. M s. ⁴ Newcourt Repertor. V. ii. p. 609.

Qui plura de illo scire cupit, Athen. Ox. V. i. c. 310. consulere liceat.

P R A E F A T I O.

qui sub anno 1597, ut vidimus, eam collocaaverit. Prima enim editio anno 1595 lucem aspexit, in qua Primitiva vocabula, Nomina mensium Graecorum, et Literarum nexus defuisse ostendit exemplar ejus anni, quod penes me est. Veruntamen fieri potest, ut alia quaedam editio, mihi nondum conspecta, anno 1597 prodierit, quae ab eo prima haberetur. Exemplar autem editionis anno sequenti excusae vir artis hujus inter alias peritissimus, mibique amicissimus, Petrus Newcome mecum communicavit; cui Primitiva vocabula et Nomina mensium Graecorum, quae in prima editione desiderabantur, in fine sunt annexa. Eas accessiones ex Joanne Surfino in suam grammaticam translulit Camdenus, quod in prima editione facere non poterat; quae eodem anno, quo opus illud Surfini prodit in Gallia¹, apud nos lucem videntur. At alteram illam Camdeni editionem, anno 1598 editam, cum prima conferens, posteriore in locis quamplurimis emendatam fuisse perspexi. Proxima editio, cuius videndi copiam nactus sum, anno 1604 in lucem venit; quae per omnia ferè, etiam in mendis typographicis, cum posteriori jam dicta ita consensit, ut ex ea fuisse impressam dubitare vix licet. Inter reliquias editiones, quae ad manus meas devenerunt, temporis ordine proximum sibi locum vindicat, quae anno 1615 vulgata fuit. Nihil autem novi exhibuit, praeterquam ornamenta quaedam; Septem scilicet artium liberalium imagines in fronte collocatas, Insignia regia paginae adversae affixa, et Arborem doctrinae sub finem adjunctam; quae

¹ Joannis Surfini Carnutis Nogentini Grammaticae Graecae libri sex; Accedit breve Lexicon primitivarum omnium totius Graecae linguae dictionum: Andegavi 1595. quarto.

omnia ex grammatica Latina ad hanc decorandam sumpta fuisse apparebant. In eo statu, quantum investigare potui, grammatica haec permanxit, donec anno tandem 1640 prodidit editio, quae elogium illud in fronte praese tulit: Prout oblata fuit authoritati, aucta et emendata. Nec temere haec quidem, sed vere pronuntiata esse, collatione cum prioribus editionibus facta, planè perspectum habui. Additiones autem ex novis quibusdam exemplis, partim substantivorum declinationibus, et partim dialectorum tabellis, quae prius desiderabantur, insertis praecepue constabant. Nihil amplius ad singulas grammaticae hujus partes constituendas tum deerat, praeter Literarum nexus, quos initio editionis anno 1653 excusae adjectos inveni; sed in alia post triennium publicata ad finem dimovebantur, ubi semper deinceps permanserunt. Ex eo tempore editiones, quamlibet numerosae, in nulla re momenti, quod sciam, inter se disereparunt. Per saeculi igitur dimidium et amplius grammaticam hanc diversis temporibus paulatim excultam et auctam fuisse, priusquam formam suam integrum acceperat, manifestum videtur. Mirari autem subit, Michaelem Maittaire, scriptorem aliquin non indiligentem, in Anna libis suis typographicis nusquam de illa, cuius usus in scholis nostris centum et sexaginta circiter annos nunc invaluit, mentionem fecisse.

Restat tantum, ut de nova hac editione pauca dicamus. Prima igitur cura fuit, ut a mendis quamplurimis, quae priores editiones temporis progressu haud parum corruperant, purgaretur. Graecas etiam partium orationis earumque affectionum appellations, quas vulgo adhibent grammatici, ut tironibus non modo inutiles, sed etiam impedimento,

mento, dum primis rudimentis initiantur, eximere consul-
tius ducebatur. In veteribus enim interpretibus et scholi-
astis legendis cognitio earum praecipue requiritur; quae, ut
occasio postulet, lexicorum ope levi negotio comparare lice-
bit. Tam varia autem et multiplex est Graeca nomina et
verba flectendi ratio, ut maximam in lingua hac discenda
difficultatem inde exoriri res sit manifesta. Quapropter, ut
illud incommodi, quantum fieri posset, levaretur; sub una-
quaque Substantivorum declinatione, exempla, ubi deerant,
eatenus aucta sunt, ut una cum diversis terminationibus
omnes accentuum varietates per singulos numeros et casus
exhiberent. Idem quoque in Adjectivis, quae breviter nimis
antehac tractabantur, pari ratione observatum est. Prae-
terea, ne quid decesset in Verbis explicandis, quod dissentium
usui inserviret; conjugationes verbi medii, verborum con-
tractorum, et in $\mu\acute{\iota}$ desinentium, per modos et tempora nunc
primam acceperunt. Porro, ut singulae cujusque temporis
personae in verborum paradigmatis accentu suo notarentur,
eadem cura, ac de nominibus paulo supra exposuimus, ubique
fuit adbibita. Hinc enim pueri eadem opera, qua voces de-
clinabiles inflectere discunt, Accentum etiam diversam ra-
tionem facile percipient; cuius rei accurata cognitio ma-
gnam saepe in Graeca lingua ad fert utilitatem. Nam, ut
alia omittamus; multa vocabula iisdem literis scripta, sensu
vero discrepantia, diversa ejusdem accentus sede distinguun-
tur: ut, θεὰ dea, θέα spectaculum; ἵχθυοφάγος qui pisces
edit, ἵχθυόφαγος qui a piscibus comeditur. Contra au-
tem diversus in eadem sede accentus syllabarum quantia-
tem interdum indicat: sic, χρήσια usus a longam habet,

μουσα

P R A E F A T I O.

uerba sua a brevem. Quintam plures nunquam ejusdem vocis affectiones easdem literas habent, sive in diverso accentu, sive diversa etiam ejusdem accentus sede, discriminis causa notantur: ut, πονται fecisse, πονται fecerit, πονται fac; omnia a view facio. Catalogus anomolorum verborum non auctior tantum, sed multo etiam emendatior invenietur. Syntaxeos praecepta eodem modo, ac in Latina grammatica, disposuimus; quo facilius utriusque linguae in vocum constructione aut congruentia, aut discrepancia, inter se conferendo appareret. Pauca autem praecepta, quae necessaria videbantur, in locis quibusdam de novo sunt adjecta. Dialectorum tabella, lineolis interpositis ubique jam distincta, longè paratiū debinc consuli poterit. Quod de Anomalis etiam in ipsa pariratione dicatur. Verum enim vero, ne accessionibus memoratis, et aliis quibusdam passim insertis, liber emptorum dispendio nimis excrevisset; Primitiva vocabula, quae saepius ab aliis seorsum sunt edita, prorsus omittere necessarium inveniebatur. Eademque de causa quaedam notulis explicata typis minoribus excudi, et in marginem rejici, curavimus. Caeterum Anni Attici rationem, clarius expositam, et puerorum captui magis accommodatam, liceo suo retinere visum est. Huic denique subnexa est Abbreviationum tabella, auctior paulò quam antehac facta; cuius tamen auxilio tyrunculi minus jam aliquandiu indigebunt, quia in hac editione Graeca vocabula illorum gratia ex literis singularibus ubique conficiuntur.

I. W.

INSTITVATIO

INSTITV TIO

GRAECAE GRAMMATICÆ.

GRÆCAE grammatices quatuor sunt partes; orthographia, etymologia, syntaxis, et prosodia.

I. DE ORTHOGRAPHIA.

LITERAE sunt viginti quatuor, quae h̄ic sequuntur.

Figura.	Nomen.	Potestas.
A α	ἄλφα	alpha
B β	βῆτα	beta
Γ γ	γάμμα	gamma
Δ δ	δέλτα	delta
E ε	ὲ φιλὸν	e psilon
Z ζ	ζῆτα	zeta
H η	ῆτα	eta
Θ θ	Ṯῆτα	theta
I ι	ἰῶτα	iota
K κ	κάππα	kappa
Λ λ	λάμβδα	lambda
M μ	μῦ	mu
N ν	νῦ	nu
Ξ ξ	ξῖ	xi
O ο	ὸ μικρὸν	o. micron
Π π	πῖ	pi
R ρ	ῥῶ	rho
Σ σ	σῖγμα	sigma
T τ	ταῦ	tau
Υ υ	ὺ φιλὸν	u psilon
Φ φ	φῖ	phi
X χ	χῖ	chi
Ψ ψ	ψῖ	psi
Ω ω	ὼ μίγα	o mega)

¹ Sub Orthographia h̄ic continetur et Orthoëpia.

² Parvum et magnum figuram denotant, breve et longum quantitatem.

³ In secundum initio scribitur Ζ, in principio et medio σ, et Σ in fine.

Institutio Graecae

Divisio literarum.

Ex literis septem sunt vocales, α , ε , η , ι , \o , υ , ω .
Reliquae septemdecim sunt consonantes.

Divisio vocalium.

VOCALES longae sunt α , ε : breves, ι , \o : ancipites,
 α , ι , υ .

Mutabiles sunt α , ε , \o : immutabiles, η , ι , υ , ω .
Praepositivae sunt α , ε , η , \o , ω : subjunctivae, ι , υ .

DIPHTHONGI propriae sunt $\alpha\iota$, $\alpha\upsilon$, $\varepsilon\iota$, $\varepsilon\upsilon$, $\o\iota$, $\o\upsilon$:
impropriæ, α , η , φ , $\nu\upsilon$, $\nu\iota$, $\omega\upsilon$.

Mutabiles sunt $\alpha\iota$, $\alpha\upsilon$, $\o\iota$: immutabiles, $\varepsilon\iota$, $\varepsilon\upsilon$, $\o\upsilon$.

Divisio consonantium.

CONSONANTES sunt duplices, mutae et semivocales.

MUTAE dividuntur in tenues, π , κ , τ : medias, β ,
 γ , δ : et aspiratas ϕ , χ , ϑ .

Mutantur inter se π , β , ϕ : κ , γ , χ : τ , δ , ϑ .

SEMIVOCALES sunt duplices, ζ , ξ , ψ : liquidae,
vel immutabiles λ , μ , ν , ρ : et σ suae potestatis li-
tera.

¹ Vocales ancipites ita vocantur, quod in aliis vocibus breves, in aliis
longae, in aliis denique sunt communis.

² Mutabiles in verborum augmentis mutantur in longas, quod de diph-
thongis pariter intelligi debet.

³ Praepositivae et subjunctivae inde nomen habent; prout in diphthon-
gis aut praeponuntur, aut subsequuntur. In $\varepsilon\iota$ tamen υ praepositiva est.

⁴ Ex impropriis tres priores surdae vocantur, quod in subiectum vix pro-
nuntiantur; tres vero posteriores absurde dicuntur.

⁵ Mutatio haec in vocum inflexione et ortu praecepit locum habet.

⁶ Pro σ , $\nu\sigma$, $\pi\sigma$.

⁷ Immutabiles dicuntur, quia in nominum inflexione, et futuris verbo-
rum, nullam mutationem subeunt.

⁸ Pro ν scribitur γ ante γ , κ , ζ , χ ; quae sonat tamen ut ν : sicut
 $\delta\gamma\gamma\phi\pi$ inscribito, $\delta\gamma\gamma\delta\phi$ angelus; $\pi\phi\phi\pi$ apparui, $\delta\phi\phi$ tumor;
 $\nu\chi\chi\nu$ insculpo, $\lambda\gamma\gamma\lambda$ lynx; $\iota\chi\chi\iota$ infundo, $\iota\chi\chi\iota$ bisba. Sed pro ν scribitur
ante λ , π , Φ , Θ . Item λ et interdum ϵ ante similem.

SYLLABÆ.

Grammatices.

S Y L L A B A E.

Ex literis fiunt syllabae, ex syllabis vocabula, ex vocabulis oratio.

SYLLABIS accidentur tempus, accentus, spiritus, et apostrophus.

De tempore, seu *quantitate*, infra agetur in PROSODIA.

Accentus.

ACCENTVS sunt tres; acutus ('), gravis (˘) et circumflexus (~).

Acutus habet locum in ultima syllaba, penultima, et antepenultima: unde vocabulum dicitur acutitonus, ut, Θεός Deus; penacutum, ut, λόγος sermo; antepenacutum, ut, ἄγγελος angelus.

Circumflexus in ultima et penultima: unde vocabulum dicitur circumflexum, ut, σῦκον ficus arbor; antcircumflexum, ut, σῦκον ficus.

Gravis in ultima tantum signatur: unde vocabulum dicitur, ut, prius, acutitonus, ut, Χριστός Christus¹.

In ultima vero si nullus sit accentus, vocabulum dicitur gravitonum²; ut, ἄγγελος, λόγος, σῦκον³.

Spiritus.

SPIRITVS duo sunt; lenis ('), et asper (˘).

Omnis dictio a vocali vel diphthongō incipiens, spiritem tenuem vel asperum accipit in principio.

Omnes dictiones incipientes ab u vel p aspirantur: ut, ὑδωρ aqua, πέω fluo.

Sed si p in medio geminetur, prius levigatur, alterum aspiratur: ut, ἐπὶπωστον vale.

¹ Acutus et circumflexus syllabam, quam afficiunt, semper elevant; gravis vero deprimit, ideoque nunquam appetitur nisi in ultima syllaba, ubi acuti vicem sustinet, syllabamque attoilit.

² Vel barytonum.

³ De accentibus plura dicentur sub finem Syntax.

Institutio Graecae

Apostrophus.

APOSTROPHVS est nota rejectae vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum (').

Reiciuntur per apostrophum vocales α , ε , ι , \circ ; diphthongi, $\circ\iota$: ut, $x\ddot{\alpha}\ell'$ $a\dot{\nu}\tau\circ$, pro $x\ddot{\alpha}\dot{\alpha}\ell'$ $a\dot{\nu}\tau\circ$, contra illum.

Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis praecedens in aspiratam: ut, ἀφ' ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν, a nobis; νύχθ' ὅλην, pro νύκτα ὅλην, noctem totam.

II. DE ETYMOLOGIA.

PARTES orationis sunt octo; articulus, nomen, pronomen, verbum, participium¹, adverbium², conjunctio, praepositio.

Numeri tres sunt ; singularis, dualis³, pluralis.

Casus sunt quinque; nominativus, genitivus, dativus, accusativus, vocativus⁴.

Genera sunt quatuor; masculinum, foemininum, neutrum, commune.

ARTICVLVS.

ARTICVLVS est duplex: praepositivus, *o*, *n*, *rō*, *hic*,
haec, *hoc*; subjunctivus, *c̄s*, *n̄*, *o*, *qui*, *quae*, *quod*.}

Singular. **Dual.** **Plural.**

N. G. D. A. N.A.GD. N. G. D. A.

Masc.	<i>ō</i> , <i>tōū</i> , <i>tāō</i> , <i>tōv</i> ,	<i>tāō</i> , <i>tōīv</i> ,	<i>oi</i> , <i>tāōv</i> , <i>tāīs</i> , <i>tōūs</i> ,
Fœm.	<i>ī</i> , <i>tīs</i> , <i>tāī</i> , <i>tīv</i> ,	<i>tāī</i> , <i>tāīv</i> ,	<i>ai</i> , <i>tāōv</i> , <i>tāīs</i> , <i>tāō</i> ,
Neut.	<i>tō</i> , <i>tōū</i> , <i>tāō</i> , <i>tō</i> .	<i>tāō</i> , <i>tōīv</i> ,	<i>tāī</i> , <i>tāōv</i> , <i>tōīs</i> , <i>tāō</i> ,

¹ *Participia sub diversis verborum suorum generibus tractantur.*

² Sub *Adverbio* continetur etiam *Interjectio.*

³ *Dualis usurpatur, cum de duobus sit sermo, ac praesertim si res sint geminae; pluralis tamen saepe usurpatur pro duali.*

⁴ Carent Graeci *ablativo*; cuius loco *dativum*, et aliquando *genitivum* adhibent.

⁵ Accurātē loquendo unus tantū est *articulus*, nempe *praepositivus*, quo genera nominum distinguntur; *subjunctivus* autem revera est *pronomen relativum*.

⁴ *Vocativus utriusque deest articulo, sed adverbio vocandi à suppletur.*

Sing.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. D. A.
Masc. ὁς, οὐ, ὡς, ὄν,	ὦ, οἰν, ὁι, ὥη, οἰς, οὖς,	
Foem. ἡ, ἱς, ἡς, ἡν,	ἄ, αἰν, αἱ, ὥν, αἰς, ἁῖς,	
Neut ὅ, οῦ, ὠς, ὄ.	ὦ, οἰν, ἄ, ὥν, οἰς, ἁ.	
Sic N. ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, G. οὐπερ, ἥσπερ, οὐπερ, etc.		
qui, quae, quod.		

N O M E N.

DECLINATIONES substantivorum sunt decem; quinque simplicium, et quinque contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parasyllabicae, hoc est, non crescentes genitivo.

Quinta est imparasyllabica, hoc est, genitivo crescens; ex qua omnes contractorum declinationes oriuntur.

Nominativus, accusativus, et vocativus duales iidem sunt; similiter genitivus et dativus.

Nominativus et vocativus plurales sunt iidem.

Genitivus pluralis definit perpetuo in ον.

Nominativus, accusativus, et vocativus neutrorum in singulis numeris sunt iidem; et pluraliter extra contractionem semper exēunt in α, nisi in quarta simplicium.

Atticè vocativus semper idem est ac nominativus, et poëticè saepe usurpatur pro nominativo.

(Obs.) Dativus singularis in quatuor primis declinationibus simplicium semper habet subjectum finalibus suis, α, η, ω¹.

S V B S T A N T I V A S I M P L I C I A.

Prima declinatio.

DECLINATIO prima duas habet terminaciones, α et η, generis tantum masculini:) ut, ὁ ταπιας quæstor, ὁ τελωνης publicanus².

¹ Qued in articulis etiam locum habet.

² Sed ε et ι λαθης, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. N. ὁ ταμί-ας, G. τοῦ ταμί-ου, D. τῷ ταμί-ᾳ, A. τὸν ταμί-α, V. ὡ ταμί-α.

D. N. et A. τῷ ταμί-ᾳ, G. et D. τοῦ ταμί-αιν, V. ὡ ταμί-ᾳ.

P. N. οἱ ταμί-αι G. τῶν ταμί-ῶν, D. τοῖς ταμί-αις, A. τοὺς ταμί-αις, V. ὥ ταμί-αι.

Sing. N. ὁ τελών-ης, G. τὸς τελών-ου, D. τῷ τελών-ῃ, A. τὸν τελών-ην, V. ὡ τελών-η.

D. N. et A. τῷ τελών-ᾳ, G. et D. τοῦ τελών-αιν, V. ὡ τελών-ᾳ.

P. N. οἱ τελών-αι, G. τῶν τελών-ῶν, D. τοῖς τελών-αις, A. τοὺς τελών-αις, V. ὥ τελών-αι.)

Quaedam in ας Doricē declinata formant genitivum singularem in α :) ut, ὁ Θωμᾶς, τὸς Θωμᾶ, Thomas; ὁ βόρρας, τοῦ βόρρα, boreas.

Quae desinunt in πης, ψυτ, σαλράπης satrapa, in της, γυτ, κριτης judec item gentilia, ut Σκύθης Scytha; (et composita a μελ, ω metior, πωλω vendo, τρίχω tero γι ut, γεωμέτρης geometra, βιβλιοπωλης bibliopola, παιδοφίλης palaestrae magister & formant vocativum per α breve γι ut, ω σαλράπης, ω κριτης, etc.

Sing. N. ὁ κριτ-ῆς, G. τὸς κριτ-οῦ, D. τῷ κριτ-ῃ, A. τὸν κριτ-ην, V. ὥ κριτ-ᾳ².

D. N. et A. τῷ κριτ-ᾳ, G. et D. τοῦ κριτ-αιν, V. ὡ κριτ-ᾳ.

P. N. οἱ κριτ-αι, G. τῶν κριτ-ῶν, D. τοῖς κριτ-αις, A. τοὺς κριτ-αις, V. ὥ κριτ-αι.)

Secunda declinatio.

DECLINATIO secunda duas continet terminaciones, α et η, generis foeminini) ut, η μῆτρα musa, η δάκασσα mare; η λύτρων dolor, η τιμῆς honos.)

¹ De variis Graecae linguae Dialectis in fine hujus libri agetur.

² Δεσπότης dominus, et μητέρης carissimius retrahunt accentum in vocativo singulari: ut, ἡ δέσποτα, ὡ μητέρα,

Sing.

A. τὸν
V. ὁ
A. τοὺς
A. τὸν
V. ὁ
A. τοὺς
tivum
omas;
is;) ut,
com-
yewmé-
aefrae
ralpá-
A. τὸν
V. ὁ
A. τοὺς
V. ὁ
iones,
narrat
ur.
rum in
Sing.

Sing. N. μούσ-α, G. τῆς μούσ-ης, D. τῇ μούσ-ῃ, A. τὸν μούσ-αν, V. ὁ μούσ-α.

D. N. et A. τὰ μούσ-α, G. et D. ταῖν μούσ-αν, V. ου μούσ-α.

P. N. αἱ μούσ-αι, G. τῶν μούσ-ῶν, D. ταῖς μούσ-αις, A. τὰς μούσ-ας, V. ὡς μούσ-αι.

Sing. N. ἡ θάλασσ-α, G. τῆς θαλάσσ-ης, D. τῇ θαλάσσ-ῃ, A. τὴν θαλάσσ-αν, V. ὡθάλασσ-α.

D. N. et A. τὰ θαλάσσ-α, G. et D. ταῖν θαλάσσ-αν, V. ου θαλάσσ-α.

P. N. αἱ θαλάσσ-αι, G. τῶν θαλάσσ-ῶν, D. ταῖς θαλάσσ-αις, A. τὰς θαλάσσ-ας, V. ὡθαλάσσ-αι.

Sing. N. ἡ λύπ-η, G. τῆς λύπ-ης, D. τῇ λύπ-ῃ, A. τὴν λύπ-ην, V. ὡλύπ-η.

D. N. et A. τὰ λύπ-α, G. et D. ταῖν λύπ-αν, V. ου λύπ-α.

P. N. αἱ λύπ-αι, G. τῶν λύπ-ῶν, D. ταῖς λύπ-αις, A. τὰς λύπ-ας, V. ὡλύπ-αι.

Sing. N. ἡ τιμ-ὴ, G. τῆς τιμ-ῆς, D. τῇ τιμ-ῇ, A. τὴν τιμ-ήν, V. ὡτιμ-ή.

D. N. et G. τὰ τιμ-ὰ, G. et D. ταῖν τιμ-αῖν, V. τιμ-ά.

P. N. αἱ τιμ-αι, G. τῶν τιμ-ῶν, D. ταῖς τιμ-αις, A. τὰς τιμ-ας, V. ὡτιμ-αι.)

FINITA in δα, δα, ρα, et α purum ¹, faciunt genitivum in ας, et dativum in α: ut, Λῆδα Leda, Μάρθα Martha, ἡμέρα dies, φιλία amicitia.

Sing. N. ἡ φιλί-α, G. τῆς φιλί-ας, D. τῇ φιλί-ᾳ, A. τὴν φιλί-αν, V. ὡφιλί-α.

D. N. et A. τὰ φιλί-α, G. et D. φιλί-αν, V. ου φιλί-α.

P. N. αἱ φιλί-αι, G. τῶν φιλί-ῶν, D. ταῖς φιλί-αις, A. τὰς φιλί-ας, V. ὡφιλί-αι.)

Obs. Quaedam nomina hujus declinationis in dativo

* Syllaba pura dicitur, quam vocalis vel diphthongus antecedit.

et accusativo singulare patiuntur metapasmum¹: ut, ἀλλι, pro ἀλλῃ, robore: et plurima augentur syllaba φι vel φιν; ut, θύρα janua, θύρηφι.

Tertia declinatio.

DECLINATIO tertia duas habet terminationes, ος et ον: ος masculini, foeminini, et communis generis; ον neutrius: ut, ὁ λόγος sermo, ἡ δοκὸς trabs, ὅ et ἡ ἄνθρωπος homo; et τὸ ζῶν animal.

Sing. N. ὁ λόγ-ος, G. τοῦ λόγ-ου, D. τῷ λόγ-ῳ, A. τὸν λόγ-ον, V. ὡς λόγ-ε.

D. N. et A. τῷ λόγ-ῳ, G. et D. τοῖν λόγ-οιν, V. ὡς λόγ-ῳ.

P. N. οι λόγ-οι, G. τῶν λόγ-ων, D. τοῖς λόγ-οις, A. τοὺς λόγ-ους, V. ὡς λόγ-οι.

Sing. N. ἡ δοκ-ός, G. τῆς δοκ-οῦ, D. τῇ δοκ-ῷ, A. τὴν δοκ-ὸν, V. ὡς δοκ-ε.

D. N. et A. τῷ δοκ-ῷ, G. et D. ταιν δοκ-οῖν, V. ὡς δοκ-ῷ.

P. N. αἱ δοκ-οῖ, G. τῶν δοκ-ῶν, D. ταῖς δοκ-οῖς, A. τὰς δοκ-ούς, V. ὡς δοκ-οῖ.

Sing. N. ὁ et ἡ ἄνθρωπ-ος, G. τοῦ et τῆς ἄνθρωπ-ου, D. τῷ et τῇ ἄνθρωπ-ῷ, A. τὸν et τὴν ἄνθρωπ-ον, V. ὡς ἄνθρωπ-ε.

D. N. et A. τῷ et τῇ ἄνθρωπ-ῷ, G. et D. τοῖν et ταιν ἄνθρωπ-οιν, V. ὡς ἄνθρωπ-ῷ.

P. N. οι et αἱ ἄνθρωπ-οι, G. τῶν ἄνθρωπ-ων, D. τοῖς et ταῖς ἄνθρωπ-οις, A. τοὺς et τὰς ἄνθρωπ-ους, V. ὡς ἄνθρωπ-οι.

Sing. N. τὸ ζῶ-ον, G. τοῦ ζώ-ου, D. τῷ ζώ-ῳ, A. τὸ ζῶ-ον, V. ὡς ζῶ-ον.

D. N. et A. τῷ ζώ-ῳ, G. et D. τοῖν ζώ-οιν, V. ὡς ζώ-ῳ.

P. N. τὰ ζώ-α, G. τῶν ζώ-ων, D. τοῖς ζώ-οις, A. τὰ ζώ-α, V. ὡς ζώ-α.²

¹ De hac figura vide infra in *Figuris dictionis*.

² In recentioribus quibusdam editionibus εἴρονται mens hic adiiciebatur, de quo inter litterarum contrariatione hujus declinationis infra agetur.

Obs. 1. Poëticè dativus singularis, et dativus pluralis nonnunquam mutantur per metaplasnum: ut, παρθένη, pro παρθένοι, virgini; ἄστραι, pro ἄστροις, astris; σάββατοι, pro σάββατοις, sabbatis.

Obs. 2. Pauca patiuntur apocopen; ut, ἔρι, pro ἔρειον, lana: et nonnullis φι vel φιν adjungitur; ut σφράτοφι, pro στρατός, exercitus.

Quarta declinatio¹.

DECLINATIO quarta duas habet terminaciones, ως et ων: ως masculini et foeminini generis², ων neutrius: ut ὁ λεως *populus*, ἡ γάλως *glos*; et τὸ ἀνώγεων *coenaculum*.

Sing. N. ὁ λε-ώς, G. τοῦ λε-ώ, D. τῷ λε-ῷ, A. τὸν λε-ών,
V. ω λε-ώς.

D. N. et A. τῷ λε-ῷ, G. et D. τοῖν λε-ών, V. ω λε-ώ.

P. N. οἱ λε-ῷ, G. τῶν λε-ών, D. τοῖς λε-ώς, A. τοὺς λε-ώς, V. ω λε-ώ.

Sing. N. ἡ γάλ-ως, G. τῆς γάλ-ω, D. τῇ γάλ-ῳ, A. τὴν γάλ-ων, V. ω γάλ-ως.

D. N. et A. τὰ γάλ-ω, G. et D. ταῖν γάλ-ῷ, V. ω γάλ-ῳ.

P. N. αἱ γάλ-ῳ, G. τῶν γάλ-ων, D. ταῖς γάλ-ῷς, A. ταῖς γάλ-ῳς, V. ω γάλ-ῳ.

Sing. N. τὸ ἀνώμε-ων, G. τῷ ἀνώμε-ῳ, D. τῷ ἀνώμε-ῷ, A. τὸ ἀνώμε-ων, V. ω ἀνώμε-ῳ.

D. N. et A. τῷ ἀνώμε-ῳ, G. et D. τοῖν ἀνώμε-ῷ, V. ω ἀνώμε-ῳ.

P. N. τὰ ἀνώμε-ῳ, G. τῶν ἀνώμε-ῳ, D. τοῖς ἀνώμε-ῷς, A. τὰ ἀνώμε-ῳ, V. ω ἀνώμε-ῳ.

Obs. 1. Quinque nomina hujus declinationis formant accusativum in ω: ut, ὁ Ἀθως, Ἀθω, *Atbo mons*; ἡ Ἔως, Ἔω, *aurora*; ἡ Κέως, Κέω, *Ceos insula*; ἡ Κῶς, Κῶ, *Cos*.

¹ Haec declinatio est Atticorum propria. Fit autem ut plurimum ex nominibus tertiae, mutando ultimam vocalem vel diphthongum in ω; praeter οι, quae vertitur in diphthongum improprium ει: et penultimam α longam ante ει purum in ε; ut ὁ ναὸς ναῶς *templum*.

² Commune genus hactenus additum fuit, substantivum verò commune in ως vix occurrit. Citatur quidem ὁ et ἡ ἄλως *area* apud grammaticos, ex I Sam. xxiii, 1; sed codices illuc variant.

insula; ὁ λαγώς, λαγώ, *lepus*: quod in omnibus antiquitus uhitatum fuit.

Obs. 2. Vnicum est nomen hujus declinationis in ω s neutrius generis: ut, τὸ χρεῶς debitum.

Quinta declinatio.

DECLINATIO quinta octo habet terminaciones: tres vocales, *a*, *i*, *u*, generis neutrius¹; et quinque consonantes, *v*, *ξ*, *ρ*, *σ*, *ψ*, generum omnium: ut, τὸ σῶμα *corpus*, τὸ μέλι *mel*, τὸ δάκρυ *lacryma*; ὁ δελφῖν *delphinus*, ἡ αὐατὴ *rex*, τὸ δέλεαρ *esta*, ἡ λαμπάς *lampas*, ὁ γὺν *vultur*. Sing. N. τὸ σῶμ-α, G. τοῦ σώμ-ατος, D. τῷ σώμ-ατi, A. τὸ σώμ-α, V. ᾧ σώμ-α.

D. N. et A. τὰ σώμ-ατα, G. et D. τοῖν σώματοιν, V. ᾧ σώμ-ατα.

P. N. τὰ σώμ-ατα, G. τῶν σώματων, D. τοῖς σώμ-ασι, A. τὰ σώμ-ατα, V. ᾧ σώμ-ατα.

Sing. N. τὸ μέλ-ι, G. τοῦ μελ-ίου, D. τῷ μέλ-ί, A. τὸ μέλ-ι, V. ᾧ μέλ-ι.

D. N. et A. τὸ μέλ-ί, G. et D. τοῖν μελ-ίοιν, V. ᾧ μέλ-ί.

P. N. τὰ μέλ-ία, G. τῶν μελ-ίτων, D. τοῖς μέλ-ισι, A. τὰ μέλ-ία, V. ᾧ μέλ-ία.

Sing. N. τὸ δάκρ-υ, G. τοῦ δάκρυος, D. τῷ δάκρ-ῳ, A. τὸ δάκρ-υ, V. ᾧ δάκρ-υ.

D. N. et A. τὸ δάκρ-υ, G. et D. τοῖν δάκρ-ίοιν, V. ᾧ δάκρ-υ.

P. N. τὰ δάκρ-υα, G. τῶν δάκρ-ύων, D. τοῖς δάκρ-υσι, A. τὰ δάκρ-υα, V. ᾧ δάκρ-υα.

Sing. N. ὁ δελφ-ῖν, G. τοῦ δελφ-ίνου, D. τῷ δελφ-ῖν, A. τὸν δελφ-ίνα, V. ᾧ δελφ-ίν.

D. N. et A. τὸ δελφ-ῖν, G. et D. τοῖν δελφ-ίνοιν, V. ᾧ δελφ-ίν.

¹ Novem terminaciones huic declinationi communiter assignantur, sed mininis in ω s desinentibus etiam adjectis, quae ad quartam contractorum propriè spectare videntur.

P. N. οἱ δελφῖνες, G. τῶν δελφίνων, D. τοῖς δελφῖσι,
A. τοὺς δελφῖνας, V. ὡς δελφῖνές.]

Sing. N. ὁ ἄν-αξ, G. τοῦ ἄν-ακτος, D. τῷ ἄν-ακτι, A. τὸν
ἄν-ακτα, V. ὡς ἄν-αξ.

D. N. et A. τῷ ἄν-ακτε, G. et D. τοῖν ἄν-άκτοιν, V. ὡς
ἄν-ακτε.

P. N. οἱ ἄν-ακτες, G. τῶν ἄν-άκτων, D. τοῖς ἄνακτ-ι, A. τοὺς
ἄν-ακτας, V. ὡς ἄν-ακτες.

Sing. N. τὸ δελε-αρ, G. τοῦ δελέ-αλος, D. τῷ δελέ-αλι, A. τὸ
δελέ-αρ, V. ὡς δελε-αρ.

D. N. et A. τῷ δελέ-αλε, G. et D. τοῖν δελε-άλοιν, V. ὡς
δελέ-ατε.

P. N. τὰ δελέ-ατα, G. τῶν δελε-άτων, D. τοῖς δελέ-ασι,
A. τὰ δελέ-ατα, V. ὡς δελέ-ατα.

Sing. N. ἡ λαμπ-άς, G. τῆς λαμπ-άδος, D. τῇ λαμπ-άδι,
A. τὴν λαμπ-άδα, V. ὡς λαμπ-άδες.

D. N. et A. τὰ λαμπ-άδε, G. et D. ταῖν λαμπ-άδοιν,
V. ὡς λαμπ-άδε.

P. N. αἱ λαμπ-άδες, G. τῶν λαμπ-άδων, D. ταις λαμπ-
άσι, A. τὰς λαμπ-άδας, V. ὡς λαμπ-άδες.

Sing. N. ὁ γύ-ψ, G. τοῦ γυ-πὸς, D. τῷ γυ-πὶ, A. τὸν γύ-πα,
V. ὡς γύ-ψ.

D. N. et A. τῷ γύ-πε, G. et D. τοῖν γυ-ποῖν, V. ὡς γύπε.

P. N. οἱ γύ-πες, G. τῶν γυ-πῶν, D. τοῖς γυψ-ι, A. τοὺς
γύ-πας, V. ὡς γύ-πες.)

* Quaedam in ηρόεσ per syncopē ε amittunt : ut,
ἡ θυγάτηρ filia, ἡ Δημητήρ Ceres.

Sing. N. ἡ θυγάτηρ, G. τῆς θυγάτηρος θυγατροῦ, D. τῇ
θυγάτηρ-έρι θυγατρί, A. τὴν θυγάτηρ-έρα θυγατρά, V. ὡς
θυγάτηρ-ερ.

D. N. et A. τὰ θυγάτηρ-έρε θυγατρέ, G. et D. ταῖν θυγά-
τηροιν θυγατροῖν, V. ὡς θυγάτηρ-έρε θύγατρες.

P. N. αἱ θυγάτηρ-έρες θύγατρες, G. τῶν θυγάτηρ-έρων θυγατρῶν,
D. ταις θυγατράσι, A. τὰς θυγάτηρ-έρας θυγατράς, V. ὡς
θυγάτηρ-έρες θυγατρες.)

Sic

Sic ὁ πατὴρ pater, ἡ μῆτηρ mater, ἡ γαστὴρ venter; sed in genitivo et dativo tantum singulari.

Sed ὁ ἄνδρα vir pro et eliso δ accipit per singulos numeros.

Sing. N. ὁ ἄνδρος, G. τοῦ ἀν-έρος ἄν-δρος, D. τῷ ἀν-έρι
ἄν-δρᾳ, A. τὸν ἀν-έρα ἄν-δρα, V. ὃ ἀν-ερ.

D. N. et A. τὰ ἀν-έρες ἄν-δρες, G. et D. τοῖν ἀν-έροιν
ἄν-δροιν, V. ὃς ἀν-ερες ἄν-δρες.

P. N. οἱ ἀν-έρεις ἄν-δρεις, G. τῶν ἀν-έρων ἄν-δρι, D. τοῖς
ἀν-δράσι, A. τοὺς ἀν-έρας ἄν-δρας, V. ὃς ἀν-έρες ἄνδρες.

Huc etiam refer ὁ et ἡ κύων, κυνὸς, canis.)

ACCUSATIVVS singularis plerumque definit in α.

Finita autem in ις, υς, αυς, et ους, purè declinata, formant accusativum mutando η in ε: ut, ἡ οἰς, οἴν, οvis; ὁ βότρυς, βότρυν, racemus; ἡ γραῦς, γραῦν, anus; ὁ et ἡ βοῦς, βοῦν, bos.

Gravitona in ις et υς, non purè declinata, utramque retinent terminationem, α et ε: ut, ἡ ἔρις, ἔριδα et ἔριν,
lis; ἡ κόρης, κόρηθα et κόρην, galea. Sed ἡ χάρις, χάριν,
gratia; χάρισα, dea Charis. Sic ἡ κλείς, κλείδα et κλεῖν,
clavis: et composita a ποῦς pes; ut, ὁ Ὀιδίπους, Oidípoda
et Ὀιδίπουν, Oedipus.

VOCATIVVS singularis plerumq; similis est nominativo.

Gravitona autem, quae declinantur per ανος vel ενος, formant vocativum singularem abjiciendo τος: ut, ὁ Ἄιας, *
ὁ Ἄιας, Ajax; ὁ λέων, ὁ λέον, leo.

Gravitona in αν ονος, ηρ ερος, αρ ορος, abjiciunt ος: ut, ὁ δαιμων, ὁ δαιμων, daemon; ἡ μητηρ, ὡ μητερ, mater;
ὁ ρητωρ, ὁ ρητορ, rhetor. Similiter ὁ Ποσειδων ανος, Neptunus; et ὁ σωτηρ ηρος, servator; penultima vocali in brem suam conversa, et accentu retracto: ut, ὁ Πόσειδον,
σωτερ.

Gravitona in ις et υς abjiciunt ης: ut, ὁ Πάρις, ὁ Πάρι, Paris; ὁ βότρυς, ὁ βότρυν, racemus. Item monosyllaba in υς: ut, ἡ δρυς, ὡ δρῦ, quercus. Sic ὁ et ἡ παις, ὡ παι, puer vel fuella.

Finita

Fin
Sed
Qu
cativi
placen

Da
Fi
pur
ρήτορ
λαμπ
τι, σ
long
post
λέουσ

Si
diph
ut, ὁ
κλείς
πενος

O
plura
ηρωι,
dux.
(O
thom

O
addit
ετηδ
O
nibu

1 P
παλεά
2 B
birfuti

Finita in *ous* amittunt *s*: ut, *o* et *n* *Coūs*, *ω* *Coū*, *bos*.
Sed *ω ποūs*, *ō pes*; *ω ὁδοūs*, *ō dens*.

Quae in *eis* desinentia flectuntur per *enclisis*, formant vocativum in *ei* et *ev*: ut, *ō πλακόeis*, *ω πλακόei* et *πλακόeun*, *placenta*.

DATIVVS pluralis definit in *σι*, *ξι*, vel *ψι*.

Fit autem a dativo singulari addendo *σ* ante *i*, si *in*: *purum* vel *ρι* definit; ut, *τῷ δάκρυi*, *δάκρυσi*; *τῷ ρίτορi*, *ρίτορσi*¹; vel mutando *δ*, *θ*, *ν*, *τ* in *σ*; ut, *τῇ λαμπάdi*, *λαμπάsi*; *τῇ κόρυθi*, *κόρυs*; *τῷ δελφῖni*, *δελφīs*; *τῷ σώμαti*, *σώμαsi*. Cum penultima vero dativi singularis fit longa positione, in dativo plurali producitur addendo: *post ε*, et *υ* *post ο*: ut, *τῷ πλακόeνli*, *πλακόeisi*; *λέouli*, *λέousi*.

Si nominativus singularis definit in *ξ*, *ψ*, vel *ς* post diphthongum, dativus pluralis inde formatur, i adjecto: ut, *ō ἄναξ*, *ἄναξi*; *ō γυψ*, *γυψi*; *n κλεις*, *κλεισi*. Sed *ō κλεiς κλεvōs*, *peclēn*, habet *κλεi*; *τὸ οὐς ὀτōs*, *auris*, *ωs*; et *πιūs ποδōs*, *ποsi*.

Obs. 1. Poëtae in quibusdam nominibus formant dativum pluralem a singulari, mutando *i* in *ετi* vel *ετσi*: ut, *ō ἡρωs*, *ἡρωi*, *ἡρώesi* vel *ἡρώεσi*, *heros*; *ō ἡγεμῶn*, *ἡγεμόni*, *ἡγεμόneσi*, *dux*.

(Obs. 2. Dativis pluralibus *v* additur, si vocalis vel diphthongus sequatur: *ut, λέoustiv ἐκείνois*, *leonibus illis*².

Obs. 3. Quibusdam neutrīs hujus declinationis in *οs* additur syllaba *phi* vel *φi*: ut, *στῆθos peclēs*, *στῆθeσphi* et *στῆθeσφi*.

Obs. 4. Apocope etiam accidit in hac declinatione, in omnibus casibus singularibus: ut, in nom. *τὸ σκέπta*, *prq σκέ-*

¹ Desinentibus in *ηρ ισοc*, syncopen passi^c, *gi* fit *ράσi*: ut, *παιδηρ παιδi*, *παιδάsi*. Sed *γαστηρ γαστēi*, *γαστηρσi*, *venter*.

² Et apud poëtas ante consonam: ut, *ειδεσσων λασios*, *pectoribus* *birfutis*.

τάσμα, tegmen; gen. τῆς Αἴαν, pro Αἴανος, Ajacis; dat. τῷ δαι, pro δαιδί, pugnae; accus. τὸν ἴδρων, pro ἴδρωτα, sudorem; voc. Ὡ Λαοδάμα, pro Λαοδάμαν, Laodama.

Vt variae sunt terminationes nominativi in hac quinta declinatione simplicium; ita variae etiam vocales et consonantes ante os genitivi, quae hic subjiciuntur.

α αιλος	τὸ γάλ-α lac.
αιλος	τὸ γράμμ-α litera.
ι ιλος	τὸ μέλ-ι mel.
υ αιλος	τὸ γόν-υ genu.
υος	τὸ γάπ-υ sinapi.
αιν αενος	ο παι-αν paean.
ην ενος	ο ποιμ-ην pastor.
ηνος	ο Ἑλλ-ην Graecus.
νος	ο ετ ἡ ἀρ-ην agnus.
ιη ινος	ἡ ἀκτ-η radius.
ην υνος	ο μόσσο-ην turris.
ων νος	ο ετ ἡ κύ-ων canis.
ονος	ἡ χελιδ-ών hirundo.
ογιος	ο δράκ-ων draco.
ωνος	ο κλ-ῶν ramus.
ωηλος	ο Ξενοφ-ῶν Xenophon.
ξ γος	ο ετ ἡ αι-ξ caper, capra.
αιξ αγος	ἡ λάτ-αιξ strepitus.
αιχος	ο θώρ-αιξ thorax.
αιλος	ο αἰν-αιξ rex.
εξ εκοс	ἡ κρ-εξ crex avis.
ηξ εκοс	ο ἀλώπ-ηξ vulpes.
ηγοс	ο Σουπλ-ηξ stimulus.
ηкос	ο σφ-ηξ vespa.
ηхос	ο ετ ἡ ῃ-ηξ tuftis.
ιξοс	ο τέτι-ιξ cicada.
икос	ἡ φρ-ηξ maris fremitus.
ижос	ἡ σι-ιξ ordo.
օгос	ἡ φλ-օξ flamma.

Grammatices.

15

οκος	ο et η πρ-ωξ dama.
υξ	η πλέρ-υξ ala.
υκος	ο et η αυπ-υξ caliendrum.
υκιος	η ν-υξ nox.
υχος	ο ον-υξ unguis.
ωξ	ο ρ-ωξ rupes.
ωκος	η πρ-ωξ roris gutta.
γξ	η φορμι-γξ cithara.
γκοс	ο et η λυ-γξ lynx.
λξ	η ω-λξ fulcus.
ρξ	η σα-ρξ caro.
αρ	ο ψ-αρ flurnus.
αροс	η δάμ-αρ uxor.
αλοс	το ηπ-αρ jecur.
ειρ	ο φθ-ειρ pediculus.
ηρ	ο αιρ-ηρ aether.
ηροс	ο σωλ-ηρ servator.
ορ	το ητ-ορ cor.
υρ	ο et η μαρι-υρ testis.
ωρ	το ιδ-ωρ aqua.
	ο Ηξιλ-ωρ Hector.
οροс	ο φ-ωρ fur.
ωροс	η μον-ας unitas.
ας	ο γιγ-ας gigas.
αδοс	ο λ-ας lapis.
αιлос	ο et η π-αιлос puer, puella.
αс	η δ-αιлос convivium.
αιлос	η γρ-αιлос anus
αιлос	η κλ-αιлос clavis.
αιс	ο κι-αιс pecten.
ειлос	ο Σιμό-ειлос Simois fluvius.
ηлос	ο Κλήμη-ηлос Clemens.
ηдос	ο γεν-ηдос bipennis.
ηнлос	ο Σουλ-ηнлос senator.
ηтос	η εσθ-ηтос vestis.

ισ	ιδος	η άσπ-ις clypeus.
ιδος		ο et η ὄρν-ις avis.
ινος		η ις fibra.
ιος		η ο-ις ovis.
ιτηος		η θέμα-ις jus.
ηος		η χάρ-ις gratia.
ονις	οδος	ο π-οῦς pes.
	ονιος	ο ὁδ-οῦς dens.
	οος	ο χρ-οῦς cutis.
	ουνιος	ο πλακ-οῦς placenta.
	ωνιος	ο τυρ-οῦς caseolus.
	ωλος	τὸ ους auris.
υις	υδος	η χλαμ-ις chlamys.
	υδος	η πάμ-ις fasciculus.
	υνος	ο Φόρκ-ις Phorcys.
	υνος	ο μ-ις mus.
ωις	ωδοс	η φ-ως macula ab igne inusta.
	ωοс	ο ηγ-ως heros.
	ωλοс	ο γελ-ως rufus.
λιс	λοс	η α-λις mare.
νιс	νθос	η ἐλμι-νις tinea.
ρис	ρνос	ο et η α-ης agnus.
αψ	αζос	η φ-αψ avis nomen.
	απос	η λαίλ-αψ turbo.
εψ	εзос	η φλ-εψ vena.
ηψ	ηпос	η κώλ-ηψ talus.
ιψ	ιбос	ο Λ-ιψ Africus.
	ιπос	ο κν-ιψ culex.
	ιφос	η πατηλ-ιψ tabulatum.
օψ	օπос	η οψ vox.
υψ	υпос	ο γ-υψ vultur.
	υφос	ο Κίν-υψ Cinyps fluvius.
ωψ	ωпос	ο χεδρ-ωψ legumen.
	ωпос	ο θ-ωψ assentator.

ut

SUBSTANTIVA CONTRACTA.

QVINQUE declinationes sunt substantivorum contractorum, quae a quinta simplicium oriuntur, ut supra dictum fuit¹.

Contracta appellantur, quia in casibus nonnullis duae syllabae contrahuntur in unam: vel synaeresi, quae fit, cum duae vocales in unam ita coēunt, ut ambæ serventur; ut, τείχει τείχει: vel crasi, cum utraque vocalis vel altera mutetur; ut, τείχεα τείχη, τείχεος τείχους.

Prima declinatio.

DECLINATIO prima tres continet terminaciones: in masculini et foeminini generis s ut, ὁ Δημοσθένης Demosthenes², ἡ τριήρης triremis: in ει et οι neutrius ; ut, τὸ ιωπομανὲς hippomanes, τὸ τείχος murus.

Sing. N. ὁ Δημοσθένης, G. τοῦ Δημοσθένεος ους, D. τῷ Δημοσθένεϊ ει, A. τὸν Δημοσθένεα η, V. ὡ Δημοσθένεης.

D. N. et A. τῷ Δημοσθένεῃ η, G. et D. τοῦ Δημοσθένεοιν οιη, V. ὡ Δημοσθένεεη η.

P. N. οι Δημοσθένεεις εις, G. τῶν Δημοσθένεών αν, D. τοῖς Δημοσθένεσι, A. τοὺς Δημοσθένεας εις, V. ὡ Δημοσθένεεις εις.

Sing. N. ἡ τριήρης, G. τῆς τριήρεος ους, D. τῇ τριήρεϊ ει, A. τὴν τριήρεα η, V. ὡ τριήρεης.

D. N. et A. τᾳ τριήρεῃ η, G. et D. ταιν τριηρέοιν οιη, V. ὡ τριήρεεη η.

P. N. αι τριηρεεις εις, G. τῶν τριηρέών αν, D. ταις τριηρεεσι, A. ταις τριηρεας εις, V. ὡ τριηρεεεις εις.

Sing. N. τὸ ιωπομανῆς, G. τοῦ ιωπομανέος ους, D. τῷ ιωπομανέϊ ει, A. τὸ ιωπομανέης, V. ὡ ιωπομανέης.

¹ Vide pag. 5.

² Appellativum masculini generis in ης ος vix legitur. Quod et de substant. foem. forsitan dici potest: τριήρης etiam revera adjectivum est, intellectu ratiocinatus; sicut μορέης uniremis, διήρης biremis.

D. N. et A. τὸ iωπομαν-έε ἥ, G. et D. τοῦ iωπομαν-έοιν,
οῖν, V. ὁ iωπομαν-έε ἥ.

P. N. τὰ iωπομαν-έα ἥ, G. τῶν iωπομαν-έων ὧν, D. τοῖς
iωπομαν-έσι, A. τὰ iωπομαν-έα ἥ, V. ὁ iωπομαν-έα ἥ.
Sing. N. τὸ τείχ-ος, G. τοῦ τείχ-εος οὐς, D. τῷ τείχ-έει εἰ,
A. πὸ τείχ-ος, V. ὁ τείχ-ος.

D. N. et A. τὸ τείχ-εε η, G. et D. τοῦ τείχ-έοιν οῖν, V.
ῳ τείχ-εε η.

P. N. τὰ τείχ-εα η, G. τῶ τείχ-έων ἦν, D. τοῖς τείχ-έσι,
A. τὰ τείχ-έεη η, V. ὁ τείχ-έεη.

Nomina propria in ης, a κλεος gloria composita, con-
trahuntur in nominativo singulari, et dupliciter in reli-
quis casibus: ut, ὁ Ἡρακλέης ης Hercules, ὁ Περικλέης ης
Pericles.

Sing. N. ὁ Ἡ αν-έης ης, G. τοῦ ἑεος ἑους, ἑος οὺς, D. τῷ
ἑει-έει, τῇ-ει, A. τὸν ἑεα ἐη, ἑα ἥ, V. ὁ ἑες εις, εης.

O/f. Nomina propria in casibus quibusdam parasylla-
bico inflectuntur: ut, ὁ Ἀριστοφάνης, τὸν Ἀριστοφάνην,
Aristophanes; ὁ Σωκράτης, τὸν Σωκράτην, et in vcc. ὁ Σω-
κράτην pro Σώκρατης, Socrates.

Secunda declinatio.

DECLINATIO secunda duas habet terminationes: i.e.
masculini, foeminiini, et communis generis; ut, ὁ ὄφης,
τερψης, ἡ τέρψης delectatio, δετη κάρης cimex: et i neutrius;
ut, τὸ σινητης sinapis.

Sing. N. ὁ ὄφης, G. τοῦ ὄφ-ηος, D. τῷ ὄφ-ηοι, A. τὸ
ὄφ-ηη, V. ὁ ὄφ-ηη.

D. N. et A. τὸ ὄφ-ηε, G. et D. τοῦ ὄφ-ηον, V. ὁ ὄφ-ηε.

P. N. οἱ ὄφ-ηεις ις, G. τῶν ὄφ-ηών, D. τοῖς ὄφ-ηις, A. τοὺς
ὄφ-ηεις ις, V. οἱ ὄφ-ηεις ις.

Sing. N. ἡ τέρψης, G. τῆς τέρψη-ηοη, D. τῇ τέρψη-ηη, A.
τὴν τέρψη-ηη, V. ὡ τέρψη-ηη.

D. N. et A. τὰ τέρψη-ηε, G. et D. τῶν τέρψη-ηοη, V.
τέρψη-ηε.

P. N. *ai τέρψ-ιες ισ,* G. *τῶν τέρψ-ίων,* D. *ταις τέρψ-ισι,*
A. τὰς τέρψ-ιας ισ, V. *ω τέρψ-ιες ισ.*
 Sing. N. *ο et ἡ κόρ-ισ,* G. *τοῦ et τῆς κόρ-ιος,* D. *τῷ et τῇ κόρ-ιι,* A. *τον et τὴν κόρ-ιν,* V. *ω κόρ-ι.*
 D. N. et A. *τῷ et τῇ κόρ-ιε,* G. et D. *τοῖν et ταῖν κορ-*
ίοις, V. *ω κόρ-ιε.*
 P. N. *oi et ai κόρ-ιες ισ,* G. *τῶν κορ-ίων,* D. *ταις κόρ-ισι,*
A. τους et τασ κόρ-ιας ισ, V. *ω κόρ-ιες ισ.*
 Sing. N. *τὸ σινητ-ι,* G. *τοῦ σινητ-ιος,* D. *τῷ σινητ-ιι,*
A. τὸ σινητ-ι, V. *ω σινητ-ι.*
 D. N. et A. *τῷ σινητ-ιε,* G. et D. *τοῖν σινητ-ιοιν,* V. *ω*
σινητ-ιε.
 P. N. *τὰ σινητ-ια-ι,* G. *τῶν σινητ-ιών,* D. *ταις σινητ-ισι,*
A. τὰ σινητ-ια-ι, V. *ω σινητ-ια-ι.*

Obj. Genitivi Attici sunt usitatiores; ut, *օφεως, ὄφεων,*
օφεων: et casus contracti per *ei*; ut, *օφει, ὄφεις, pro ὄφι,*
օφις. Priorēs etiam accentum habent in antepenultima,
 licet ultima sit longa.

Tertia declinatio.

DECLINATIO tertia tres habet terminaciones: *εις* et
ης generis masculini; ut, *ὁ βασιλεὺς rex, ὁ πρέσβυς legatus:* et *υ* neutrius; ut, *τὸ ἄστυ urbs.*
 Sing. N. *ὁ βασιλ-εις,* G. *τοῦ βασιλ-έος,* D. *τῷ βασιλ-έε,*
A. τον βασιλ-έα η, V. *ω βασιλ-ει.*
 D. N. et A. *τῷ βασιλ-έε,* G. et D. *τοῖν βασιλ-έοιν,* V. *ω*
βασιλ-έε.
 P. N. *oi βασιλ-έεις εις,* G. *τῶν βασιλ-έων,* D. *ταις βασιλ-*
ένσι, A. *τους βασιλ-έας εις,* V. *ω βασιλ-έεις εις.*
 Sing. N. *ἱ πρέσβ-ης,* G. *τοῦ πρέσβ-εος,* D. *τῷ πρέσβ-η-ις,*
A. τὸν πρέσβ-ην, V. *ω πρέσβ-η.*
 D. N. et A. *τῷ πρέσβ-έε,* G. et D. *τοῖν πρέσβ-έοιν,* V.
ω πρέσβ-έε.
 P. N. *oi πρέσβ-έεις εις,* G. *τῶν πρέσβ-έων,* D. *ταις πρέσβ-*
ένσι, A. *τους πρέσβ-έας εις,* V. *ω πρέσβ-έεις εις.*

Sing. N. τὸ ἄστ-υ, G. τοῦ ἄστ-εος, D. τῷ ἄστ-εῖ ει, A. τὸ ἄστ-υ, V. ὁ ἄστ-υ.

D. N. et A. τὰ ἄστ-εε, G. et D. τοῦ ἄστ-έοιν, V. ὁ ἄστ-εε.

P. N. τὰ ἄστ-εα η, G. τῶν ἄστ-έων, D. τοῖς ἄστ-εσι, A. τὰ ἄστ-εα η, V. ὁ ἄστ-εα η.

Genitivus masculinorum in εὐς exit saepissime in ἑως: qui in εὐς purum finitis contrahitur in οῦς; ut, ὁ χοεὺς τοῦ χοέων; χοοῦς, et in accusativo τὸν χοέα χοᾶ, congius.

Obs. In duali contrahunt nonnulli εε in η; quod improbant doctiores, ut notat *Vossius*.

Quarta declinatio.

DECLINATIO quarta duas habet terminaciones, οη et οι generis foeminini: ut, ή λεχώ puerpera, ή αἰδὼς verecundia.

Sing. N. ή λεχ-ώ, G. τῆς λεχ-όος οῦς, D. τῇ λεχ-οῖ ει, A. τὴν λεχ-οα ω, V. ὁ λεχ-οι.

D. N. et A. τὰ λεχ-ώ, G. et D. ταιν λεχ-οιν, V. ὁ λεχ-ώ.

P. N. αι λεχ-οι, G. τῶν λεχ-ών, D. ταις λεχ-οις, A. τὰς λεχ-οις, V. ὁ λεχ-οι.

Sing. N. ή αἰδ-ως, G. τῆς αἰδ-όος οῦς, D. τῇ αἰδ-οῖ ει, A. τὴν αἰδ-οα ω, V. ὁ αἰδ-οι.

In οη desinentia duo sunt, ή αἰδὼς verecundia, et ή ηώς aurora; sed in duali et plurali numero vix leguntur.

Numerus singularis tantum contrahitur, dualis verò et pluralis sequuntur formam tertiae declinationis simplicium.

Quinta declinatio.

DECLINATIO quinta duas habet terminaciones, οη purum et οας, generis neutrius: ut, τὸ κρέας caro, τὸ κέρας cornu.

Sing. N. τὸ κρέ-ας, G. τοῦ κρέ-αλος αος οη, D. τῷ κρέ-αλη ει, A. τὸ κρέ-ας, V. ὁ κρέ-ας.

D. N. et A. τὸ κρέ-ατε αε ἄ, G. et D. τοῦ κρε-άτοιν ἀοιν
ῶν, V. ὁ κρέ-άτε αε ἄ.

P. N. τὰ κρέ-άτα αα ἄ, G. τῶν κρε-άτων ἀων ὄν, D. τοῖς
κρέ-ασι, A. τὰ κρέ-άτα αα ἄ, V. ὁ κρέ-άτα αα ἄ.

Sing. N. τὸ κέρ-ας, G. τοῦ κέρ-άτος αος ως, D. τῷ κέρ-άτ-
αι ἄ, A. τὸ κέρ-ας, V. ὁ κέρ-ας.

D. N. et A. τὸ κέρ-άτε αε ἄ, G. et D. τοῦ κερ-άτοιν ἀοιν
ῶν, V. ὁ κέρ-άτε αε ἄ.

P. N. τὰ κέρ-άτα αα ἄ, G. τῶν κερ-άτων ἀων ὄν, D. τοῖς
κέρ-ασι, A. τὰ κέρ-άτα αα ἄ, V. ὁ κέρ-άτα αα ἄ.)

Contractio fit prius tollendo τ: ut, κρέας, κρέατος κρέ-
αος κρέως.

In dat. autem singulari posterior contractio fit mutando
α: in ἄ, et in gen. et dat. duali αοιν in ων, impropias
diphthongos.

HETEROCLITA.

HETEROCLITA sive anomala sunt, quae a communi
declinandi ratione deflectunt.

Heteroclitia contractione.

HETEROCLITA contractione vocantur, quae ad formam
alicujus declinationis simplicium inflexa, vel in
omnibus, vel nonnullis tantum casibus contrahuntur.

IN omnibus casibus contrahuntur, ὁ Ἐρμέας ῥς, Mer-
curius; ἡ μύα α, mina; ὁ νόος οῦς, mens; ὁ πλακόεις οὐς
placenta.

Sing. N. ὁ Ἐρμέας ῥς, G. ἐου οῦ, D. ἐα ῥ, A. ἐαν ῥ,
V. ἐα ῥ.

Sic ὁ Ἀπελλένς ῥς, G. ἐου οῦ, Apelles.

Sing. N. ἡ μύα α, G. αας ας, D. αα α, A. ααν α, V.
αα α.

D. N. et A. αα α, G. et D. ααι αιν, V. αα α.

P. N. ααι αι, G. αων ων, D. ααις αις, A. αας ας, V.
ααι αι.)

Sic ἡ γαλ-έη ῥ, G. έης ῥς, felis.

Sing. N. ὁ νόος οὐς, G. δοῦοῦ, D. δωῶ, A. πον οὐν, V. ὄε οὐ.

D. N. et A. ὀν ω, G. et D. δον οἰν, V. οω ω.

P. N. δοι οῖ, G. οών ων, D. οάις οῖς, A. οόης οῦς, V. οοι οῖ.

Sic ὁ αδελφαδ-έος οῦς, G. εου οῦ, sororis filius : τὸ ὅστ-έον οῦν, G. έου οῦ, os ossis.

Huc adde sanctum nomen, ὁ Ἰησ-οῦς οῦ οὺ οῦν οῦ, Iesus.

Sing. N. ὁ πλακ-όεις οῦς, G. οενίος ούνιος, D. οενίη ούνη A. οειλα ούνια, V. οειλ et οεη.

D. N. et A. οειλε ούνη, G. et D. οενίον ούνιον, V. οειλε ούνη.

P. N. οειλες ούγλες, G. οενίων ούνιων, D. οεισι ούσι, A. οενίαις ούνιαις, V. οειλες ούγλες.

Sic ὁ μεν-εών ων, G. εώνος, ωνος, venter : ἡ δ-αις ἄς, G. αἴδος αδός, fax : τὸ κρ-άς ἄς, G. αάλος αλός, caput.

SEQVENTIA in nominativo, accusativo, et vocativo plurali contrahuntur.

Sing. N. ὁ βότρ-υς, G. υος, racemus : Plur. N. A. V. υες, υας υες, υς.

Sing. N. ἡ ν-αῦς, G. αὸς, navis : Plur. N. A. V. αες αάς, αες, αὔς.

Sing. N. ὁ ετ. ἡ ζ-οῦς, G. οὸς, bos : Plur. N. A. V. οες οάς, οες, οῦς.

Sing. N. ἡ ἕρ-ις, G. ιδος, lis : Plur. N. A. V. ιδες ιδας ιδες, εις.

Sing. N. ἡ καλπ-ις, G. ιδος, urna : Plur. N. A. V. ιδες ιδας ιδες, εις.

Sing. N. ὁ ετ. ἡ ὄρν-ις, G. ιδος, avis : Plur. N. A. V. ιδες ιδας ιδες, εις.

Sing. N. ἡ κλει-ς, G. δὸς, clavis : Plur. N. A. V. δες δας δες, κλεις.

Variantia genere.

IN singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius : ὁ δεσμὸς vinculum, δίφρος currus, ἐρεμὸς remus, ξυρὸς jugum, κύκλος circulus, λύχνος lucerna, μοχλὸς vectis,

vectis, vātoς dorsum, σλαθιος statio, τράχηλος collum: Plur.
τὰ δεσμὰ, et sic reliqua¹.

In singulare numero generis fœminini, in plurali neutrius est; ἡ κέλευθος, τὰ κέλευθα, via.

His addi potest, ὁ et ἡ τάσταρος, τὰ τάσταρα, tartarus.

Quatuor singulare numero generis sunt fœminini; duali vero, in nom. aēcus. et vocat. masculini: ἡ γυνὴ, τῷ γυναικε, mulier; ἡ ὁδός, τῷ ὁδῷ, via, cum compositis; ἡ πόλις, τῷ πόλιε, civitas; ἡ χεῖρ, τῷ χεῖρε, manus².

Variantia casibus.

QUATVOR sequentia, ὁ Ζεὺς Jupiter, ἡ ναῦς navis, ἡ γυνὴ mulier, et ἡ χεῖρ manus, ad hunc modum flectuntur.

Sing. N. ὁ Ζεὺς, G. τοῦ Ζνὸς vel Διὸς, D. τῷ Ζνῷ vel Διῷ, A. τὸν Ζνὸν vel Δία, V. ὁ Ζεῦ.

Sing. N. ἡ ναῦς, G. τῆς νεῶς, D. τῆς, A. τὴν ναῦν.

P. N. αἱ νηὲς, G. τῶν νεῶν, D. ταῖς νεοῖ, A. τὰς ναῦς³.

Sing. N. ἡ γυνὴ, G. τῆς γυναικὸς, D. τῇ γυναικὶ, A. τὴν γυναικα, V. ὡ γύναι.

D. N. et A. τῷ γυναικε⁴, G. et D. τῷ γυναικοῦ, V. ὡ γυναικε.

P. N. αἱ γυναικες, G. τῶν γυναικῶν, D. ταῖς γυναικὶ, A. τὰς γυναικας, V. ὡ γυναικες.

Sing. N. ἡ χεῖρ, G. τῆς χειρὸς, D. τῇ χειρὶ, A. τὴν χεῖρα, V. ὡ χεῖρ.

D. N. et A. τῷ χεῖρε, G. et D. τῷ χειροῦ, V. ὡ χεῖρε.

P. N. αἱ χεῖρες, G. τῶν χειρῶν, D. ταῖς χειροῖ, A. τὰς χειρας, V. ὡ χειρες⁵.

¹ A neutrīs in ex inūstatis. *Vossius.*

² Sed verisimilius est Atticē articulum τῷ pro τῷ hic illūspari; siue legitimus etiam, τῷ φύσις naturae, τῷ ἡμέρᾳ dies, τῷ τιχειᾳ ar:cs. *Idem.*

³ In soluta oratione sic declinatur.

⁴ Et mox τῷ χεῖρε, pro τῷ, ut paulo supra obseruatū fuit.

⁵ Vox χεῖρ caeteris hic adjuncta est, quod poëtae ε pro ε: ponunt in omnibus casibus imparisyllabīcīs: ut, τῆς χειρός, et sic in reliquis.

Deficientia casibus.

APTOTOTA sunt nomina literarum : ut, τὸ ἄλφα, βῆτα.
Peregrina : ut, ὁ Ἀδάμος *Adamus*.

Quae apocopen patiuntur : ut, τὸ δῶ pro δῶμα *domus*.
τὸ κάρα, vel κάρη, pro κάρονος *caput*.

MONOPTOTA : ut, Nom. ἡ δῶς *donum*. Voc. ὁ τὰν,
ὁ αμίκη vel amici, ab ἔτης.

DIPTOTA : ut, ὁ λάρας, τὸν λάραν *lapis*; ὁ λῖς, τὸν λῖνον, *leo*.

TRIPTOTA : ut, Nom. acc. voc. τὸ Σεπέτας *statua*, δέμας *corpus*, δέμας *poculum*, ὥδος *voluptas*, ἥτος *cor*, νῶκαρ *to por*, ὄναρ *somnium*, ὄφελος *utilitas*, σέθες *veneratio*, σέλας *lumen*: Nom. acc. ὁ et ἡ μάργινος, μάργινος, dat. pl. μαργίνοις, *testis*. (Sic adj. ἀλληλ-ων, ων ων, ἀλλήλ-εις εις εις, ἀλλήλ-ους εις α, *mutuo*, *invicem*, *inter se*: de duobus vel pluribus dicitur.

Deficientia numero.

DVALI et plurali carent, ἡ ἄλση *mare*, ἡ γῆ *terra*, ὁ ἄὴρ *aer*, τὸ πῦρ *ignis*, τὸ ἑλαιον *oleum*¹; et nomina propria, quae uni tantum tribuuntur.

Singulari et duali carent τὰ κλέρα *exequiae*: et nomina quaedam urbium; ut, αἱ Ἀθηναὶ *Athenae*², αἱ Θεβαὶ *Thebae*, τὰ Μήλαρα *Megara*: item festa deorum; ut, τὰ Διονύσια *Bacchanalia*, τὰ Κρόνια *Saturnalia*: cum aliis quibusdam.

Redundantia casibus.

IN nominativo redundant: ὁ Ζεὺς, qui decem habet rectos, Βδεὺς, Δεὺς, Δίς, Δὴν, Ζῆς, Ζὴν, Ζὰς, Ζὰν, Ζυπίτης; ὁ Μωσῆς, Μωϋσῆς, Μωσεὺς, Μωϋσεὺς *Moses*; et ὁ θεός, θεές, θεῖς *filius*.

Masculina multa in ον et ωρ; ut, ὁ κλητῆρ, κλητῶρ *victor*: in ηρ and ης; ut, ὁ πλαστῆρ, πλαστῖς *factor*.

¹ Non prorsus carent, sed raro admodum inveniuntur.

² Sed οἱ Ἀθηναὶ, Hom. Od. n. 80.

Foeminina multa in α et η ; ut, $\dot{\eta}\alpha\chi\gamma\alpha$, $\alpha\chi\nu\eta$ gluma: in η et $\iota\sigma$; ut, $\dot{\eta}\alpha\kappa\alpha\lambda\eta$, $\alpha\kappa\alpha\lambda\iota$ ulna: in η et $\sigma\varsigma$; ut, $\dot{\eta}\alpha\tau\varsigma\lambda\eta$, $\alpha\tau\varsigma\lambda\sigma$ fuligo: in $\iota\sigma$ et $\iota\alpha$; ut, $\dot{\eta}\sigma\tau\alpha\pi\eta$, $\sigma\tau\alpha\pi\alpha$ raritas. Item $\dot{\eta}\alpha\dot{\eta}\alpha\eta$ et $\alpha\dot{\eta}\alpha\eta$ luscinia.

Neutra multa in ος et ον; ut, τὸ δένδρος, δένδρον arbor: in ον et ιον; ut, τὸ αἴθλον, αἴθλιον, praemium certaminis. Item τὸ υδωρ, υδος aqua.

Masculina et foeminina multa in ος et ια; ut, ὁ σπα-
τος, η σπαδικη exercitus: in ος et ις; ut, ὁ βαθμος, η βαθμις
gradus: in υος et υη; ut, ὁ αυχηος, η αυχηη siccas.
Item ὁ αυτην, η αυτηη balitus.

Masculina, foeminina, et communia quaedam in *is* et
iv; ut, ὁ δελφίς, *iv delphin*; ἡ ἀκή, *iv radius*; ὁ et ἡ δίς, *iv agger, litus*.

¹ Masculina et neutra multa in ος et ον; ut ὁ Σύμος, τὸ Σύμον, thym-us, um: in μος et μα; ut, ὁ ἀστωμός, τὸ ἀστωμα salutatio: in ος; ut, ὁ σκότος, τὸ σκότος tenebrae. Item ὁ κάνης, τὸ κάνεον cista.

Foeminina et neutra multa in α et ov ; ut, $\eta\ \text{n}v\alpha$, $\tau\delta$
 $\eta\text{v}\text{ov}$ habena: in $\mu\alpha$ et $\mu\eta$; ut, $\tau\delta\ \chi\alpha\mu\alpha$, $\eta\ \chi\alpha\mu\eta$ gaudi-
um. Item $\eta\ \bar{\alpha}\text{i}\bar{\omega}\bar{s}$, $\tau\delta\ \bar{\alpha}\bar{\iota}\bar{\omega}\bar{s}$ pudor.

Masculina, foemina, et neutra quaedam in ος, η, ον; ut, σίμελος, η, ον alveare. Item ὁ χειμῶν, ἡ χειμᾶς τὸ χεῖμα hyems.

IN genitivo : ὁ Ἀρης, οὐ τος πῖος, *Mars* : ὁ Δάρης οὐ εος πῖος, *Dares* : ὁ Μίνως, ως ω, *Minos* : ὁ γέλως, αῖος ω, *rifus* : τὸ γόνυ, γόνους per metathesin γουνὸς, γὸναλος per epenthesin γούναλος, *genu* : τὸ δόρυ, δόρους per metathesin δουρὺς, δόραλος per epenthesin δούραλος ; dat. δουρὶ poëticè δορὶ, *hasta* : ἡ θέμις, ιδος ιστος, *jus* : ὁ λάκας, λάκαος per crasis λάξος ; λάκας, λάου vel λάα ; et λᾶς, λάδος, *lapis* & ὁ μύκης, ου πῖος, *fungus* : et alia.

DERIVATIVA.

DERIVATIVA.

DERIVATIVA sunt, quae ab aliis ortum ducunt.

Patronymica.

PATRONYMICA a patre, vel ab alia familiae persona, derivantur.

Masculina fiunt a genitivo singulari primitivorum, mutando terminationem in *iōnē*: ut, Πριάμος οὐ, Πριαμί^oν Priami filius; Αἰακος οὐ, Αἰακίδης Aeaci nepos, scil. Achilles; Νεστωρ Νεστορός, Νεστοπίδης Nestoris filius.

ādōnē; ut, Ἰππόλης οὐ, Ἰππολάδης Hippatae filius.

iādōnē; ut, Λαέρης οὐ, Λαερλάδης Laertae filius.

Foeminina fiunt, vel a masculinis, elisa δη, et desinunt in *ās*; ut, Ἡλιάδης, Ἡλιάς Solis filia.

is; ut, Νεστορίδης, Νεστορίς Nestoris filia.

Vel a primitivis, mutando terminationem in *nīs*; ut, Βρισης, Βρισνής Brisae filia; Κάδμης, Καδμηνής Cadmi filia.

īn; ut, Ἀδραστης, Ἀδραστίνη Adrasti filia; Νερέης, Νερίνη Nereti filia.

ōnē; ut, Ακρισιώνη Acrisiū filia; Ήλιών, Ήλιώνη Eetionis filia.

Obs. Iones patronymica in *iōnē* formant per *īwv*; ut, Κρονίδης, Κρονίων Saturni filius.

Gentilitia.

GENTILITIA a gente vel urbe ducuntur.

Masculina desinunt in *της*; ut, Ἡπειρώτης Epirot, ab Ἡπειρός Epirus regio; Σπαριάτης Spartiata, a Σπάρη Sparta urbs.

ēv; ut, Ἀλεξανδρεὺς Alexandrinus, ab Ἀλεξάνδρεια Alexandria urbs.

* Derivativa haec denominativa etiam dicuntur, ut a verbalibus distinguantur. Nec species autem, nec terminatio, omnium derivatorum hic exhibentur; plura adfert Vossius.

aiōs;

αιος; ut, Ἀθηναιος *Atheniensis*, ab Ἀθηναι *Athenae*.
 ιος; ut, Βαβυλωνιος *Babylonius*, a Βαβυλων *Babylon*.
 Foeminina in σσα; ut, Κρησσα *Cressa*, a Κρητη *Creta*
 insula.

Diminutiva.

DIMINUTIVA varias habent terminaciones.

Masculina desinunt in αξ; ut, ὁ λιθαξ *lapillus*, a λιθος *lapis*.

ινης; ut, ὁ ἑλαφίης *bennulus*, ab ἑλαφος *cervus*.

σχος; ut, ὁ νεανισκος *adolescentulus*, a νεανιας *adolescens*.

Foeminina in ις; ut, η κρηνις *fonticulus*, a κρήνη *fons*.

ισχη; ut, η παιδισκη *puellula*, a παις *puer vel puerilla*.

Neutra in ιον; ut, τὸ γνωμιδιον *sententiola*, a γνώμη *sententia*; τὸ γύνατον *muliercula*, a γυνη *mulier*.

Amplificativa.

AMPLIFICATIVA terminatione etiam variant.

Masculina desinunt in ιαξ; ut, ὁ παγωνιας *magnim barbam*, a πάγων *barba*.

ος; ut, ὁ ἄρνειος *agnus adultus*, ab ἄρης *agnus*.

Foeminina in ιις; ut, η δαιτης *fax magna*, a δαις *fax*.

Neutra in ιον; ut, τὸ χερμαχδιον *lapis magnus*, a χερμας *lapis*.

*Possessiva*¹.

POSSESSIVA tam a propriis quam appellativis ducuntur, et desinunt in

ειος; ut, Ἀχιλλειος *Achilleus*, ab Ἀχιλλευς *Achilles*.

εος; ut, Ἐκλογεος *Hectorius*, ab Ἐκλωρ *Eklogos Hector*.

ιος; ut, οὐρανιος *caelestis*, ab οὐρανος *caelum*.

ηος; ut, μουσικος *musicus*, a μουσα *musica*.

νος; ut, ἀνθρωπινος *humanus*, ab ἀνθρωπος *homo*.

ρος; ut, ἀνθηρος *floridus*, ab ἀνθος *flor*.

ωδης; ut, λιθωδης *lapidofus*, a λιθος *lapis*.

¹ Possessiva haec adjectiva sunt, sed a substantivis deducta.

ADJECTIVA.

ADJECTIVA analogiam et anomaliam substantivorum sequuntur¹.

ADJECTIVA trium terminationum definunt in
 os, η, ov, } tertiae et secundae simplicium.
 ας, α, αν, } quintae et secundae simplicium.
 εις, εσσα, εν, } formam quintae et secundae simplicium.
 ων, ουσα, ον, } quintae et secundae simplicium.
 ις, εια, ι, } tertiae contractorum, et secundae
 simplicium.

Sing. N. καλ-ος η ον, G. ου ης ου, D. ω η ι, A. ιν ην ον,
 V. η η ον :

D. N. et A. ω η ι, G. et D. οιν αιν οιη, V. η η η ο :

P. N. οι ιι ιι, G. ων ων ων, D. οις αις οις, A. ους ας α,
 V. οι ιι ι : pulcher.

Sing. N. π-ας ασα παν, G. αυλος, ασων αυλες, D. αιλι αρη
 αυλι, A. αιλα ασαι αν, V. ας ασαι αν :

D. N. et A. αιλε ασα αιλε, G. et D. αυλοιν ασαιν αυλοιν,
 V. αιλε ασαι αιλε :

P. N. αιλες ασαι αιλα, G. αιλων ασων αιλων, D. ασαι ασαι
 ασι, A. αιλας ασαις αιλα, V. αιλες ασαι αιλα : omnis.

Sing. N. χαρι-εις εσσα εν, G. εντος εστος εντος, D. εντι εστον
 εντι, A. εντα εσσαι εν, V. ει ετ εν, εσσα εν :

D. N. et A. εντε εσσα εντε, G. et D. εντοιν εσσαιν εντοιν,
 V. εντε εσσα εντε :

P. N. εντες εσσαι εντα, G. εντων εσσων εντων, D. εισι εσσαις
 εισι, A. εντας εσσαις εντα, V. εντες εσσαι εντα : gratiosus.

Sing. N. εκ-ων ουσα ιν, G. οντος ουσης οντος, D. οντι ουση
 οντι, A. οντα ουσαι ιν, V. ιν ουσαι ιν :

D. N. et A. οντε ουσα οντε, G. et D. οντοιν ουσαιν οντοιν,
 V. οντε ουσα οντε :

² Analogiam sequuntur decem substantivorum declinationum, ut exempla hic adducta ostendent; anomaliam vero heteroclitorum, quae supra sunt allata.

P. N. ὄντες οὐσαὶ ὄντα, G. ὄντων ουσῶν ὄντων, D. οὐσῖ οὐ-
σαῖς οὐσῖ, A. οὐταὶ ούσας ὄντα, V. ὄντες οῦσαι ὄντα: ve-
luntarius.

Sing. N. ὅξ-ὑς εἰτα ὑ, G. ἕος είας ἕος, D. ἔι εἴ, εἴτα, ἔι εἴ, A.
ὑν εἰτα ὑ, V. ὑ εἰτα ὑ:

D. N. et A. ἔει είτα ἔει, G. et D. ἔοιν είτιν ἔοιν, V. ἔει είτα ἔει:
P. N. ἔεις εῖς, εῖται ἔα, G. ἔων ειῶν ἔων, D. ἔσι είταις ἔσι, A. ἔας
εις, είας ἔα, V. ἔεις, εῖται ἔα: acutus.

Quae definunt in ος purum et ρος faciunt foemininum
per α : ut, ἄγιος ἀγίας ἄγιον, sanctus; ἀνδρός ἀνθρός ἀνθη-
ρὸν floridus. / Numeralia autem in ος retinent η ; ut, ὅγ-
δοος ὅν ου, οὐταννος; ἀπλόος ὅν ὄον, simplex: (et materialia in
eos ;) ut, χρύσεος ἐν οον, aurēus.

Quatuor in ος neutrum habent in ο; ἄλλος alias, τοιοῦ-
τος talis, τελικοῦτος et τοσοῦτος tantus : ut, ἄλλ-ος η ο.

Nonnulla etiam in ας varie inflectuntur: ut, μέλας αινα
αν, niger; τάλας αινα αν, miser: sed μέγας ἀλη α, magnus.

Sing. N. μέλ-ας αινα αν, G. ανος αινης ανος, D. ανι αινη
αν, A. αινα αινην αν, V. αν αινα αν.
D. N. et A. ανει αινα ανε, G. et D. ανοιν αιναιν ανοιν, V.
ανει αινα ανε.

P. N. ανεις αιναι ανα, G. ἀγων αινῶν ἀγων, D. ασι αιναις
ασι, A. ανας αινας ανα, V. ανεις αιναι ανα.

Sing. N. μέγ-ας ἀλη α, G. ἀλου ἀλης ἀλου, D. ἀλω ἀλη
ἀλω, A. αν ἀλην α, V. α² ἀλη α.

D. N. et A. ἀλω ἀλα ἀλω, G. et D. ἀλοιν ἀλαιν αλοιν,
V. ἀλυ ἀλα ἀλω.

P. N. ἀλοι ἀλαι φτα, G. ἀλων ἀλων ἀλων, D. ἀλοις ἀλαις
ἀλοις, A. ἀλους ἀλας ἀλά, V. ἀλοι ἀλαι ἀλα.

Item πολὺς λη ὑ, multus, ad hunc modum declinatur.

Sing. N. πολ-ὑς πολλ-ὴ πολ-ὑ, G. πολλ-οῦ πολλ-ῆς πολλ-
οῦ, D. πολλ-ῷ πολλ-ῇ πολλ-ῷ, A. πολ-υν πολλ-ῆν
πολ-ὑ, V. πολ-ὺ πολλ-ῇ πολ-ὑ.

D. N. et A. πολλ-ῷ πολλ-ᾳ πολλ-ῷ, G. et D. πολλ-οῖ
πολλ-αιν πολλ-οῖν, V. πολλ-ῷ πολλ-ᾳ πολλ-ῳ.

¹ Ab inusitate μελάος; unde genit. plur. foem. μελάλων cum penacuto,
pro μελαλην. Vid. infra De accentibus. ² Ita Suid. sed non probat. P.

P. N. πολλ-οὶ πολλ-αι πολλ-ά, G. πολλ-ῶν πολλ-ῶν πολλ-ῶν, D. πολλ-οῖς πολλ-αις πολλ-οῖς, A. πολλ-ῶς πολλ-ῶς πολλ-ά, V. πολλ-οὶ πολλ-αι πολλά,

Poëtae sic inflectunt: Sing. N. ὁ πολὺς, G. πολέος, D. πολεῖ, A. πολὺν, V. πολύ. Plur. N. πολέες εἰς, G. πολέων, D. πολέσι, A. πολέας εἰς, V. πολέες εἰς.

ADJECTIVA trium articulorum et duarum terminatiōnum desinunt in

ος	et faciunt neutrum per	i ouy	ov	tertiae simplicium.
ως			wv	quartae simplicium ¹ .
ας			ay	
ην			ey	
ις			i	
ους			ouy	quintae simplicium.
υς			u	
ων			ov	
αρ			op	
ης			es	primae contractorum.

Sing. N. ἐνδοξ-ος ον, G. ον, D. ω, A. ον, V. ε ον :
 D. N. et A. ω, G. et D. ον, V. ω :
 P. N. οι α, G. ων, D. οις, A. ους α, V. οι α : celebris.
 Sing. N. ἐυε-ως ων, G. ω, D. ω, A. ων, V. ως ων :
 D. N. et A. ω, G. et D. ων, V. ω :
 P. N. ω, G. ων, D. ως, A. ως ω, V. ω : fertilis.
 Sing. N. ἀείν-ας αν, G. ανλος, D. ανλι, A. ανλα αν, V. αν :
 D. N. et A. ανλε, G. et D. ανλων, V. ανλε :
 P. N. ανλες ανλα, G. ανλων, D. ανλι, A. ανλας ανλα, V. ανλες ανλα : perpetuo fluiens.
 Sing. N. ἄρρ-ην-εν, G. ενος, D. ενι, A. ενα εν, V. εν :
 D. N. et A. ενε, G. et D. ενον, V. ενε :
 P. N. ενες ενα, G. ενων, D. εσι, A. ενας ενα, V. ενες ενα : masculus.

¹ Nonnunquam quintae: ut, N. ὁ et ἡ πολύπολος, αἱ τὰ πολύπολα,
 G. τοῦ et τῆς et τοῦ πολυπόλος, multa πολεῖν cornua.

Sing. N. ἐνχαρ-ιστ, G. ἵλος, D. ἵλη, A. ἵλα et οὐ, ι, V. οἱ :
 D. N. et A. ἵλη, G. et D. ἵλοιν, V. ἵλε :
 P. N. ἵλες ἵλα, G. ἵλων, D. ιστι, A. ἵλας ἵλα, V. ἵλες ἵλα :

Sing. N. δίπ-ους ουν, G. οδός, D. οδή, A. οδα et ουν, ουν,
 V. ουγ et ου, ουν :

D. N. et A. οδές, G. et D. οδόιν, V. οδε :
 P. N. οδες οδα, G. οδῶν, D. οστι, A. οδας οδα, V. οδες
 οδα : *bipes*.

Sing. N. ἀδαμφ-ις υ, G. υος, D. υι, A. υν υ, V. υ :

D. N. et A. υε, G. et D. υοιν, V. υε :
 P. N. υες υς, υα, G. υων, D. υοι, A. υας υς, υα, V. υες
 υς, υα : *sine lacrymis*.

Sing. N. ἐνδαιμ-ων ον, G. ονες, D. ονι, A. ονα ον, V. ον :

D. N. et A. ονε, G. et D. ονοιν, V. ονε :
 P. N. ονες ονα, G. ονων, D. οστι, A. ονας ονα, V. ονες ονα :
felix.

Sing. N. μεγαλήτ-ορ ορ, G. ορες, D. ορι, A. ορα ορ, V. ορ :

D. N. et A. ορε, G. et D. οροιν, V. ορε :
 P. N. ορες ορα, G. ορων, D. ορσι, A. ορας ορα, V. ορες
 ορα : *magnanimus*.

Sing. N. ἀληθ-ης ἐς, G. ἑος ους, D. ἕι οῖ, A. ἑα η, ης,
 V. ἑς :

D. N. et A. ἑη η, G. et D. ἑοιν οῖη, V. ἑε η :
 P. N. ἑες ης, ἑα η, G. ἑων, D. ἑσι, A. ἑας ης, ἑα η, V.
 ἑες ης, ἑα η : *verus*. /

Obs. 1. Pleraque composita et derivativa in ος duarum
 sunt terminationum, et omnia sic Attice inflectuntur.

Obs. 2. Nonnulla autem ex iis duarum terminatio-
 num foemininum habent interdum a masculino diver-
 sum : ut, ἀδάρατος ἄτη *immortalis*; ἀιώνιος ἡ *aeternus*;
 τέρην εινα *tener*; θύλας εια *foemininus*, et alia.

* Tertius quidam, indefinitum, inflectitur infra.

QVAEDAM adjectiva sunt trium generum sub una terminazione: ut, ὁ ἢ τὸ μάκαρ felix, ὁ ἢ τὸ ἄρτωλ rapax¹.

Numeralia.

NVMERALIA quaedam sunt cardinalia, quaedam ordinalia.

CARDINALIA εἰς unus, δύο vel δύω duo, τρεῖς tres, τέσσαρες quatuor, sic inflectuntur.

Sing. N. εἰς μία ἐν, G. ἐνὸς μιᾶς ἐνὸς, D. ἐν μιᾷ ἐν, A. ἐνα μιᾷν ἐν.

Duali et plurali caret.

Sic composita οὐδεὶς μηδεὶς, nemo, nullus.

Sing. N. οὐδεὶς οὐδεῖς-μια οὐδ-ἐν, G. οὐδ-ἐνὸς οὐδεῖς-μιᾶς οὐδ-τρεῖς, D. οὐδ-ενὶ οὐδεῖς-μιᾳ οὐδ-ενὶ, A. οὐδ-ένα οὐδεῖς-μιαν οὐδ-έν.

Similiter μηδεῖς².

/ Δύο singulare caret. Dual. N. et A. δύο, G. δυοῖν foem. δυεῖν, D. δυσὶ poëticè³.

/ Hic adjiciatur ἀμφω ambo, quod per omnia genera sic inflectitur: N. et A. ἀμφω, G. et D. ἀμφοῖν.

Τρεῖς et τέσσαρες singulare et duali carent.

Plur. N. οἱ αἱ τρεῖς, τὰ τρία, G. τῶν τριῶν, D. τοῖς ταῖς τοῖς τρισὶ, A. τοὺς τὰς τρεῖς, τὰ τρία.

Plur. N. οἱ αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, G. τῶν τεσσάρων, D. τοῖς τοῖς τοῖς τέσσαρσι, A. τοὺς τὰς τέσσαρας, τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum non declinantur: ut, πέντε quinque, ἕξ sex, ἑπτὰ septem, ὅκτὼ octo, ἑννέα novem, δέκα decem, ἑνδέκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκαέσσαρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, δε-

¹ Multi grammatici adjectiva hujusmodi non agnoscunt, quod de neutro genere dicitur in dubium vocantes. Itaque pro τὸ μάκαρ, τὸ εὐδαιμόνιον; et pro τὸ ἄρτωλ, τὸ ἄρτωλικόν, potius dicendum esse censuit Vossius, et ante eum Ante signanus.

² Leguntur autem οὐδένες οὐδένας, μηδένες μηδένας μηδέσι. Busbius.

³ Sed δύο omnium generum et casuum esse observatur.

καὶ sedecim, δεκαεπτά septendecim, δεκαοκτὼ octodecim, δεκα-
επτά novendecim; εἴκοσι viginti, είκοσιεis viginti unus, είκο-
σιοis viginti duo, είκοσιτρεis viginti tres, είκοσιτέσσαρεis vi-
ginti quatuor, είκοσιπέντε viginti quinque, et reliqua; τριά-
κυλα triginta, τριακοντάεis triginta unus, τριακοντάδύo trigin-
ta duo, τριακοντάρεis triginta tres, et reliqua; τεσσαρακοντά
quadraginta, πεντηκοντά quinquaginta, ἑξηκοντά sexaginta,
ἑβδομήκοντά septuaginta, ὅγδοηκοντά octoginta, ἐννεηκοντά no-
naginta, ἕκατὸν centum.

Quae numerum centenarium sequuntur, declinabilia
sunt: ut, οἱ διακόσιοι αἱ διακόσιαι τὰ διακόσια, ducenti du-
centae ducenta, τριακόσιοι trecenti, τεσσαρακόσιοι quadrin-
genti, πεντηκόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι sexenti, ἑπτηκόσιοι
septingenti, ὀκτηκόσιοι octingenti, ἐννεακόσιοι nongenti; χίλιοι
mille, δισχίλιοι bis mille, τρισχίλιοι ter mille, τέτρασισχίλιοι
quater mille, πεντηκοσχίλιοι quinques mille, ἑξακοσχίλιοι se-
xies mille, ἑπτηκοσχίλιοι septies mille, ὀκτηκοσχίλιοι octies
mille, ἐννεακοσχίλιοι nonies mille; μέροι decies mille, δισμύ-
ριοι vices mille, τρισμύριοι tricies mille, et reliqua; δικαστ-
μύριοι centies mille, ειναυτακισμύριοι ducenties mille, τριακο-
ντακισμύριοι trecenties mille, et reliqua; ικαλονικισμύριοι deci-
es centies mille, et sic deinceps.

ORDINALIA sunt, quae interrogationi πότες, quotus? aptè
respondent: ut, ᾥρωλος primus, δεύτερος secundus, τρίτος ter-
tius, τέλαφος quartus, πέμπτος quintus, ἔκτος sextus, ἑβδόμος se-
ptimus, ὅγδοος octavus, ἐννέατος nonus; δέκατος decimus, ἑνδέκα-
τος undecimus, δωδέκατος duodecimus, τρισκαιδέκατος decimetus
tertius, τεσσαροκαιδέκατος decimus quartus, et reliqua; ει-
κοσιοῖς vicesimus, εικοσιοῖς ᾥρωλος vicesimus primus, εικοσιοῖς δεύτε-
ρος vicesimus secundus, et reliqua; τριακοσιοῖς, τεσσαρακοσιοῖς,
πεντηκοσιοῖς, ἑπτηκοσιοῖς, ἑδρομηκοσιοῖς, ὅγδοηκοσιοῖς, ἐννεηκοσιοῖς;
ἕκατοσιοῖς centesimus, διακοσιοῖς, τριακοσιοῖς, et reliqua;
χιλιοσιοῖς millestimus, δισχιλιοσιοῖς bis millestimus, et reliqua;
μυριοσιοῖς decies millestimus, δισμυριοσιοῖς vices millestimus, δε-

πακισμυριοστος centies millesimus, εκαλοντακισμυριοστος millies millesimus, et sic deinceps.

Praeterea sunt nomina dialia, quae dierum spatium significant: ut, τριταιος tertianus, τεταρταιος quartanus, et ita in reliquis.

Numerorum notae.

GRAECI numeros his literis exprimunt.

α	β	γ	δ	ε	Ϛ	Ϛ	Ϟ	ϟ
I	2	3	4	5	6	7	8	9
ι	κ	λ	μ	ν	ξ	ο	π	ϟ
10	20	30	40	50	60	70	80	90
ϙ	ϙ	ϙ	ϙ	ϙ	ϙ	ϙ	ϙ	ϙ
100	200	300	400	500	600	700	800	900.

Hisce numeris apex superimponitur. Sin millenarius et ultra exprimi debeat, lineola subscribitur: ut, α mille, β bis mille, γ ter mille; ι decem millia, κ viginti millia; ρ centum millia, ς noncentum millia vel nongenties mille.

Quae haec sequuntur, integris potius vocibus, quam notis, exhibent codices.

Sin autem hi numeri componuntur, ιι undecim notant, κε viginti duo, ρι triginta tres, ρϙ centum et quatuor, αε quinque et mille: ετος ρ ϖ ν γ annus 1753.

EST et altera numeros exprimendi ratio per sex literas maiusculas.

Sic Ι² valet unus, Π πέντε quinque, Δ δέκα decem, Η εκατον³ centum, Χ χιλιοι mille, Μ μύριοι decem millia.

¹ Literis intersecuntur tria signa, his neminibus appellata; βαθις, αβητα, σαρπι, ρ.

² Ab ια, ut aiunt, pro μια, V. f.

³ Quod veteres dones scriebant ηετη, praefixo Η, ad spiritum aperitum denotandum.

Medii numeri majusculis geminatis, ut res postulat, designantur: ut, **H** *duo*, **AΠIII** *octodecim*, **HHHΔΔΠΠΠΙ** *trecenti viginti novem*.

Ex his autem II caeteris numeris, praeterquam I, circumscriptus numerum inclusum quinques sumendum indicat. Sic **Δ** valet *quinquies decem*, hoc est, *quinquaginta*; **H** *quingenti*; **X** *quinque millia*; **M** *quinque myriades*, *five quinquaginta millia*: ut, **ΔΠI** *quinquaginta sex*, et similiter in aliis.

TERTIA numerandi ratio per ordinem literarum, quem habent in alphabeto, nonnunquam usurpat; quo pacto Homerici libri distinguuntur.

Adiectivorum comparatio.

POSITIVVS gradus undecim habet terminationes: **αρ**, **εις**, **ην**, **ης**, **ις**, **ξι**, **οις**, **ους**, **υις**, **ων**.

Quae in **οις** desinunt, si penultima longa sit, formant comparativum mutando **ι** in **τερος**, et superlativum in **ταλος**: ut, *σεμνος venerabilis*, *φαινος improbus*, *πρεπος mitis*. Sic

(Masc. ὁ σεμνός, σεμνοτέρος, σεμνόταλος.)

Foeim. ἡ σεμνή, σεμνοτέρα, σεμνότατη.

Neut. τὸ σεμνόν, σεμνοτέρον, σεμνότατον.

At si brevis sit penultima, mutant **ο** in **ω**: ut, *φρόνιμος*, *φρονιμώτερος*, *φρονιμώταλος*; *prudens*, *prudentior*, *prudentissimus*¹.

(Sin anceps sit, vel retinent **ο**, vel mutant in **ω**: ut, *ἰκανος idoneus*, *ἰλεός*, *διάλος*; vel *ώλεος*, *ώλατος*.)

RELIQVA adiectiva hisce rationibus comparantur.

Quae desinunt in **αρ**, **ις**, **ους**, et **εις** eliso **ι**, a masculino singulari, assumendo **τερος** et **ταλος**: ut,

Μάναρ, *μανάθερος*, *μανάθιταλος*, *felix*.

¹ Priores editiones *εγρής macrus*, et *ελανής angustus*, hic excipiunt. Reperiti tamen *εγράτερος*, et *ελανάτερος*, ostendit *Koffius*.

Γαστρίς, γαστρίστερος, γαστρίσταλος, *gulōsus*.

Απλοῦς, ἀπλούστερος, ἀπλούσταλος, *simplex*.

Χαρίεις, χαριέστερος, χαριέσταλος, *gratiosus*.

In αῖς, ηῖς, et υῖς, a neutro singulari : ut,

Μελας αῖ, μελανίτερος, μελανίταλος, *niger*.

Ἐυσεβῆς ἐς, ἐυσεβέστερος, ἐυσεβέσταλος, *pious*.

Ἐυρὺς ὑ, ἐυρύτερος, ἐυρύταλος, *latus*.

Sed υἱς saepe mutatur in ιων et ιολος : ut, ἐυρὺς, ἐυρίων,
εἰριστος.

In νν et ων desinentia, a masculino plurali : ut,

Τέρνης ενες, τερενέστερος, τερενέσταλος, *tener*.

Σωφρῶν ονες, σωφρονέστερος, σωφρονέσταλος, *modestus*.

In ξ autem vertunt ες pluralem in ιστεος et ισταλος : ut,
Βλάχης ἄκης, βλαχιόστερος, βλαχιόσταλος, *stupidus*.

Comparatio anomala.

PLVRIMA in ος desinentia ab analogia decedunt : ut,

Αγαθὸς ἀμείνων *melior*, αγαθώταλος *optimus*
bonus,

ἀρείων,
κρείστων κρείτιων κάρρων,
ἀριστος.
λώιων λώιν,
κράτιστος.
βελτίων βέλτερος,
λώιστος λώιστος.
φέρτερος,
βέλτιστος βέλταλος.
καλλιών,
φέρταιος φέριστος φέρτιστος.
κακώτερος κακίων *pejor*,
κακιστος *pejimus*.

Καλός κακίων, κακιστος.
Κακός *parvus*, μικρότερος μείων *minor*, μικρόταλος *minimus*

μικρών, μικρότερος μείων *parvus*, μικρόταλος *parvulus*.
μικρών, μικρόταλος *parvulus*.

Αισχρὸς *turpis*, αἰσχίων *turpior*, αἰσχιστος *turpissimus*.
Ἐχθρὸς *inimicus*, ἔχθιων *inimicior*, ἔχθιστος *inimiciſſimus*.

Ράδιος *facilis*, ράων *facilior*, φασιος *facillimus*.

Φίλος *amicus*, φίλτερος *amicior*, { φίλταλος *amicifſſimus*,
φίλιστος *poetice*.

NONNVLLA etiam aliis terminationibus finita ab analogia deflectunt: ut,

Mέγας magnus, μέζων μείζων μάστον major, μέγιστος maximus.

Πολὺς multis, πλείων πλέων plus, πλειστος plurimus.

Et alia non pauca¹.

Attici formant multa per *ἰστέρος* et *ἴσταλος*, et nonnulla per *ἐστέρος* et *ἐσταλος*, a politivis in *ος*: ut, *λάδος*, *λαλίστερος*, *λαλίσταλος*, *loguax*.

COMPARATIVA quaedam irregularia in *ων* sic inflectuntur.

Sing. N. ἡ *πλείων*, τὸ *πλεῖον*, G. τοῦ τῆς τοῦ *πλείονος*,

D. τῷ τῇ τῷ *πλείονι*, A. τὸν τὴν *πλείονα πλείοα*,
πλείω, τὸ *πλεῖον*, V. ὁ *πλείον*.

D. N. et A. τῷ τὰ τῷ *πλείονε*, G. et D. τοῖν ταῖν τοῖν
πλειόνοιν, V. ὁ *πλείονε*.

P. N. οἱ αἱ *πλείονες πλείοες πλείους*, τὰ *πλείονα πλείοα*
πλείω, G. τῶν *πλειόνων*, D. τοῖς ταῖς τοῖς *πλείοσι*, A.
τοῖς τὰς *πλειόνας πλείοας πλείους*, τα *πλείονα πλείοα*
πλείω, V. ὁ *πλείονες πλείοες πλείους πλείονα πλείοα*
πλείω.²

COMPARATIO etiam fit ab aliis orationis partibus.

A substantivis: ut, *κέρδος lucrum*, *κερδίων lucrofior*, *κέρδος lucrofissimus*; *φώρ fur*, *φωρδίερος furacior*, *φωρόταλος furacissimus*; et alia.

A pronomine: ut, *αὐτὸς ipse*, *αὐτόταλος ipfissimus*².

A verbis: ut, *φέρω fero*, *φέρετερος praestantior*, *φέρεταλος praestantissimus*; *δεύω relinquo*, *δεύτερος posterior*, *δευταλος postremus*.

A participio: ut, *ἐρρώμενός corroboratus*, *ἐρρώμενέστερος robustior*, *ἐρρώμενέταλος robustissimus*.

Ab adverbii: ut, *ἄνω supra*, *ἄνωτερος superior*, *ἄνωταλος supremus*; *ἔγγὺς prope*, *ἔγγύτερος ἔγγιων propior*, *ἔγγύταλος ἔγγιοτος proximus*; *κάτω infra*, *κατώτερος inferior*, *κατ-*

¹ Plures comparationis anomaliae videri possunt apud *Bushium*.

² Sed a comicis hoc dictum, ut *ipfissimus* apud Latinos, *Vgj.*

τόπος infinitus; μάλα valde, μᾶλλον magis, μάλιστα maxime; πέρα ultra, περαιτέρος ulterior, περαιταλος ultimus; πόρρω longè, πορρώτερος remotior, πορρώταλος remotissimus.

A praepositionibus: ut, πρὸ ante, πρότερος prior, πρότιλος πρόβαλος πρώτος primus; ὑπὲρ super, ὑπερβέρος superior, ὑπέρτιλος ὑπελος supremus.

PRONOME N.

PRONOMINA primitiva sunt; εγὼ ego, σὺ tu, οὐ sui.

Possessiva sunt; ἐμὸς meus, σὸς tuus, ἡσή suus, νωίτερος noster duorum, σφωίτερος νεster duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος νεster, σφέτερος suus.

Demonstrativa sunt; οὗτος hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum, αὐτὸς ipse. Item ὃς ἢ ὁ, qui quae quod.

Composita sunt; ἐμαυλοῦ mei ipsius, σεαυλοῦ tui ipsius, ἐαυλοῦ sui ipsius.

Indefinitum, δεῖνa quidam.

PRIMITIVA sic inflectuntur.

Sing. N. εγὼ, G. ἐμοῦ, D. ἐμοὶ, A. ἐμέ: per aphaeresim μοῦ, μοὶ, μέ.

D. N. et A. νῷ νῷ, G. et D. νῷν νῷν.

P. N. ἡμεῖς, G. ἡμῶν, D. ἡμῖν, A. ἡμᾶς.

Sing. N. σὺ, G. σοῦ, D. σοὶ, A. σέ¹.

D. N. et A. σφῶι σφῶ, G. et D. σφῶν σφῶν.

P. N. ὑμεῖς, G. ὑμῶν, D. ὑμῖν, A. ὑμᾶς.

Sing. N. caret, G. οὖ, D. οἴ A. ε̄.

D. N. et A. σφωὲ σφὲ, G. et D. σφωὶν σφὶν.

P. N. σφεῖς, G. σφῶν, D. σφίσι, A. σφᾶς.

POSSESSIVA per tria genera, more adjectivorum, inflectuntur.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν.

σὸς, σὴ, σόν.

ἡσή, εῆ, εόν.

νωίτερος, νωίτέρα, νωίτερον.

σφωίτερος, σφωίτέρα, σφωίτερον.

ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον.

ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον.

σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον.

* Vocativo caret; sed pro ἐ σὺ in singulari Graeci dicunt ἐ σὺς tu vel ἐ βους. Voss.

Item demonstrativa, relativa, et composita, nisi quod
v finale omittunt in neutro singulari.

Sing. N. et V. οὗτος, αὕτη, τούτο, G. τούτου, ταύτης, τούτου,
D. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, A. τούτου, ταύτη, τούτῳ.
D. N. A. et V. τούτω, ταύτα, τούτω, G. et D. ταύτοιν,
ταῦταιν, τούτοιν.

P. N. et V. οὗτοι, αὕται, ταύται, G. τούτοις, ταύταις, τούται,
D. τούτοισ, ταύταις, ταύταις, A. τούτοις, ταύταις, ταύται.

Sic et ἐκείνοις, item αὐτὸς et ὁis relativā.

Composita autem carent nominativis; σπάντοι et σεαυ-
τοῦ numeris etiam duali et plurali, εἰδοῦσι duali tantum.

Sing. G. ἐμαυ-τοῦ ἵν; τοῦ, D. ἐμαυ-τῷ ἵν; τῷ, A. ἐμαυ-τὸν
ἵν; τῷ.

Sing. G. σεαυ-τοῦ ἵν; τοῦ, D. σεαυ-τῷ ἵν; τῷ, A. σεαυ-τὸν
ἵν; τῷ.

Sing. G. ἐαυ-τοῦ vel αὐ-τοῦ ἵν; τοῦ, D. ἐαυ-τῷ vel αὐ-τῷ ἵν;
τῷ, A. ἐαυ-τῷ vel αὐ-τῷ ἵν; τῷ.

Plur. G. ἐαυ-τῶν vel αὐ-τῶν, D. ἐαυ-τοῖς vel αὐ-τοῖς ταῖς τοῖς,
A. ἐαυ-τοὺς vel αὐ-τοὺς ταῖς ταῖς. / Pro quo legitur σφῶν
αὐτῶν, σφίσιν αὐτοῖς, σφᾶς αὐτοῖς.

INDEFINITUM δεῖνα² quidam, ad hunc modum variatur.

/ Sing. N. ὁ ἢ τὸ δεῖνα, G. τοῦ τῆς τοῦ δείνατος δεῖνος δεῖνα,
D. τῷ τῇ τῷ δείνατι δεῖνι δεῖνα, A. τὸν τὴν τὸ δεῖνα. Ca-
ret duali et plurali. /

Adjiciunt hic nonnulli nomen τὶς aliquis, quidam³.

Sing. N. ὁ ἢ τ-ὶς, τὸ τ-ὶ, G. τοῦ τῆς τοῦ τ-ινὸς, D. τῷ τῇ
τῷ τ-ινὶ, A. τὸν τὴν τ-ινᾷ, τὸ τ-ὶ.

D. N. et A. τῷ τὰ τῷ τ-ινὲ, G. et D. τοῖν ταῖν τοῖν τ-ινοῖν.

P. N. οἱ αἱ τ-ινὲς, τὰ τ-ινᾳ, G. τῶν τ-ινῶν, D. τοῖς ταῖς
τοῖς τ-ισὶ, A. τοὺς τὰς τ-ινᾳς, τὰ τ-ινᾳ.

Sic ὅτις, ὥτις, ὁ, τι⁴; G. οὐ τίνος, ὥς τίνος, οὐ τίνος.

D. ϕ τίνι, ϕ τίνι, ϕ τίνι; A. ὄντινα, ὥτινα, ὁ, τι, etc. quicunque.

¹ Sed earent vocativo.

² Ab initio statio δεῖς.

³ Τὶς, quis? interrogativum, acuit penultimam per omnes casas.

⁴ Commate interjecto, ut distinguitur a conjunctione ὅτι quid. Accentus etiam ratione gen. et dat. per omnes numeros disjunctim scribuntur.

VERBVM.

VERBORVM tres sunt voces; activa, passiva, et media utriusque particeps.

CONIVGATIONES sunt tredecim, sex gravitonorum¹, tres contractorum, et quatuor verborum in μ .

Conjugationes dignoscuntur per literas characteristicas, vel figurativas, quae et indices appellantur.

CHARACTERISTICA est triplex; praesentis, futuri primi, et perfecti; quae in gravitonis activis, unde cetera formantur, ultimam vocalem antecedit: sed in π , χ , μ , prior litera est characteristica.

Characteristicae in conjugatione

	Praes.	Fut.	Perf.
Prima	π τέρ-πω	$\tau\acute{e}r$ -ψω	τέτερ-φα delecto.
	ει λει-εω	λει-ψω	λέλει-φα sacrifico.
	φ γρά-φω	γρά-ψω	γέγρα-φα scribo.
	πι τύ-πιω	τύ-ψω	τέτυ-φα verbero.
Secunda	η πλέ-χω	πλέ-ξω	πέπλε-χα pllico.
	γ λέ-γω	λέ-ξω	λέλε-χα dico.
	χ βρέ-χω	βρέ-ξω	βέβρε-χα rigo.
	χι τί-χιω	τέ-ξω	τέτε-χα pario.
Tertia	τ ἀνύ-τω	ἀνύ-σω	ῆνυ-κα perficio.
	δ ἄ-δω	ἄ-σω	ῆ-κα cano.
	η πεί-θω	πεί-σω	πέπει-κα suadeo.
Quarta	σ σ πλά-σσω	πλά-σω	πέπλα-κα finga.
	τι ὄρύ-τιω ²	ὄρύ-ξω	ῶρυ-χα fodio.
	ξ φρά-ξω	φρά-σω	πέφρα-κα dico.
Quinta	λ φάλ-δω	φάλ-ῶ	ἔφαλ-κα psalls.
	μ νέ-μω	νεμ-ῶ	νεγέμην-κα distribuo.
	ν φεί-νω	φεν-ῶ	πέφαγ-κα ostendo.
	ρ σπεί-ρω	σπερ-ῶ	ἔσπερ-κα sero.
Sexta	μν τέ-μνω	τεμ-ῶ	τέτεμπικα scindo.
	ω purum τι-ω	τι-σω	τέτικα bonoro.

¹ Vel barytonorum. De ratione nominis vide supra, p 3, not. 2.

Attici pro gemino σε usurpant geminum τι; ut, πλάνων πλάτη,
ὄρεσσα ὄρετα: de quibus plura infra dicentur.

TEMPORA sunt octo in voce activa et media; praesens, praeteritum imperfectum, perfectum, plusquam perfectum, indefinitum primum et secundum, futurum primum et secundum. In passiva additur paulo post futurum.

Tempora praecipua sunt praesens, futurum primum, et perfectum; sed in voce passiva praesens, perfectum, et indefinitum secundum.

Tempora cognata sunt:

Praesens, imperfectum, indefinitum secundum, futurum secundum, et perfectum medium.

Futurum primum, et indefinitum primum.

Perfectum et plusquam perfectum; quibus in passiva voce congruunt paulo post futurum, indefinitum primum, et futurum primum.

MODI sunt quinque; indicativus, imperativus, optativus, subjunctivus, et infinitivus.

CVM prima persona pluralis exit in $\mu\pi\nu$, prima dualis deest¹.

Cum tertia pluralis exit in $\sigma\iota$ vel $\tau\alpha\iota$, tertia dualis eadem est cum secunda².

Obs. 1. Tertiis personis verborum in ι vel ϵ definitibus additur, si vocalis vel diphthongus sequatur; et apud poetas ante consonam.

Obs. 2. Persona secunda et tertia singularis in subjunctivo verbi activi, et secunda singularis temporum in $\mu\pi\nu$, habent ι subscriptum finalibus α , η , ω . Eaēdem vocales ante $\mu\pi\nu$ sub se habent ι in perfecto optativi vecis passivae, retinentque per omnes personas et numeros. In quacunque demum persona cuiuscunque temporis aut modi eliditur ι per contractionem factam in has vocales, eisdem subscribitur.

¹ Hoc est in omnibus temporibus activae vocis, indefinitis passivis, perfecto et plusquam perfecto medio.

² Hoc est in praesenti, futuris, et perfecto indicativi, et in singulis temporibus subjunctivi, per omnes voces.

*Paradigma verbi gravitoni
in voce activa,*

Modus indicativus¹.

Tempus praesens.

S. τύπτω, τύπτεις, τύπτει ;	} verbero.
D. τύπτησον, τύπτεστον ;	
P. τύπτομεν, τύπτεις, τύπτονται.	

Unde imperfectum.

S. ἐτύπτησον, ἐτύπτεις, ἐτύπτει ;	} verberabam.
D. ἐτύπτηστον, ἐτύπτεστον ;	
P. ἐτύπτομεν, ἐτύπτεις, ἐτύπτονται.	

Futurum primum.

S. τύψω, τύψεις, τύψει ;	} verberabo.
D. τύψεστον, τύψεστον ;	
P. τύψομεν, τύψεις, τύψονται.	

Unde indefinitum primum².

S. ἐτύψα, ἐτύψας, ἐτύψε ;	} verberavi.
D. ἐτύψαστον, ἐτύψαστον ;	
P. ἐτύψαμεν, ἐτύψας, ἐτύψαν.	

Perfectum.

S. τέλιψα, τέλιψας, τέλιψε ;	} verberavi.
D. τέλιψαστον, τέλιψαστον ;	
P. τέλιψαμεν, τέλιψας, τέλιψαν.	

¹ A modo indicative reliqui omnes deducuntur.

² Indefinita, quae et Graeca appellatione *aoristi* vocantur, sunt tempora incertae significationis. Nunc enim pro perfecto, nunc pro plusquam perfecto, interdum pro imperfecto ponantur. Imo futuri etiam significationem quandoque habent, praesertim in modo imperativo et subjunctivo.

Unde

Unde plusquam perfectum.

S. ἐτεῖνφ-ειν, ἐτεῖνφ-εις, ἐτεῖνφ-ει ; }
 D. ἐτεῖνφ-είλον, ἐτεῖνφ-είλην ; }
 P. ἐτεῖνφ-ειμεν, ἐτεῖνφ-ειλε, ἐτεῖνφ-εισαν. } *verberaveram.*

Indefinitum secundum.

S. ἐτυπ-ον, ἐτυπ-εις, ἐτυπ-ε ; }
 D. ἐτύπ-είον, ἐτύπ-είην ; }
 P. ἐτύπ-ομεν, ἐτύπ-είε, ἐτύπ-ον. } *verberavi.*

Unde futurum secundum.

S. τυπ-ῶ, τυπ-εῖς, τυπ-ει ; }
 D. τυπ-είτον, τυπ-είτον ; }
 P. τυπ-οῦμεν, τυπ-εῖτε, τυπ-οῦσι. } *verberabo.*

Modus imperativus.

Praesens et imperfectum.

S. τύπ-ε, τυπίέτω ; }
 D. τύπ-είον, τυπ-είων ; }
 P. τύπ-είε, τυπ-είωσαν. } *verbera.*

Indefinitum primum.

S. τύψ-ον, τυψ-άλω ; }
 D. τύψ-άλον, τυψ-άλων ; }
 P. τύψ-άλε, τυψ-άλωσαν. } *verberato tu².*

Perfectum et plusquam perfectum.

S. τέλιφ-ε, τελιφ-έλω ; }
 D. τελιφ-είον, τελιφ-είων ; }
 P. τελιφ-είε, τετελιφ-έλωσαν. } *verberaveris tu².*

Indefinitum secundum.

S. τύψ-ε, τυψ-έλω ; }
 D. τύψ-είον, τυψ-έλων ; }
 P. τύψ-είε, τυψ-έλωσαν. } *verberato tu¹.*

¹ *Fac verberaveris*, Nouv. Meth.

² Sic Voss. addit tamen : *Fac verberaveris*, five; *Hoc age*, ut postmodo *verberasse dicaris*. Similiter *Vrigin*, et *Verwey*.

Modus Optativus.

¹*Eidē utinam*.

Praesens et imperfectum.

S. τύπλ-οιμι, τύπλ-οις, τύπλ-οι ;
 D. τύπλ-οιον, τυπλ-οῖην ; } verberem vel
 P. τύπλ-οιμεν, τύπλ-οιε, τύπλ-οιεν. } verberarem².

Futurum primum.

S. τύψ-οιμι, τύψ-οις, τύψ-οι ;
 D. τύψ-οιον, τυψ-οῖην ; } verberem³.
 P. τύψ-οιμεν, τύψ-οιε, τύψ-οιεν.

Indefinitum primum.

S. τύψ-αιμι, τύψ-αις, τύψ-αι ;
 D. τύψ-αιον, τυψ-αιῆν ; } verberaverim⁴.
 P. τύψ-αιμεν, τύψ-αιε, τύψ-αιεν.

Indefinitum Aeolicum⁵.

S. τύψ-εια, τύψ-ειας, τύψ-ειε ;
 D. τυψ-ειαλον, τυψ-ειαλῆν ; } verberaverim.
 P. τυψ-ειαμεν, τυψ-ειαλε, τύψ-ειαν.

Perfectum et plusquam perfectum.

S. τείνψ-οιμι, τείνψ-οις, τείνψ-οι ;
 D. τείνψ-οιον, τείνψ-οῖην ; } verberavissim⁶.
 P. τείνψ-οιμεν, τείνψ-οιε, τείνψ-οιεν.

Indefinitum secundum.

S. τύπ-οιμι, τύπ-οις, τύπ-οι ;
 D. τύπ-οιον, τυπ-οῖην ; } verberaverim⁷.
 P. τύπ-οιμεν, τύπ-οιε, τύπ-οιεν.

¹ Ut Latini optativis praeponunt *utinam*, sic Graeci suum *εἰδέ*; ut, *εἰδέ τύπλοιμι, utinam verberem*: modus tamen hic plerumque *viam* habet potentiam.

² Solum *verberarem*, Gretser. et Voss.

³ Vel *verberaturvis sim*, Vrsin.

⁴ Addit *verberem* vel *verberavissim* Vrsin.

⁵ Usitatissimum esse hoc tempus apud omnes scriptores, maximè in *secunda* et *tertia* singulari, et *tertia* plurali, notat Gretserus.

⁶ *Verberaverim* seu *verberavissim*, Vrsin.

⁷ Addit *verberem* vel *verberavissim* Id.

Futurum

Futurum secundum.

S. τυπ-οῖμι, τυπ-οῖς, τυπ-οῖ ;
 D. τυπ-οῖτον, τυπ-οῖτην ;
 P. τυπ-οῖμεν, τυπ-οῖτε, τυπ-οῖεν.

Modus subjunctivus.

'Εὰν si ².

Praefens et Imperfектum.

S. τώπι-ω, τώπι-ης, τώπι-η ;
 D. τύπι-ηλον, τύπι-ηλον ;
 P. τύπι-ωμεν, τύπι-ηε, τύπι-ωσι.

Indefinitum primum.

S. τύψ-ω, τύψ-ης, τύψ-η ;
 D. τύψ-ηλον, τύψ-ηλον ;
 P. τύψ-ωμεν, τύψ-ηε, τύψ-ωσι.

Perfectum et plusquam perfectum.

S. τελίφ-ω, τελίφ-ης, τελίφ-η ;
 D. τελίφ-ηλον, τελίφ-ηλον ;
 P. τελίφ-ωμεν, τελίφ-ηε, τελίφ-ωσι.

Indefinitum secundum.

S. τύπ-ω, τύπ-ης, τύπ-η ;
 D. τύπ-ηλον, τύπ-ηλον ;
 P. τύπ-ωμεν, τύπ-ηε, τύπ-ωσι ;

Modus infinitivus.

Praefens et imperfectum, τύπ-ειν verberare.

Futurum primum, τύψ-ειν verberaturum esse.

Indefinitum primum, τύψ-αι verberavisse ⁴.

Perfectum et plusquam perfectum, τελίφ-έαι verberasse.

Indefinitum secundum, τυπ-ειν verberavisse ⁴.

Futurum secundum, τυπ-ειν verberaturum esse.

¹ Verberem, Vett. editt. verberem vel verberatus sim, Vifin.² Inflectioni subjunctivorum achibent multi conjunctionem λα; ut, λα, τίπιω, si verberem. At sine causa id factum, ut εἴδε in optativo, censet Vifinus.³ Vifinus addit verberem, verberaverim, et verberavissim.⁴ Vel verberare, Id.

PARTICIPIA².

Praesens et imperfectum.

M. ὁ τύπλ-ων, τοῦ τύπλ-οντος ; }
 F. ἡ τύπλ-ουσα, τῆς τυπλ-ούσης ; } verberans.
 N. τὸ τύπλ-ον, τοῦ τύπλ-οντος. }

Futurum primum.

M. ὁ τύψ-ων, τοῦ τύψ-οντος ; }
 F. ἡ τύψ-ουσα, τῆς τυψ-ούσης ; } verberatus.
 N. τὸ τύψ-ον, τοῦ τύψ-οντος.

Indefinitum primum.

M. ὁ τύψ-ας, τοῦ τύψ-αντος ; }
 F. ἡ τύψ-ασσα, τῆς τυψ-άσσης ; } qui verberavit.
 N. τὸ τύψ-αν, τοῦ τύψ-αντος.

Perfectum et plusquam perfectum.

M. ὁ τείνφ-ῶς, τοῦ τείνφ-ότος ; }
 F. ἡ τείνφ-υῖη, τῆς τείνφ-υίας ; } qui verberavit³.
 N. τὸ τείνφ-ός, τοῦ τείνφ-ότος.

Indefinitum secundum.

M. ὁ τυπ-ῶν, τοῦ τυπ-όντος ; }
 F. ἡ τυπ-ούσα, τῆς τυπ-ούσης ; } qui verberavit.
 N. τὸ τυπ-όν, τοῦ τυπ-όντος.

Futurum secundum.

M. ὁ τυπ-ῶν, τοῦ τυπ-ούντος ; }
 F. ἡ τυπ-ούσα τῆς τυπ-ούσης ; } verberatus.
 N. τὸ τυπ-όν, τοῦ τυπ-ούντος.

² Participium praeteritum et futurum secundum peculiarem inflectionem sibi vindicant, caetera adjectivorum trium terminacionum formam sequuntur.

³ *Nel verberaverat, Vrbn.*

Conjugationes verberum gravitorum activarum vocis per annos modos et tempora.

Prima conjugatio.					
Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Praef.	τύπτῃ-ω,	τύπτῃ-ε,	τύπτῃ-ω,	τύπτῃ-ειν,	τύπτῃ-ων.
Imperf.	ἐτύπτῃ-ον,		τύπτῃ-ομιν,	τύπτῃ-ειν,	τύπτῃ-ων.
Fut. 1.	τύψῃ-ω,		τύψῃ-ομιν,	τύψῃ-ειν,	τύψῃ-ων.
Indef. 1.	“τύψῃ-α,	τύψῃ-ον,	τύψῃ-οσιμι ¹ ,	τύψῃ-ω,	τύψῃ-ας,
Perf.	τέτυψῃ-α,		τέτυψῃ-οιμι,	τετύψῃ-ειναι,	τετύψῃ-ως.
Plusq.	ἐτέτυψῃ-ειν,	τέτυψῃ-ε,	τέτυψῃ-οιμι,	τέτυψῃ-ειν,	τέτυψῃ-ών.
Indef. 2.	“τύψῃ-ον,	τύψῃ-ε,	τύψῃ-οιμι,	τύψῃ-ειν,	τύψῃ-ών.
Fut. 2.	τύψῃ-ον,		τύψῃ-οιμι,	τύψῃ-ειν,	τύψῃ-ών.

Secunda conjugatio.					
Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Praef.	λέγῃ-ω,	λέγῃ-ε,	λέγῃ-ω,	λέγῃ-ειν,	λέγῃ-ων.
Imperf.	ἐλέγῃ-ον,		λέξῃ-ομιν,	λέξῃ-ειν,	λέξῃ-ων.
Fut. 1.	λέξῃ-ω,		λέξῃ-ομιν,	λέξῃ-ειν,	λέξῃ-ων.
Indef. 1.	“λέξῃ-α,	λέξῃ-ον,	λέξῃ-οσιμι,	λέξῃ-ω,	λέξῃ-ας,
Perf.	λέλεξῃ-α,		λέλεξῃ-οιμι,	λέλεξῃ-ειναι,	λέλεξῃ-ως.
Plusq.	ἐλέλεξῃ-ειν,	λέγῃ-ε,	λέγῃ-οιμι,	λέγῃ-ειν,	λέγῃ-ών.
Indef. 2.	“λέξῃ-ον,		λέξῃ-οιμι,	λέγῃ-ειν,	λέγῃ-ών.
Fut. 2.	λέγῃ-θ,		λέγῃ-οιμι,	λέγῃ-ειν,	λέγῃ-ών.
Tertia	Inscriptum Aeolicum τύψαι hic omittitur, et in reliquo conjugationibus.				

Tertia conjugatio, coniunctio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praef.	ταίθ-ω,	ταίθ-ε,	ταίθ-οιμι,	ταίθ-ω,	ταίθ-ειν,	ταίθ-ων.
Imperf.	ταίθ-ον,		ταίσ-οιμι,		ταίσ-ειν,	ταίσ-ων.
Fut. 1.	ταίσ-ω,		ταίσ-οιμι,		ταίσ-ειν,	ταίσ-ων.
Indef. 1.	ταίσ-α,		ταίσ-ον,		ταίσ-αι,	ταίσ-ας.
Perf.	ταίσεικ-ω,		ταίσ-εικ-οιμι,	ταίσεικ-ω,	ταίσεικ-ειναι,	ταίσεικ-ώς.
Pluriq.	ταίσεικ-ειν,		ταίσ-εικ-ε,		ταίσ-ειν,	ταίσ-ώς.
Indef. 2.	ταίθ-ον,	ταίθ-ε,	ταίθ-οιμι,	ταίθ-ω,	ταίθ-ειν,	ταίθ-ών.
Fut. 2.	ταίθ-ω,		ταίθ-οιμι,		ταίθ-ειν,	ταίθ-ών.

Quarta conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praef.	φράξ-ω,	φράξ-ε,	φράξ-οιμι,	φράξ-ω,	φράξ-ειν,	φράξ-ων.
Imperf.	φράξ-ον,		φράξ-οιμι,		φράξ-ειν,	φράξ-ων.
Fut. 1.	φράσ-ω,		φράσ-οιμι,		φράσ-ειν,	φράσ-ων.
Indef. 1.	φράσ-α,		φράσ-οιμι,	φράσ-ω,	φράσ-ειν,	φράσ-ας.
Perf.	πεφράκ-α,		πεφράκ-οιμι,	πεφράκ-ω,	πεφράκ-ειαι,	πεφράκ-ώς.
Pluriq.	πεφράκ-ειν,		πεφράκ-ε,	φράδ-ω,	φράδ-ειν,	φράδ-ώς.
Indef. 2.	φράδ-ον,	φράδ-ε,	φράδ-οιμι,	φράδ-ω,	φράδ-ειν,	φράδ-ών.
Fut. 2.	φράδ-ω,		φράδ-οιμι,		φράδ-ειν,	φράδ-ών.

Quinta

Quinta conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.

Quinta conjugatio.					
	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.
Praef.	{ σταθερός-ω, σταθερόν-ον,	{ σταθερός-ε, σταθερόν-ω,	{ σταθερό-ομι,	{ σταθερό-ω, σταθερό-σημι,	{ σταθερό-ειγ., σταθερό-άτιμ.,
Imperf.					σταθερό-ών.
Fut. 1.					σταθερό-άτιμ.
Indef. 1.					σταθερό-άτιμ.
Perf.					σταθερό-άτιμ.
Pluſq.					σταθερό-άτιμ.
Indef. 2.					σταθερό-άτιμ.
Fut. 2.					σταθερό-άτιμ.

Sexta conjugatio.					
	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.
Praef.	{ ἀκούω-ω, ἀκούω-ον,	{ ἀκούω-ε, ἀκούω-ον,	{ ἀκούω-ομι,	{ ἀκούω-ω, ἀκούσ-ομι,	{ ἀκού-ειν, ἀκούσ-ειν,
Imperf.					ἀκού-ών.
Fut. 1.					ἀκούσ-ών.
Indef. 1.					ἀκούσ-ών.
Perf.					ἀκούσ-ών.
Pluſq.					ἀκούσ-ών.
Indef. 2.					ἀκούσ-ών.
Fut. 2.					ἀκούσ-ών.

E

Temporum

Praesens.

| PRAESEN^S est thema et fundamentum verbi : ut,
τυπω. |

Imperfectum.

| IMPERFECTVM formatur a prima persona singulari praesentis, mutando ω in ον, et preponendo augmentum : ut, τύπω, ἔτυπλον. |

Augmentum.

| AVGMENTVM est duplex, syllabicum et temporale.

| SYLLABICVM augmentum est ε, cum verbum incipiat a consonante : tunc enim ε praefigitur imperfecto, plusquam perfecto, indefinito primo, et indefinito secundo modi indicativi ; sed non in reliquis modis. |

| Attici mutant ε syllabicum augmentum in temporale
" : ut, ἐμελλον, ἥμελλον futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω Attici praefigunt ε : ut,
ὅραω video, εώραω.

Poëtae preponunt ε indefinitis, sive a vocali sive a diphthongo incipientibus : ut, εειτα, pro ειτα dixi.

| Si verbum incipiat a ρ, geminatur ρ post ε : ut, γίγινο
αιο, ἐγγίγινον. |

| TEMPORALE augmentum est, cum verbum incipiat mutabili vocali, vel a mutabili diphthongo.

| Mutabiles vocales sunt, α, ε, ο : α et ε mutantur in
ut, ἀκόνω audio, ἥκουον ; ερέιδω firmo, ἥρειδον : et ο mutatur in ω ; ut, ὄρύτω fadio, ὥρυτλον. |

| Mutabiles diphthongi sunt, αι, αυ, οι : αι mutatur in
ut, αἴρω tollo, ἥρον : αυ in ην ; ut, αὐξάνω augeo, νῦξαν
οι in ω ; ut, οικιζω aedifico, ωκιζον. |

| Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab im
mutabili diphthongo, idem erit initium omnium tem
porum. |

Immutabiles vocales sunt *n*, *i*, *u*, *o*: *ut*, ἡχέω *sono*, ὑχεον; ἔξευω *occupor*, ἕξευον; ὑερίζω *injuria affitio*, ὑερίζον; ὄδω *impello*, ὄδον.

Immutabiles diphthongi sunt *ei*, *eu*, *ou*; *ut*, εἰχάζω *assimilo*, εἴκαζον; εἰθύνω *dirigo*, εἴθυνον; οὐτάζω *vulnus*, οὐτάζον.

Attice tamen εὐ mutatur in ην: *ut*, εὔχομαι *opto*, ηνχόν.

Obs. 1. Quatuor sunt verba incipientia ab α, quae augmentum non admittunt: *ut*, ἀσπίρο, ἀον; αἴω *audio*, αἴον; ἀνέσσω *infuetus sum*, ἀνέσσον; ἀνίζομαι *taedio afficior*, ἀνίζομν.

Obs. 2. Quaedam ab ε incipientia pro augmento asciscunt: post ε: *ut*, ἔχω *babo*, ἔίχον; ἔλω *capiro*, ἔίλον; sic ἔλκο, ἔλκνω, ἔλκίζω *traho*; ἔρπο, ἔρπιζω *serpo*; ἔσθίνω *sto*, ἔπομαι *sequor*, ἔρεω *dico*, ἔσθιάω *convivio excipio*, εἴω *sedco*, εἴώ *sino*, ἔω *induo*, ἔρνω *traho*; ἔδω, ἔδίζω *affuefacio*; ἔργαζομαι *operor*; ἔπω *dico*, εἴπον, quod servat augmentum in omnibus modis. Sed ἔργαζω *festum celebro*, facit ἔργαζον et ἔάργαζον.

Obs. 3. Quaedam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum: *ut*, οἰανίζω *guberno*, οἰνίζω *vinum redolo*, οἰνιζόμαι *auguror*, οἰόμαι *solus ago*, οἴμω *imperii ruo*; et quaedam alia. Sed οἰοχέω *vinum infundo*, et οἰομένω *piero*, recipiunt vel omittunt augmentum.

Augmentum compositorum.

VERBÀ composita augmentum habent in medio, si incipiunt a praepositione, vel adverbii δὺς et εὐ ante mutabilem: *ut*, ἐναλλάσσω *immuto*, ἐνήλλασσον; προσέάλλω *adjicio*, προσέβαλλον: δυσαρεστέω *displaceo*, δυσηρέστεον; εὐεργετέω *benefacio*, εὐηργέτεον.

Pauca tamen, quaeca praepositione incipiunt, hic excepti debent *ut*, ἀμφισθηίεω *ambigo*, ἀμφισθηίσον; sic ἀμφι-

έννυμι induo, ἀνοίγω aperio, ἀνισολέω occurro, ἀνιδικέω, adversor, ἀφεύω accendo, ἀφνιάζω detrecto, ἀφίημι dimitto, ἐμμέλω curio, ἐνέπω dico; καθεύδω dormio, καθέζομαι, et καθημαι sedeo, καθίξω sedere facio.

I RELIQVA augmentum habent in initio: ut, φιλοσοφέω philosophor, ἐφιλοσόφεον; πειθαρχέω pareo, ἐπειθάρχεον; ὁμολογέω confiteor, ὡμολόγεον; παλιλογέω reperio, ἐπαλιλόγεων; ἀφονέω despicio, ἡφρόνεον; δυστυχέω infelix sum, ἐδυστύχεον.

I QVAEDAM autem et in principio, et in medio, augmentur: ut, ἐνοχλέω turbo, ἡνώχλεον; ἀναρθόω corrigo, ἡνώρθοον.

IPRAEPOSITIONES in compositis, si vocalibus praefigantur, finalem suam amittunt vocalem: ut, ἐπέχω, inhibeo. Retinent autem περὶ et περὸ; ut, περιεχω continco, προάλω praeceo: et aliquando ἀμφὶ; ut, ἀμφελίσσω et ἀμφιελίσσω circumvobuo. Πρὸ tamen saepe contrahitur: ut, προέχω προῦχω praeceao.

Praepositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata: ut, καθάπλουαι attingo, a κατὰ et ἀπτομαι.

Iones nonnunquam abjiciunt augmentum ex imperfecto, plusquam perfecto, et utroque indefinito: ut, τύπλον pro ἔτυπτον, τύψα pro ἔτυψα, τέλυφειν pro ἔτελύφειν, τύπον pro ἔτυπον.

Futurum primum.

IFVTVRVM primum formatur a prima persona singulari praesentis, mutando ultimam syllabam in conjugatione

Prima	in	ψω,
Secunda		ξω,
Tertia		σω,
Quarta		σω et ξω,
Quinta		λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ circumflexa,
Sexta		σω:

ut in tabula jam allata expositum suit¹.

¹ Vid. pag. 40.

Ex desinentibus autem in $\sigma\tau\omega$ et $\tau\lambda\omega$ alia formant futurum in $\sigma\omega$, alia in $\xi\omega$, et alia in utroque ; quae usus docebit.

Desinentium in $\xi\omega$ multa efferunt futurum per $\xi\omega$; ut, $\delta\alpha\xi\omega$ divido, $\epsilon\nu\xi\pi\xi\omega$ interficio, $\kappa\rho\xi\omega$ clamo, $\mu\rho\xi\zeta\omega$ flagello, $\oim\omega\xi\omega$ ploro, $\rho\xi\zeta\omega$ facio, $\sigma\lambda\xi\omega$ stillo, $\sigma\rho\xi\zeta\omega$ occido : pauca per $\gamma\xi\omega$; ut, $\mu\lambda\xi\omega$ frango, $\pi\lambda\xi\omega$ seduco : et quae-dam per $\xi\omega$ et $\sigma\omega$; ut, $\alpha\rho\xi\zeta\omega$ rapio, $\beta\acute{\alpha}\xi\omega$ loquor, $\beta\alpha\lambda\xi\zeta\omega$ porto, $\theta\rho\xi\zeta\omega$ meto, $\pi\alpha\xi\zeta\omega$ ludo. $\Sigma\alpha\lambda\pi\xi\omega$ autem, tuba-can, facit $\sigma\omega$ et $\gamma\xi\omega$ ¹.

PENULTIMA futuri primi semper sere² longa est, nisi in quinta conjugatione, ubi semper corripitur: vel eliendo secundam consonantem; ut, $\tau\epsilon\mu\nu\omega$ scindo, $\tau\epsilon\mu\bar{\omega}$: vel secundam vocalem diphthongi; ut, $\phi\alpha\acute{\iota}\nu\omega$ ostendo, $\phi\alpha\bar{\omega}$: vel corripiendo anticipem; ut, $\kappa\pi\acute{\iota}\nu\omega$ judico, $\kappa\pi\iota\bar{\omega}$.

Disyllaba in $\epsilon\omega$ formant futurum in $\epsilon\bar{\nu}\sigma\omega$: ut, $\pi\lambda\acute{\epsilon}\omega$ navigo, $\pi\lambda\acute{\epsilon}\nu\sigma\omega$; $\rho\xi\acute{\epsilon}\omega$ fuis, $\rho\xi\acute{\epsilon}\nu\sigma\omega$: praeter $\delta\omega$ ligo, $\delta\bar{\omega}$ -ow.

Quaedam futura spiritum thematis non servant; ut, $\vartheta\rho\xi\acute{\omega}$, a $\tau\rho\xi\acute{\omega}$ nutrio; $\vartheta\rho\xi\acute{\omega}$, a $\tau\rho\xi\acute{\omega}$ curro; $\ddot{\epsilon}\xi\omega$, ab $\ddot{\epsilon}\chi\omega$ habeo³; $\vartheta\acute{\nu}\omega$, a $\tau\acute{\nu}\omega$ sumum excito⁴.

Obs. 1. In polysyllabis quartae conjugationis Attici tollunt ζ , et circumflectunt $\bar{\omega}$: ut, $\nu\omega\mu\xi\zeta\omega$ arbitror, $\nu\omega\mu\bar{\omega}$; $\beta\alpha\delta\xi\omega\mu\alpha$ gradior, $\beta\alpha\delta\bar{\omega}\mu\alpha$.

Obs. 2. Dores mutant in quarta conjugatione $\xi\omega$ in $\sigma\bar{\omega}$: ut, $\kappa\omega\mu\acute{\sigma}\bar{\omega}$ pro $\kappa\omega\mu\xi\zeta\omega$, lascivio: et futura in $\sigma\bar{\omega}$ in $\xi\omega$; ut, $\beta\alpha\delta\xi\zeta\omega$ eo, $\beta\alpha\delta\bar{\omega}\omega$, $\beta\alpha\delta\xi\omega$.

Obs. 3. Aeoles efferunt futurum in $\rho\bar{\omega}$ per $\sigma\omega$: ut, $\ddot{\sigma}\omega$ excito, $\ddot{\sigma}\bar{\omega}$, $\ddot{\sigma}\sigma\omega$.

¹ De his videatur Busbius, qui multa alia collegit.

² Prioris editiones vocem fere omittunt; multa tamen verba in $\alpha\xi\omega$ et $\iota\xi\omega$ desinentia penultimam futuri primi correptam habere ostendit Clarkius, ad Iliad. I. v. 140.

³ Ob differentiam adverbii $\ddot{\epsilon}\xi\omega$ extra.

⁴ In his spiritus thematis a posteriori ad priorem syllabam retrahitur.

Obs. 4. Poëtae in futuro sextae conjugationis saepe abjiciunt σ: ut, δήνω *inveniam*, pro δίγω, a δέω; κλειδω *claudam*, pro κλεισω; et κέω seu κείω, *cubabo*, pro κεσω, a κέω.

Indefinitum primum.

INDEFINITVM primus formatur a prima persona singulari futuri primi, mutando ω in α, et praeponendo augmentum: ut, τύψω, ἐτυψα.

Penultima indefiniti primi semper fere longa est, unde in quinta conjugatione α mutatur in η; ut, φαλῶ, ἐψηλα: ε in ει: ut σπερῶ, ἐσπείρα.

Quinque sunt indefinita prima, quae futuri primi characteristica non asimunt: ut, ἐθηκα posui, ἐθωκα dedi, θηκα misi, επικα dixi, θηβηκα tuli.

Ex quibusdam indefinitis primis σ excluditur: ut, pro ἐχευσα, ἐχενα, ἐχεα, a χέω fundo; ἐκαυσα, ἐκηα, a καιω τυρο; ἐσευσα, ἐσενα, a σενω moveo; ηλευα, ab ἀλειω vito; et ηκεια, ab ἀκεω fano.

Perfectum.

PERFECTVM formatur a prima persona singulari futuri primi, mutando in conjugatione |

Prima φω in φα,

Secunda ξω in χα,

Tertia σω in κα,

Quarta οω in κα,

et ξω in χα,

Quinta ω in κα,

sed μω in μκα,

Sexta σω in κα.

Et praefigitur prima consonans thematis cum ε, si verbum incipiat a simplici consonante: ut, τυπω, τέτυφα: vel a muta cum liquida: ut, γράφω, γέγραφα¹. In aliis ε tantum praeponitur: ut, ζάω vivo, ἐζηκα; καπτω fedio, ἐκαρφα.

Cum verbum incipiat ab aspirata, adsumit suam tenuem: ut, διώ sacrifico, τέδυκα. Si incipiat a ρ, geminatur ε, et ε praefigitur: ut, πίπιλω praecipito, ἐππιφα.

¹ Sed γενεσίω vigilo, et γνωρίω notum facio, & solum praefigunt; γεγράφηκα enim et γεγράφη tantum suat in usu.

Si verbum incipiat a vocali vel diphthongo mutabili, idem erit initium perfecti et imperfecti: ut, ἡκονυο, ἡκουκα, ab ἀκούω audio.

Disyllaba quintae conjugationis mutant ε futuri in α: ut, στέλλω mitto, στελῶ, ἔσταλμα¹.

Disyllaba in είνω, ινω, ύνω, abjiciunt ν futuri in perfecto: ut, κλείνω interficio, κλενῶ, ἔκλανα; κρίνω judico, κρινῶ, κέκρικα; θύνω ruo, θυνῶ, τέθυνα. Caetera mutant ν in γ: ut, φάινω ostendo, πέφαλα; μολύνω contamino, μεμόλυκα².

Verba incipientia a οι vel μι repetunt primam literam thematis: ut, κλάσμαι ρόσσιδο, κέλημαι; μάσμαι commemo, μέμνημαι: praeter κλείνω occido, ἔκλανα.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus praeponunt duas priores literas thematis; et tertia syllaba corripitur, si perfectum tres syllabas excederit: ut, ἄληθω πολο, ἥληκα, ἄληλεκα³.

Si verbum incipiat a λ, vel μ, Attici praefigunt ει: ut, εἴληφα, ab inusitato λήσω capio; μείρομαι fortior, εἰμαρμαι, unde ειμαρμένη sors, fatum.

In disyllabis primae et secundae conjugationis Attici convertunt ε penultimam praesentis in ο: ut, στρέφω νερ-το, ἔστροφα; κλέπτω furor, κέκλοφα.

Plusquam perfectum.

PLVSQVAM PERFECTVM formatur a prima persona singulari perfecti, mutando α in ειν; et praeponendo augmentum ε, si perfectum incipiat a consonante: ut, τέτυ-φα, ἐτέτυφειν⁴.

Indefinitum secundum.

INDEFINITVM secundum formatur a prima persona

¹ Retinetur autem ε futuri in μᾶ: ut, νεμῶ, νεγέμηκα.

² Vid. supra, pag. 2. not. 8.

³ Sed λείδω, ἥρεκα, λέρεκα.

⁴ In reliquis verò idem est principium perfecti et plusquam perfecti.

singulari praesentis, mutando ω in $\sigma\nu$, prapponendo augmentum, et servando characteristicae praesentis: ut, γράφω ἔγραφον, τύπλω ἔτυπον.

Penultima hujus indefiniti plerumque brevis est; unde, si penultima praesentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur: ut, κέντω *laboro*, ἔκαμον.

Vocales et diphthongi praesentis in penultima indefiniti secundi ita mutantur:

ϵ		δέρω <i>excorio</i> , ἔδαρον.
η		λήδω <i>lateo</i> , ἔλασσον.
ω	> in α	τρώγω <i>comedo</i> , ἔτραχον.
au		κενίω <i>uro</i> , ἔκανον.
av	> ut	παίνω <i>sedo</i> , ἔπαον.
eu		φεύγω <i>fugio</i> , ἔφυγον.
ou		ἀνοίω <i>audio</i> , ἔπον.
ei		λείπω <i>linguo</i> , ἔλιπον.

Sed ἔλεγον, αλέγω *dico*; ἔβλεπον αβλέπω *video*; ἔφλεγον, αφλέγω *uro*, ετιθεντ.

Porro in disyllabis quintae conjugationis ει mutatur in α; ut, σπείρω *fero*, ἔσπαρον: In trisyllabis vero in ε; ut, οφείλω *debeo* ωφελον.

In quarta conjugatione, si futurum primum exit in σω, indefinitum secundum definit in δον; si in ξω, in γον: ut, φρέξω *dico*, φράσω, ἔφραδον; τάξιω *ordino*, τάξω, ἔτασον.

Septem indefinita secunda irregulariter formantur: ut, βλάστω *noceo*, ἔβλαβον. Σάρπιω *sepelio*, ἔτασσον. καλύπτω *tego*, ἔκαλυψον. ράπτω *fui*, ἔρραψον. κρύπτω *abscondo*, ἔκρυψον. σκάρπτω *sodio*, ἔσκαφον. Σάρπιω *tingo*, ἔταψον.

Item verba quedam disyllaba penultimam habent longam: ut, ἄσω *cupo*, ἄσσον; ἔλκω *traho*, είλκον'. Et pauca trisyllaba: ut, ἐνέγκω *fero*, ἐνεγκον; πέργω *vasto*, ἐπαρθον.

Obs. Iones nonnunquam in hoc tempore geminatione uti solent; ut, pro ἔκαμον, κέναμον *laboravi*.

* Augmenti ratione hoc evenit.

VERBA sextae conjugationis carent plerumque indefinito secundo, futuro secundo, et perfecto medio¹.

Futurum secundum.

FVTVRVM secundum formatur a prima persona singulari indefiniti secundi, mutando ov. in ὁ circumflexum, et abiciendo augmentum: ut, ἔτυων, τυῶ.

In quinta conjugatione idem saepe est utrumque futurum: ut, φάλλω φαλῶ, et ἔψαλον φαλῶ.

RELIQVI modi cum suis temporibus formantur ab indicativo per omnes voces, tempora similia a similibus.

VERBVM auxiliare εἰμὶ, sum, sic inflectitur.

Modus Indicativus.

Singul.

Pr.	εἰμὶ, εἰς vel εἰ, ἔσθι;	Dual.	Plural.
Im.	ην, ης, η vel ην;	ἔστον, ἔστον; ἔστεν, ἔστε,	εἰστι.
Pl. p.	η-μην, σο, το;	ηπον, σθην; σθην;	μεθα, σθε, ηθο ² .
F. i.	ἔσ-ομαι, η, εἰαι;	όμεθον, εσθον, ἔσθον;	όμεθα, εσθε, εσθαι.

Imperativus.

Pr. εσθι vel εσθι³, εστω; | εστον, εστων; | εσθε, εστωσαν.

Optativus.

Pr. εἴνι, εἴης, εἴη; | εἴητον, εἴητον; | εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
F. i. ἔστοι-μην, ο, το; μεθον, σθον, σθην; μεθα, σθε, ηθο.

Subjunctivus.

Praef. ω, ης, η; | ητον, ητον; | ομεν, ητε, οτι.

Infinitivus.

Praef. ειναι. Fut. i. ἔσεσθαι.

¹ Itaque verbum ἀκούω, ut integrum hujus conjugationis exemplum, supra positum fuit.

² Imperfectum medium esse ab ειμαι, pro ειπαι, vult Vrsinus.

³ Vel ερε.

Participium,

Participium.

Praef. N. ἀν, οὐσα, ὁν; G. ὄντος, οὔσης, ὄντος.

Fut. I. N. ἐσομέν-ος, η, ον; G. ἐσομέν-ου, ης, ου.

Conjugatio per tempora et modos.

Indicat.	Imperat.	Optat.	Subj.	Infin.	Particip.
Praef. εἰμί,	ἴσθι,	ἴσθι,	εἴην,	εἴναι,	ὢν.
Imp. ἦν,			ὦ,		
Pl. p. ἥμων.					
Fut. I. ἐσομαι,		ἐσοίμην,		ἐσεσθαι,	ἐσόμενος.

Paradigma verbi gravitoni in voce passiva.

Modus indicativus.

Praefens.

S. τύπλ-ομαι, τύπλ-η, τύπλ-ειαι;	D. τυπλ-όμεδον, τύπλ-εσθον, τύπλ-εσθον;	P. τυπλ-ομεδα, τύπλ-εσθε, τύπλ-ονται.	verb:ror.
----------------------------------	---	---------------------------------------	-----------

Unde Imperfectum.

S. ἐτύπλ-όμην, ἐτύπλ-ον, ἐτύπλ-ειο;	D. ἐτύπλ-όμεθον, ἐτύπλ-εσθον, ἐτύπλ-εσθην;	P. ἐτύπλ-όμεθα, ἐτύπλ-εσθε, ἐτύπλ-οντο.	verberabar.
-------------------------------------	--	---	-------------

Perfectum.

S. τέτυ-μμαι, τέτυ-ψαι, τέτυ-πλαι;	D. τέτι-μμεθον, τέτυ-ψθον, τέτυ-ψθον;	P. τέτι-μμεθα, τέτυ-ψθε, τέτι-μμένοι εισί.	verberatus sum.
------------------------------------	---------------------------------------	--	-----------------

Unde plusquam perfectum.

S. ἐτέτι-μμην, ἐτέτυ-ψο, ἐτέτυ-πλο;	D. ἐτέτι-μμεθον, ἐτέτυ-ψθον, ἐτέτι-ψθην;	P. ἐτέτι-μμεθα, ἐτέτι-ψθε, ἐτέτι-μμένοι ἦσαν.	verberatus eram.
-------------------------------------	--	---	------------------

Et paulò post futurum.

S. τέτι-ψ-ομαι, τέτι-ψ-η, τέτι-ψ-ειαι;	D. τέτι-ψ-όμεθον, τέτι-ψ-εσθον, τέτι-ψ-εσθον;	P. τέτι-ψ-όμεθα, τέτι-ψ-εσθε, τέτι-ψ-ονται.	mox verberab-
--	---	---	---------------

².

¹ Mox verberatus ero, Vt sū. Pendjam verberatus sum, Vt sū.

Et

Et indefinitum primum.

S. ἐτύφθ-ην, ἐτύφθ-ης, ἐτύφθ-η ;	} verberatus fui.
D. ἐτύφθ-ηλον, ἐτυφθ-ήτων ;	
P. ἐτύφθ-ημεν, ἐτύφθ-ῆτε, ἐτύφθ-ησαν.	

Unde futurum primum.

S. τυφθήσ-ομαι, τυφθήσ-η, τυφθήσ-έται ;	} verberabor.
D. τυφθήσ-όμεθον, τυφθήσ-εσθον, εσθον ;	
P. τυφθήσ-όμεθα, τυφθήσ-εσθε, σύλαι.	

Indefinitum secundum.

S. ἐτύω-ην, ἐτύω-ης, ἐτύω-η ;	} verberatus fui.
D. ἐτύω-ηλον, ἐτυω-ήτων ;	
P. ἐτύω-ημεν, ἐτύω-ῆτε, ἐτύω-ησαν.	

Unde futurum secundum.

S. τυωσήσ-ομαι, τυωσήσ-η, τυωσήσ-έται ;	} verberabor.
D. τυωσήσ-όμεθον, τυωσήσ-εσθον, εσθον ;	
P. τυωσήσ-όμεθα, τυωσήσ-εσθε, τυωσήσ-ούλαι.	

Modus imperativus.

Praefens et imperfectum.

S. τύπλι-ου, τυπλ-έσθω ;	} verberare.
D. τύπλι-εσθον, τυπλ-έσθων ;	
P. τύπλι-εσθε, τυπλ-έσθωσαν.	

Perfectum et plusquam perfectum.

S. τέτυ-ψο, τετύ-ψθω ;	} verberatus esse.
D. τέτυ-ψθον, τετύ-ψθων ;	
P. τέτυψε, τετύ-ψθωσαν.	

Indefinitum primum.

S. τύψ-ητι, τυψ-ήτω ;	} verberator tu.
D. τύψ-ηλον, τυψ-ήτων ;	
P. τύψ-ῆτε, τυψ-ήτωσαν.	

Indefinitum secundum.

S. τύψ-ηδι, τυψ-ήτω ;	} verberator tu.
D. τύψ-ηλον, τυψ-ήτων ;	
P. τύψ-ῆτε, τυψ-ήτωσαν.	

Modus

Modus optativus.

*Eidē utinam.

Praefens et imperfectum.

S. τυπλ-οίμην, τύπλ-οιο, τύπλ-οίο ;
 D. τυπλ-οίμεθον, τύπλ-οισθον, τυπλ-οίσθην ; } verberer vel
 P. τυπλ-οίμεθα, τυπλ-οισθε, τύπλ-οιντο. } verberarer.

Perfectum et plusquam perfectum.

S. τεῖν-μμένος, εἴην, εἴνς, εἴη ;
 D. τεῖν-μμένω, εἴησον, εἴησην ; } verberatus sim
 P. τεῖν-μμένοι εἴημην εἴησε, εἴησαν. } vel essem.

Paulò post futurum.

S. τεῖνψ-οίμην, τεῖνψ-οιο, τεῖνψ-οίο ;
 D. τεῖνψ-οίμεθον, τεῖνψ-οισθον, τεῖνψ-οισθην ; } mox verberer.
 P. τεῖνψ-οίμεθα, τεῖνψ-οισθε, τεῖνψ-οιντο. }

Indefinitum primum.

S. τυφθ-είην, τυφθ-είης, τυφθ-είν ;
 D. τυφθ-είησον, τυφθ-είησην ; } verberatus sim
 P. τυφθ-είημεν, τυφθ-είησε, τυφθ-είησαν. } vel fuerim.

Futurum primum.

S. τυφθησ-οίμην, τυφθησ-οιο, τυφθησ-οίο ;
 D. τυφθησ-οίμεθον, τυφθησ-οισθον, οίσθην ; } verberer.
 P. τυφθησ-οίμεθα, τυφθησ-οισθε, οίηλο. }

Indefinitum secundum.

S. τυπ-είην, τυπ-είης, τυπ-είν ;
 D. τυπ-είησον, τυπ-είησην ; } verberatus sim
 P. τυπ-είημεν, τυπ-είησε, τυπ-είησαν. } vel fuerim.

Futurum secundum.

S. τυπησ-οίμην, τυπησ-οιο, τυπησ-οίο ;
 D. τυπησ-οίμεθον, τυπησ-οισθον, οίσθην ; } verberer.
 P. τυπησ-οίμεθα, τυπησ-οισθε, τυπησ-οίηλο. }

¹ Voss addit. fuerim vel fuissim. ² Mox ero verberatus, Vtfin.
³ Vel verberandus sim, Id.

Modus subjunctivus.

'Eav si.

Praesens et imperfectum.

S. τύπτι-ωμαι, τύπτι-η, τύπτι-ηται ; } verberer vel M
 D. τυπτι-ώμεθον, τύπτι-ησθον, τύπτι-ησθον ; } verberarer. N
 P. τυπτι-ώμεθα, τύπτι-ησθε, τύπτι-ωται.

Perfectum et plusquam perfectum.

S. τείπυ-μμένος ᾥ, ᾥς, ᾥ ; } verberatus sim M
 D. τείπυ-μμένω ἦτον, ἦτον ; } vel effem. N
 P. τείπυ-μμένοι ᾥμεν, ᾥτε, ᾥσι.

Indefinitum primum.

S. τυφθ-ῶ, τυφθ-ῆς, τυφθ-ῆ ; } verberatus sim M
 D. τυφθ-ῆτον, τυφθ-ῆτον ; } vel fuerim, N
 P. τυφθ-ῶμεν, τυφθ-ῆτε, τυφθ-ῶσι.

Indefinitum secundum.

S. τυπ-ῶ, τυπ-ῆς, τυπ-ῆ ; } verberatus sim M
 D. τυπ-ῆτον, τυπ-ῆτον ; } vel fuerim, N
 P. τυπ-ώμεν, τυπ-ῆτε, τυπ-ῶσι.

Modus infinitivus.

Praef. et imperf. τύπτι-εσθαι verberari.

Perf. et plusquam perf. τείπυ-φθαι verberatum esse vel fuisse.

Paulò post futurum, τείπυ-εσθαι mox verberatum iri³.

Indefinitum primum, τυφθ-ῆναι verberatum esse vel fuisse.

Futurum primum, τυφθησ-εσθαι verberatum iri⁴.

Indefinitum secundum, τυπ-ῆναι verberatum esse vel fuisse.

Futurum secundum, τυπ-ήσ-εσθαι verberatum iri⁴.¹ Voss. addit. fuerim vel fuisse.² Ita Voss. Sed. effem quoque addit. Vrsin.³ Mox verberatum fore, Vrsin.⁴ Sic Voss. Verberandum esse, Nouv. Meth.

PARTICIPIA.

Praesens et imperfectum.

M. ὁ τυπλόμεν-ος, τοῦ τυπλομένου ;	} qui verberatur ^{1.}
F. ἡ τυπλομένη, τῆς τυπλομένης ;	
N. τὸ τυπλόμενον, τοῦ τυπλομένου.	

Perfectum et plusquam perfectum.

M. ὁ τείυμμαλέν-ος, τοῦ τείυμμάλενου ;	} verberatus.
F. ἡ τείυμμαλένη, τῆς τείυμμάλενης ;	
N. τὸ τείυμμάλενον, τοῦ τείυμμάλενου.	

Paulò post futurum.

M. ὁ τείυφόμεν-ος, τοῦ τείυφομένου ;	} qui mox verberabitur ^{2.}
F. ἡ τείυφομένη, τῆς τείυφομένης ;	
N. τὸ τείυφόμενον, τοῦ τείυφομένου.	

Indefinitum primum.

M. ὁ τυφθ-εῖς, τοῦ τυφθ-έντος ;	} verberatus.
F. ἡ τυφθ-εῖσα, τῆς τυφθ-είσης ;	
N. τὸ τυφθ-έν, τοῦ τυφθ-έντος.	

Futurum primum.

M. ὁ τυφθσόμεν-ος, τοῦ τυφθσομένου ;	} verberandus.
F. ἡ τυφθσομένη, τῆς τυφθσομένης ;	
N. τὸ τυφθσόμενον, τοῦ τυφθσομένου.	

Indefinitum secundum.

M. ὁ τυπ-εῖς, τοῦ τυπ-έντος ;	} verberatus.
F. ἡ τυπ-εῖσα, τῆς τυπ-είσης ;	
N. τὸ τυπ-έν, τοῦ τυπ-έντος.	

Futurum secundum.

M. ὁ τυπησόμεν-ος, τοῦ τυπησομένου ;	} verberandus.
F. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης ;	
N. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.	

^{1.} Vel verberabatur, Grotser. et alii.

^{2.} Qui mox verberatus erit, Vrsin.

Grammatices.

63

Conjugationes verborum gravitationum passivae vocis per tempora et modos.

Prima conjugatio.

Indicat.	Imperat.	Opat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praef.	τέλεσθαι-ομέας;	τέλεσθαι-ου,	τελεσθαι-οίμαν,	τελεσθαι-εσθαι,	τελεσθαιμεν-ος.
Imperf.	τέλεσθαι-ομων,	τέλεσθαι-ο-	τελεσθαι-μενός	τελεσθαι-φθαι,	τελεσθαιμεν-ος.
Perf.	τέλεσθαι-ομεναι,	τέλεσθαι-ο-	τελεσθαι-ειν,	τελεσθαι-εσθαι,	τελεσθαιμεν-ος.
Plufq. P.	τέλεσθαι-ομην,	τέλεσθαι-ο-	τελεσθαι-οίμην,	τελεσθαι-εσθαι,	τελεσθαιμεν-ος.
Paul. p.f.	τέλεσθαι-ομεναι,	τέλεσθαι-ο-	τελεσθαι-ειν?	τελεσθαι-πήναι,	τερψθαι-εις.
Indef. I.	τέλεσθαι-ην,	τέλεσθαι-η-	τελεσθαι-ειν?	τελεσθαι-εσθαι,	τερψθαι-εις.
Fut. I.	τελεσθαι-ην,	τέλεσθαι-η-	τελεσθαι-οιμην,	τελεσθαι-ηναι,	τερψ-εις.
Indef. 2.	τέλεσθαι-ην,	τέλεσθαι-η-	τελεσθαι-ειν?	τελεσθαι-εσθαι,	τερψθαι-εις.
Fut. 2.	τελεσθαι-ηναι,				

Secunda conjugatio.

Indicat.	Imperat.	Opat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praef.	λέγε-ομαι,	λέγε-ου,	λέγε-ομαν,	λέγε-εσθαι,	λεγόμεν-ος.
Imperf.	λέγε-διεων,	λέγε-διο-	λέγε-μενός	λέγε-χθαι,	λεγέμεν-ος.
Perf.	λέγε-μων,	λέγε-δ-	λέγε-ειν,	λεγέ-χθαι,	λεγέξομεν-ος.
Plufq. P.	λέγε-μην,	λέγε-δ-	λέγε-οίμην,	λεγέ-εσθαι,	λεγέξομεν-ος.
Paul. p.f.	λέγε-ομαι,	λέγε-δ-	λέγε-ειν?	λεγέ-πήναι,	λεγέξθαι-εις.
Indef. I.	λέγε-ην,	λέγε-δ-	λέγε-ειν?	λεγέ-ηναι,	λεγέξθαι-εις.
Fut. I.	λέγε-ην-	λέγε-η-	λέγε-οιμην,	λεγέ-ηναι,	λεγέ-η-
Indef. 2.	λέγε-ην,	λέγε-η-	λέγε-ειν?	λεγέ-ηναι,	λεγέ-η-
Tertia 2. Fut.	λέγε-ην-				

Tertia conjugatio.

	Indicat.	Optat.	Imperat.	Subjunct.	Infinit.
Praef.	φέθθομαι	φέθεται-αιν,	φέθεται-	φέθεται,	φέθεται-αιν,
Imperf.	ἔφεθε-όμην,	φέθεται-αιν,	φέθεται-	φέθεται,	φέθεται-αιν-οις.
Perf.	φέθεται-σμάσαι,	φέθεται-σμάσαι,	φέθεται-	φέθεται,	φέθεται-σμάσαι.
Plufq. P.	ἔφεθεται-τυπαι,	φέθεται-σμάσαι,	φέθεται-	φέθεται,	φέθεται-σμάσαι.
Paul. P. f.	φέθεται-ομαι,	φέθεται-σμάσαι,	φέθεται-	φέθεται,	φέθεται-σμάσαι.
Indef. I.	ἔφεθεται-η,	φέθεται-η,	φέθεται-	φέθεται,	φέθεται-η.
Fut. I.	φέθεται-σ-ομαι,	φέθεται-η,	φέθεται-	φέθεται,	φέθεται-η.
Indef. 2.	ἔφεθεται-η,	φέθεται-η,	φέθεται-	φέθεται,	φέθεται-η.
Fut. 2.	φέθεται-ομαι,	φέθεται-η,	φέθεται-	φέθεται,	φέθεται-η.

Quarta conjugatio.

	Indicat.	Optat.	Imperat.	Subjunct.	Infinit.
Praef.	φέραται,-ομαι,	φέραται,-αιν,	φέραται,-αιν,	φέραται,-αιν,	φέραται,-αιν.
Imperf.	ἔφεραται,-ομην,	φέραται,-αιν,	φέραται,-αιν,	φέραται,-αιν,	φέραται,-αιν-οις.
Perf.	φέραται-σμάσαι,	φέραται-σμάσαι,	φέραται-σμάσαι,	φέραται-σμάσαι,	φέραται-σμάσαι.
Plufq. P.	ἔφεραται-σμάσαι,	φέραται-σμάσαι,	φέραται-σμάσαι,	φέραται-σμάσαι,	φέραται-σμάσαι.
Paul. P. f.	φέραται-σμάσαι,	φέραται-σμάσαι,	φέραται-σμάσαι,	φέραται-σμάσαι,	φέραται-σμάσαι.
Indef. I.	ἔφεραται-η,	φέραται-η,	φέραται-η,	φέραται-η,	φέραται-η.
Fut. I.	φέραται-σ-ομαι,	φέραται-η,	φέραται-η,	φέραται-η,	φέραται-η.
Indef. 2.	ἔφεραται-η,	φέραται-η,	φέραται-η,	φέραται-η,	φέραται-η.
Fut. 2.	φέραται-σμάσαι,	φέραται-η,	φέραται-σμάσαι,	φέραται-η,	φέραται-σμάσαι.

Quinta conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.

Quinta conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	σπείρ-ομεῖαι,	{ σπείρ-οιμην,	σπείρ-οιμην,	σπείρ-ωμεῖαι,	σπείρ-εσθαι,	σπείρημεν-ος.
Imperf.	ἔσπειρ-οιμην,	{ ἐσπειρ-μεῖαι,	ἐσπειρ-μενος	ἐσπειρ-μενος	ἐσπειρ-θεῖαι,	ἐσπειρημεν-ος.
Perf.	ἔσπειρ-μεῖαι,	{ ἐσπειρ-μενος	ἐσπειρ-μενος	ἐσπειρ-μενος	ἐσπειρ-θεῖαι,	ἐσπειρημεν-ος.
Plufq.	ἔσπειρ-μεῖαι,	{ ἐσπειρ-μενος	ἐσπειρ-μενος	ἐσπειρ-μενος	ἐσπειρ-θεῖαι,	ἐσπειρημεν-ος.
Paul. P. f.	ἔσπειρ-ομεῖαι,	{ ἐσπειρ-οιμην,	ἐσπειρ-οιμην,	ἐσπειρ-οιμην,	ἐσπειρ-εσθαι,	ἐσπειρημεν-ος.
Indef. 1.	ἔσπειρ-οιμην,	{ σπειρ-οιμην,	σπειρ-οιμην,	σπειρ-οιμην,	σπειρ-θεῖαι,	σπειρημεν-ος.
Fut. 1.	σπειρημεν-οιμην,	{ σπειρ-οιμην,	σπειρ-οιμην,	σπειρ-οιμην,	σπειρημεν-οιμην,	σπειρημεν-ος.
Indef. 2.	ἔσπειρ-θη,	{ σπειρ-θη,	σπειρ-θη,	σπειρ-θη,	σπειρ-θη,	σπειρημεν-ος.
Fut. 2.	σπειρημεν-οιμην,	{ σπειρημεν-οιμην,	σπειρημεν-οιμην,	σπειρημεν-οιμην,	σπειρημεν-οιμην,	σπειρημεν-ος.

F

Grammatics.

Sexta conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	ἀκού-ομεῖαι	{ ἀκού-οιμην,	ἀκού-οιμην,	ἀκού-θεῖαι,	ἀκού-θεῖαι,	ἀκούημεν-ος.
Imperf.	ἠκού-οιμην,	{ ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκούημεν-ος.
Perf.	ἠκού-θεῖαι,	{ ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκούημεν-ος.
Plufq.	ἠκού-θεῖαι,	{ ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκούημεν-ος.
Paul. P. f.	ἠκού-θεῖαι,	{ ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκούημεν-ος.
Indef. 1.	ἠκού-θεῖαι,	{ ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκούημεν-ος.
Fut. 1.	ἠκού-θεῖαι,	{ ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκούημεν-ος.
Indef. 2.	ἠκού-θη,	{ ἠκού-θη,	ἠκού-θη,	ἠκού-θη,	ἠκού-θη,	ἠκούημεν-ος.
Fut. 2.	ἠκού-θεῖαι,	{ ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκού-θεῖαι,	ἠκούημεν-ος.

Tempo un.

65

NOVEM sunt tempora in voce passiva¹, quorum tria ab activa ducuntur; praesens, perfectum, indefinitum secundum.

Praesens.

PRAESENS formatur a prima persona singulari praesentis activi, mutando ω in $\mu\alpha\iota$: ut, $\tau\acute{u}\pi\tau\omega$ $\tau\acute{u}\pi\tau\mu\alpha\iota$.)

Imperfectum.

IMPERFECTVM formatur a prima persona singulari praesentis, mutando $\mu\alpha\iota$ in $\mu\nu$, et praeponendo augmentum: ut, $\tau\acute{u}\pi\tau\mu\alpha\iota$, $\acute{\epsilon}\tau\acute{u}\pi\tau\mu\nu$.

Perfectum.

PERFECTVM formatur a prima persona singulari perfecti activi, mutando in conjugatione.

Prima $\phi\alpha$ { purum in $\mu\mu\alpha\iota$: ut, $\tau\acute{e}\tau\mu\phi\alpha$, $\tau\acute{e}\tau\mu\mu\alpha\iota$.
impurum in $\mu\mu\alpha\iota$: ut, $\tau\acute{e}\tau\mu\phi\alpha$, $\tau\acute{e}\tau\mu\mu\alpha\iota$.

Secunda $\chi\alpha$ in $\chi\mu\alpha\iota$: ut, $\lambda\acute{e}\lambda\chi\alpha$, $\lambda\acute{e}\lambda\chi\mu\alpha\iota$.

Tertia $\kappa\alpha$ in $\sigma\mu\alpha\iota$: ut, $\pi\acute{e}\pi\mu\kappa\alpha$, $\pi\acute{e}\pi\mu\sigma\mu\alpha\iota$.

Quarta $\chi\alpha$ { in $\sigma\mu\alpha\iota$: ut, $\pi\acute{e}\phi\mu\chi\alpha$, $\pi\acute{e}\phi\mu\sigma\mu\alpha\iota$.
in $\gamma\mu\alpha\iota$: ut, $\omega\mu\chi\alpha$, $\omega\mu\gamma\mu\alpha\iota$.

Quinta $\kappa\alpha$ in $\mu\alpha\iota$: ut, $\acute{\epsilon}\acute{\phi}\mu\kappa\alpha$, $\acute{\epsilon}\acute{\phi}\mu\mu\alpha\iota$.

Sexta $\chi\alpha$ { in $\sigma\mu\alpha\iota$, si vocalis natura brevis vel anceps
praecedat: ut, $\kappa\acute{e}\chi\mu\alpha\iota$, $\kappa\acute{e}\chi\mu\sigma\mu\alpha\iota$, a $\chi\mu\alpha\iota$
ungo.

in $\mu\mu\alpha\iota$, si vocalis longa vel diphthongus
praecedat: ut, $\lambda\acute{e}\lambda\mu\mu\alpha\iota$, $\lambda\acute{e}\lambda\mu\mu\mu\alpha\iota$, a $\lambda\acute{o}\mu\alpha\iota$
 $\lambda\acute{o}\mu\mu\alpha\iota$ ².

Disyllaba primae conjugationis, quae in penultima habent $\tau\phi\epsilon$, mutant ϵ in α in penultima perfecti passivi: ut, $\tau\acute{e}\tau\mu\phi\alpha$, $\tau\acute{e}\tau\mu\mu\alpha\iota$ a $\tau\phi\epsilon\phi\omega$ *vertō*. Sic $\tau\phi\epsilon\phi\omega$ *nutrō*, et $\sigma\tau\phi\epsilon\phi\omega$ *vertō*.

¹ Vide supra, pag. 41.

² Quae de sexta conjugatione hic dicuntur, spectant etiam ad verba contracta, quae ex illa oriuntur, ut postea ostendetur.

Quaedam

Quaedam secundae conjugationis ex εν abjiciunt ε: ut, πέφευχα, πέφυμαι, α φεύγω fugio. Sic τέτυχα, τέτυγμαι, α τεύχο fabricor.

Quaedam verba sextae conjugationis formant perfectum in μαι, cum penultima perfecti activi sit brevis vel anceps: ut, ἤρουα, ἤρομαι, ab ἀρόω aro. Sic δέω ligo, δράω facio, δύω induo, ιδρύω colloco, νονάω pulvare inspergo, λύω λύσω, ὄνοω virupero, ὄρχω video, πειραω tento, τίω ho-noro; δέομαι vi-deo, iāomai fano.

Nonnulla etiam in σμαι, cum penultima praeteriti activi sit longa: ut, ἥκουμαι, ἥκουσμαι, ab ἀκούω audio. Sic δραΐω frango, κελεύω jubeo, κναΐω rado, υρούω pulso, λεύω la-pido, παΐω percuto, πλαΐω impingo, ρχίω pessundo, σείω mo-vō, χώω aggerem duco.

Quaedam σ modo assumunt, modo abjiciunt: ut, κε-κλείμαι, κεκλείσμαι et κεκλείμαι, α κλείω claudio. Sic κολούω amputio, κρούω pulso, πάω possideo.

In verbis quintae conjugationis in νω Attici formant perfectum passivum per σμαι: ut, πέφαγμα, πέφασμαι pro πέφαμαι¹. Sic μαίνω foedo, μολύνω inquino.

Cum tertia singularis perfecti definit in ται impurum, tertia pluralis per participium et εἰσὶ in modo indicativo, εἴσταν in optativo, et in subjunctivo ὡσὶ effertur: ut, τέ-tυπται, τέτυμμέναι εἰσὶ, εἴσταν, et ὡσὶ. Si definit in ται purum, secundae et tertiae duali σ interseritur; et tertia pluralis fit interponendo v ante ται: ut, τέτισθν, τέτισθν, τέτινται, a τέτιται.

Obs. Iones formant tertiam pluralem a tertia singulari in perfecto et pliisque perfecto, interserendo a ante ται vel το: ut, ἐψαλται ἐψάλαται, ἐψαλτο ἐψάλατο. Verum si tenuis praecedat, vertitur in suam aspiratam, et σ in Σ, aliquando in δ: ut, τέτυπται τετύφαται, ἐτέτυπτο ἐτε-τύφατο; πέπεισται πεπειδαται, ἐπέπειστο ἐπεπειδατο; ἐσκευ-ασται ἐσκευάδαται, ἐσκεύαστο ἐσκευάδατο. Si vocabis longa

¹ Vid. supra, p. 2. not. 8.

vel diphthongus praecedat, plerumque corripitur: ut, *τιθέμαι τεθάλαι, ἐτέθειο ἐτέθεατο, α τιθέμη πονορ.*

Plusquam perfectum.

PLVSQVAM perfectum formatur a prima persona singulari perfecti, mutando *μαι* in *μν*, et praefigendo augmentum, si verbum incipiat a consonante: ut, *τέλυμμαι, ἐτέλυμμην*.

Personae plusquam perfecti formantur eadem ratione, ac personae perfecti, *ἥσαν* tantum in modo indicativo pro *εἰσὶ* adjecto: ut, *ἐτέτυπτο, τέλυμμένοι ἥσαν*.

Paulo post futurum.

PAVLO post futurum formatur a secunda persona singulari perfecti, *ομ* inserto ante *αι*: ut, *τέλυψαι, τέλυψομαι.*

Indefinitum primum.

INDEFINITVM primum formatur a tertia persona singulari perfecti, mutando *ται* in *θην*, et tenues in aspiratas; et detrahendo literam geminationis: ut, *τέλυπται, ἐτ. θεθην.*

Variant autem his modis, quae sequuntur:

Assumunt <i>σ</i> ante <i>θην</i> ,	{ <i>ἐμνήθην recordatus sum, a μέμνηται.</i>
Abjicit <i>σ</i> ante <i>θην</i> ,	{ <i>ἐρρώθην convalui, ab ἔρρωται.</i>
Mutant <i>ν</i> in <i>ε</i> ,	{ <i>ἐσώθην servatus sum, a σέσωται.</i>
	{ <i>εὑρέθην inventus sum, ab εὑρῆται.</i>
	{ <i>ηρέθην sublatus sum, ab ηρῆται.</i>
	{ <i>ἐσχέθην habitus sum, ab ἐσχῆται.</i>

Verba, quae in perfecto verterant *ε* in *α*, hic resumunt *ε*: ut, *ἐσίραμμαι, ἐστρέφθην, a στρέφω verto.*

Futurum primum.

FVTVRVM primum formatur a prima persona singulari indefiniti primi, mutando *ν* in *σομαι*, et abjiciendo augmentum: ut, *ἐτύφθην, τυφθίσομαι.*

Indefinitum secundum.

INDEFINITVM secundum formatur a prima persona fin-

singulari indefiniti secundi activi, mutando *v* in *w*: ut,
ἐτυπων, *ἐτύπην*.

Futurum secundum.

FVTVRVM secundum formatur a prima persona singulari indefiniti secundi, mutando *v* in *ομαι*, et abjiciendo augmentum: ut, *ιτύπην*, *τυπήσομαι*.

RELIQVI modi formantur ab indicativo, et tempora a suis temporibus, ut in voce activa.

Vox media.

VERBVM medium dicitur, quia medianam inflexionem et medianam significationem, partim passivam, partim activam habet.

Activam habet terminationem in perfecto et pluram perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Media autem verba non ita vocantur ratione significationis, quasi ubi vis activè vel passivè pro arbitrio accipi possint, ut communia apud Latinos; sed quod saltem nonnulla, et in quibusdam temporibus, utramque significationem habent: ut, *ἄγομαι duco*, et *ducō*.

Activa significatio tribuenda est, ut aliqui volunt, praeteritis, indefinitis, et futuris; et activè sunt interpretanda, nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significant: ut, *μέμνησα insanivi*, a *μαίνω*; *σέοντας computrui*, a *σίνω*; *τέτηνα cantabui*, a *τίκω*; et similia¹.

¹ Ita Grefcrus et alii. Plurima autem hoc genus verba, in nonnullis saltem temporibus, neque activam, neque passivam, significationem propriè sic dictam sortiri; sed actionem in agentem reflexam denotare, ostendit Kusterus. Sic *ἰειχειν* aliud urgere significat; *ἰειχεσθαι* verò significare, hoc est, urgere se; *κειχειν* tondere aliud, *κειχεσθαι* scipsum tondere; *μισθῶσαι* locare; *μισθῶσθαι* conducere, hoc est, facere sibi locari. Haec Latinis verba reciproca vocantur.

Conjugationes verborum generis nominum vocis mediae per temporas et modos.

Prima conjugatio.

Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Praef.	$\tau\bar{v}\pi\bar{l}-\mu\alpha\iota$,	$\tau\bar{v}\pi\bar{l}-\sigma\mu\eta\eta$,	$\tau\bar{v}\pi\bar{l}-\omega\mu\alpha\iota$,	$\tau\bar{v}\pi\bar{l}-\epsilon\sigma\vartheta\alpha\iota$,	$\tau\bar{v}\pi\bar{l}-\mu\epsilon\gamma-\sigma\zeta$.
Imperf.	$\dot{\iota}\tau\bar{v}\pi\bar{l}-\mu\alpha\iota$,	$\tau\bar{v}\pi\bar{l}-\mu\alpha\iota$,	$\tau\bar{v}\pi\bar{l}-\mu\alpha\iota$,	$\tau\bar{v}\pi\bar{l}-\mu\epsilon\gamma-\sigma\zeta$.	$\tau\bar{v}\pi\bar{l}-\mu\epsilon\gamma-\sigma\zeta$.
Fut. I.	$\tau\bar{v}\bar{l}-\mu\alpha\iota$,	$\tau\bar{v}\bar{l}-\alpha\iota$,	$\tau\bar{v}\bar{l}-\alpha\iota$,	$\tau\bar{v}\bar{l}-\epsilon\sigma\vartheta\alpha\iota$,	$\tau\bar{v}\bar{l}-\mu\epsilon\gamma-\sigma\zeta$.
Indef. I.	$\dot{\iota}\tau\bar{v}\bar{l}-\alpha\iota$,	$\tau\bar{v}\bar{l}-\alpha\iota$,	$\tau\bar{v}\bar{l}-\alpha\iota$,	$\tau\bar{v}\bar{l}-\alpha\iota$,	$\tau\bar{v}\bar{l}-\mu\epsilon\gamma-\sigma\zeta$.
Perf.	$\tau\acute{e}t\tau\bar{v}\pi-\alpha$,	$\acute{e}t\tau\bar{v}\pi-\epsilon$,	$\tau\acute{e}t\bar{v}\pi-\omega$,	$\tau\acute{e}t\bar{v}\pi-\epsilon\gamma\alpha\iota$,	$\tau\acute{e}t\bar{v}\pi-\omega$.
Plufq. P.	$\acute{e}t\tau\acute{e}t\bar{v}\pi-\epsilon\gamma$,	$\acute{e}t\tau\acute{e}t\bar{v}\pi-\epsilon\gamma$,	$\tau\acute{e}t\bar{v}\pi-\omega$,	$\tau\acute{e}t\bar{v}\pi-\epsilon\sigma\vartheta\alpha\iota$,	$\tau\acute{e}t\bar{v}\pi-\omega$.
Indef. 2.	$\acute{e}t\tau\bar{v}\pi-\mu\alpha\iota$,	$\tau\bar{v}\pi-\mu\bar{v}$,	$\tau\bar{v}\pi-\mu\bar{v}$,	$\tau\bar{v}\pi-\epsilon\sigma\vartheta\alpha\iota$,	$\tau\bar{v}\pi-\mu\epsilon\gamma-\sigma\zeta$.
Fut. 2.	$\acute{e}t\pi-\mu\bar{v}\alpha\iota$,	$\tau\bar{v}\pi-\mu\bar{v}$,	$\tau\bar{v}\pi-\mu\bar{v}$,	$\tau\bar{v}\pi-\epsilon\sigma\vartheta\alpha\iota$,	$\tau\bar{v}\pi-\mu\epsilon\gamma-\sigma\zeta$.

Secunda conjugatio.

Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Praef.	$\lambda\acute{e}\gamma-\mu\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\gamma-\mu\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\gamma-\mu\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\gamma-\mu\epsilon\gamma-\sigma\zeta$,	$\lambda\acute{e}\gamma-\mu\epsilon\gamma-\sigma\zeta$.
Imperf.	$\dot{\iota}\lambda\acute{e}\gamma-\mu\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\acute{\xi}-\mu\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\acute{\xi}-\mu\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\acute{\xi}-\epsilon\sigma\vartheta\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\acute{\xi}-\mu\epsilon\gamma-\sigma\zeta$.
Fut. I.	$\dot{\iota}\lambda\acute{e}\acute{\xi}-\mu\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\acute{\xi}-\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\acute{\xi}-\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\acute{\xi}-\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\acute{\xi}-\mu\epsilon\gamma-\sigma\zeta$.
Indef. I.	$\dot{\iota}\lambda\acute{e}\acute{\xi}-\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\acute{\xi}-\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\acute{\xi}-\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\acute{\xi}-\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\acute{\xi}-\mu\epsilon\gamma-\sigma\zeta$.
Perf.	$\lambda\acute{e}\lambda\acute{o}\gamma-\alpha$,	$\lambda\acute{e}\lambda\acute{o}\gamma-\epsilon$,	$\lambda\acute{e}\lambda\acute{o}\gamma-\omega$,	$\lambda\acute{e}\lambda\acute{o}\gamma-\epsilon\gamma\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\lambda\acute{o}\gamma-\omega$.
Plufq. P.	$\dot{\iota}\lambda\acute{e}\lambda\acute{o}\gamma-\epsilon\gamma$,	$\dot{\iota}\lambda\acute{e}\lambda\acute{o}\gamma-\epsilon\gamma$,	$\lambda\acute{e}\lambda\acute{o}\gamma-\omega$,	$\lambda\acute{e}\lambda\acute{o}\gamma-\epsilon\sigma\vartheta\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\lambda\acute{o}\gamma-\omega$.
Indef. 2.	$\dot{\iota}\lambda\acute{e}\gamma-\mu\bar{v}$,	$\lambda\acute{e}\gamma-\mu\bar{v}$,	$\lambda\acute{e}\gamma-\mu\bar{v}$,	$\lambda\acute{e}\gamma-\epsilon\sigma\vartheta\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\gamma-\mu\epsilon\gamma-\sigma\zeta$.
Fut. 2.	$\dot{\iota}\lambda\acute{e}\gamma-\mu\bar{v}\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\gamma-\mu\bar{v}\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\gamma-\mu\bar{v}\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\gamma-\epsilon\sigma\vartheta\alpha\iota$,	$\lambda\acute{e}\gamma-\mu\epsilon\gamma-\sigma\zeta$.

Tertia conjugatio.

Indicat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
----------	--------	-----------	--------	-----------

Grammatics.

Tertia conjugatio.

Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praef. Imperf.	{ <i>πείθ-</i> <i>πειθόμεν,</i>	<i>πείθ-</i> <i>πειθόμεν,</i>	<i>πείθ-</i> <i>πειθόμεν,</i>	<i>πείθ-</i> <i>πειθόμεν,</i>	<i>πειθόμεν-</i> <i>ος.</i>
Fut. I.	<i>πεισ-</i> <i>πεισαί,</i>	<i>πεισ-</i> <i>πεισαίν,</i>	<i>πεισ-</i> <i>πεισαίν,</i>	<i>πεισ-</i> <i>πεισαί,</i>	<i>πεισόμεν-</i> <i>ος.</i>
Indef. I.	<i>πεισ-</i> <i>πεισαίν,</i>	<i>πεισ-</i> <i>πεισαί,</i>	<i>πεισ-</i> <i>πεισαί,</i>	<i>πεισ-</i> <i>πεισαί,</i>	<i>πεισάμεν-</i> <i>ος.</i>
Perf.	<i>πεισθ-</i> <i>πεισθέ-</i> <i>ει,</i>	<i>πεισθ-</i> <i>πεισθέ-</i> <i>ει,</i>	<i>πεισθ-</i> <i>πεισθέ-</i> <i>ει,</i>	<i>πεισθ-</i> <i>πεισθέ-</i> <i>ει,</i>	<i>πεισθά-</i> <i>ως.</i>
Plusq. P.	<i>πεισθ-</i> <i>πεισθέ-</i> <i>ει,</i>	<i>πεισθ-</i> <i>πεισθέ-</i> <i>ει,</i>	<i>πεισθ-</i> <i>πεισθέ-</i> <i>ει,</i>	<i>πεισθ-</i> <i>πεισθέ-</i> <i>ει,</i>	<i>πεισθόμεν-</i> <i>ος.</i>
Indef. 2.	<i>πεισ-</i> <i>πεισαί,</i>	<i>πεισ-</i> <i>πεισαί,</i>	<i>πεισ-</i> <i>πεισαί,</i>	<i>πεισ-</i> <i>πεισαί,</i>	<i>πεισθόμεν-</i> <i>ος.</i>
Fut. 2.	<i>πεισ-</i> <i>πεισαί,</i>	<i>πεισ-</i> <i>πεισαί,</i>	<i>πεισ-</i> <i>πεισαί,</i>	<i>πεισ-</i> <i>πεισαί,</i>	<i>πεισθόμεν-</i> <i>ος.</i>

Quarta conjugatio.

Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praef. Imperf.	{ <i>φράζ-</i> <i>φράζ-όμεν,</i>	<i>φράζ-</i> <i>φράζ-όμεν,</i>	<i>φράζ-</i> <i>φράζ-όμεν,</i>	<i>φράζ-</i> <i>φράζ-όμεν,</i>	<i>φράζόμεν-</i> <i>ος.</i>
Fut. I.	<i>φράσ-</i> <i>φράσαί,</i>	<i>φράσ-</i> <i>φράσαίν,</i>	<i>φράσ-</i> <i>φράσαίν,</i>	<i>φράσ-</i> <i>φράσαί,</i>	<i>φράσόμεν-</i> <i>ος.</i>
Indef. I.	<i>φράσ-</i> <i>φράσαίν,</i>	<i>φράσ-</i> <i>φράσαί,</i>	<i>φράσ-</i> <i>φράσαί,</i>	<i>φράσ-</i> <i>φράσαί,</i>	<i>φράσαμεν-</i> <i>ος.</i>
Perf.	<i>φράσθ-</i> <i>φράσθ-</i> <i>α,</i>	<i>φράσθ-</i> <i>φράσθ-</i> <i>α,</i>	<i>φράσθ-</i> <i>φράσθ-</i> <i>α,</i>	<i>φράσθ-</i> <i>φράσθ-</i> <i>α,</i>	<i>φράσθα-</i> <i>ως.</i>
Plusq. P.	<i>πεφράσθ-</i> <i>πεφράσθ-</i> <i>ει,</i>	<i>πεφράσθ-</i> <i>πεφράσθ-</i> <i>ει,</i>	<i>πεφράσθ-</i> <i>πεφράσθ-</i> <i>ει,</i>	<i>πεφράσθ-</i> <i>πεφράσθ-</i> <i>ει,</i>	<i>πεφράσθό-</i> <i>ως.</i>
Indef. 2.	<i>φράσ-</i> <i>φράσαί,</i>	<i>φράσ-</i> <i>φράσαί,</i>	<i>φράσ-</i> <i>φράσαί,</i>	<i>φράσ-</i> <i>φράσαί,</i>	<i>φράσδόμεν-</i> <i>ος.</i>
Fut. 2.	<i>φράσ-</i> <i>φράσαί,</i>	<i>φράσ-</i> <i>φράσαί,</i>	<i>φράσ-</i> <i>φράσαί,</i>	<i>φράσ-</i> <i>φράσαί,</i>	<i>φράσδόμεν-</i> <i>ος.</i>

Quinta conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praef.	πειρ-οματι,	σπειρ-εν,	πειρ-οιμην,	σπειρ-ωμαι,	σπειρ-εσθαι,	σπειρόμεν-ος.
Imperf.	επειρ-οματι,		επειρ-οιμην,		επειρ-εισθαι,	σπειρόμεν-ος.
Fut. I.	πειρ-οιμαι,		πειρ-οιμην,		πειρ-ασθαι,	σπειράμεν-ος.
Indef. 1.	εσπειρ-αμιν,	πειρ-αι,	πειρ-αιμην,	πειρ-ωμαι,	εσπειρ-εισθαι,	εσπειρ-ώσ.
Perf.	εσπειρ-α,				εσπειρ-ω,	εσπειρ-ώσ.
Plurq. P.	εσπειρ-ειν,	εσπειρ-ε,	εσπειρ-ειμην,		εσπειρ-ειναι,	
Indef. 2.	εσπειρ-οιμην,	σπειρ-ει,	σπειρ-οιμην,	σπειρ-ωμαι,	εσπειρ-εσθαι,	σπειρόμεν-ος.
Fut. 2.	εσπειρ-οιμαι,		εσπειρ-οιμην,	εσπειρ-εισθαι,	εσπειρ-εισθαι,	εσπειρόμεν-ος.

Sexta conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praef.	ικού-οματι,	ικου-εν,	ικού-οιμην,	ικού-ωμαι,	ικού-εσθαι,	ικούόμεν-ος.
Imperf.	ικού-ομην,		ικούσ-οιμην,		ικούσ-εισθαι,	ικούσ-εισθαι.
Fut. I.	ικούσ-ομαι,		ικούσ-οιμην,		ικούσ-ασθαι,	ικούσ-ασθαι.
Indef. 1.	ικούσ-αμην,	ικού-αι,	ικού-αιμην,	ικού-ωμαι,	ικού-εισθαι,	ικού-εισθαι.
Perf.	ικού-α,				ικού-ειναι,	ικού-ειναι.
Plurq. P.	ικού-ειν,	ικού-ε,	ικού-ειμην,	ικού-ωμαι,	ικού-εσθαι,	ικούόμεν-ος.
Indef. 2.	ικού-οιμην,	ικο-ει,	ικο-ειμην,	ικο-ωμαι,	ικο-εισθαι,	ικούσ-εισθαι.
Fut. 2.	ικο-οιμαι,					

Temporum formatio.

PRAESENS idem est cum praesenti passivo: ut, τύπομαι.

IMPERFECTVM idem est cum imperfecto passivo: ut, εἰτύπομαι.

Futurum primum.

FUTVRVM primum formatur a prima persona singulari futuri primi activi, vertendo ω in ομαί: ut, τύψω, τύψομαι.

Sed in quinta conjugatione ᾥ circumflexum vertitur in ουμαί: ut, φαλῶ, φαλοῦμαι: ad formam scilicet futuri secundi in caeteris conjugationibus.

Indefinitum primum.

INDEFINITVM primum formatur a prima persona singulari indefiniti primi activi, addendo μνν: ut, ἐτύψα, ἐτυψάμνν.

Indic. Sing. ἐτύψ-άμνν, ἐτύψω, ἐτύψ-αῖο: Dual. ἐτύψ-άμεδον, ἐτύψ-ασθον, ἐτύψ-άσθην: Plur. ἐτύψ-άμεδα, ἐτύψ-ασθε, ἐτύψ-αῖο.

Imper. Sing. τύψ-αι, τύψ-άσθω: Dual. τύψ-ασθον, τύψ-άσθων: Plur. τύψ-ασθε, τύψ-άσθωσαν.

Optat. Sing. τύψ-αίμνν, τύψ-αῖο, τύψ-αῖο: Dual. τύψ-αίμεδον, τύψ-αισθον, τύψ-αισθην: Plur. τύψ-αίμεδα, τύψ-αισθε, τύψ-αῖο.

Subjunctivus, infinitivus, et participium petantur ex tabula praecedentia.

Perfectum.

PERFECTVM formatur a prima persona singulari perfecti activi, assumendo characteristicam indefiniti secundi pro sua: ut, τέτυψα, τέτυπα.

Penultima hujus temporis plerumque est eadem cum penultima perfecti activi.

Sed in penultima praesentis activi

α αi εi	$\left\{ \begin{array}{l} n \\ \eta \\ o \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{θύλω} \\ \text{φαίνω} \\ \text{πειθώ} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{germino,} \\ \text{appareo,} \\ \text{suadeo,} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \tauέθησα. \\ \piέφηνα. \\ \piέποιθα. \end{array} \right\}$
---	--	---	--	---

Disyllaba,

Disyllaba, quae habent ε in penultima futuri primi activi, mutant ε in ο, in penultima perfecti medii: ut, λέγω, λέξω, λέλογα; et σπείρω, σπερῶ, ἐσπόρα.

Verba exēuntia in α purum abjiciunt tantum κ: ut, λελυκα, λέλυα, α λύω *solvō*.

Perfecta activa in ηνα abjiciunt ην: ut, τετέμηκα, τέτομα, α τέμυω.

Plusquam perfectum.

PLVSQVM perfectum formatur a prima persona singulari perfecti, mutando α in ειν, et praeponendo augmentum ε, si verbum incipiat a consonante: ut, τέτυπα, ἐτετύπειν: ut in voce activa.

Indefinitum secundum.

INDEFINITVM secundum formatur a prima persona singulari indefiniti secundi activi, mutando ον in όμην: ut, ἐτυπον, ἐτυπόμην.

Imper. Sing. τυπ-οῦ, τυπ-έσθω: Dual. τύπ-εσθον, τυπ-έσθων: Plur. τύπ-εσθε, τυπ-έσθωσαν.¹

Futurum secundum.

FVTVRVM secundum formatur a prima persona singulari futuri secundi activi, mutando ω circumflexum in ουμαι: ut, τυπω, τυπεύμαι.

Indic. Sing. τυπ-ούμαι, τυπη, τυπ-εῖται: Dual. τυπ-ούμεδον, τυπ-εῖσθον, τυπ-εῖσθον: Plur. τυπ-ούμεδα, τυπ-εῖσθε, τυπ-ούνται.

Optat. Sing. τυπ-οίμην, τυπ-οῖ, τυπ-οῖτο: Dual. τυπ-οίμεδον, τυπ-οῖσθον, τυπ-οῖσθην: Plur. τυπ-οίμεδα, τυπ-οῖσθε, τυπ-οῖντο.)

Infinitivus, et participium, ut in tabula praecedenti.

In quinta conjugatione futurum secundum idem est ac primum, si ita fit in voce activa: ut, φαλω, φαλούμαι².

Sed tria haec ἔδω *edo*, πιώ *bibo*, et φάγω *edo*, futurum secundum non circumflectunt: ut, ἔδομαι, ἔδεσται, ἔδειται; infinitivo ἔδεσθαι: pro ἔδοῦμαι, ἔδῃ, ἔδειται; ἔδεισθαι. Et sic reliqua.

¹ Inflectitur hic modus imperativus, ne in accentu peccent tyrones.

² Alioquin discrepant: ut, σπείρω, futuro primo σπερῶ, σπερούμαι; secundo σπερῶ, σπερούμαι.

omis faratio verbi gravitoni primae conjugationis per similia tempora et modos trium vocum.

Modus indicativus.

	Activa.	Passiva.	Media.
Praef.	τύπλω,	τύπλομαι,	τύπλομαι verberor.
Imp.	ἔτυπλον,	ἔτυπλόμην,	ἔτυπλόμην verberabar.
Fut. 1.	τύψω,	τυφθῆσομαι,	τύψομαι verberabo.
Indef. 1.	ἔτυψα,	ἔτυψθην,	ἔτυψάμην verberavi.
Perf.	τέτυψα,	τέτυψμαι,	τέτυψα verberavi.
Pluriq. p.	ἔτειψφειν,	ἔτετυψμην,	ἔτειψπειν verberaveram.
Pau. p. f.		τετύψομαι,	
Indef. 2.	ἔτυπον,	ἔτυπην,	ἔτυπόμην verberavi.
Fut. 2.	τυπῶ,	τυπήσομαι,	τυπουμαι verberabo.

Imperativus.

Pr. et Im.	τύπλε,	τύπλου,	τύπλου verberare.
Indef. 1.	τύψον,	τύφθη,	τύψαι verberato tu.
P. et P. p.	τέτυψε,	τέτυψο,	τέτυψε verberaveris ² .
Indef. 2.	τύπε,	τύπηδι,	τυποῦ verberato tu.

Optativus.

Pr. et Im.	τύπλοιμι,	τυπλοίμην,	τυπλοίμην verberer ² .
Fut. 1.	τύψοιμι,	τυφθησοίμην,	τυψοίμην verberem ³ .
Indef. 1.	τύψαιμι,	τυψθείν,	τυψαίμην verberaverim.
P. et P. p.	τέτυψοιμι,	τετυψμένος εἶνυ,	τεινόποιμι verberaverim ⁴ .
Pau. p. f.	τύποιμι,	τυπείν,	τυποίμην verberaverim.
Indef. 2.	τύποιμι,	τυπεῖν,	τυποίμην verberem ³ .
Fut. 2.	τυποῖμι,	τυπησοίμην,	

¹ Ita Gretser. Fac verberaveris, Vrsin. ² Vel verberarer. ³ Vel verberaturus sim, Vrsin. ⁴ Vel verberavissim.

Subjun-

Subjunctivus.

	Activa.	Passiva.	Media.
Pr. et Im.	τύπλω,	τύπλωμαι,	τύπλωμαι verberer ¹ .
Indef. 1.	τύψω,	τυφθῶ,	τύψωμαι verberaverim ² .
P. et P. p.	τετύφω,	τείυμμένος ᾁ,	τείνπω verberaverim ³ .
Indef. 2.	τύπω,	τυπῶ,	τύπωμαι verberaverim ⁴ .

Infinitivus.

Pr. et Im.	τύπλειν,	τύπλεσθαι,	τύπλεσθαι verberari.
Fut. 1.	τύψειν,	τυφθίσεσθαι,	τύψεσθαι verberaturum effe
Indef. 1.	τύψαι,	τυφθῆναι,	τύψασθαι verberavisse.
P. et P. p.	τείυφέναι,	τείνφθαι,	τείυπέναι verberavisse.
Pau. p. f.	τυπεῖν,	τυπῆσθαι,	τυπέσθαι verberavisse.
Indef. 2.	τυπεῖν,	τυπῆναι,	τυπέσθαι verberavisse.
Fut. 2.	τυπεῖν,	τυπήσεσθαι,	τυπεῖσθαι verberaturum effe

Participium.

Pr. et Im.	τύπλων,	τυπλόμενος,	τυπλύμενος verberatus.
Fut. 1.	τύψ-ων,	τυφθίσόμενος,	τυφόμενος verberatus.
Indef. 1.	τύψας,	τυφθεῖς,	τυφάμενος qui verberavit.
P. et P. p.	τετυφώς,	τείυμμένος,	τείνπως qui verberavit ⁵ .
Pau. p. f.		τείνφομενος,	
Indef. 2.	τυπῶν,	τυπεῖς,	τυπόμενος qui verberavit.
Fut. 2.	τυπῶν,	τυπησόμενος,	τυπεύμενος verberatus.

Verbum deponens.

Sunt etiam verba quaedam gravitona, quae activè ferè significant, sed in passiva et media voce tantum inflectuntur: ut, δέχομαι capio.

¹ Vel verberarer.
⁴ Vel verberavero.

² Vel verberavero.
⁵ Vel verberaverat.

³ Vel verberavissim.

Conjugatio verbi deponentis per tempora et modos¹.

Praefens.	Indic.	Imper.	Optat.	Suþjun.	Infin.	Partic.
Im erfe.	<i>δέχουμαι,</i> <i>δέεχομαι,</i>	<i>δέχ-</i> - <i>ων,</i> <i>δέεχ-</i> - <i>ων,</i>	<i>δέεχ-</i> - <i>ωμαν,</i>	<i>δέεχ-</i> - <i>ωματι,</i>	<i>δέεχ-</i> - <i>εσθατι,</i>	<i>δέεχόμεν-</i> <i>θε.</i>
Fut. I. med.	<i>δέξ-</i> - <i>ωμαι,</i>	<i>δέξ-</i> - <i>αι,</i>	<i>δέξ-</i> - <i>αιμαν,</i>	<i>δέξ-</i> - <i>αιματι,</i>	<i>δέξ-</i> - <i>εσθαι,</i>	<i>δέεξόμεν-</i> <i>θε.</i>
Ind. I. med.	<i>δέξ-</i> - <i>ωμαν,</i>	<i>δέδε-</i> - <i>αι,</i>	<i>δέδε-</i> - <i>αιμαν,</i>	<i>δέδε-</i> - <i>αιματι,</i>	<i>δέδε-</i> - <i>εσθαι,</i>	<i>δέεξαμεν-</i> <i>θε.</i>
Perf. pas.	<i>δέδε-</i> - <i>ωμαι,</i>	<i>δέδε-</i> - <i>ξο,</i>	<i>δέδε-</i> - <i>ξον,</i>	<i>δέδε-</i> - <i>ξενος</i> ²	<i>δέδε-</i> - <i>χθαι,</i>	<i>δέδε-</i> - <i>εσθαι,</i>
Pl. per. pas.	<i>δέδε-</i> - <i>μαν,</i>			["] <i>εινη,</i>	<i>δέδε-</i> - <i>χθαι,</i>	<i>δέδε-</i> - <i>εσθαι,</i>
P. p. futur.	<i>δέδε-</i> - <i>ματι,</i>			<i>δέδε-</i> - <i>οίμαν,</i>	<i>δέδε-</i> - <i>ηναι,</i>	<i>δέδε-</i> - <i>εις.</i>
Ind. I. pas.	<i>δέδεχ-</i> - <i>ων,</i>	<i>δέχθ-</i> - <i>ωτι,</i>	<i>δέχθ-</i> - <i>εινη,</i>	<i>δέχθ-</i> - <i>ω,</i>	<i>δέχθσ-</i> - <i>εσθαι,</i>	<i>δέχθσ-</i> - <i>ειθε³.</i>
Fut. I. pas.	<i>δέχθ-</i> - <i>ωμαι,</i>			<i>δέχθ-</i> - <i>ομαν,</i>		

VERBA quaelibet gravitona ratione temporum praecipuorum sic conjugentur.

<i>Attivum Præst.</i> τύπω,	Futur. I. τύψω,	Perfect. τέτυφα.
<i>Paffrum,</i>	τύπλωμαι,	Indef. 2. ετύπνω.
<i>Medium,</i>	τύπλωμαι,	Perfect. τέτυπα.
<i>Deponens,</i>	δέχομαι,	Perfect. δέδεμαι ³ .

¹ Horum aliquot inter *anomala* postea occurunt. Catalogum autem satis amplum secundum deit. *Ursinus*, ut nuper etiam Alex. Gab. de *Wojciech Hulewicz*.

² Per pauca habent indefinitum secundum medium: ut, τύψωμαι, *lūcītēr*, *τύψημαι*.

³ Ex tribus his temporibus reliqua omnia, utpote cognata, facile deduci possunt.

VERBA CONTRACTA.

VERBA contracta oriuntur e verbis sextae conjugationis in $\alpha\omega$, $\epsilon\omega$, $\dot{\omega}\omega$; unde tres habent conjugationes.

Characteristicae in conjugatione

Praef.	Futur.	Perfect.
--------	--------	----------

Prim.	$\alpha\omega$, τιμάω	$\eta\sigma\omega$, τιμήσω	$\eta\mu\alpha$, τείμηκα, honoro.
-------	------------------------	-----------------------------	------------------------------------

Secun.	$\epsilon\omega$, φιλέω	$\eta\sigma\omega$, φιλήσω	$\eta\mu\alpha$, περιήληκα, amo ² .
--------	--------------------------	-----------------------------	---

Tert.	$\dot{\omega}\omega$, χρυσόωσω	$\eta\sigma\omega$, χρυσώσω	$\eta\mu\alpha$, κεχρύσωκα, deauro.
-------	---------------------------------	------------------------------	--------------------------------------

FIT autem contratio tantum in praesenti et imperfecto; idque per omnes modos et participia, ad hunc modum³.

In prima conjugatione.

Si ϵ vel ω , $\eta\mu$ vel $\eta\sigma$, sequitur α , fit contractio in ω .

In caeteris fit contractio in α .

In secunda conjugatione.

Duplex $\epsilon\epsilon$ contrahitur in $\epsilon\iota$, sed $\epsilon\eta$ in $\eta\sigma$.

In caeteris contractio fit tollendo ϵ .

In tertia conjugatione.

Si ϵ vel ω vel $\eta\sigma$ sequitur $\eta\mu$, fit contractio in $\eta\sigma$.

Si η vel ω sequitur $\eta\mu$, fit contractio in ω .

In caeteris fit contractio in $\eta\mu$: nisi in infinitivo activo, qui contrahitur in $\eta\sigma\eta\sigma$; ut, χρυσόειν, χρυσοῦν⁴.

RELIQVA tempora sequuntur naturam gravitonorum, unde proveniunt.

¹ Ut e quinta declinatione substantivorum simplicium sunt nomina contracta: sic e verbis gravitonis sextae conjugationis sunt verba contracta, quae et circumflexa vocantur; quod duabus syllabis, quarum prior acueatur, in unam contractis, accentum habent circumflexum: ut, τιμάω, τιμῆ.

² Verbis δοάω elamo, et τρωάω facio, quae priores hic adducunt editiones, desunt indefiniam et futurum secundum, et perfectum medium.

³ Forma contracta utilitatem est, quam non contracta.

⁴ Quod de vocalibus α , η , ω , post contractionem in eas factam subscripto supra pag. 41. dictum fuit, hic locum habere observetur.

Paradigma conjugationum verborum contrahitorum in voce ετίνα.

Modus indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Pr.	1. τιμ-αεω̄ ω̄, 2. φιλ-εω̄ ω̄, 3. χρυσ-οω̄ ω̄,	αεῑ ᾱ, αεῑ ᾱ, εεῑ εῑ, εεῑ εῑ, οεῑ οῑ, οεῑ οῑ,	αεω̄ ᾱ, αεω̄ ᾱ, εεω̄ εῑ, εεω̄ εῑ, οεω̄ οῑ, οεω̄ οῑ,
Im.	1. ετίνα-αεο̄ αη̄, 2. εφιλ-εον οῡ, 3. εχρυσ-οο̄ οῡ,	αεῑ ᾱ, αεῑ ᾱ, εεῑ εῑ, εεῑ εῑ, οεῑ οῑ, οεῑ οῑ,	αεω̄ ᾱ, αεω̄ ᾱ, εεω̄ εῑ, εεω̄ εῑ, οεω̄ οῑ, οεω̄ οῑ,
			τον, τον, τον, εε οῑ, οε οῑ, οε οῑ,

Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Pr.	1. τιμ-αε ᾱ, 2. φιλ-εε εῑ, 3. χρυσ-οε οῑ,	αεῑ ᾱ, αεῑ ᾱ, εεῑ εῑ, εεῑ εῑ, οεῑ οῑ, οεῑ οῑ,	αεω̄ ᾱ, αεω̄ ᾱ, εεω̄ εῑ, εεω̄ εῑ, οεω̄ οῑ, οεω̄ οῑ,
Im.	τωσαν.	τωσαν.	τωσαν.
			τε, τε, τε, εε οῑ, οε οῑ, οε οῑ,

Optativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Pr.	1. τιμ-αεῑ ᾱ με, 2. φιλ-εεῑ εῑ με, 3. χρυσ-οεῑ οῑ με,	αεῑ ᾱ, αεῑ ᾱ, εεῑ εῑ, εεῑ εῑ, οεῑ οῑ, οεῑ οῑ,	αεω̄ ᾱ, αεω̄ ᾱ, εεω̄ εῑ, εεω̄ εῑ, οεω̄ οῑ, οεω̄ οῑ,
et			τον, τον, τον, εε οῑ, οε οῑ, οε οῑ,
Im.			τε, τε, τε, εε οῑ, οε οῑ, οε οῑ,

Subjunctivus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præf.	1. τιμή-άω ᾖ, τίμη-άω ᾖ, τίμη-άω ᾖ	τίμη-άω ᾖ, τίμη-άω ᾖ, τίμη-άω ᾖ	τίμη-άω ᾖ, τίμη-άω ᾖ, τίμη-άω ᾖ
et	2. φιλή-έω ᾖ, φιλή-έω ᾖ, φιλή-έω ᾖ	φιλή-έω ᾖ, φιλή-έω ᾖ, φιλή-έω ᾖ	φιλή-έω ᾖ, φιλή-έω ᾖ, φιλή-έω ᾖ
Imperf.	3. χρησθώ-όω ᾖ, χρησθώ-όω ᾖ, χρησθώ-όω ᾖ	χρησθώ-όω ᾖ, χρησθώ-όω ᾖ, χρησθώ-όω ᾖ	χρησθώ-όω ᾖ, χρησθώ-όω ᾖ, χρησθώ-όω ᾖ

Infinitivus.

Praef. et Imperf. 1. τιμή-άειν ᾔ. 2. φιλή-έειν εῖν. 3. χρησθώ-όειν οὖν.

Particium.

Nom.

Præf.	1. τιμή-άειν ᾖ, αὔσταξ ὥστα, αἴσιν ᾖ. τίμη-άειν ᾖ, αὔσταξ ὥστα, αἴσιν ᾖς.	αὔσταξ ὥστας, αἴσιν ᾖς, αὔσταξ, αἴσιν ᾖς.
et	2. φιλή-έειν ᾖ, εὔσταξ οὖστα, εἴον οὖν. τίμη-άειν ᾖ, αὔσταξ οὖστα, εἴον οὖντος.	εὔσταξ οὖστας, εἴον οὖντος.
Imperf.	3. χρησθώ-όειν ᾖ, δόυσταξ οὖστα, δύον οὖν. τίμη-άειν ᾖ, αὔσταξ οὖστας, δύοντος οὖντος.	δόυσταξ οὖστας, δύοντος οὖντας, δύοντος οὖντος.

Participium perfectum primæ conjugationis, eliso κ; ut, γεγένεις pro γεγενώσκω, a γένειν;

Sing. N. γεγένεις γεγένεις γεγένεις γεγένεις.

G. γεγένετος γεγένετος γεγένειας γεγένειας, γεγένετος γεγένετος /

Sic μεμάσθως, a μέμασθω.

Gen.

Præf.	1. τιμή-άειν ᾖ, αὔσταξ γεγένετος, αἴσιν γεγένετος	αὔσταξ γεγένετος, αἴσιν γεγένετος.
et	2. φιλή-έειν ᾖ, εὔσταξ γεγένετος, εἴον γεγένετος.	εὔσταξ γεγένετος, εἴον γεγένετος.
Imperf.	3. χρησθώ-όειν ᾖ, δόυσταξ γεγένετος, δύον γεγένετος.	δόυσταξ γεγένετος, δύον γεγένετος.

Conjugatio-

Conjugationes verborum contractorum per tempora et modos in voce activa.

Prima conjugatio.

Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Praef. τίμ-άω ᾖ,	τίμ-άει α,	τίμ-άοιμι ᾖμι,	τίμ-άω ᾖ,	τίμ-άειν ᾖ,	τίμ-άώ ᾖ.
Imp. ετίμ-ασον αγ,		τίμ-άοιμι -οιμι,		τίμ-άειν -ειν,	τίμ-άσο-
Fut. I. τίμ-ήσω,	τίμ-ησον,	τίμ-ήσω -αιμι,	τίμ-ήσ-ω,	τίμ-ήσ-αι,	τίμ-ήσ-
Ind. I. ετίμ-ησα,		τετίμ-ησε,	τετίμ-ησ-ω,	τετίμ-ησ-έναι,	τετίμ-ησ-
Perf. τετίμ-ησα,		τετίμ-ησε,	τετίμ-ησ-ω,	τετίμ-ησ-έναι,	τετίμ-ησ-
Pl. P. στετίμα-ησειν,		τίμ-ει,	τίμ-ώ,	τίμ-ει,	τίμ-ώ.
Ind. 2. ετίμ-ον,		τίμ-οιμι,	τίμ-ειν,	τίμ-ον,	τίμ-ώ.
Fut. 2. τίμ-ῶ,					

Secunda conjugatio.

Praef.	φίλ-έω ᾖ,	φίλ-έε ει,	φίλ-έω ᾖ,	φίλ-έειν ειν,	φίλ-έώ ᾖ.
Imp.	εφίλ-εον ουη,		φίλ-έοιμι οιμι,	φίλ-έειν,	φίλ-έσ-
Fut. I.	φίλ-ήτω,		φίλ-ήσω,	φίλ-ήσ-ειν,	φίλ-ήσ-
Ind. I.	εφίλ-ησα,		φίλ-ησω,	φίλ-ησ-αι,	φίλ-ησ-
Perf.	πεφίλ-ησε,		πεφίλ-ησε,	πεφίλ-ησ-έναι,	πεφίλ-ησ-
Pl. P.	πεφίλ-ησειν,		φίλ-ει,	φίλ-ειν,	φίλ-ώ.
Ind. 2.	εφίλ-ον,		φίλ-οιμι,	φίλ-ον,	φίλ-ώ.
Fut. 2.	φίλ-ῶ,				

Tertia conjugatio.

Indic.	Imper.	Oprat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Prat.	$\chi\beta\sigma\tau\text{-}\bar{\alpha}\bar{w}$, $\pi\chi\beta\sigma\text{-}\bar{o}\bar{v}\bar{v}$,	$\chi\beta\sigma\text{-}\bar{o}\bar{v}\bar{v}$,	$\chi\beta\sigma\text{-}\bar{a}\bar{w}$, $\chi\beta\sigma\text{-}\bar{a}\bar{v}$,	$\chi\beta\sigma\text{-}\bar{e}\bar{v}\bar{v}$,	$\chi\beta\sigma\text{-}\bar{a}\bar{v}\bar{v}$.
Imp.					
Fut. I.	$\chi\beta\sigma\tau\text{-}\bar{a}\bar{w}\bar{v}$,	$\chi\beta\sigma\tau\text{-}\bar{a}\bar{w}\bar{v}$,			
Ind. I.	$\chi\beta\sigma\text{-}\bar{a}\bar{v}\bar{v}$,	$\chi\beta\sigma\text{-}\bar{a}\bar{v}\bar{v}$,	$\chi\beta\sigma\text{-}\bar{a}\bar{v}\bar{v}$,	$\chi\beta\sigma\text{-}\bar{a}\bar{v}\bar{v}$,	$\chi\beta\sigma\text{-}\bar{a}\bar{v}\bar{v}$.
Perf.	$\pi\chi\beta\sigma\text{-}\bar{a}\bar{w}\bar{v}$,	$\pi\chi\beta\sigma\text{-}\bar{a}\bar{w}\bar{v}$,	$\pi\chi\beta\sigma\text{-}\bar{a}\bar{w}\bar{v}$,	$\pi\chi\beta\sigma\text{-}\bar{a}\bar{w}\bar{v}$,	$\pi\chi\beta\sigma\text{-}\bar{a}\bar{w}\bar{v}$.
P. p.	$\pi\chi\beta\sigma\text{-}\bar{a}\bar{w}\bar{v}$,	$\pi\chi\beta\sigma\text{-}\bar{a}\bar{w}\bar{v}$,	$\pi\chi\beta\sigma\text{-}\bar{a}\bar{w}\bar{v}$,	$\pi\chi\beta\sigma\text{-}\bar{a}\bar{w}\bar{v}$,	$\pi\chi\beta\sigma\text{-}\bar{a}\bar{w}\bar{v}$.

Temporum formatio.

FORMATIO temporum per omnes voces eadem est: quae gravitonorum:

Sed in prima conjugatione, quae habent *e* vel *i*, item *a* vel *e* purum, ante *de*, *formant* *furcatur* in *deo*, *perfectum* in *deza*: ut, *ézaw fino*, *ézaw*, *ézaw*, *ézaw*; *notizia* *laboro*: *peñaw video*, *deñaw agito*, *xedaw lasso*; *mpaw señores*, *ézaw am*, *ñezaw mycos*, *ézaw video*, *quyçaw maceous*, *quezaw deprehendo*.

Quicquid habent & et in penultima furi et perfeci: ut, *ἀράω tritico*, *ἀνέω contriffo*, *ἴδω propitiis sum*, *ὑπερανα suspendo*, *μητῷ mugio*, *πειῶ propingui*, *πειῶ esuri*, *περάω trayicō*, *πειῶ tento*; cum paucis aliis: *ἐπίσχαι imprecor*, *μεγαοκαū posterior*.

Obs. 2. Aeoleſ in infinitivo vertunt ἄν in αἰ̄ : ut, γε-
λαῖ, pro γελάγη, rigere.

Obs. 3. Poētae post contractionem in ω praeponunt ο̄ :
ut, παρηκομῆνίτες, παρηκομένητες, a παρηκομάω caput cognatum
habeo. Et a nonnunquam geminant : ut, τιμάασαι pro
τιμασθαι.

In secunda conjugatione quaedam formant futurum
in ἔσω, et perfectum in εἴη, per ε̄ : ut, αἰσχέω dedecoro,
ἀλέω molo, ἀρέω suffici, ἐμέω uomo, ζέω furvo, νεικέω
rixor, ξέω rado, τελέω persicio, τρέω tremo.

Nonnulla habent ησω et έσω, ησα et εη̄ : ut, αἰνέω
lauda, κηδέω curam gero, κορέω satio, κοτέω irascor, ποδέω
desidero, πονέω labore, στεφέω privo, φορέω gesto; αλδεομαι
veneron, ἀχθόμαι gravor.

Difyllaba quedam formant futurum in εύσω, perfe-
ctum in ευη̄ : ut, δέω curro, γέω nigo, πνέω spiro, πλέω na-
vigo, φέω fluo, ζέω fundo. Sed δέρω ligo, δητα, δέδεκα.

Difyllaba hujus conjugationis admittunt tantum con-
tractionem in ε̄ : ut, πλέω, πλεις πλεις : caeterae ter-
minationes manent incontractae. Leguntur tamen
composita quaedam aliter contracta.

In tertia conjugatione quaedam formant futurum e
perfectum per ο̄ in penultima : ut, ἀρέω aro, εμώω quatio,
εμώω juro, ονώω uitupero. Sed ζέω pafco, ζώω et ζώω.

Indefinitum secundum.

INDEFINITUM secundum formatur a prima persona
imperfecti, vocali ante ο̄ abjecta : ut, ἐτίμαον, ἐτίμου ;
ἐφίλεον, ἐφίλου.

Reperitur tantum in verbis primae et secundae con-
jugationis, quae post contractionem desinunt in ω im-
purum : ut, τιμώ τιμῶ, φιλέω φιλῶ : caetera carent :
ut, ζώω ζώω clamo, ποιέω ποιῶ facio¹.

¹ Idem quoque de futuro secundo, et perfecto medio, intelligi
oportet.

Futurum secundum.
Ev^rv^um secundum primae et secundae conjugationis, si detur, idem est cum praesenti
contratio; ut τμω, φω.
VERBA terciae conjugationis indefinitum secundum, futurum secundum, et perfectum me-
dium non agnoscunt.

Paradigma trium conjugationum verborum contractorum in voce passiva.

Modus indicativus.

Sing.	Dual.	Plural.
1. τμ-άπειν ^ώ	ται, ^{ίε ᾳ}	ται, ^{ίε ᾳ}
2. φλ-έποιει οὐ	φλοι, ^{έο οὐ}	φλοι, ^{έο οὐ}
3. χρυσ-όρμηται οὐ	χρυσοι, ^{όρμηται οὐ}	χρυσοι, ^{όρμηται οὐ}
		μεθα,
		σθον,
		σθην,

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plural.
1. τμ-άπειν ^ώ	ται, ^{ίε ᾳ}	ται, ^{ίε ᾳ}
2. φλ-έποιει οὐ	φλοι, ^{έο οὐ}	φλοι, ^{έο οὐ}
3. χρυσ-όρμηται οὐ	χρυσοι, ^{όρμηται οὐ}	χρυσοι, ^{όρμηται οὐ}
		μεθα,
		σθον,
		σθην,

Imperativus.

Sing.	Dual.	Plural.
1. τμ-άπειν ^ώ	ται, ^{ίε ᾳ}	ται, ^{ίε ᾳ}
2. φλ-έποιει οὐ	φλοι, ^{έο οὐ}	φλοι, ^{έο οὐ}
3. χρυσ-όρμηται οὐ	χρυσοι, ^{όρμηται οὐ}	χρυσοι, ^{όρμηται οὐ}
		μεθα,
		σθον,
		σθην,

Praesens et Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plural.
1. τμ-άπειν ^ώ	ται, ^{ίε ᾳ}	ται, ^{ίε ᾳ}
2. φλ-έποιει οὐ	φλοι, ^{έο οὐ}	φλοι, ^{έο οὐ}
3. χρυσ-όρμηται οὐ	χρυσοι, ^{όρμηται οὐ}	χρυσοι, ^{όρμηται οὐ}
		μεθα,
		σθον,
		σθην,

Praesens et Imperfectum.

Dual.

Conjugationes verborum contractorum per tempora et modos in voce passiva.

Prima conjugatio.

Indic.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.
Praef.	τιμ-άσκαις ὄματι,			
Imp.	έτιμε-στρέψῃς ὄματον,	τιμ-άσκεις ὄμην,	τιμ-άσκεις ὄματι,	
Perf.	τείματ-ματι,			
Pl. p.	τείματον-ματον,	τείματον-σον,	τείματον-ώματον,	τείματον-σθατι.
P. p. f.	τείματον-στειναι,			τείματον-επονται.
Ind. 1.	έτιματ-ή-νη,			τείματον-ήνειται.
Fut. 1.	τιμανθετ-όμαται,			τείματον-έποδαται.
Ind. 2.	τιματ-ήνη,			τείματον-ήνυται.
Fut. 2.	τιματ-όμαται,			τείματον-έσταται.

Secunda conjugatio.

Praef.	φιλ-έσου ούματι,	φιλ-έσου ούμην,	φιλ-έσου ματι,	φιλ-έσου είσθαται.
Imp.	φιλ-έσουν ούματον,			
Perf.	πεφίλατ-ματι,	πεφιλατ-μον,	πεφιλατ-ματι	
Pl. p.	έπεφιλατ-ματον,	πεφιλατ-ματον,	πεφιλατ-ματον,	πεφιλατ-επονται.
P. p. f.	πεφιλατ-θηται,			φιλατ-ή-νειται.
Ind. 1.	φιλατ-ή-νη,			φιλατ-ή-νειται.
Fut. 1.	φιλατθετ-όμαται,			φιλατ-ή-νηται.
Ind. 2.	φιλία-ται,			φιλατ-ή-νηται.
Fut. 2.	φιλατ-όμαται,			φιλατ-ή-νηται.

Tertia conjugatio.

Tertia conjugatio.

Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.
Praef. Χρυσ-όνυμαι, ούμαι,	{ Χρυσ-ούνειν ού, ούμαι,	Χρυσ-ί-ώμαι ούμαι,	Χρυσ-ί-ώμαι ούμαι,	
Imp. Χρυσ-ούλην ούμαι,	{ Χρυσ-ούλην ού, ούμαι,	Χρυσ-ί-ώμαι ούμαι,	Χρυσ-ί-ώμαι ούμαι,	
Perf. Κέχρυσω-μαι,	{ Κέχρυσω-σος,	Κέχρυσω-μαι,	Κέχρυσω-μαι,	
Pl. p. εἰς Χρυσώ-μαιν,	{ Κέχρυσω-μαιν,	Κέχρυσω-μαιν,	Κέχρυσω-μαιν,	
P. P. f. Κέχρυσωνα-θεται,	{ Κέχρυσωνα-θεται,	Χρυσων-ά-αι,	Χρυσων-ά-αι,	
Ind. 1. Κέχρυσωνδ-ην,	{ Κέχρυσωνδ-ην,	Χρυσωνδ-ην,	Χρυσωνδ-ηναι,	
Fut. 1. Κέχρυσωνδ-θεται,	{ Κέχρυσωνδ-θεται,	Χρυσωνδ-θεται,	Χρυσωνδ-θεται,	

Conjugationes per tempora et modos in voce media.

Prima conjugatio.

Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.
Praef. Τιμ-ά-γουει ούμαι,	{ Τιμ-ά-γουει ού, ούμαι,	Τιμ-ά-γουει ούμαι,	Τιμ-ά-γουει ούμαι,	
Imp. Ετιμ-α-γουμν ωμην,	{ Τιμ-α-γουμν ω, ούμαι,	Τιμ-α-γουμν ωμην,	Τιμ-α-γουμν ωμην,	
Fut. 1. Τιμητ-ούμαι,	{ Τιμητ-ού, ούμαι,	Τιμητ-ού, ούμαι,	Τιμητ-ού, ούμαι,	
Ind. 1. Ετιμητ-αμην,	{ Τιμητ-α, ούμαι,	Ετιμητ-α, ούμαι,	Ετιμητ-α, ούμαι,	
Perf. Τέτιμ-ε,	{ Τέτιμ-ε,	Τέτιμ-ε,	Τέτιμ-ε,	
Pl. p. Ετέτιμ-αν,	{ Τέτιμ-αν,	Ετέτιμ-αν,	Ετέτιμ-αν,	
Ind. 2. Ετιμ-ούμαι,	{ Ετιμ-ού, ούμαι,	Ετιμ-ού, ούμαι,	Ετιμ-ού, ούμαι,	
Fut. 2. Τιμ-ούμαι,	{ Τιμ-ού,	Τιμ-ού,	Τιμ-ού,	

Seconda conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.
Praef.	φιλ-εναι ουμει,			φιλ-εναις αικαι,	φιλ-ενθαι εισθαι.
Imp.	ειφιλ-ερημη διμητη,				φιλησ-εσθαι.
Fut. 1.	φιλησ-ομει,				φιλησ-εσθαι.
Ind. 1.	ειφιλησ-αμη,				φιλησ-εσθαι.
Perf.	ειφιλησ-α,	φιλησ-α,			φιλησ-εσθαι.
Pl. p.	ειπεφιλ-ει,	πεφιλ-ει,			πεφιλ-ει.
Ind. 2.	φιλ-εμη,	φιλ-ει,			φιλ-εσθαι.
Fut. 2.	φιλ-ομει,				φιλ-εισθαι.

Tertia conjugatio.

Praef.	χρυσ-τομαι ειμαι,		χρυσ-τομαι οι,	χρυσ-τομαι οιμαι,	χρυσ-τομαι οιμει.
Imp.	χρυσ-ομει οιμη,		χρυσ-ομαι οι,	χρυσ-ομαι οιμαι,	χρυσ-ομαι οιμει.
Fut. 1.	χρυσ-εισ-	χρυσ-			
Ind. 1.	ειχρυσ-εισ-		χρυσ-αι,	χρυσ-αι,	χρυσ-αι.

* Particpis in passivis et mediae vocis conjugationibus angustiorum paginam spatiis hic capere nequirit: praesens autem, quod solum contrahitur, in paradigmate passivo jam exhibitum est; ceteraque cum sextae gravitonorum conjugationis participis prorsus convenienter.

VERBA in μ .

QUATVOR sunt conjugationes verborum in μ , quae
proficiunt e verbis sextae conjugationis in

$\acute{\alpha}\omega$,	$\left\{ \begin{array}{l} \sigma\acute{\alpha}\omega, i\sigma\eta\mu\ i\sigma\tau\mu\ \\ \theta\acute{\epsilon}\omega, t\acute{\epsilon}\eta\mu\ p\omega\ . \\ \delta\acute{\omega}, d\acute{\delta}\omega\mu\ d\omega\ . \\ \zeta\acute{\eta}\omega, \zeta\acute{\eta}\nu\mu\ j\omega\ . \end{array} \right.$
$\acute{\epsilon}\omega$,	
$\acute{\delta}\omega$,	
$\acute{\iota}\omega$,	

FIVNT autem mutando ω , ultimam vocalem, in μ ;
pertendo penultimam mutabilem in suam longam ; et
praeponendo reduplicationem.

REDPLICATIO est duplex, propria et impropria.

Propria, cum repetitur prima consonans thematis cum
 \cdot , tenui pro aspirata posita : ut, $\delta\acute{\omega}\ \delta\acute{\delta}\omega\mu$, $\theta\acute{\epsilon}\omega\ t\acute{\epsilon}\eta\mu\mu$.

Impropria, cum tantum praefigitur. Idque sit, cum
verbum incipiat a σ , vel duabus mutis ; ut, $\sigma\acute{\alpha}\omega\ i\sigma\eta\mu\mu$,
 $\pi\tau\acute{\alpha}\omega\ i\sigma\eta\mu\mu\ v\omega\ : v\omega\ l\acute{e}\mu\ a\ v\omega\ ;\ u\omega, i\mu\mu\ m\mu\mu\ .$

Obs. 1. In secunda conjugatione Aeoles mutant η in ϵ ,
geminato μ : ut, $t\acute{\epsilon}\eta\mu\mu$ pro $t\acute{\epsilon}\eta\mu\mu$.

Obs. 2. Boeoti mutant η in ϵ , facta reduplicatione per
 \cdot ; ut, $\pi\epsilon\phi\acute{\iota}\mu\mu\ a\mu\mu$, pro $\phi\acute{\iota}\mu\mu\mu$.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tan-
tum ω mutatur in μ : $\zeta\acute{\eta}\nu\omega\ \zeta\acute{\eta}\nu\mu\mu$.

Quaedam alia sunt, etiam sine reduplicatione : ut,
 $\ddot{\alpha}\omega\mu\ c\acute{a}\mu\mu$, $\sigma\acute{\epsilon}\eta\mu\mu\ e\acute{x}\mu\mu\mu$, $\varphi\mu\mu\mu\ d\mu\mu\mu$, etc.

CHARACTERISTICA	$\left\{ \begin{array}{l} \text{prinae} \\ \text{secundae} \\ \text{tertiae} \\ \text{quartae} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \eta\ \text{ex}\ \alpha \\ \eta\ \text{ex}\ \epsilon \\ \omega\ \text{ex}\ \dot{\epsilon} \\ v \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \eta\ \text{ex}\ \alpha \\ \eta\ \text{ex}\ \epsilon \\ \omega\ \text{ex}\ \dot{\epsilon} \\ v \end{array} \right\}$	ante μ .		
conjugationis						

PECULIAREM habent inflexionem praefens, imper-
fectum, et indefinitum secundum.

CARENT verba in μ futuro secundo, perfecto medio,
et indefinito secundo passivo.

Verba quartae conjugationis, si disyllaba sunt, ha-
bent indefinitum secundum ; si trisyllaba, non ultra
imperfectum flectuntur. Carent etiam modo optativo
et subjunctivo.

Paradigma conjugationum verborum in utr in voce
activa.

Modus indicatiyus.

	Sing.	Dual.	Plur.
Praefens.	1. ιστ-ημι ἥς ητι, ατον ατον,	χαλεψ	ατε ἄστι.
	2. τιθ-ημι ἥς ητι, ετον ετον,	εμεψ	ετε ειστι.
	3. διδ-ωμι ως ωτι, οτον οτον,	ομεψ	οτε ουστι.
	4. ζεύγ-υμι υς υτι, υτον υτον,	υμεψ	υτε υστι.
Imperf.	1. ιστ-ην ἥς η	ατον ἀτην,	ατε αταν.
	2. τιθ-ην ἥς η	ετον ἐτην,	ετε εσταν.
	3. διδ-ων ως ω	οτον ὀτην,	οτε οσταν.
	4. ζεύγ-υν υς υ	υτον ύτην,	υτε υσταν.
Ind. 2.	1. εστ-ην ἥς η	ητον ἡτην,	ητε ησταν.
	2. ειθ-ην ἥς η	ετον ἐτην,	ετε εσταν.
	3. εδ-ων ως ω	οτον ὀτην,	οτε οσταν.
Imperativus.			
Ind. 2. Pr. et Im.	1. ιστ-ασι, ἀτω	ατον ἀταν,	ατε ἀτωσαν.
	2. τιθ-ετι ἔτω	τον ἐτων,	ετε ἔτωσαν.
	3. διδ-οδι ὀτω,	οτον ὀτων,	οτε ὀτωσαν.
	4. ζεύγ-υθι ύτω,	υτον ύτων,	υτε ύτωσαν.
Ind. 2. P. et I.	1. στ-ηθι ήτω.	ητον ήτων,	ητε ήτωσαν.
	2. θ-εις ἔτω,	τον ἐτων,	ετε έτωσαν.
	3. δ-ος ὀτω,	οτον ὀτων,	οτε ὀτωσαν.
Optativus.			
Ind. 2.	1. ιστ-αινεν αίνεν αίνι, αίντον αινήν, αίνμεν αίντε αίνσαρεταινεν		
	2. τιθ-είνεν είνες είνι, είντον εινήν, είνμεν είντε είνσαρετείνεν		
	3. διδ-οίνεν οίνες είνι, οίντον οινήν, οίνμεν οίντε οίνσαρετείνεν		
Ind. 2.	1. στ-αινεν αίνεν αίνι, αίντον αινήν, αίνμεν αίντε αίνσαρεταινεν		
	2. θ-είνεν είνες είνι, είντον εινήν, είνμεν είντε είνσαρετείνεν		
	3. δ-οίνεν οίνες οίνι, οίντον οινήν, οίνμεν οίντε οίνσαρετείνεν		

Subjunct-

Subjunctivus.

	Sing.	Dual.	Plur.
Praesens	1. ιστ-ώ ἀς ἔ ἄτον ἄτον		ἄμεν ἄτε ἄσι.
et	2. τιθ-ώ ἥς ἦ ἥτον ἥτον		ἄμεν ἥτε ἥσι.
Imperf.	3. διδ-ώ ὥς ὥ ὥτον ὥτον		ἄμεν ὥτε ὥσι.
Indef. 2.	1. σι-ώ ἥς ἦ ἥτον ἥτον		ἄμεν ἥτε ὥσι.
	2. θ-ώ ἥς ἦ ἥτον ἥτον		ἄμεν ἥτε ὥσι.
	3. δ-ώ ὥς ὥ ὥτον ὥτον		ἄμεν ὥτε ὥσι.

Infinitivus.

Pr. et Imp. 1. ιστ-άναι. 2. τιθ-έναι. 3. διδ-όναι. 4. ζευγ-ύναι.
Indef. 2. 1. σι-ήναι. 2. θ-έναι. 3. δ-όναι.

Participia.

	Nom.	Gen.
Praesens	1. ιστ-άς αἴσα ἀν,	ἄντος δάνσ αύτος.
et	2. τιθ-έις εἴσα ἐν,	ἐντος εἰσης ἐντος.
Imperf.	3. διδ-όντις οὐσα ὄν,	ὄντος οὐσης ὄντος.
	4. ζευγ-ύντις ὑστα ὑν,	ὑντος ὑσης ὑντος ² .
Indef. 2.	1. σι-άς αἴσα ἀν,	ἄντος δάνσ αύτος.
	2. θ-έις εἴσα ἐν,	ἐντος εἰσης ἐντος.
	3. δ-όντις οὐσα ὄν,	ὄντος οὐσης ὄντος.

¹ Θεῖαι et δοῦαι i-regularia sunt, pro θέααι et δόναι.

² Verbis quartae conjugationis, ut jam dictum fuit, deest indefinitum secundum; praeterquam disyllabis, quibus idem est ac imperfectum: ut, κλίηις audio, ἔκλην; δίηις subeo, ἔδην. Proinde polyyllaba non a gravitoniis in νόν, sed a primitivis remotis, tempora sua capiunt: sicuti ζεύγνυαι in futuro primo habet ζεύξω a ζεύγω, unde fit ζεύγνυαι; et δεκνυαι δεκώ a δεκώ offendo, unde δεκνύω. Rationem autem verborum hujusmodi themata investigandi prolixè ostendit Vossius.

Conjugationes verborum in μ per tempora et modos in voce activa.

Prima conjugatio.

Indic.	Imper.	Sabjum.	Partic.
Praef.	ἰστή-ημι,	ἰσθ-ῶ,	ἰσθ-άς.
Imp.	ἰστή-ην,	ἰσθ-έιν,	ἰσθ-άτι.
Ind. 2.	εἰστή-ην,	ἰσθ-ώ,	ἰσθ-άτι.
Fut. I.	στήσθ-ω,	στήσθ-αι,	στήσθ-ών.
Ind. I.	εστήσθ-α,	στήσθ-α,	στήσθ-ατι.
Perf.	εστήσκ-α,	εστήσκ-ώ,	εστήσκ-ώς.
Pl. p.	εστήσκ-έιν,	εστήσκ-έται,	εστήσκ-έται.

Secunda conjugatio.

Praef.	τριθ-ημι,	τριθ-έιν,	τριθ-έται,
Imp.	ετριθ-ην,	ετριθ-έιν,	ετριθ-έται.
Ind. 2.	εθ-ην,	εθ-έιν,	εθ-έται.
Fut. I.	θήσθ-ω,	θήσθ-ομι,	θήσθ-ών.
Ind. I.	εθήσκ-α,	θήσθ-α,	θήσθ-ατι.
Perf.	θέσθ-α,	θέσθ-ώ,	θέσθ-ώς.
Pl. p.	ετθέσκ-έιν,	τρέθείν-έται,	τρέθείν-έται.

¹ Pro εστήσκα legitur etiam εστάξα.

² Εδησα et έδεισα non servant characteristicam futuri, nec ultra indicativum leguntur. Vid. supra, p. 54.

³ Τέσσαρα Boooticæ pro τρέθείν.

Tertia

	Indic.	Imper.	Tertia conjugatio.
Praef.	<i>διδέ-ωμι,</i>	{ <i>διδέ-ωθε,</i>	Optat.
Imp.	<i>διδέ-ων,</i>	{ <i>δ-ός,</i>	Subjun.
Ind. 2.	<i>δ-ών,</i>		
Fut. 1.	<i>δύσ-ε,</i>		
Ind. 1.	<i>δύσ-ε,</i>		
Perf.	<i>δέδωκ-α,</i>	{ <i>δέδωκ-οίμι,</i>	
Pl. p.	<i>δέδωκ-ειν,</i>	{ <i>δέδωκ-ε,</i>	

Quarta conjugatio.

	Indic.	Imper.	Infin.	Partic.
Praef.	<i>ξεύγ-υμι,</i>	{ <i>ξεύγ-υθε,</i>	<i>διδ-άναι,</i>	<i>διδ-ούε.</i>
Imp.	<i>ξεύγ-υν,</i>	{ <i>ξεύγ-υθη,</i>	<i>διδ-ώναι,</i>	<i>δ-ούε.</i>
Ind. 2.	<i>ξεύγ-η,</i>		<i>δ-ούει,</i>	<i>δύσ-ών.</i>
Fut. 1.	<i>ξεύγ-η,</i>		<i>δύσ-ει,</i>	<i>δύσ-ών.</i>
Ind. 1.	<i>ξεύγ-η,</i>		<i>δέδωκ-έναι,</i>	<i>δέδωκ-όν.</i>
Perf.	<i>ξεύγ-η,</i>		<i>δέδωκ-ώ,</i>	<i>δέδωκ-ώ.</i>
Pl. p.	<i>ξεύγ-η,</i>			

Formatio temporum.

De praesenti jam supra dictum est.

Imperfectum.

IMPERFECTVM formatur a praesenti, mutando *μι* in *ν*; et praeponendo augmentum, nisi verbum incipiat ab : ut, *τιθημι ἐτίθην*, *τιθημι τεθην*.

Numerus singularis et tertia pluralis contrahuntur etiam, quasi ex contractis *ισθέω*, *τιθέω*, *διδώ* : ut, *ισθῶν*, *ας*, *α*; *ων* : *ἐτίθουν*, *εις*; *ον* : *διδουν*, *ονται*, *ονται*.

Similiter secunda singularis imperativi : *υτ*, *ισθε*, *τιθε*, *διδου*.

Indefini-

* Vid. not. 2. paginae 92.

INDEFINITUM SECUNDUM formatur ab imperfecto, ab*ijicendo reduplicatioem* ut
τριῶν εἶναι.

Aste consonam vero reduplicatio impropria, vertitur in ε: ut, ἀσθνεῖσθν.

Si verbum careat reduplicazione, idem est imperfectum et indefinitum secundum: ut, σεγνεῖ, εσεγνεῖ.

Penultima indefiniti secundi longa est in duali et plurali; corripitur vero in his tribus, εἴησθν, εἴησθν, et ἡ ab *homo noster*.

Indefinitum secundum imperativi in secunda conjugatione definit in ε: ut, θές pro τέλοι; σχές pro σχεδίῳ, a σχῆμα hahēo: sic in tertia οὐ pro δοθεὶ.

CAETERA TEMPORA A THEMATE SUO GRAPITONO REGULARITER FORMANTUR: ut, οὐθίσθε σθίσθω, εύθηκε, a φέλε, etc.

Paradigma conjugationis verborum in μι in voce pessima.

Modus indicativus.

Sing.	Dual.	Plur.
1. ισθ-αται αται αται,	ἀμεσον ασθνον, επειδον εσθνον, ομεσον οσθνον,	ἀμεσα ασθε ανται.
2. τιθ-επαι εται εται,	επειδον εσθνον, ομεσον οσθνον,	επειδε εσθε ελθαι.
3. θιθ-ομαι οται οται,	ομεσον οσθνον, ομεσον οσθνον,	ομεσε οσθε πολθαι.
4. ξεψιθ-υμαι υται υται,	υμεσον υσθνον, υμεσον υσθνον,	υμεσε υσθε υπολθαι.
1. ισθ-αισθν ατο, ατο,	ἀμεσον ασθνον, επειδον εσθνον, ομεσον οσθνον,	ἀμεσα ασθε αντο.
2. έτιθ-επον εοθ, ετο,	επειδον εσθνον, ομεσον οσθνον, ομεσον οσθνον,	επειδε εσθε ετο.
3. έθιθ-ομενον οτο, οτο,	ομεσον οσθνον, ομεσον οσθνον,	ομεσε οσθε οτο.
4. ξεψιθ-υμενον υτο, υτο,	υμεσον υσθνον, υμεσον υσθνον,	υμεσε υσθε υτο.

Imper-

Plur. Imperativus. Dual.

Grammatica.

93

	Imperativus.				Plur.			
	Sing.		Dual.		Sing.		Dual.	
Praef.	1. ḷ-ασθο	άσθε,	ασθο-	ασθε-	ασθε-	ασθε-	ασθε-	ασθε-
	2. τι-ετε	ετε,	ετε-	ετε-	ετε-	ετε-	ετε-	ετε-
et	3. δι-οσυ	οσυ,	οσυ-	οσυ-	οσυ-	οσυ-	οσυ-	οσυ-
Imperf.	4. ζεύ-γεσε	γεσε,	γεσε-	γεσε-	γεσε-	γεσε-	γεσε-	γεσε-
	Optativus.				Optativus.			
Praef.	1. ισ-αίμην αιο	αιο,	αιμηνοι	αιμηνοι	αιμηνοι	αιμηνοι	αιμηνοι	αιμηνοι
	2. τι-ε-εμην ειο	ειο,	ειμηνοι	ειμηνοι	ειμηνοι	ειμηνοι	ειμηνοι	ειμηνοι
et	3. διδ-οίμην αιο	αιο,	οιμηνοι	οιμηνοι	οιμηνοι	οιμηνοι	οιμηνοι	οιμηνοι
Imperf.								
	Subjunctivus.				Subjunctivus.			
Praef.	1. ισ-ώμαι	ώ,	ωμηνοι	ωμηνοι	ωμηνοι	ωμηνοι	ωμηνοι	ωμηνοι
	2. τι-ώ-μαι	ώ,	ώμηνοι	ώμηνοι	ώμηνοι	ώμηνοι	ώμηνοι	ώμηνοι
et	3. διδ-ώμαι	ώ,	ώμηνοι	ώμηνοι	ώμηνοι	ώμηνοι	ώμηνοι	ώμηνοι
Imperf.								
	Infinitivus.				Infinitivus.			
Praef. et Imperf.	1. ισ-ασθαι.	ασθαι,	ασθε-	ασθε-	ασθε-	ασθε-	ασθε-	ασθε-
	2. τι-ε-σθαι.	εσθαι,	ετε-	ετε-	ετε-	ετε-	ετε-	ετε-
	3. διδ-οσθαι.	οσθαι,	οσυ-	οσυ-	οσυ-	οσυ-	οσυ-	οσυ-
	4. ζεύ-γεσθαι.	γεσθαι,	γεσε-	γεσε-	γεσε-	γεσε-	γεσε-	γεσε-
	Participium.				Participium.			
	Nom.				Nom.			
	1. ισλαμεν-ος	η ον,	ισλαμεν-ου	ης ον.	1. ισλαμεν-ος	η ον,	ισλαμεν-ου	ης ον.
	2. τιθεμεν-ος	η συ,	τιθεμεν-ου	ης συ.	2. τιθεμεν-ος	η συ,	τιθεμεν-ου	ης συ.
	3. διδομεν-ος	η ον,	διδομεν-ου	ης ον.	3. διδομεν-ος	η ον,	διδομεν-ου	ης ον.
	4. ζεύγεμεν-ος	η ον,	ζεύγεμεν-ου	ης ον.	4. ζεύγεμεν-ος	η ον,	ζεύγεμεν-ου	ης ον.
	Conju.				Conju.			

*Conjugationes verborum in *μι* per tempora et modos in voce passiva.*

96

Institutio Graecae

Prima conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Partic.
Praef.	<i>iστ-αμαι,</i>	<i>iστ-ασω,</i>	<i>iστ-αίματη,</i>	<i>iστ-ώματι,</i>	<i>iστάμεν-ος,</i>	
Imp.	<i>iστ-άμην,</i>					
Perf.	<i>iστ-αμαι,</i>		<i>iστ-αίματη,</i>		<i>iστάμεν-ος.</i>	
Pl. P.	<i>iστ-άμην,</i>	<i>iστ-ασω,</i>		<i>iστ-ώματι,</i>	<i>iστ-άσθαι,</i>	
P. P. f.	<i>iστάσ-ομαι,</i>				<i>έστασ-ετθαι,</i>	
Ind. I.	<i>iστάσ-ην,</i>				<i>έστασ-ετθαι,</i>	
Fut. I.	<i>σταθήσ-ομαι,</i>			<i>ταξιδιώ-ώ,</i>	<i>σταθήσ-ετθαι,</i>	

Secunda conjugatio.

Praef.	<i>τιθ-εμαι,</i>	<i>τιθ-ετω,</i>	<i>τιθ-είματη,</i>	<i>τιθ-ώματι,</i>	<i>τιθέμεν-ος,</i>	
Imp.	<i>έτιθ-εμην,</i>		<i>έτιθ-ετησο,</i>	<i>τεθ-ώματι,</i>	<i>τεθεμέν-ος,</i>	
Perf.	<i>τέθ-εμαι,</i>		<i>τέθ-είματη,</i>	<i>τεθ-ετθαι,</i>	<i>τεθεμέν-ος,</i>	
Pl. P.	<i>έτιθ-εμην,</i>		<i>τεθεισ-οίματη,</i>	<i>τεθεισ-ετθαι,</i>	<i>τεθεισόμεν-ος,</i>	
P. P. f.	<i>τεθεισ-ομαι,</i>			<i>τεθ-ώ,</i>	<i>τεθ-ετθαι,</i>	
Ind. I.	<i>έτιθ-ην,</i>		<i>τεθ-είνη,</i>	<i>τεθησ-ετθαι,</i>	<i>τεθησόμεν-ος,</i>	
Fut. I.	<i>τεθησ-ομαι,</i>		<i>τεθησ-οίματη,</i>			

Tertia

Indic.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Partic.

Tertia conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Partic.
Praef.	διδό-ομας,	διδό-σσο,	διδό-ίμενον,	διδό-ώμας,	διδό-σσαι,	διδόμεν-ος.
Imper.	διδό-γενη,	διδό-σσο,	διδό-ίμενον,	διδό-ώμας,	διδό-σσαι,	διδόμεν-ος.
Perf.	διδό-ομας,	διδό-σσο,	διδό-ίμενον,	διδό-ώμας,	διδό-σσαι,	διδόσθωμεν-ος.
Pl. per.	διδέδ-όμενον,	διδέδ-σσον,	διδέδ-ίμενον,	διδέδ-ώμας,	διδέδ-σσαι,	διδέδσθωμεν-ος.
P. p. f.	διδέδστρ-όμενος,	διδέδ-στρ-όμενος,	διδέδ-ίμενον,	διδέδ-ώμας,	διδέδ-σσαι,	διδέδσθωμεν-ος.
Ind. I.	διδέδ-ην,	διδέδ-ητι,	διδέδ-είνην,	διδέδ-ών,	διδέδ-ήται,	διδέδσθωμεν-ος.
Fut. I.	διδέδστρ-όμενος,					

Quarta conjugatio.

H	Praef. εὐγνυ-νμας,	εὐγν-υσσο,	εὐγν-υμας,	εὐγνυ-υσσαι	εὐγνυμεν-ος.
	Imper. εὐευγνυ-νμην,				

Formatio temporum.

PRAESENS formatur a praesenti activo, mutando *μι* in *μι*, et penultimam longam in suam brevem: ut, ιδημι οἴταμι; τιθημι τίθεμαι; διδωμι διδουμαι. Excipe ἀνηματικά, ab ἄνημι flo; δικρυμα quarto; ὄνματι et ὄντας juvōr, ab ὄνμα. Item διεξηγματική affīcio, ἀλλάγμα vagor, ἀλλαγμένημαι infinitio, ἀποκτημέναι interficior.

Reliqua tempora formantur more gravitonorum.

Perfectum semper habet penultimam brevem, praeter τέθεμα Boeticum, quod tamē corripitū in indefinito primo κτένω.

Par-

Pagis dignis conjugationum verborum in μι in voce media.

huiusmodi sunt per hanc Modum Indicativus. scilicet *Agathem Bogotentum* dicitur.

Iegetis teuhiis formantur modo quatuor.

Indef. 1. οὐχίς αὐτός εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο

2. οὐχίς εἴη εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο

3. οὐχίς εἴη εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο

4. οὐχίς εἴη εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο

Dual.

1. οὐχίς αὐτοί εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο

2. οὐχίς εἴη εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο

3. οὐχίς εἴη εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο

Plur.

1. οὐχίς αὐτοί εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο	2. οὐχίς εἴη εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο	3. οὐχίς εἴη εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο
--	--	--

Imperativus.

1. οὐχίς αὐτός εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο	2. οὐχίς εἴη εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο	3. οὐχίς εἴη εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο
--	--	--

Optativus.

1. οὐχίς αὐτός εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο	2. οὐχίς εἴη εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο	3. οὐχίς εἴη εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο
--	--	--

Subjunctivus.

1. οὐχίς αὐτός εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο	2. οὐχίς εἴη εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο	3. οὐχίς εἴη εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο
--	--	--

Immittivus.

1. οὐχίς αὐτός εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο	2. οὐχίς εἴη εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο	3. οὐχίς εἴη εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο εἰσεγένετο
--	--	--

Nom.

I. οὐχευ-ος ή ον, οὐχειν-ον ης ον.

II. οὐχευ-ος

Tertia conjugatio.

Indic.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Partic.
Pref: διδό- <i>γμαν</i> ,					
Imper. διδό- <i>γμαν</i> ,	διδό- <i>σσο</i> ,	διδό- <i>σσαι</i> ,			
Ind. 2. διδό- <i>γμαν</i> .					
Put. 1. διδό- <i>εμαί</i> ,	διδό- <i>σσο</i> ,	διδό- <i>σσαι</i> ,	διδό- <i>σσαται</i> ,		
Ind. 1. διδό- <i>αμεν</i> ,					διδό- <i>μεν</i> -ος.

Formatio temporum.

INDEFINITUM secundum formatum formatur ab imperfecto, ut in voce activa: ut
ιτιδέμαν, ιτιδέμαν.

Εθνάμαν et Εθνάμαν ultra indicativum vix reperiuntur.²

Vix aliud verbum tertiae conjugationis, praeterquam διδώμι, reperitur in voce media.
Verba quartae conjugationis media voce omnino carent.

¹ Cum vocis huiuscem tempora praesens et imperfectum ex paradigmate passivo, quocum forma convenient, petro licet; hic iterum inflectere minus necessarium videbatur.

² Idem quoque de ΙΩνα et Ιωνα, in voce activa, jum supra obseruatum satis, pag. 92.

Grammatices.

101

ANOMALA quaedam in $\mu\iota$ cum suis dialectis.

I. $E[\mu]$ sum.

Modus indicativus.

Praef. C. εἰμὶ,	Singul.	εἰμὶ : εἰ, εἰτὶ D.	Dual.	εἰσὶν, εἰσὶν :	Plural.	εἰσὶν, εἰσὶν :
	Ae.	εἰμὶ A. εἰμὶ Ae.		εἰσὶν, εἰσὶν :	P.	εἰσὶν, εἰσὶν :
H Imper. C. εἴ,	Singul.	εἴ : ης, η :	Dual.	ησίν, ησίν :	Plural.	ησαν I.
	P.	ησάθα Ac. ην ησάθα A.	A.	ησίν P. ησαν ησίν D.	P.	ησαν I.
H Imper. C. εἴ,	Singul.	εἴ : εἴ, εἴτι D.	Dual.	εἰσὶν, εἰσὶν :	Plural.	εἰσαν I.
	Ae.	εἴμι Ae.		εἰσὶν, εἰσὶν :	P.	εἰσαν I.

• D. C. Murray,	1900;	HTO;	HTDE	HTDE	HTDE
• H. M. Smith,	1900;	HTO;	HTDE	HTDE	HTDE

² Haec anomala in pag. 144 ob usum frequentiorum scorsum hic apposita videntur; plura vero mox occurserunt in *Carologo grammaticorum*, pag. 116. Literae maiusculæ dialectos indicant, de quibus in *Tatula dialectorum portio*

agetur, quam operae sit comitata.
Hoc verbum, ut auxiliaris v-

Fut. I.

Plural.

Dual.

Fut. I. C. εσομαι,	εσθαι :	εσθαι :	εσθαι :	εσθαι :
εσθομαι P.	εσθηται I.	εσθεται D.	εσθεται A. D. εσται	P.
εσθεται D.	εσται I.	εσθεται P.	εσθεται P.	

Imperativus.

εσθε, εσθω.

εστον, εστων :

Praef. { C. εσθι,	ειμι,	ειμι :	ειμι :	ειμι :
Imper. { εομαι,	εοιμαι,	εοιμαι,	εοιμαι,	εοιμαι :
Fut. I. C. εσομαι,	εσθαι,	εσθαι,	εσθαι,	εσθαι :

Optativus.

εσθαι.

ειμι :

Praef. { C. ειμι,	ειμι,	ειμι :	ειμι :	ειμι :
Imper. { εομαι,	εοιμαι,	εοιμαι,	εοιμαι,	εοιμαι :
Fut. I. C. εσομαι,	εσθαι,	εσθαι,	εσθαι,	εσθαι :

Subjunctivus.

εσθαι.

ειμι :

Praef. { C. εω,	ειω,	ειω :	ειω :	ειω :
Imp. { εω,	εω,	εω :	εω :	εω :

Infinitivus

Participia.

Infinitivus

Infinitivus.

Pr.	<u>C. εἰμι.</u>	Fut. I. C. εἰσεδαι Pr. C. ὄντος,	εἰσα,	ὄντος,	Fut. I. C. εἰσεγένεσθαι.
Im.	<u>εἴμεντι.</u>	εἰσεσθαι,	εἰσα,	ὄντος,	εἰσεγένεσθαι.
	<u>I.</u>		εἰσα,	ὄντος,	
	<u>D.</u>		εἰσα,	ὄντος,	
	<u>A.</u>		εἰσα,	ὄντος,	
	<u>P.</u>		εἰσα,	ὄντος,	

Participia.

Pr.	<u>C. εἰώντα.</u>	Fut. I. C. εἰσεδαι Pr. C. ὄντος,	εἰσα,	ὄντος,	Fut. I. C. εἰσεγένεσθαι.
Im.	<u>εἴωντι.</u>	εἰσεσθαι,	εἰσα,	ὄντος,	εἰσεγένεσθαι.
	<u>I.</u>		εἰσα,	ὄντος,	
	<u>D.</u>		εἰσα,	ὄντος,	
	<u>A.</u>		εἰσα,	ὄντος,	
	<u>P.</u>		εἰσα,	ὄντος,	

2. *Εἰμι, ab εἰω poëticè εἴω, εἴη.

Modus indicativus.

Singul.

Præf. C. εἰμι,	<u>εἰς εἰ,</u>	εἰσι :	εἰσον,	εἰσιν :	εἰσεγένεσθαι.
	<u>εἰσθαι Α. C.</u>				
Imp. C. εἰ,	<u>εἰεῖ,</u>	εἰ :	εἰσον,	εἰσιν :	εἰσεγένεσθαι.
	<u>εἰεῖ,</u>				
Ind. 2. C. εἰον,	<u>εἰεῖ,</u>	εἰ :	εἰσον,	εἰσιν :	εἰσεγένεσθαι.
	<u>εἰον,</u>				

H 4

Dual.

Præf. C. εἰμι,	<u>εἰς εἰ,</u>	εἰσι :	εἰσον,	εἰσιν :	εἰσεγένεσθαι.
	<u>εἰσθαι Α. C.</u>				
Imp. C. εἰ,	<u>εἰεῖ,</u>	εἰ :	εἰσον,	εἰσιν :	εἰσεγένεσθαι.
	<u>εἰεῖ,</u>				
Ind. 2. C. εἰον,	<u>εἰεῖ,</u>	εἰ :	εἰσον,	εἰσιν :	εἰσεγένεσθαι.
	<u>εἰον,</u>				

A. P.

εἰον					
εἰον					
εἰον					

Imperativus.

In. 1. C. εἰσα: 3 plur. εἰσαν, A. εἰσαν, P. εἰσαν | Plusq. C. εἰσεν, etc. A. εἰσεν, εἰσεν, εἰσεν, etc.

Vox media.

Modus indicativus.

Fut. I. C. <i>Εὐτοπεῖται</i> , <i>Εἰσθι</i> , <i>Εἰσεται</i> , etc.	C. <i>Εὐτάπην</i> , <i>Εἰσθι</i> , <i>Εἰσεται</i> , etc.
Perf. C. <i>Εἰσα</i> , <i>Εἰσεσ</i> , <i>Εἰσε</i> :	Ind. I. <i>Εἰσάντων</i> , <i>Εἰσάντων</i> , <i>Εἰσάντων</i> , etc.
<i>Εἰσα</i> , <i>Εἰσεσ</i> , <i>Εἰσε</i> :	<i>Εἰσάντων</i> , <i>Εἰσάντων</i> , <i>Εἰσάντων</i> , etc.
<i>Εἰσα</i> , <i>Εἰσεσ</i> , <i>Εἰσε</i> :	<i>Εἰσάντων</i> , <i>Εἰσάντων</i> , <i>Εἰσάντων</i> , etc.
<i>Εἰσα</i> , <i>Εἰσεσ</i> , <i>Εἰσε</i> :	<i>Εἰσάντων</i> , <i>Εἰσάντων</i> , <i>Εἰσάντων</i> , etc.

CAETERA ferè desiderantur.

Vix vado eadem ratione planè declinatur. Ab oratoribus autem usurpantur
~~et amēvātū in infinito.~~

"Inquit vado eadem planè ratione declinatur. Ab oratoribus autem usurpantur praecepit àxiōσιν in indicativo, àxiōσιν in subjunctivo, et àxiōσιν in infinitivo.

3. "Innes, ab εἰω, mittio."

Modus indicativus.

Praef. C. ἴμπιτ,	Singul.	Ind., εἰως,	Ind. : εἰεῖς, εἰεῖ, etc. P.	Dual.		Plural.	
				ἴτον,	ἴτην :	ἴτετον,	ἴτετη :
Imp. C. ἴπην,				ἴτον,	ἴτην :	ἴτετον,	ἴτετη :
Eton,				ἴτει,	ἴτει,	ἴτετε,	ἴτετη.
Ind. 2: C. ἵη,				ἵη,	ἵη,	ἵθετον,	ἵθετη.
Ind. 1: C. ἵκε πρό ἵστα,				ἵκε,	ἵκε,	ἵστετον,	ἵστετη.
Praef. } C.							
Imp.							

¹ Infectitur ut τίθησα, nisi quod improprium habeat reduplicationem; ideoque inter αὐτοῖς perferam collecari censent nonnulli.

* Vide supra, pag. 54.

Optativus.

Optativus.

	Singul.	Deak.	Plural.
Pr. { C. <i>iε̄m̄y</i> , <i>iε̄m̄s</i> , <i>iε̄m̄</i> :	<i>iε̄m̄</i> :	<i>iε̄m̄</i> :	<i>iε̄m̄y</i> , <i>iε̄m̄s</i> , <i>iε̄m̄</i> .
Imp. { <i>iε̄m̄s</i> , <i>Eōs</i> , <i>Eōs</i> , etc. :	<i>Eōs</i> , etc. :	<i>Eōs</i> , etc. :	<i>Eōs</i> , etc.
Ind. 2. C. <i>Em̄y</i> , <i>Em̄s</i> ,	<i>Eīm̄</i> :	<i>Eīm̄</i> , <i>Eīm̄s</i> ,	<i>Eīm̄y</i> , <i>Eīm̄s</i> .
Fut. I. C. <i>θ̄σōm̄</i> , <i>θ̄σōs</i> ,	<i>ōs</i> , etc.	<i>ōs</i> , etc.	<i>ōs</i> , etc.
Pref. C. <i>īs</i> , <i>īs</i> , <i>īs</i> :	<i>īs</i> , etc.	<i>īs</i> , etc.	<i>īs</i> , etc.
Ind. 2. C. <i>z̄ōs</i> , <i>z̄ōs</i> , <i>z̄ōs</i> :	<i>Ez̄ōs</i> , <i>Ez̄ōs</i> , <i>Ez̄ōs</i> :	<i>Ez̄ōs</i> , <i>Ez̄ōs</i> , <i>Ez̄ōs</i> :	<i>Ez̄ōy</i> , etc. P.

Infinitivus.

Pref.	C.	<u>i'eyat</u>	<u>i'eyevat D.</u>	<u>i'eyev I.</u>
Imp.	{ C.			
	Ind. 2.	Dust.		
			other meanings.	
	C.	<u>'ezzi.</u>	<u>'ezziat D.</u>	<u>'ezzi I.</u>

Participia.

Praef. C.	<i>īɛɪs̄,</i>	<i>īɛɪs̄</i> , <i>h̄σωv̄,</i>	<i>īɛɪs̄,</i> <i>h̄σωv̄,</i>	Ind. 2. C. <i>ɛɪs̄,</i> Per. <i>plur.</i> <i>ɛɪs̄,</i>	<i>ɛɪs̄,</i> <i>ɛɪs̄,</i>
Fut. I. C.					<i>ɛɪs̄,</i>

Grammatices.

107

Vox passiva.

"**In**ματις, mitter", per omnia tempora et modos ad normam τίθεται formetur.

Vox media.

Modus indicativus.

Singul. Dual.

Ind. 2. C. εμαντις,	επο,	εστο,	εσθιοн, εσθиои,	εσтиѡн:	εместа,	εстиѡ:	енто.
εο I.							
ðу A.							

Fut. I. C. ήσομαι, ήση, ήσεται, etc. | Ind. I. C. ήσεμαι, ήσω, ήσελο, etc.

Imperativus.

Ind. 2. C. εστο,	εσθιω:	εстио,	εстиѡ:	εттио,	εттиѡ:	εтгио,	εттиѡ.
εο I.							
ðу A.							

Optativus.

Ind. 2. C. επιμη,	ειο,	ειτο, etc.	εстио,	εстии,	εттио,	εттии,	εттио.

Infinitivus.

Indefinit. 2. C.	εσθιω,	εстии,	εттии,	εттио.	Ind. 2. C. εμеstа,	εстии,	εттии,

4. Ἡμέας

Sic ἡμι concupisco; sed in voce ꝑasi legitur tantum εμεις, et εμην.

Subjunctivus.

Ind. 2. C. εσθιω:	εстии,	εттии,	εттио.	Ind. 2. C. εμеstа,	εстии,	εттии,	εттио.

Participia.

Ind. 2. C. εσθιω,	εстии,	εттии,	εттио.	Ind. 2. C. εμеstа,	εстии,	εттии,	εттио.

Fut. I. C. ήσομεν, ήσομεται, ήσομετων, ήσομετων.

4. Ἡματι, ab ēi, sedeo.

Modus indicativus.

	Singul.	Dual.	Plural.
Praef. C. ἡματι,	ἡμαι,	ἡμαι;	ἡμεται, ημεται, ημεται:
	ἡμαι,	ἡμαι;	ημεται, ημεται, ημεται:

Imp. C. ἡμων,	ἥσο,	ἥσο:	ἥμεθον, ησθον, ησθο:
	ἥσο,	ἥσθια, etc.	ἥμεθα, ησθια, etc.

Imperat. C., ἥσο, ἥσθια, etc. | Infinit. C. ησθαι. | Particip. C. ημενος.

COMPOSITVM καθημαι sedeo, quod usitatius.

Modus indicativus.

Praef. C. καθημαι,	ηται,	ηται:	ημεθον, ησθον, ησθο:
	ηται,	ηται:	ημεθα, ησθια, etc.

Imperativus.

Imp. C. εκαθημαι, unde καθησο, καθηστο et καθησθο, sine aug. Fut. 1. C. καθησομαι,

Imp. C. οὐδεὶς, unde καθησός, καθήσοτο et καθήσο, sinē aug. Fut. I. C. καθήσεται,

Grammatices.

109

Praef.	C.	Singul.	Imperativus.	Dual.	Plural.
Imp.		καθ-ησο, καθεῖται :		καθεῖτον, καθεῖται :	καθεῖτε, καθεῖται.
		καθίσο I. καθείσο A.			

Infinitivus, C. καθηγεῖ.

Participium, C. καθηγεός.

5. "Hermes ab ἐώ in dūo : "Eupai in dūtus sum.

Ind. I. C.	ἴστα,	ἴστας, ἴστε :	5. Modus indicativus.	ἴσταν, ἴσταντο, ίσταντο :	ἴσταν, ίσταντο, ίσταν.
ἴστα	ἴστας,	ἴστε P.			

Infinitivus, C. ίστα, P. ίστα, quod etiam est collocare.

Vox passiva.

Modus indicativus.

Perf. C.	ἴσται,	ἴσται, ίσται :	ίσται :	ἴσται, ἴσται, ίσται :	ἴσται I.
		ίσται,		ίσται,	

Plusq.

Plurq. C.	Singul.	Dual.	Plur.
<u>Εἰπον</u> ,	<u>Εἰπο,</u>	<u>Εἰπον, Εἰπον,</u>	<u>Εἰπεται, Εἰπεται,</u>
<u>Εἰσθην,</u>	<u>Εἰσθη,</u>	<u>Εἰσθην, Εἰσθη,</u>	<u>Εἰσθε, Εἰσθε.</u>
<u>Εἰσθηται,</u>			<u>Εἰσθεται.</u>

Indefinit. I. med. C. *ἐστάθη*, P. *ἐστάθην* et *ἐστάθημ*. | **Particip.** *ἐστάθεος* P.

Particip. perf. C. εἰμενος.

6. "Ιοηπι,	ab ιεώω, scio.		
		Modus indicativus.	
Praef. C. ιηπι,	Ιης,	Ιητοι :	Ιητειν, ιητει, ιησαι,
ιηπι,	Ιησ,	Ιησοι :	Ιησαιειν, ιησαι, ιησαι.
		D.	D.
		Ιηπι,	Ιησει D. A.e.
		Ιηπι,	Ιησει P.
Imp. C. ιηπι,	Ιησ,	Ιητοι :	Ιητειν, ιητει, ιησαι,
			Ιησαιειν, ιησαι, ιησαι.

Infinitivus.

		Imperativus.
Praef.	C. ισαδή, ισάτω :	ισάδον, ισάλγ :
Imp.	C. ισάθη, ισά, etc. F.	ισά, etc. F.

Inimitius. Praef. C. *ἰστός*, *ἱστάσθαι*. *ἰστάντι*. Participium.

Infinītivus.

Praef. Imp. C. ἐπίσθεσαι.

Participium.

Praef. C. ξινούμενος, ή, οτ.

7. Κεῖματι, a κείω infinitato, jaceo.

7. Modus indicativus.

Singul.

Dual.

Plural.

Praef. C. ξινεσαι, κεῖσαι, κεῖται : ξινεσθον, κεῖσθον, κεῖσθον :

		κεῖσαι. I.
		κεῖσαι } P.
		κεῖσθαι }

Imp. C. ξείσαιν, ξείσο, ξείστο, ξείστο : ξείσιθον, ξείσθον, ξείσθον : ξείσιθαι, ξείσθαι, ξείστο :

		ξείστο. I.
		ξείσιο } P.
		ξείσθι }

Fut. I.C. ξείσουμαι, ή, έραι : ξείσθετον, έρθον, έρθον : ξείσθεται, έρθε, έρθαι.

ξείσομαι } D.	ξείσαι I.
ξείσευμαι }	

8. Imp. C. κεῖσο, κεῖσθω, etc. | Opt. C. κείσην, οιο, οιτο, etc. | Subj. C. κείσμαται, ή, ήται, etc.

Infin. C. κεῖσθαι. | Particip. C. κείσενος, μέντη, μενον.

8. Φημι, a φέω, dico.

Grammatices.

Infinit. C. φέρεσθαι. | Particip. C. κείμενος, μέτη, μένον.

8. Φημί, a φέω, *dico.*

Modus indicativus.

Sing.

Praef. C. φημί,	φήσσ,	φετί:	φατόν,	φετόν :	φαμέν,	φατί,	φασί;
φαμί,	φασσ,	φατί D.					φαντί; D.
ημί,	ησ,	ητί A.					ητί D.

Dual.

Imp. C. εφημύ,	εφημές,	εφην :	εφιζόν,	εφίζην :	εφαλέγ,	εφατέ,	εφατάν:
εφησθα A.					εφαλέγ,	εφατέ,	εφατάν:
εφησθα I.					εφαλέγ,	εφατέ,	εφατάν:

Plural.

Ind. 2.C. εφην.	εφηνες,	εφην :	εφητόν,	εφίτην :	εφημεν,	εφητε,	εφητάν.

Dialecti ut in imperfecto.

Fut. 1.C. φήσω,	φήτεις,	φήσει :	φημιθελον,	φήσειον :	φήσουεν,	φήσειε,	φήσουσι :
φασώ,	φασεις,	φασει D.					

Imperativus.

Praef. Imp. C. φέθι,	φέτω :	φάτον,	φέτω :	φέτε,	φέτωσεν:

Optativus.

Vox media.

Modus indicativus,

Imp. vel Indef. 2. { C. εφ-άμνης, αρρος, ατο : ἀφεδον, ασθον, ασθην : ἀλειδα, αρρε, αντο.

Particip. Infra. Imper.

VERBA

Praef.	$\left\{ \begin{array}{l} C. \phi\alpha\sigma o, I. \phi\alpha o. \\ C. \phi\alpha\sigma \vartheta au. \end{array} \right\}$	Praef.	$\left\{ \begin{array}{l} \phi\acute{\alpha}\mu\text{-}e\nu\phi s, \acute{e}\nu\phi, \\ Imper. \end{array} \right\}$
Imper.		Imper.	

VERBA IMPERSONALIA.¹

Ανίκει et προσήκει convenit, ἀπῆνε et προσῆκε convenielat.
Αρέσκει placet, ηρεσκε placebat, ἀρέστεi placebit, ηρεσε placecuit.

Δεῖ oportet, ἔδεi oportebat, δένγεi oportebit, ἔδενσε oportuit.
Infin. δένηi oportere. Particip. δέοv quod oportet.

Δοκεi videtur, ἐδόξεi videbatur, δόξεi videbitur, ἐδοξi
visum est.

Μέλεi curae est, ἔμελε curae erat, μελήσεi curae erit,
ἔμελσε curae fuit,

Xεi oportet, ἵχεν et χρήν oportebat, χρήσεi oportebit.
Infin. χρήναι oportere.

Compositum ἀπόχεn sufficit, ἀπέχρη sufficiebat, ἀπο-
χόστεi sufficiet, ἀπέχρησε suffecit. Infin. απόχεn sufficere.

PASSIVA impersonalia sunt, ἐνδέχεται accidit; ειμαρ-
tai, et πέπρωται, in fatis est.]

VERBA DEFECTIVA et ANOMALA.

DEFECTIVA dicuntur, quae aut ultra imperfectum
non formantur; aut si qua tempora habeant praeterita,
mutuantur a verbis aliis, quorum praesens non
est in usu, et tunc ANOMALA vocantur.

Desinunt autem pleraque in,
ἀῶ, ἑῶ, ὑῶ : ut, ἀμυνάω auxiliō, τελέθω suff,
φθινύθω corrumpo.

αιω et ειω, facta ex ἄω et ἐω : ut, κεδαίω, a κεδάω dis-
pergo; τελείω, a τελέω perficio. Et desiderativa in ειω
ex futuro : ut, γαμησειω nupturio, a γαμέω ἡσω nubo;
πολεμησειω bellare gestio, a πολεμέω νω bellum gero.

άνω : ut, λαμβάνω capio, μανδάω di co.

εινω hyperdisyllaba : ut, φαείνω splendeo.

ήω ; ut, δήω, invenio.

νίω : ut, ἀγνίω eo.

¹ De Verbalibus vide infra sub finem Verborum, pag. 130,

ιω hyperdisyllaba, quae faciunt verba in μι : ut, *περαννιώ misceo*, *πρυνώ frango*, *σβενίω extinguo*.

ω post duas consonantes, quarum altera est liquida : ut, *δαννω mordeo*.

εω post ε, vel liquidam : ut, *σέω colo*, *στίλβω splendeo*. δω, si precedat ε vel ν : ut, *μέλδω liquefacio*, *σπενδω libo*. άω purum : ut, *πέλω et πέλομαι sum*.

ξω et σω, futuro migrante in praesens : ut, *ἄξω duco*, ab ἄγω ; *ἴξω venio*, ab ιω ; *δύσω et δύσκεται subeo*, a δύω ; *ὅρω concito*, et *ὅρσομαι concitor*, ab ὅρω ; et alia.

ογω, σθω, σκω, σσω, et χθω : ut, *μίγω misceo*, *βιάσω gradior*, *φάσω dico*, *ἀνέσω infuetus sum*, *ἴχδω odio prosequor*.

Sic quae, consonante injecta, ε mutant in ι : ut, *μένω μίνω maneo*, *τέκω τίκτω pario*, *ἐνίσω ἐνίσπω narrō*.

NONNULLA sunt unius temporis : ut, *κυρέω et κύρω sum*.

Catalogus anomolorum¹.

A.

Miror "Αγαματ, fut. I. ἀγύσσομαι, ind. I. ἡγασάμην ; ind. I. pass. ἡγασθην ab ἀγάζω.

Frango "Αγνυμι, fut. I. ἄξω, ind. I. ἔαξα, unde καλέαξα, perf. ἤχα, A. ἔαχα, ind. 2. ἔαγον ; perf. med. ἔαγα, unde κατέαγα.

Ago "Αγω, fut. I. ἄξω, perf. ἤχα, A. ἀγνέχα, ind. 2. ἤγογ, A. ἤγαγον.

Cuno "Αδω, pro ἀσιδω P. fut. I. med. ἄσσομαι, ind. I. act. ἤτα.

Satio "Αδω, fut. I. ἄσω, ind. I. inf. ἄσαι.

Placeo "Αδω, ind. 2. ἔαδον pro ἤδω, fut. 2. ἄδω ; perf. med. ἔαδα pro ἤδα.

Capio Αἰρέω, fut. I. αἰρήσω, ind. 2. εἴλον, fut. 2. ἐλῶ ; ind. 2. med. εἴλόμην, fut. 2. ἐλοῦμαι ab ἐλω.

Sentio Αἰσθάνομαι, fut. I. med. αἰσθήσομαι, ind. 2. ἥσθόμην ; perf. past. ἥσθημαι ab αἰσθέομαι.

¹ In hoc *Anomalorum catalogo* nonnulla ultra imperfectum recte formata, puerorum gratia, quia sagpius occurserunt, ex prioribus editionibus resumentur.

: ut, *Arcess* *Αλέξω, fut. I. ἀλεξήσω, ind. I. ἀλέξησα ab ἀλέξεω, unde ἀλεξεῖν; sed ind. I. inf. ἀλέξαι et ἀλέξασθαι.

uida: *Vagor* Αλημι et ἀλάλημι, inf. ἀληναι, part. ἀλεῖς; praeſ. passi. ἀλιλημαι et ἀλημαι, perf. ἥλημαι et ἀληλημαι, ab ἀλέω.

endeo. *Capio* Αλίσκω, fut. I. ἀλώσω, perf. ἥλωσα, et ἐάλωσα, ab ἀλώ; ind. 2. ἥλων et ἐάλων, impf. ἄλωσι, opt. ἀλώνυ, subj. ἄλω, inf. ἀλῶσαι, part. ἀλούς ab ἀλωρι.

, βι- *Consumo* *Ἀναλίσκω, fut. I. ἀναλώσω, perf. ἀνήλωσα et ἵναλωσα; perf. passi. ἀνήλωσμαι.

έγχω *Pecco* *Ἀμαρτάνω, fut. I. ἀμαρτήσω, ind. I. ἥμαρτησα, perf. ἥμαρτησα, ind. 2. ἥμαρτον, ἥμβροτον P. ab ἀμαρτέω.

Abortior *Ἀμελίσκω, fut. I. ἀμελάσω ab ἀμελίω.

Induo *Ἀμφίεννυμι, fut. I. ἀμφίσσω, ind. I. ἥμφιεστα, perf. passi. ἥμφιεσμαι.

Lego *Ἀνεγινώσκω, imperf. ἀνεγίνωσκον, perf. ἀνέγνωσα, ind. 2. ἀνέγνων; fut. I. med. ἀναγνώσομαι ab ἀναγνών et ἀνέγνωμι.

Renuo *Ἀναίνουμαι, perf. ἀνήνυμαι et ἵνανυμαι, ind. I. med. ἵνηνάμην ab ἀνανέω.

Admoneo *Ἀναμυμήσκω, fut. I. ἀναμυμήσω; ind. I. pass. ἀνεμνήσθην.

Aperio *Ἀνοίγω, fut. I. ἀνοίξω, ind. I. ἀνέωξα, A. ἕνοίξα; perf. med. ἀνέργα; perf. passi. ἀνέψυγμαι, ind. I. ἀνεψύζθην.

Priva *Ἀπαυρέω, ind. I. ἀπηνέρα pro ἀπνίρησα, ind. 2. ἀπνήρω.

Odio sum *Ἀπεχθάνομαι, fut. I. ἀπεχθίσομαι, ind. 2. ἀπηχθόμην; perf. passi. ἀπηχθημαι ab ἀπεχθέομαι.

Perdi *Ἀπόλλυμι. Vid. "Ολλυμι.

Placeo *Ἀρέσω, fut. I. ἀρέσω, ind. I. ἥρεστο, perf. ἥρεσα; perf. passi. ἥρεσμαι ab ἀρέω.

<i>Augeo</i>	Αὔξανω et αὔξω, fut. I. αὔξησω. ind. I. οὔξησα et οὔξα; perf. pass. οὔξησαι ab αὔξεω.	Vigil
<i>Doleo</i>	*Ἀχθόμαι, fut. I. ἀχθίσομαι et ἀχθέσομαι; ind. I. pass. ἀχθέσθηται ab ἀχθέομαι.	Div
	B.	
<i>Volo</i>	Βαίνω, perf. act. Εἴσηκα, I. Εἰσάγω; fut. I. med. Εἴσομαι; ind. 2. Εἴσην. imp. Εἴσῃ, part. Εἴς; a Εἴημι.	
<i>Mitto</i>	Βάλλω, fut. I. Εαλήσω et Ελήσω, perf. Εέβληκα, ind. 2. Εἴβαλον, fut. 2. Εαλὼν a Εαλέν.	Disc
<i>Vivo</i>	Βίω, fut. I. Είώσω, ind. 2. Είσίων, part. Ειούς; a Είημι.	Uro
<i>Germino</i>	Βλαστάνω, fut. I. Ελασθίσω, ind. 2. Είλασθον.	Mor
<i>Pasco</i>	Βόσκω, fut. I. Εόσω, Εώσω, et Εοσκήσω, ind. I. Είσβοκησα a Εοσκέω.	
<i>Volo</i>	Βούλομαι, Βούλει A. pro Βούλη, fut. I. Βουλήσομαι, perf. Βέβούλα; perf. pass. Βεβούλημαι, ind. I. Είσουλήθη a Βουλέομαι.	Dorr
<i>Edo</i>	Βρώσκω et Βιβρώσκω, fut. I. Βρώσω, ind. I. Εἰρώ- σα, perf. Βέβρωκα, ind. 2. Είρων a Βρώμι.	Time
	G.	
<i>Duco</i>	Γαμέω, fut. I. γαμήσω, ind. I. Εγάμποσα et Εγμη- pert. γεγάμπηκα; ind. I. med. Εγμάμπην.	Offen
<i>uxorem</i>		Strua
<i>Gignor</i>	Γενούμαι, fut. I. γενοῦμαι, ind. I. Εγενάμην genit.	Rogo
<i>Lector</i>	Γιγθέω et γιγδώ, fut. I. γηθήσω; perf. med. γι- γδα, part. γηγηθώς.	Video
<i>Senesco</i>	Γηρασκω, fut. I. γηράσω, ind. I. Εγηρά; ind. 2. med. inf. γηράναι, part. γηράς a γηρημι.	Ligo
<i>Sum,</i>	Γίνομαι et γίγνομαι, fut. I. γενήσομαι, ind. I.	Doceo
<i>Fio,</i>	Εγενησάμην, perf. γέγονα et γέγας a γάω, ind. 2.	Fugio
<i>Nascor</i>	Εγενόμην, fut. 2. γένοῦμαι; perf. pass. γεγε- νημαι, ind. I. Εγενήθη.	Exist
<i>Cognosco</i>	Γιγνώσκω et γιγνάσκω, fut. I. med. γράσομαι ind. I. act. Εγνωτα, perf. Εγνωκα, ind. 2. Εγνων a γνώμι et γνώμι; perf. pass. Εγνωσμαι; perf. med. γέγωνα pro γέγνωα, part. γεγωνώς.	Visibil

Vigilo Γρηγορέω. Vid. Ἐγρηγορέω.
 Δ.

Divido Δάζομαι, fut. I. δάσομαι ; perf. pass. δέδασμαι.
 Δαίξω, fut. I. δαίξω, ind. I. ἐδάιξα ; perf. pass. δέδαιγμαι.
 Δαιώ, fut. I. δαισω et δαισω, ind. I. ἐδαισα ;
 perf. pass. δέδαισμαι ; fut. I. med. δαισομαι,
 ind. I. ἐδαισάμην.

Disco Δαιώ, fut. I. δαισω, ind. I. ἐδαισα, perf. δε-
 δάπναι, ind. 2. ἐδαισον ; perf. pass. δέδαιημαι,
 ind. 2. ἐδαισην ; perf. med. δέδασ α δαισω.

Uro Δαιώ, perf. med. δέδηται, *combustus sum.*

Mordeo Δάκνω, fut. I. δήξω, ind. I. ἐδήξα, perf. δέδηχα,
 ind. 2. ἐδάκνον ; perf. pass. δέδηημαι, ind. I. ἐδήχθην a δάκνω.

Dormio Δαρδάνω, fut. I. med. δαρδάσσομαι ; perf. act.
 δέδαρδάθηται a δαρδάνειν, ind. 2. ἐδαρδόθειν et ἐδραδον.

Tineo Δείδω, fut. I. δείσω, perf. δέδεικα ; perf. med.
 δέδεικα pro δέδοιδα euphoniae causa, I. δέδια,
 praef. imper. δέδιδι a δέδιαι.

Ostendo Δεικνύω et δείκνυμι, fut. I. δείξω, perf. δέδειχα ;
 perf. pass. δέδειγμαι a δείκνω.

Struo Δέμω, perf. δέδηληκα pro δέδεμηκα.

Rogo Δέομαι, fut. I. δέησουμαι ; perf. pass. δέδεημαι,
 ind. I. ἐδεῖθην a δέεομαι.

Video Δέρκω, ind. 2. ἐδράκον ; perf. med. δέδορχα.

Ligo Δέω, fut. I. δέσω et δῆσω, ind. I. ἐδησα, perf.
 δέδηηται ; perf. pass. δέδεμαι et δέδηημαι.

Doceo Διδάσκω, fut. I. διδάξω et διδασκήσω, ind. I.
 ἐδιδάχα.

Fugio Διδράσκω, fut. I. διδράσω, ind. 2. ἐδρην, D. ἐδραν,
 part. δράς a δρῆμι.

Existimo Δοκέω, fut. I. δοκήσην et δοξω, ind. I. ἐδόκησα
 et ἐδοξα, perf. δέδοκηκα ; perf. pass. δέδογμαι
 a δόκνω.

Possim Δύναμαι, δύναται et δύνη, imp. ἐδύναμην, A. ἡδυ-
 ήμην,

váμνη, ind. 1. ἐδυντάμνη; perf. pass. δεδύ-
νηαι, ind. 1. ἐδυνθῆν, A. ἡδυνθῆν, item
ἐδυνάσθην et ἡδυράσθην.

Subeo Δύνω et δύω, fut. 1. δύω, perf. δέδυκα, ind. 2.
ἔδυν α δύμι.

E.

Sino Ἐάω, fut. 1. εάσω, ind. 1. εἴασα, perf. εἴακα
et εἴακαι.

Excito Ἐγείρω, fut. 1. ἐγερῶ, ind. 1. ἤγειρα, perf. ἤγει-
ρα; perf. pass. ἐγηγερμαι pro ἤγερμαι.

Vigilo Ἐγρηγορέω, fut. 1. ἐγρηγορήσω, ind. 1. ἐγρη-
γορέσσα, perf. ἐγρηγόρησα pro ἐγρηγόρηκα; perf.
pass. ἐγρηγόρημαι; perf. med. ἐγρηγόρα, P.
ἐγρηγόρδα: ubique neglecto augmento.

Infundo Ἐρχεσθαι. Vid. Χέω.

Edo Ἐδω vel ἐσθίω, unde imp. ἤσθιον, perf. ἤκα, A.
ἔδηκα et ἐδίδηκα; perf. pass. ἐδήδεσμαι; perf.
med. ἤδα et ἐδῆδα, fut. 2. ἐδομαι pro ἐδούμαι.

Polo Ἐδέλω. Vid. Θέλω.

Confuesco Ἐδώ, perf. med. εἴωθα pro εἴθα.

Scio { Εἰδέω et εἶδω, fut. 1. εἰσω et εἰδότω, perf. εἰδηκα,
Video { plusq. εἰδηκειν, εἰδειν, A. ἤδειν, part. εἰδηκας, ει-
δὼς, ind. 2. εἰδὼν, imper. idε, opt. ιδοιμι, subj.
εῖδω, inf. ιδεῖν, part. ιδὼν; fut. 1. med. εἰσομαι,
ind. 1. εισάμνη, perf. οἴδα, οἰδασθα et οἴσθα.

Similis { Εἴσω, fut. 1. εἴξω, ind. 1. εἴξα et εἴξα, ind. 2.
sum { εἴνων; perf. med. οἴνα et οἴνα, plusq. οἴοικειν
et οἴκειν, part. εικώς.

Abigo. Ἐλαίνω ab ἐλάω, fut. 1. ἐλάσω, ind. 1. ἥλασα,
perf. ἥλακα, A. ἐλήλακα; perf. pass. ἥλαμαι,
A. ἐλήλασμαι et ἥλασμαι, ind. 1. ἥλασθην et
ἥλασθην, part. ἥλασθεις.

Spero Ἐλπομαι, fut. 1. ἐλπομαι, perf. ἐολπα, plusq.
perf. ἐολπειν et οἴλαπειν. Ἐλπω sperare facio.

Dico Ἐπω, ind. 1. εἴπα, ind. 2. εἴπον, imper. εἰπὲ,
opt. εἴποιμι, subj. εἴπω, inf. εἴπειν, part.
εἴπων.

Eig

Opero

Facio
Interr

Pere
Venio

Dorr
Inve

Hab

Vivo

Cing

Pub

Lae

Ego et ērēω, fut. I. ērō et ēr̄n̄t̄ω, perf. eīr̄n̄-
xa; perf. pass. eīr̄n̄m̄ai, paulo post fut. sign̄-
m̄ouai.

Operor Ἐργάζομαι, fut. I. ēr̄gāzom̄ai, ind. I. eīr̄gāzā-
m̄uν; perf. pass. eīr̄gāzom̄ai, ind. I. eīr̄gāzān̄u.

Facio Ἐρδω. Vid. Péz̄ω.

Interrogo Ἐρομαι, fut. I. ēr̄n̄t̄om̄ai, ind. I. eīr̄n̄t̄ām̄uν, ἡρά-
m̄uν, ind. 2. ἡρόμενu, eīr̄n̄m̄enu.

Pereo Ἐρρω, fut. I. ēr̄p̄t̄ow, perf. ēr̄p̄n̄ka.

Venio Ἐρχομαι, fut. I. ēleūt̄om̄ai, ind. 2. act. ἡλθον pro
ἡλθον, imper. ēlθē, perf. med. ἡλυθx, A. ēlθ̄-
ludx, plusq. perf. ēlpanūdai ab ēleūθω.

Dormio Εῦδω, fut. I. eūdn̄t̄ω, ind. I. eūdn̄sa.

Invenio Εύρισκω, fut. I. eūr̄n̄t̄ω, ind. I. eūr̄n̄sa, perf.
eūr̄n̄ka, ind. 2. eūr̄on, imper. eūr̄e; perf. pass.
eūr̄n̄m̄ai, ind. I. eūr̄n̄t̄uν; ind. I. med. eūr̄n̄-
sām̄uν et eūr̄n̄m̄uν, part. eūr̄n̄m̄enos, ind. 2. eūr̄n̄-
m̄uν ab eūr̄ew.

Habeo Ἐχω, imp. eīχov, fut. I. ēξω et σχίσω, perf.
eīσχn̄ka, ind. 2. ēσχov, imper. σχēs, opt.
σχ̄im̄, σχoīn A. subj. σχω, inf. σχeīn, part.
σχōw; perf. pass. ēσχn̄m̄ai, ind. I. ēσχēbnu; fut.
I. med. ēxom̄ai et σχīσom̄ai, ind. 2. ēσ-
χēm̄uν, imper. σχōy, opt. σχoīm̄uν, inf. σχē-
sai, part. σχōm̄enos a σχēw.

Z.

Vivo Ζάω, ζῆs, ζῆ, imp. ζῆ et ζῆd̄i, opt. ζaīm̄, et
ζān̄u a ζāmi, inf. ζēn̄, part. ζān̄, imp. ēζēn̄, fut.
I. ζēsow, ind. I. ζēsōsa a ζēsui.

Cingo Ζωνūw et ζōnnūm̄i, fut. I. ζāsow, perf. ζēsōsa;
perf. pass. ζēsōsm̄ai, ind. I. ζēsōd̄nu a ζōw.

H.

Pubesco Ηέάσκω, fut. I. ηέásow, ind. I. ηέáta, perf.
ηέn̄na ab ηβάw.

Laetor Ηδομαι, ηðω rarius, fut. I. ησοm̄ai, ind. I. ησā-
m̄uν; perf. pass. ησoai, ind. I. ησd̄u.

Θ.

Volo; Θέλω et ἔθέλω, fut. I. θελήσω et ἔθελήσω, ind. I. ἔθέλησα et ἤθέλησα, a θελέω et ἔθελέω.
Acuo Θηγάνω, fut. I. θίξω, ind. I. ἔθηξα, perf. τί-
θηχα a θίγω.
Attingo Θιγγάνω, fut. I. θίξω, perf. τέθιχα, ind. 2. ἔθιγον a θίγω.
Morior Θνίσκω, fut. I. θνίξω et τεθνίξω, perf. τέθνηκα,
B. τέθνεικα et τέθνεια, part. τεθνηκώς et τεθ-
νειώς, ind. 2. ἔθανον, fut. 2. θανῶ; fut. I.
med. θνίξομαι et τεθνίξομαι, perf. med. τέθ-
νασα, inf. τεθνάναι, part. τεθνασώς et τεθνεώς,
fut. 2. θανοῦμαι.

I.

Constituo Ιδρύνω, fut. I. ιδρύσω, ind. I. ιδρυσα, perf.
ιδρυνα; perf. pass. ιδρυματι, inf. ιδρυσθαι,
ind. I. ιδρύθην ab ιδρύω.

Sido Ιξάνω, fut. I. ιξίνω, ind. I. ιξησα et ισα, ab
ιξέω.

Pervenio Ικνέομαι, fut. I. ιξόμαι, ind. 2. ικόμην; perf. pass.
ιγυματι ab ικομαι.

Placo Ιλάσμομαι, fut. I. ιλάσθομαι et ιλάξομαι, ind. I.
ιλασάμην; perf. pass. ιλασματι, ind. I. ιλά-
σην ab ιλάσμαι.

Volo Ιπταμαι, fut. I. πτήσομαι, ind. 2. ἐπτάμην et
ἐπτόμην, subj. πτάμαι, inf. πτάσθαι et πτέ-
σθαι, part. πτάμενος et πτόμενος; perf. pass.
πέπταμαι.

*Ιπτημι, fut. I. πτήσω, ind. 2. ἐπτην rarius.
K.

Purgo Καθαίρω, fut. I. καθαρῶ, ind. I. ἐκάθηρα.

Sedeo Καθίζομαι, fut. 2. καθεδοῦμαι; ind. I. pass.
ἐκαθέσθην.

Statuo Καθιστάνω, fut. I. καταστίνω, perf. καθέστακα
a καθιστημι.

Uro Καίω, fut. I. καύσω, ind. I. ἐκαυσα, et ἐκνa
velut

Voco
Labor

Hortu

Misce

Inven
Clang

Fleo

Satu

Clan

Perj

Pen

Suff

Occ

Vol

Inc

	velut a κάω, perf. κέκαυκα, ind. 2. ἔκαον perf. pass. κέκαυμαι, ind. 1. ἔκαίθην, fut. 1. καυθίσσομαι, ind. 2. ἔκάνην, part. καεῖς.
Voco	Καλέω, fut. 1. καλέσω, perf. κέκληκα pro κεκάληκα.
Laboro	Κάμινω, fut. 1. καμῶ, perf. κέκμηκα pro κεκά- μηκα, ind. 2. ἔκαμον.
Hortor	Κέλομαι. P. κέκλομαι, fut. 1. κελήσσομαι, ind. 1. κεκλησάμενον a κελέομαι.
Misco	Κερανύω et κεράννυμι, fut. 1. κεράσω et κεράσω, perf. κεκέρακα et κέκρακα; perf. pass. κεκέ- ρασμαι et κέκραμαι, ind. 1. ἔκραδην, fut. 1. κεράθισμαι a κεράω.
Invenio	Κιχάνω, fut. 1. κιχήσω a κιχέω.
Clango	Κλάζω, fut. 1. κλάγξω et κεκλάγξω, ind. 1. ἔκ- λαγξα, perf. κέκλαγχα, ind. 2. ἔκλαγον; perf. med. κέκληγχα, part. κεκληγών a κλάγγω.
Fleo	Κλαίω, A. κλάω, fut. 1. κλαίσω, ind. 1. ἔκλαυ- σω, perf. κέκλαικα; perf. pass. κέκλαιμαι; fut. 1. med. κλαίσσομαι a κλαίω.
Saturo	Κορενύω et κορέννυμι, fut. 1. κορέσω et κορῆσω, ind. 1. ἔκόρεσα, perf. κεκόρηκα; perf. med. κέκορδα a κορέω.
Clamo	Κράζω, fut. 1. κράξω, ind. 1. ἔκραξα, A. ἔκέ- κραξα, ind. 2. ἔκραγον, fut. 2. κραγῶ; perf. med. κέκραγχα.
Perficio	Κραιαίνω, ind. 1. ἔκρηγνα, imper. κρηγῆνον; perf. pass. κεκράαμαι, ind. 1. ἔκρατάθην.
Pendeo	Κρέμαμαι, fut. 1. κρεμάσσομαι.
Suspendo	Κρεμανύνω et κρεμάννυμι, fut. 1. κρεμάστω a κρεμάω.
Occido	Κτείνω, fut. 1. κτενῶ, ind. 1. ἔκτεινα, perf. ἔκ- τακα, ind. 2. ἔκτην a κτῆμι.
Volvo	Κυλίνδω, fut. 1. κυλίσω a κυλίω, et κυλινδήσω a κυλινδέω.
Incido	Κύρω, fut. 1. κύρσω, ind. 1. ἔκυρσα, optat. Ae. κύρσεια, infin. κύρσαι, part. κύρσας; praeſ. med. κύρομαι.

Sortior

A.

Sartior Λαγχάνω, perf. εἰληχα A. προ λέληχα, ind. 2. ἔλαχον α λίχω ; perf. med. λέλουχα.
Capio Λαμβάνω, fut. 1. λήφομαι, perf. λέληφα, A. εἰληφα, ind. 2. ἔλασον ; perf. pass. λέλημαι, A. εἰλημαι, α λίθω.
Lato Λανθάνω, fut. 1. λίσω et λίστομαι, ind. 2. ἔλαθον ; perf. pass. λελόπομαι, ind. 1. ἔλισθην ; perf. med. λέληδα, ind. 2. ἔλαθόμην α λίθω.

M.

Insanio Μάνιομαι, fut. 1. μανοῦμαι, ind. 1. ἐμηνάμην, perf. μεμηνα ; ind. 2. pass. ἐμάνην.
Disco Μανθάνω, perf. μεμάδηκα, ind. 2. ἐμαδον ; perf. pass. μεμάδημαι ; fut. 1. med. μαδίσομαι, ind. 2. ἐμαδόμην.
Pugno Μάχομαι, fut. 1. μαχέσομαι et μαχήσομαι, ind. 1. ἐμαχεσάμην et ἐμαχησάμην, fut. 2. μαχούμαι ; perf. pass. μεμάχημαι α μαχέομαι.
Divido Μείζομαι, perf. med. μέμορα, P. ἐμμορα ; perf. pass. εἰμαρμαι, vel εἴμαρμαι.
Cunctor Μέλλω, fut. 1. μελάσω, ind. 1. ἐμέλλησα α μελλέω.
Curo Μέλω et μέλομαι, fut. 1. μελίσω, perf. μεμέληκε, ind. 2. ἐμελον ; perf. pass. μεμέλημαι ; perf. med. μέμηλα α μέλει vel μελεω.
Maneo Μένω, P. μίμην, fut. 1. μενῶ, ind. 1. ἐμεινα, perf. μεμένηκα α μενέω ; perf. med. μέμηνα.
Misceo Μιγνύω et μίγνυμι, fut. 1. μίξω, ind. 1. ἐμιξα, perf. μεμιχα ; perf. pass. μέμιγμαι, ind. 1. ἐμίχθην, ind. 2. ἐμίγην α μίγω.
In memoriam } Μιμησώνω, fut. 1. μησω, ind. 1. ἐμησα ; perf. pass. μεμημαι, ind. 1. ἐμετόθην ; fut. 1. med. revoco } μησομαι, ind. 1. ἐμητάμην α μηάω.
Abstergo Μοργνύω et μόργνυμι. Vid. Ομοργνυμι.

Pasco *Νέμω*, fut. I. *νεψω*, ind. I. *ἔνεψα*, perf. *νεψέ*
μητια *velut a νεψέω*.

Neo *Νέω*, fut. I. *νήσω* a *νέω*.

O. *Oξω*, fut. I. *օξέω* et *δίξησω*, perf. *ώξηκα*,
perf. med. *ώδηδα* et *φόδηδα*, P. *ώδα*, ab *օξέω*.

Aperio *"Οιγω.* Vid. supra." *Ανάγα*.

Tumefacio *Οιδαίνω*, fut. I. *δίδησω*, perf. *ῳδηκα* ab *άιδεω*
tumeo.

Misereor *Οικτείρω*, fut. I. *δικτείρησω*, ind. I. *ῳκτείρησα*
et *ῳκτείρα*.

Puto *"Οιομαι et ὄιμαι, διει A. pro σίη, imp. ωόμην et*
ώμην, fut. I. *οιόσομαι*; perf. pass. *ῳημαι*,
ind. I. *ῳηθην* ab *ῳέομαι*.

Eo *"Οιχημαι, fut. I. οιχήσομαι, ind. 2. ὠχηδην;*
perf. pass. *ῳχημαι*, I. *οιχημαι*, ab *οιχέομαι*.

Cado *"Ολισθαίω*, fut. I. *δλισθησω*, perf. *ῳλισθηκα*,
ind. 2. *ῳλισθον*; perf. med. *ῳλισθα* ab *ῳ-*
λισθέω.

Perdo *"Ολλω et ὄλλυμι, fut. I. δλέσω. ind. I. ὠλεσα,*
perf. *ῳλεκα*, A. *ὄλώλεκα*, ind. 2. *ῳλον*, fut. 2.
ὅλω; perf. med. *ῳλα*, A. *ὄλωλα*, ab *ὅλεω*, P.
ὅλεσκω.

Furo *"Ομνύω et ὄμνυμι, fut. I. δρόσω, ind. I. ὠμοσα,*
perf. *ῳμικα*, A. *ὄμνυμικα*; ind. I. med. *ῳμο-*
σάμην, fut. 2. *ῳμισμαι* ab *ῳμόω*.

Abstergo *"Ομόργυνυμι, fut. I. δμάρξω, ind. I. ὠμορξα,*
perf. *ῳμορχα*; fut. I. med. *ῳμόρξομαι*, ind. I.
ῳμορξάμην.

Juvo *Ονημι et ὄνινημι, fut. I. δνήσω, ind. I. ὠνησα;*
fut. I. med. *ὸνησομικι*, ind. I. *ὠνησάμην* ab *ὸνάω*.

Vilco *"Οπτάνω et ὄπτάνομαι, fut. I. δψουμαι, δει A.*
pro *δψη*, infin. *δψεσθαι*, perf. *δψωπα* pro
δψα; perf. pass. *ῳμικαι*, ind. I. *ῳφθην*, fut. I.
ῳφθησομαι, sensu passivo, ab *ῳπλομαι*.

Excito

Excito Ὀρέω, fut. I. ὁρῶ, Ae. ὁρσώ, ind. I. ὥρσα; perf. med. ὥρα, A. ὥρωρα et ὥρορα.

Olfacio Οσφραίνομαι, fut. I. ὀσφρανοῦμαι et ὀσφρήσομαι, ind. I. ὠσφρεπάμην et ὠσφράμην, ab ὀσφράσαι.

Debo Οφέλω et ὄφλω, fut. I. ὄφελόςσω et ὄφλος, ind. 2. ὠφελον, quod adverbii loco ponitur in omnibus personis et numeris.

P.

Possideo Πάσομαι, fut. I. πάσομαι, indef. I. ἐπασάμην; perf. pass. πέπαμαι.

Patior Πασχω, fut. I. med. πείσομαι, perf. πέκονται; ind. 2. act. ἐπαδον a πῆδω.

Vasto Πέρθω, fut. I. πέρσω, ind. I. ἐπερσα, ind. 2. ἐπαρθον et ἐπραβον.

Cequo Πέσσω et πέτλω, fut. I. πέψω, ind. I. ἐπεψα et πέπτω.

Expando Πετανίω et πετάννυμι, fut. I. πετάσω, ind. I. ἐπέτασα; perf. πεπέτακα et πέπτακα; perf. pass. πέπταμαι a πετάω.

Volo Πέτομαι, πέταμαι, πετάομαι, et ποτάομαι, imperf. ἐπετόμην; perf. pass. πεπότημαι. Vid. Ιπταμαι.

Figo Πηγύνω et πηγύνυμι, fut. I. πήξω, ind. I. ἐπήξα; ind. 2. pass. ἐπάγην; fut. I. med. πήξομαι, ind. I. ἐπηξάμην a πηγω.

Incendo Πιμπορημι, fut. I. πρήσω, ind. I. ἐπρησα et πρῆδω.

Bibo Πίνω, fut. I. πάσω, perf. πέπικα, ind. 2. ἐπιον, imper. πῖδι et πᾶδι; perf. pass. πέπομαι et πέπικαμαι, ind. I. ἐπόδην a πώ.

Vendo Πιπράσκω, fut. I. πράσω, perf. πέπρακα; prael. pass. πιπράσκουμαι, perf. πέπραμαι, ind. I. ἐπράδην a πράω.

Cedo Πιπτω, fut. I. πλώσω, perf. πέπτωκα a πτώ, ind. 2. ἐπεσον; fut. 2. med. πεσοῦμαι.

Percutio Πλάττω, fut. I. πλάξω; ind. 2. pass. ἐπλάγη cum

cum ad corpus, ἐπλάγην cum ad animum
refertur; perf. med. πέπληγα.

Interrogo Πυνθάνομαι, fut. I. πεύσομαι a πεύθομαι,
Audio ind. 2. ἐπυθόμην; perf. pass. πέπυσμαι.
P.

Facio Πέζω, fut. I. ρέξω, et ἔρξω ab ἔρδω, ind. I. ἔρ-
ρέξα; perf. med. ἔοργα pro ἔργονα.

Fluo Πέω, fut. I. ρένσω et ρύνσω, ind. I. ἔργενσα,
perf. ἔργυντα; ind. 2. pass. ἔργηντη a ρύνεω.

Dico Πέω inuit. ind. I. pass. ἔργηδην et ἔργεδην, part.
ρῆδεις, fut. I. ρηδομαι.

Rumpo Ρηγνύω et ρύγνυμι, fut. I. ρήξω; perf. med. ἔρ-
ρωγα A. pro ἔργηγα; ind. 2. pass. ἔργαγην a ρύσσω.

Roboro Ρωννύω et ρώννυμι, fut. I. ρώσω; perf. pass. ἔρ-
ρωμχι, imp. ἔρρωσω vale, part. ἔρρωμένος.

Σ.

Extinguo Σβεινύω et σβέννυμι, fut. I. σβέσω et σβίσομαι,
ind. I. ἔσβεσα, perf. ἔσβηκα; ind. 2. pass.
ἔσβην, inf. σβήναι a σβέω.

Moveo Σεύω, ind. I. ἔσευσα et ἔσευα; praeſ. pass. σεύ-
μχι, perf. ἔσσυμαι, ind. I. ἔσθην; ind. I.
med. ἔσενάμην.

Libo Σπένδω, fut. I. σπείσω, ind. I. ἔσπεισα; perf.
pass. ἔσπεισμαι, ind. I. ἔσπεισθην; fut. I.
med. σπείσομχι, ind. I. ἔσπεισάμην a σπείδω.

Sterno Στορευνύω et στορέννυμι, fut. I. στρέσω, ind. I.
ἔστορεσα a στορέω.

Στρωννύω et στρώννυμι, fut. I. στρώσω, ind. I.
ἔστρωσα, perf. ἔστρωκα; perf. pass. ἔστρωμαι,
ind. I. ἔστρωθην a στρώω.

Cobibeo Σχέω. Vid. supra "Εχω.

Τ.

Extendo Τανίω et τάξω, fut. I. τανίσω, perf. τέτακα;
perf. pass. τεταμαι.

Seco Τέμνω, fut. I. τεμῶ, et τμήσω a τμήσσω, perf.
τέτμυκας,

		τέτυκα, ind. 2. ἔταμον ; perf. pass. τέτμημαι α τικῶ.	Fugio
<i>Fabrico</i>	Τεύχω, fut. I. τεύξω, ind. I. ἔτευξα ; perf. pass. τέτυγμαι.	Prael.	
<i>Pario</i>	Τίκτω, fut. I. τέξω, ind. 2. ἔτεκον ; perf. med. τέτοκα α τέκω.	Corru-	
<i>Solvō</i>	Τίνω, fut. I. τίσω, ind. I. ἔτισα, perf. τέτικα α τίνω.	Tabes-	
<i>Perforo</i>	Τίρπω et τιρπάνω, fut. I. τρίσω, ind. I. ἔτρι- σα ; perf. pass. τέτρημαι α τράω.	Horre-	
<i>Vulnero</i>	Τιτρώσκω, fut. I. τρώσω, ind. I. ἔτρωσα, perf. τέτρωκα α τρόω.	Gigno-	
<i>Tolero</i>	Τλάω, fut. I. τλήσω, perf. τέτλημαι, ind. 2. ἔτλαν α τλῆμι.	Nasci-	
<i>Nutrio</i>	Τερέψω, fut. I. θρέψω, ind. I. ἔθρεψα ; perf. pass. τέθραμμαι, ind. 2. ἔτρεψαν.	Reced-	
<i>Curro</i>	Τρέχω, fut. I. θρέξω, ind. I. ἔθρεξ, perf. δε- δράμμικα, ind. 2. ἔδραμον ; fut. 2. med. δρά- μουμαι α δρέμω vel δραμέω.	Gaudie-	
<i>Comedo</i>	Τρωγω, ind. 2. ἔφαγον ; fut. 2. med. φαγοῦμαι α φάγω.	Dehisi-	
<i>Sum</i>	Τυγχάνω, fut. I. τυχήσω, ind. I. ἔτύχησα,	Fundo	
<i>Consequor</i>	perf. τετύχηκα, ind. 2. ἔτιχον α τυχέν. Sed perf. act. τέτευχα, et fut. I. med. τεύξομαι α τεύχω.	Coloro-	
	T.	Obstru-	
<i>Promitto</i>	Τητισχνέομαι, fut. I. ὑποσχῆσομαι, ind. 2. ὑπε- χόμην ; perf. pass. ὑπεσχημαι, ind. I. ὑπε- χεδην.	Pello	
<i>Dormito</i>	Τητινώτω, fut. I. ὑπνάσω ab ὑπνόω.		
<i>Pluo</i>	Τω, fut. I. υσω, ind. I. υσα ; praef. pass. υομαι,		
<i>Rigo</i>	ind. I. υσθην, part. perf. υσμένος.		
	Φ.		
<i>Dico</i>	Φάσκω, imp. ἔφασκον, fut. I. φῆσω, ind. I. ἔφησα α φημι.		
<i>Fero</i>	Φέρω, fut. I. οῖσω ab οῖω, ind. I. ἔνεγκα, ind. 2. ἢ εγκω		

ἵνεγκον ab ἐνέγκω; perf. med. ἐνίνοχα A. pro
ἵνοχα ab ἐνέχω.

Fugio Φεύγω, fut. I. φεύξω, φεύξομαι, et φευξόματι,
ind. 2. ἔφυγον; perf. med. πέφευγα.

Praevenis Φθάνω, imperf. ἔφθανον, fut. I. φθάσω, ind. I.
ἔφθασα, perf. ἔφθακα a φθάω; ind. 2. med.
ἔφθην a φθῆμι, part. φθάς.

Corrumpro Φθείρω, fut. I. φθεῖω; perf. med. ἔφθορα.

Tabesco Φθίνω, fut. I. φθίσω, ind. I. ἔφθισα, pert. ἔφθικα;
perf. pass. ἔφθιμαι a φθίω.

Horreo Φρίσω vel φρίτλω, fut. I. φρίξω, perf. πέφρικα
pro πέφριχα.

Gigno } Φύω, fut. I. φύσω, ind. I. ἔφυσα, perf. πέφυκα,
Nascor } ind. 2. ἔφυν, inf. φῦναι, part. φὺς a φῦμι;
perf. med. πέφυα.

X.

Recedo Χάζω et χάζομαι, fut. I. χάσω, ind. 2. ἔχαδον et
κεκαδον; fut. I. med. χάσομαι, perf. κέχανδα,
ind. 2. ἔχαδόμην et κεκαδόμην.

Gaudeo Χαίρω, imper. χαῖρε salve, fut. I. χαιρήσω;
ind. 2. pass. ἔχαιρην.

Dehisco Χάσκω, ind. 2. ἔχανον; fut. I. med. χανοῦμαι,
perf. κέχηνα a χαίνω.

Fundo Χέω, fut. I. χευσώ, ind. I. ἔχενσα, ἔχενα, et
ἔχεα, inf. χέαι, perf. κέχυκα pro κέχευκα,
ind. 2. ἔχεον, fut. 2. χεῶ; perf. pass. κέχυμι,
ind. I. ἔχυθην; fut. I. χυθήσομαι a χυώ;
ind. I. med. ἔχεάμην.

Coloro Χρωννύω et χράννυμι, fut. I. χρώσω, ind. I. ἔχρω-
σα; perf. pass. κέχρωμαι et κέχρωσμαι, ind. I.
ἔχρωθην.

Obstruo Χωννώ et χώννυμι, fut. I. χάσω, ind. I. ἔχωσα;
perf. pass. κέχωσμαι, ind. I. ἔχώσθην a χώω
vel χώω.

Ω.

Pello "Ωθώ et ὠθέω usitatus, fut. I. ὥσω et ὠθήσω,
ind. I. ὥσα et ὠθησα; perf. pass. ὥσμαι et
ἀθημαι,

K

ἀσθηματι, ind. I. ἀσθην; fut. I. med. ἀσθηματι et ἀθησοματι, ind. I. ἀσάμην et ἀθησάμην. Temporibus auctis et saepe praefigitur: ut, ἐστα, εωσματι.

Emo Ωνήσοματι, fut. I. ὀνήσοματι; perf. pass. ὀνηματι et ἐώνηματι, ind. I. ὀνήθην et ἐώνηθην.

COMPOSITORVM formatio e simplicibus petenda est.

V E R B A L I A.

VERBALIA nomina deducuntur ferè vel,

A prima persona perfecti passivi,

S. in μη	ut	γράμμα litera.
μη		γράμμη linea.
μος		δεσμός vinculum.
A. in μων		νοῦμων intelligens.

A secunda persona perfecti passivi.

S. in σικ	ut	δοκιμασία probatio.
σικ		ποίησις poësis.
σικος		θαυμάσιος admirabilis.
σιμος		χρησιμος utilis.

A tertia persona perfecti passivi.

S. in τηρ	ut	χαρακτῆρ character.
τηριον		ποτήριον poculum.
της		παιτῆς poëta.
της		πίστης fides.
τρα		ορχηστρα pars theatri.
τρις		ορχηστρὶς saltatrix.
τρον		δίδακτρον minerval.
τυς		ορχηστὴς ars saltandi.
τωρ		κοσμήτωρ princeps.
A in κος		κριτικὸς judicialis.
τεος		γραπλέος scribendus.
τος		άκουστος qui audiri potest.

Vid. supra pag. 26, not. 1.

A per-

A perfecto medio.

S in <i>eu</i>	ut	{	τομεὺς sector.
<i>n</i>			ἐπιστολὴ epistola.
<i>log</i>			λόγιον oraculum.
<i>os</i>			λόγος sermo.

PAVCVLA quaedam descendunt ab ipso themate : ut, λευκὸς candidus, a λεύσσω video.

Et ab indefinito secundo : ut, φυγὴ fuga, ab ἔφυγος fugi.

A D V E R B I V M.

ADVERBIVM est aut primitivum, aut derivativum.

PRIMITIVVM : ut, νῦν nunc, τότε tunc.

DERIVATIVVM in ὅι : ut, Ἐλληνὶ Graecē, Ρωμαῖοι Romanē.

ὅδος : ut, κυνηδὸν caninē.

εἰ : ut, πανουδεῖ omnino, prorsus.

ην : ut, κρίθδην secreto.

ως : a genitivo plurali adjectivorum : ut, ab ἀληθῶν, ἀληθῶς verè ; ab ὀξέων, ὀξέως acutè.

VARIANT etiam adverbia significatione.

Syllabicae adjectives δε, ζε, σε, notae sunt ad locum : ut, οἴκαδε domum, Ἀδίναζε Athenas, οὐρανόσε in caelum.

δειν et δε de loco : ut, ἀνώδειν desuper, οὐρανόθε de caelo.

δι, οι, σι, χοῦ, χῆ, in loco : ut, οὐρανόθι in caelo, οἴκοι domi, Ἀδήνησι Athenis, πανταχοῦ et πανταχῆ ubique.

Particulæ adverbiales ἀρι, ἐρι, δα, ζα, λα, λι, θον et ιππο in compositione praefixa adaugent significacionem : ut, ἀριδηλος vel ἐριδηλος manifestus, et reliqua.

Porro νε et υν in compositione privant¹, ευ facilitatem vel benignitatem, et δυς difficultatem vel malignitatem indicant : ut, νέφος nubes, νήπιος infans ; εὐάλωτος captu facilis, εὔμενης benevolus ; δυσάλωτος difficultis captu, δυσμενης malevolus.

¹ Nonnunquam etiam, sed rarissime, augent : ut, νήδυμος valde dulcis, νήχυτος latè suens.

Particula & in compositis privat, conjungit, et auget: ut, χάρις gratia, ἄχαρις ingratus; πάντες omnes, ἀπάντες omnes simul; ξύλον lignum, ἄξυλος lignis plenus.

C O N I V N C T I O.

CONIUNCTIONES potestate sua sic denominantur:

Adversativa: καίτερ, εἰ καὶ, καὶν εἰ, εἴτη; καίτοι, καίτοι γέ, quanquam.

Causales: γὰρ, καὶ γὰρ, οὐ γὰρ, γάρτοι, γάρπου, nam, enim, etenim; οὐ γὰρ ἀλλα etenim; ὅτι, διό, διότι, καθότι, οὐνένα, quia, quod, quoniam; ἐπεὶ, ἐπειπερ, ἐπειδόπερ, ἐπεῖται, ἐπεὶν poëticè, quoniam, quandoquidem; ίνα, ως, ὅπως, ὅφρα poëticè, ὥστε, ut.

Conditionales: εἰ, ἐὰν, ἂν, οὐ, σί; εἴγε, εἴπερ, εἰδη, εἰδήπερ, siquidem; εἰ μὴ, οὐτι μὴ, nisi; εἰ δὲ μὴ sin mīnus, alioqui; εἰ γοῦν si saltēt; εἰ δῆρα sin vero.

Copulativa: καὶ et, τε que, οὐδὲ poëticè, atque; καὶ μέντοι, καὶ μὲν καὶ, καίτοι καὶ atque, adeo; ἀλλα δὲ καὶ etiam.

Connexiva: ἔτι, προσέτι, πρόσγε, μενοῦνγε, praeterea, quinetiam; ἐπὶ τούτοις, πρὸς ταῦτα, ἐπὶ ταῦτε, ἀμα δη, porrò, quinimo; καὶ γὰρ αὖ rursus etiam.

Discretiva: μὲν quidem, δὲ vero; γε, δη, ἀτὰρ, ἀλλὰ, sed, verum; μέντοι saltēt; ἀλλα μέντοι, οὐ μὴν ἀλλὰ, veruntamen; δέγε, δέπου, δέτοι, porrò, cūtem.

Disjunctiva: οὐ, οὐτοι, οὐπου, aut, vel, sive; μηδὲ, μηδε, οὐδὲ, οὔτε, neque, nec.

Illativa: οὖν, ἄρα, ἄραγε, τοιγὰρ, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν, τοιχυν, καὶ δη, quare, igitur, idcirca, ergo; οἷκον igitur; οὕκουν non igitur.

Redditiva adversativa: οἵως, δηπου, γε δηπου, ἔμπη, amen; ἀλλα γὰρ, ἀλλὰ δη, ἀλλα μὲν, ἀλλ' εὖ, attamen, ed tamen, at vero.

Potentiales: ἀν, κε vel κεν.

Expletiva, quae interdum nihil per se significant, vim tamē et elegantiam orationi adferunt: αρα, αρ, ρα, γε, δη, δην, κε, κεν, νη, νην, περ, ποι, που, πω, ται.

P R A E P O.

PRA

tiς, At
ex ante
et ante

āμητι
āya per
ārti pre
ātō a,
dīa per
ītī ad,

S Y N

I V
tivo nu
ualanai

Obj.
quando
iποτάσ
τρίχες :

Obj.
verbo
efflaver

1 De v
et compo
2 Item
Aristoph.
litue. 1

PRAEPOSITIONIO.

PRAEPOSITIONES sunt octodecim.

Monosyllabae sex :

<i>εἰς</i> , Atticè <i>εἰς</i> , <i>ad</i> , <i>in</i> .	<i>πρὸς</i> <i>ante</i> .
<i>ἐν</i> ante consonantem,	<i>πρὸς ad, a, coram.</i>
<i>εἰ</i> ante vocalein,	<i>σύν</i> , Atticè <i>ξὺν</i> , <i>cum</i> .
<i>έτιδε</i> <i>ἐν</i> , <i>in</i> .	

Disyllabae duodecim :

<i>ἀμφὶ de, circa.</i>	<i>κατὰ contra, de, secundum.</i>
<i>ἄντα per.</i>	<i>μετὰ cum, post.</i>
<i>ἄντη pro, contra.</i>	<i>παρὰ a, apud, contra.</i>
<i>ἄπο a, propter.</i>	<i>περὶ de, circa.</i>
<i>ἄπει per, cum, propter.</i>	<i>ὑπὲρ super, pro, supra.</i>
<i>ἴπι ad, ob, in, super.</i>	<i>ὑπὸ sub, propter¹.</i>

III. DE SYNTAXI.

SYNTAXIS dividitur in concordantium et regimen.

Concordantia nominativi et verbi.

I. VERBVM personale finitum concordat cum nominativo numero et persona: ut, Πολλάκι τοι καὶ μαρός ἀνὴρ καλαναιρίοις εἰτε: Saepe etiam stultus opportuna locutus est.

Obs. 1. Neutra pluralia gaudent verbo singulari, aliquando etiam maiusculina et foeminina: ut, Τῷ ἀριστρῷ ὑποτάσσεται τάντα: Pecuniae obedient omnia. Ἐξεφύλοι αἱ τρίχες: Crines nascebantur. Aristot.

Obs. 2. Αὐτῷ et δύῳ, quamvis dualia, saepe junguntur verbo plurali: ut, Αὐτῷ εἰξέπνευσαν ἀθλούν Σιον. Aniō efflaverunt misericordiam animam. Eurip. ²

¹ De variis praepositionum significationibus, pro diverso earum regimine et compositione, pluribus infra agetur. pag. 142.

² Item substantivo plurali: ut, Εξ ἀμφοῖς φευδάν, ex utris ne fallis. Aristoph. οὐκ ποτέ κατροῦς τοῦ λέγειν: Duo liquendi tempora constitue. Isocr.

Concordantia substantivi et adjectivi :

ADJECTIVUM cum substantivo casu, genere, et numero consentit; ut, Χρηστός ἀνήρ ἐστι νοιον ἄγαδόν; *Vix bonus est commune bonum.*

Obs. 1. Adjectiva saepe permuteant suum substantivum in genitivum: ut, Φαῦλοι ἀνθρωποι, vel, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων; *impūl homines.*

Obs. 2. Saepe usurpantur substantiva pro adiectivo: ut, Μάγος τέχνη, *ars magica.* Τὴν Ἑλλάδα φωνητικὴν *Graecam linguam didiici.*

Concordantia antecedentis et relativi.

RELATIVUM cum antecedente concordat genere, numero, et persona: ut, Χάριν οἴδα τῆς τιμῆς, η με τιμᾶται *Gratias ago pro honore, quo me honoratis,* Hal.

Obs. Atticè relativum et antecedens eodem casu ponuntur: ut, Χρῶμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω: *Utor libris, quos habeo,*

Regimen nominum.

Substantiva.

I. CVM duo substantiva diversae significationis concurrent, posterius in genitivo ponitur: ut, 'Ο νιὸς τοῦ Θεοῦ: *Filius Dei.*

Obs. 1. Ponitur genitivus saepe per eclipsin in nominibus propriis: ut, Νηλεὺς ὁ Κόδρου, vel, Νηλεὺς τοῦ Κόδρου *subaudi vios;* *Neleus Codri filius.* Εἰς ἄδου, *ad inferos;* subaudi οἰκον. Item per defectum vocis ἔνεκα: ut, Μακάριος τῆς πίστεως, *beatus propter fidem.*

Obs. 2. Genitivus per se positus est abominantis: ut, Τῆς ἀναιδείας! *O impudentiam!*

Adjectiva.

I. **ADJECTIVA** neutralia non raro fiunt adverbia: ut, Οὐ celeriter, καλὰ pulchrit̄e, τὰ ποιῶτα primā, τὰ ἀρχαῖα olim, μέτρια mediccriter, ἀλυτώτατα lactissimē.

* Sub *Adiectivo* continentur *articulus, pronomen, et participium.* De *Articulo autem praepositivo* vid. a, pag, 140.

H. /INTERDV M etiam foeminina singularia/ : ut, *'Idi privatim, δημοσίᾳ publicē.*

Genitivus post adjectivum.

I. /ADJECTIVA, quae desiderium, notitiam, ignoran-
tiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, accu-
sationem, damnationem, et absolutionem significant ;
atque alia quaedam, genitivum adsciscunt/ ut, *Δύσερως
Ene gloriae perdīte cupidus. Απειρος τῶν πράξεων,
τοῦ imperitus.*

II. NOMINA partitiva, infinita, interrogativa, et nu-
meralia ; item comparativa, et superlativa, genitivo gau-
dient/ ut, *"Εναστον τῶν ζώων, unumquodque animalium.*

Obs. 1. Comparativa, cum exponuntur per quam, ge-
nitivum exigunt/ ut, *Tῆς πολυπραξιμοτέρης οὐδὲν κενεσθερον
ἄλλο : Nihil vanius curiositate.*

Obs. 2. Nomina etiam, quae superlativorum naturam
induunt, gaudent genitivo/ ut, *"Εξοχος πάσιν, praecepsus
omnium : Δῖα δέξαντο, Diva dearum.*

Dativus post adjectivum.

I. /ADJECTIVA, quibus commodum, incommodum,
similitudo, dissimilitudo, contrarietas significatur ; cum
aliis quibusdam, dativum postulant/ ut, *Φίλος σοι, ανίκις
tibi ; ἐγανδίος τῷ νόμῳ, adversus legem.*

II. Huc referuntur adjectiva ex σὸν et ὁμοῦ composita :
ut, *Σύνθροφος, una nutritus ; ὥμιλωστος, eadem lingua utens.*

Obs. Quaedam, quae similitudinem significant, etiam
genitivo gaudent : ut, *"Ομοιος ἀνθρώπου : Similis homini.*

Accusativus post adjectivum.

I. /ADJECTIVA, subauditio κατὰ, accusativum regunt/
ut, *Πατρίδα Ρωμαῖος, Romanus patria. Οὐδεὶς ἀνθρώπων
αὐτῷ, απαίδεια σοφός : Nemo hominum in omnibus sapiens est.*

Constructio pronominum.

I. GENITIVVS pronominis primitivi ponitur, cum persona significatur; ut, Εἰνώ σου, *imago tui*. Herod.

II. CVM possessio vel relatio significatur locum habet pronomen possessivum; ut, Πατήρ ἐμος, *pater meus*.

Obs. 1. Genitivus autem primitivi loco possessivo ponitur: ut, Πατήρ μου, pro πατήρ ἐμος.

Obs. 2. Pronomina interdum construuntur loco verbiorum: ut, Ταῦτα τοι. ταῦτη ἄρα, *proinde*; ταῦτα; ταῦτη τοι, *itaque*.

Regimen verborum.

Nominativus post verbum.

VERBA substantiva τυχάνω, εἰμί, ὑπάρχω, γίγνομαι; et illa poëtica τέλν, πέλομαι, τελέω, κύρω, sum; utrinque nominativum expetunt; ut, Κακῶν ἐπικάλυψμά ἔστι οἱ πλαῦτοι: *Malorum opercula sunt divitiae*.

Obs. 1. Verbo τυχάνω eleganter postponitur partici-
pium ὡν, cum alio nominativo: ut, Σωκράτης τυχάνει
ων σοφός: *Socrates est sapiens*.

Obs. 2. Si participium sequatur, omittitur ὡν: ut
Σωκράτης τυχάνει περιπατῶν. *Socrates ambulat*.

III. VERBA vocandi passiva, et quae gestum vel statum rei significant, utrinque nominativum adsciscunt: ut,
Δημοσθένης προσαρρεῖται ρήτωρ: *Demosthenes licet orator*.

Obs. Mutatur nominativus post verbum in genitivum: ut, Κροῖτος ἐστι τῶν πλουσίων, i. e. πλούσιος: *Croesus est dives*.

Genitivus post verbum.

IV. VERBA incipiendi, definendi, appetendi, abstinen-
di, aberrandi, amandi, admirandi, consequendi, con-
temnendi, differendi, excellendi, imperandi, parcendi,
participandi, recorciandi, fruendi, egendi, emendi, ven-
dendi,

dendi, genitivo gaudenti: ut, Τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμενα: *A dolore vitam auspicamur.*

Obs. Verba implendi, separandi, privandi, aestimandi, accusandi, damnandi, absolvendi, exigunt accusativum cum genitivo: ut, Καρπῶν πλήθουσιν ἀλωάς: *Frigib[us] implet[us] areas.* Phocyl.

I. VERBA sensus gaudent genitivo, praeter illa, quae ad visum pertinent: ut, Ἡκουσε τῆς οὖσ: *Audivit clamorem.* Plut.

Obs. Atticè verò omnia verba sensus accusativum regunt.

III. QVIBVS LIBET verbis additur genitivus substantivi cum participio absolute sumptus: ut, Θεοῦ διδόντος, μηδὲν ισχυει φθόνος: *Deo favente, nihil valet invidia.* Nazian.

Dativus post verbum.

I. OMNIA verba acquisitivè posita regunt dativum ejus rei, cui acquiritur aliquid, vel tribuitur: ut, Φίλιππω ζῆ, οὐ τῇ πατρίδι: *Philippo vivit, non patriae.* Demosth.

II. VERBA sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt: ut, Επομαι τοῖς παλαιοῖς: *Veteres sequor.*

III. QVODVIS etiam verbum admittit dativum, significantem causam, instrumentum, aut modum actionis: ut, Ἀργυρέας λόγχαιοι μάχονται πάντα κραίνοσι: *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces.*

Accusativus post verbum.

I. VERBA transitive, et eorum significationem habentia, exigunt accusativum: ut, Νεκρὸν ιατρεύειν, καὶ γέροντα νοθεύειν, τὸ αὐτό εστι: *Mortuum curare, et senem erudire, idem est.*

II. VERBA rogandi, docendi, celandi, vestiendi, testandi, et alia quaedam, duplicem regunt accusativum: ut,

ut, Χρὴ αὐτεῖν τοὺς θεοὺς ἀγαδά : Oportet bona petere a diis. Aesch.

Obs. Haec variam habent constructionem : Ἐπιλείωει μοι, vel με, τὸδε : *Hoc mihi deest.* Ἀρχει τῆς πόλεως, vel τῆς πόλεως : *Praeest civitati.* Λοιδορῷ σοι, vel σε : *Convicior tibi.* Προσκυνῶ τῷ Θεῷ, vel τον Θεόν : *Adoro Deum.* Cum multis aliis hujusmodi.

Verba passiva.

I. PASSIVA exigunt genitivum agentis cum praepositione ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, et πρὸς : ut, Ὁ νῦν ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται : *Mens a vino corrumptitur.* Isocr.

Obs. 1. Praepositio autem interdum reticetur : ut, Φίλων νικῶνται φίλοι, pro ἀπὸ φίλων : *Amici ab amicis fluctuantur.* Soph.

Obs. 2. Genitivus etiam nonnunquam in dativum vertitur : ut, Πεντέλαι μοι : *Factum est a me.*

II. PASSIVA per synecdochen accusativo junguntur : ut, Πλήτομαι τὸν κεφαλήν : *Percutior caput.*

III. PASSIVA regunt accusativum activorum suorum : ut, Μωρῷ οὐ πιστεύεται τὴν ἀρχήν ; quia dicimus, Μωρῷ οὐ πιστεύομεν τὴν ἀρχήν : *Studio imperium non committimus.*

Obs. Plurima activa passivè saepe significant, et passivam habent constructionem : ut, Ἀπαλλάττω ὑπὸ σου : *Liberor a te.* Sic, Τελῶ censeor, ἀναλαμβάνω recreor, ἀνάμαρτλω reflector, ρίπλω jactor, συνάπτω conjungor, ἀσκῶ exercitor, κρύπτω occultor.

Verba infinita.

I. PRO gerundiis et supinis usurpant Graeci infinitivum cum articulo, vel sine articulo : ut, Καιρὸς τοῦ έσθειν, opportunitas auxiliandi ; εὐ τῷ σπουδάζειν, in studendo ; πρὸς τὸ παρακαλεῖν, ad orandum. Λέγειν ἀγαδός, dieendi peritus ; ποιεῖν αἰσχρὸν, factū in honestum.

II. CVM significatur necessitas, utuntur Graeci adjectivis positionis, quae regunt plerumque dativum vel accusativum : ut, Ἰτέον μοι : *Eundum est mihi.*

Obs.

Obs. Saepe tamen casus verborum suorum regunt: ut,
Μνημονεύθεον Θεοῦ: *De Deo cogitandum.*

De tempore.

I. NOMINA, quae partem temporis significant, adjiciuntur verbis frequentius in genitivo: ut, Ἡλιδε νυκτός:
Venit nocte.

II. CONTINVATIO autem temporis in dativo vel accusativo ponitur: ut, Ἐξασίλευσε ὄκλωναι δέκα ἔτεσι: *Regnavit octodecim annos.* Herodian. "Ευδώ ὅλην νύκτα: *Dormio totam noctem.* Plat.

De loco.

I. SPATIVM loci adjicitur verbis in accusativo: ut,
Απέχει τριῶν ἡμερῶν ὁδόν: *Distat iter tritum dierum.* Xenoph.

Obs. GRAECI saepissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum praepositione: ut, Ἐξ Ἀθηνῶν, ex Athenis; εἰς Βρετανίαν, ad Britanniam.

DE Adverbii ad locum, de loco, et in loco significantibus, vide supra, pag. 131.

Verba impersonalia.

VERBA impersonalia diversos casus exigunt.

I. Genitivum, ἐστὶ officium est: ut, Όνυχι ὑμῶν ἐστι: *Non vestrum est.*

II. Dativum, ἐστὶ, ἐνεστὶ, ἐξεστὶ, χωρεῖ, ἐγχωρεῖ, ὑπάρχει, licet, cum aliis quibusdam: ut, Ἐνεστὶ σοι πρίασθαι: *Licet tibi emere.* Lucian.

III. Dativum personae cum genitivo rei, δεῖ, δεῖται, ἐνδεῖ, προσδεῖ, ἐλλείπει, χρή, opus est, et alia quaedam: ut, Χρή σοι φίλων: *Opus est tibi amicis.* Eurip.

Regimen participiorum.

I. PARTICIPIA regunt casus suorum verborum: ut,
Ολιγωρῶν τῆς παιδείας, contempnens disciplinam.

Obs. I.

Obs. 1. Participia ponuntur loco nominum: ut, Τόξων εὐειδῶς, pro εἰδῆμαν, arcuum peritus.

Obs. 2. Nonnunquam participia loco verbi infiniti ponuntur, plerumque vero in verbis perseverandi et desistendi: ut, Ἀγαπῶν με διατέλει: Persevera me amare. Οὐ πάθομαι γράφων: Non cessabo scribere. Μέμνυμαι ιδών: Memini vidisse.

De articulo praepositivo.

I. ARTICVLVS praepositivus usurpatur in

Exponendo: ut, ὁ Κύριος Ἰησοῦς, Dominus ille Jesus.

Demonstrando: ut, Ὁ ποιητής, summus poëta, pro Homerō.

Distinguendo: ut, Κύων ὁ οὐρανοῦ, οὐχ ὁ γῆς: Canis ille caelestis, non terrestris, scil. Diogenes.

II. ARTICVLVS, si praeponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu; ut, Τὸ φρονεῖν sapientia, τοῦ φρονεῖν sapientiae, ἐν τῷ φρονεῖν in sapientia.

III. ITEM adverbium cum articulo fit adjectivum: ut, Τὰ ἔξω externa, οἱ πέλας vicini, τῷ αλησίον vicino.

IV. ARTICVLVS pluralis cum ἀμφὶ, μετὰ, περὶ, κατὰ, πρὸς, et aliis, sequente nomine proprio, idem significat, quod nomen ipsum, vel comitatum: ut, Οἱ ἀμφὶ Πλάτωνες, Plato vel Platonici; οἱ μετ' Αχιλλέως, socii Achillis.

V. SEQVENTE vero appellativo, officium denotat, vel relationem: ut, Οἱ περὶ ἱερὰ, sacerdotes; οἱ κατ' ἀλοράν, causidici; οἱ πρὸς αἷμαλος, consanguinei.

VI. ARTICVLVS neutrius generis cum genitivo substantivi significat possessionem: ut, Τὰ μητρὸς, facultates matris; τὰ Πλάτωνος, opera Platonis; τὸ τοῦ Θεόνιδος, carmen Theognidis.

VII. ARTICVLVS cum conjunctionibus μὲν et δὲ habet locum in divisionibus: ut, Οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ; hi boni, illi mali.

Obs. Item adverbialiter sumptus: ut, Τῇ μὲν, τῇ δὲ; partim quidem, partiim vero.

VIII. ARTI-

VIII. ARTICVLVS neutrius generis praeponitur quibuscumque vocibus τεχνικῶς, id est, pro seipfis acceptis: ut, Τὸ ἄνθρωπος, haec vox ἄνθρωπος; τὸ γυνὴ haec vox γυνῆ.

Obs. Ponitur articulus praepositivus pro subjunctivo: ut, Τὸ πᾶσιον ἀπάντλω: *Quod factu facillimum.*

Regimen adverbiorum.

I. ADVERBIA loci, temporis, ordinis, causae, comparisonis, indignationis, copulandi, separandi, numerandi, genitivum post se recipiunt: ut, Ἀλλοδι πάτρης ὥλετο: *Seorsum a patria periit.* Hom.

II. Ἄμα, ὁμοῦ, et alia quaedam, dativum postulant: ut, Ἄμα: τοῖς ἄλλοις, simul cum aliis.

III. Μὰ et ὑ̄ jurandi accusativo gaudent: ut, Μὰ Δία, non per Ζευν; ὑ̄ Δία, ita per Ζευν.

IV. Ω̄ acutitonum gaudet nominativo, genitivo, accusativo, et vocativo; et est admirantis, dolentis, vel exclamantis.

V. Ω̄ circumflexum est vocantis, et cum vocativo construitur.

Obs. Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio: ut, Τῆς τύχης, pro Ω̄ τῆς τύχης! *O fortunam!*

VI. OPTAΝDI particulae, αἰδε, εἴδε, et ὡς, praeponuntur imperfecto ὥφειλον sive ὄφειλον, et indefinito secundo ὥφειλον sive ὄφειλον, sequente infinitivo: ut, Ἡλυθες εἰς πολέμου, ὡς ὥφελες αὐτόδ' ὀλέσθαι: *Venisti ex pugna, utinam ibi periisses.*

VII. Εως, pro quamdiu, omnibus modis jungitur, practerquam imperativo.

VIII. Οταν et οπόταν, quando, subjunctivo, interdum optativo, rariūs indicativo junguntur.

Obs. I. Duo negativa plerumque vehementius negant: ut, Οὐ μή πιε: *Nequaque bibam.* Luc. xxii, 18.

Obs. 2.

Obs. 2. Οὐτω ante consonantes, οὔτως et οὔτωσιν ante vocales, locum habent.

Regimen conjunctionum.

I. CONIUNCTIONES copulativa et disjunctivae similes casus, modos, et tempora, ni sensus aliud postulat, connectunt.

II. Ἀν, ἐὰν si, ἐπειδὴν quoniam, ἵνα ut, νὰν et si, ὅφελα, θῶσι ut, cum similibus, subjunctivo gaudent: ut, Αὐ Θεὸς θέλη: *Si Deus velit.* Demosth.

*¹Av vim habens potentialem, omnibus modis jungitur, praeter imperativum: ut, *Εἰπερ ἀν ἐώρων, si viderem.

*²Av indefinitè sumpta iisdem modis inservit: ut, Τοὺς ἀν ἐγὼν ἐπιόφοραι: *Hos ego legam.* Hom.

III. Εἰ, εἴτε, εἴπερ si, εἴποι sequando, εἴπως si quo modo, indicativo, interdum optativo, rariū subjunctivo junguntur: ut, Εἰ ἔξεσθι, si licet.

IV. Εἰτε quum, quoniam, indicativo gaudet; interdum et infinitivo: ut, Εἰτε ἐώρα, quum videret. Xen.

V. Οτι, διοτι quod, καθότι quatenus, indicativo, optativo et subjunctivo rariū: ut, Εἰτε, οτι Σούλεις: *Dixit, quod velit.* Xen.

VI. Ως quod, indicativo, interdum optativo et subjunctivo, infinitivo rariū: ut, Λέγουσιν, ως δίκαιον: *Dicunt, quod justum sit.* Eurip.

*³Ως ut, iisdem modis, sed indicativo rariū: ut, Ως συνησσουσιν οἱ ἀνούστες, ut intelligent auditores. Lucian.

VII. Ωστε ut, adeò ut, omnibus modis jungitur: ut, Ωστε πρὸς Πέρσαν ἀπεστάλκατε, ut ad Persam miseritis. Demosth.

Regimen praepositionum.

Monosyllabae.

I. ΕΙΣ, Atticè εἰς, ad et in, jungitur accusativo: ut, Ηλαῖον εἰς δέσποινα: *Venit ad heram.* Εἰς ὕδωρ γράψω: *In aquam scribo.*

Com-

Composita utrumque etiam denotat : ut, εἰσωλέν
adnavigo, εἰσάλλομαι in filio.

2. ἘΚ, vel ίξ, ex genitivo gaudet : ut, Εξ ἀπραξίας
πράματα : Ex otio negotia.

Composita auget : ut, εκπίνω ebibo. Idem quoque si-
gnificat, quod έξω extra : ut, εκεάλλω ejicio.

3. ἘΝ in soli dativo jungitur : ut, Ἐν οἴκῳ, in domo.
Sed per eclipsin genitivo : ut, Ἐν ἄδου, subaudi οἴκω ; in
domo Plutonis.

Composita in significat : ut, ἐμβάλλω injicio.

4. ΠΡΟ` ante soli genitivo jungitur : ut, Πρὸ θυρῶν,
prae foribus.

Composita prae significat : ut, προβάλλω praepono.

5. ΠΡΟ`Σ cum genitivo a significat ; ut, Πρὸς Θεοῦ,
a Deo : item officium ; ut, Όν πρὸς φιλοσόφου, non est philo-
sophi : et coram ; ut, Πρὸς ἐπισκοπῶν, coram episcopo. Ju-
randi quoque nota est : ut, Πρὸς Χαρίτων, per Gratias.

Cum accusativo ad denotat ; ut, Πρὸς γυμνάσιον, ad
scholam : item contra ; ut, Πρὸς Ρωμαίους, contra Romanos.

Composita valet ad ; ut, προσκαλῶ advoco.

6. ΣΥΝ, Atticè ξὺν, cum semper dativo jungitur : ut,
Σὺν Θεῷ, cum Deo.

Composita conjungit : ut, συμβάλλω conjicio.

Dysyllabae.

1. ἈΜΦΙ cum genitivo significat de : ut, Ἀμφὶ ἀστέ-
ρων, de astris.

Cum dativo poëticè pro : ut, Ἀμφὶ Ὀδυσσῆ, pro Ulysse.

Cum accusativo circa : ut, Ἀμφὶ τὸ λυκανύγε, circa dilu-
culum.

Composita circum denotat : ut, ἀμφιβάλλω circumjicio.

2. ἈΝΑ` per cum solo accus. legitur ; ut, Ἀνὰ σφρατὸν,
per exercitum : sed poëticè cum dat. in vel cum denotat.

Composita re significat : ut, ἀνατρέχω recurro.

3. ΑΝΤΓ

3. ΑΝΤΙ^Γ cum genitivo significat pro : ut, Αντὶ ἀσα-
δῶν ἀποδόντων κακὰ, mala pro bonis reddere : item contra ;
ut, Ἀντὶ ἀνθρώπου ἵππου : Vir contra virum eat. Hom.

Composita valet contra : ut, ἀντιστρέψω invertō.

4. ΑΠΟ^Δ cum genitivo a vel ab significat : ut, Ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, a capite ; ἀπὸ ἀρχῆς, ab initio : item propter ;
ut, Ἀπὸ τοῦ ὄχλου, propter turbam. Luc. xix, 3.

Composita auget ; ut, ἀπολείω extendo : denotat etiam
contrarium ; ut, εὐχομαι precor, ἀπευχομαι imprecor : item
exemplum ; ut, ἀπογράφω describo.

5. ΔΙΑ^Δ cum genitivo per significat : ut, Διὰ οὐ, per
vitam : et cum ; ut, Διὰ μαχαιρῶν, cum gladiis : item poten-
tiam ; ut, Διὰ ἐαυλῶν, suis viribus.

Accusativo juncta valet propter : ut, Διὰ φόβον, propter
timorem.

Composita di vel dis significat : ut, διαριῆν dividere.

6. ΕΠΙ^Γ cum genitivo in denotat : ut, Βοῦς ἐπὶ γλώ-
της, bos in lingua : etiam super ; ut, Ἐφ' ἵππου, super equo.

Cum dativo valet ob, propter : ut, Ἐπὶ τῷ ιέρει, ob
lucrum : item in ; ut, Ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, in regis potestate :
et super ; ut, Ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, super fundamentum : etiam
post ; ut, Ἐπὶ τούτοις, post haec.

Cum accusativo ad significat : ut, Ἐπὶ τοὺς διδασκάλους,
ad praceptores : item propter ; ut, Ἐπὶ τοῦτο, propter hoc :
et contra ; ut, Ἐπ̄ ἐμὲ, adversus me.

Composita in vel super denotat ; ut, ἐπιγράφω inscribo :
item sero ; ut, ἐπιμπελέομαι, post factum consulo.

7. ΚΑΤΑ^Δ cum genitivo significat contra : ut, Κατὰ Χριστιανῶν, contra Christianos : etiam de ; ut, Κατὰ σπου-
δαῖων, de studiis : in jurando per ; ut, Κατὰ θεῶν, per
deos : item prae ; ut, Κατὰ χειρῶν, prae manibus : et de
loco ; ut, Κατὰ πέτρην, de petris.

Accusativo juncta secundum denotat : ut, Κατὰ τύπον,
ad exemplar : item pro ; ut, Κατὰ ξύριγνυ, pro viribus.

Composita valet deorsum : ut, κατεύθαινος descendō.

8. META

8. ΜΕΤΑ` cum genitivo significat *cum* : ut, Μετὰ φίλων, *cum amicis*.

Cum dativo poëticè *inter* : ut, Μετὰ τρώσιν, *inter primos*.

Accusativo juncta *post* : ut, Μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχίας, *post bellum auxiliū*.

Composita mutationem denotat : ut, μεταφέρω *transferō*.

9. ΠΑΡΑ` cum genitivo *a* significat : ut, Παρὰ Κυρίου, *a Domino* : item *excellētiam* ; ut, Παρὰ πάτην τυβί, *a sibī* : *Omnis excellit* : etiam *contrarium* ; ut, Παρὰ λογου, *contrā rationem*.

Dativo juncta valet *apud* ; ut, Παρὰ τῷ Κυρίῳ ἔλεος : *Ajud Dominum est misericordia* : etiam *prope*, *iuxta* ; ut, Παρὰ καὶ ἐσθὸν ἔηνε : *Juxta modum bonum apposuit*.

Cum accusativo denotat *ad* : ut, Παρὰ σε, *ad te* : item *in* ; ut, Παρὰ τὰ μαθηματά, *in studiis mathematicis* : et *praeter* ; ut, Παρὰ πρέστων, *traeter decorum*.

Composita augmentum aut diminutionem significat ut, παρασημος ῥῆτως, *illustris* aut *ignobilis orator* : etiam *comparationem* ; ut, παραδάλλω *confero* : item *contrariū* ; ut, παράνομος *iniquus* : et *prope* ; ut, παρακολουθῶ *proximè sequor*.

10. ΠΕΡΙ` cum genitivo valet *de* : ut, Περὶ ψυχῆς, *de anima* : et *prae* ; ut, Περὶ ἀπάντων, *prae omnibus*.

Cum dativo *ex* significat : ut, "Οὐ περὶ κῆρι φιλῶ, quem *ex animo amo*. Hom.

Accusativo valet *circa* : ut, Περὶ μεσημέριαν, *circa meridiem* : et *in* ; ut, Περὶ τὰ φοῖβερά ἡ ἀνόρια : *Fortitudo in terribilibus versatur*.

Composita *circum* denotat : ut, περιτάλαβα *obam' ulo* : item *excellentiam* ; ut, περικαλλῆς *admodum venustus*, *περιγίρονται praefito*.

11. ΣΠΕΡ` cum genitivo significat *pro* : ut, "Τπέρ ἱμῶν, *pro nobis* : item *de* ; ut, "Τπέρ ὄνου σκιᾶς, *de umbra ejimi* :

afini : et supra ; ut, Ὄπερ μίτων ὄρος κεῖται : *Supra hor-
tos mens est.*

Cum accusativo valet supra : ut, Ὄπερ ἀνθρώπου τρό-
νοι : *Supra hominem sapit* : item praeter ; ut, Ὄπερ μοῖρα,
praeter fatiem.

Composita defensionem indicat : ut, ὑπερφασπίζω defendō :
etiam augmentum ; ut, ὑπεργάλιουμ nimis insanio.

12. ΤΠΟ eum genitivo significat sub : ut, Τπὸ κόλ-
πον, σὺν σμη : et propter ; ut, ὑπὸ αἰδοῦς, propter pudorem.

Cum dativo etiam sub : ut, Τπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος : *Sub
pelle leonina simia.*

Cum accusativo subter : ut, Τπὸ γῆν, subter terram.

Composita sub denotat ; ut, ὑπογράφω subscrībo : item
diminutionem ; ut, ὑποδίδω subvereor : etiam improbitatem
materiae ; ut, ὑπόχρυσος aurum adulterinum.

Obs. 1. Praepositiones aliquando suis casibus postpo-
nuntur, tonusque retrahitur : ut, Εἰρήνης πέρι, de pace.

Obs. 2. Praepositiones, translato accentu, vicem susti-
nent verborum : ut, ἐν pro ἐν σῇ, licet ; ἐπὶ pro ἐπεσῃ,
ἴνῃ, adeῃ ; πέρι pro περιεσῃ, superest : sic ἀνά surge, pro
ἀναστῇ.

Obs. 3. Praepositiones inter se compositae migrant in
adverbia : ut, παρὰ extra, etc.

Obs. 4. Poëtae saepe praepositiones per tmesin dissol-
vunt : ut, Κατὰ γαῖα κάλυψε, pro κατεκάλυψε : *Terra ob-
texit*¹. Hom.

Figurata constructio.

FIGVRAR constructionis Graecis cum Latinis sunt
communes, ideoque ex Latina grammatica peti possunt.

Utilissima autem est Enallage, qua partes orationis
earumque attributa inter se permuntantur².

¹ Tmesis est vocis compositae diss. &c. : ut, *Uras enim quisque*.

² De Enallage verò operae primum erit vidēre, quae scripsit Clarkius
R. a. p. 566. et alibi.

De accentibus.

Regulae generales.

I. Si ultima syllaba sit brevis, acutus erit in antepe-nultima : ut, ἀνθρώπος.

II. Si ultima sit longa, acutus erit in penultima : ut, ἀνθρώπου.

Obs. 1. Voces tamen non paucae sunt, quae acutum habent in penultima, cum ultima sit brevis. Cujusmodi sunt,

Participia praeteriti passivi ; ut, τελυμένος : item neutra activa, quae retinent eum a masculinis : ut, τιμάων, τηγάνων.

Substantiva quaedam in ος et diminutiya in ιος, ιον, et ιονος : ut, παρθένος virgo, ναυτίος nauta, παιδίον puerulus, γενιανος adolescentulus.

Adjectiva quaedam in ος, et verba in εος : ut, δλίγος parvus, γραπτός scribendus.

Obs. 2. Nomina ex substantivo et perfecto medio verbi composita, si activè capiuntur, acutum habent in penultima ; ut, μητροκύλονος matricida : si passivè, in ante penultima ; ut, μητροκύλονος a matre occisus.

III. SYLLABA natura longa ante finalem brevem, vel positione longam, si tonum habeat, circumflectitur : ut, σῶμα, εἶμι ; αὐλαξ fulcus.

Obs. In vocibus autem, quarum ultima positione longa est, penultima natura longa interdum acuitur : ut, λαζάρος turbo.

IV. MONOSYLLABA non contracta acuuntur : ut, ὁς, χθὼν terra.

Obs. Verba autem monosyllaba producta circumflectum postulant : ut, ἥν, δῶ, εἰς.

Etiam nomina quaedam : ut, πᾶς, νᾶς, εῖς, ποὺς, πῦρ, et alia.

Item adverbia: ut, *αὐτόν*, *νῦν*, *μᾶν*, *ώ*: similiter etiam *conjunctionō* *αὐτόν*.

V. IN contractione, ex acuto et gravi fit circumflexus: ut, *ποιέεις*, *ποιεῖς*. Ex gravi autem et acuto fit acutus: ut, *ποιεῖτω* *ποιείτω*, *ἐσταῶς* *ἐστάως*.

VI. DIPHTHONGI *αι* et *αι* in fine dictioonis ratione accentuum pro brevibus habentur: ut, *τύπλομαι*, *ἄνθρωποι*.

Obs. Excipitur tamen adverbium *οἶκοι domi*, nam *οἶκοι* est nomen plurale ab *οἶκος domus*.

Regulae speciales.

I. IN tribus prioribus declinationibus nominum simplicium si acutus sit in ultima syllaba, in genitivo et dative per omnes numeros in circumflexum mutatur: ut, *Θεὸς*, *Θεοῦ*, *Θεῷ*; *Θεοῖν*, *Θεῶν*, *Θεοῖς*.

Si acutus sit in penultima, ubique manet: ut, *λόγος*, *λόγου*, *λόγῳ*, etc.

Si circumflexus sit in penultima, mutatur in acutum, quoties ultima sit longa: ut, *οἶκος*, *οἶκου*, *οἶκῳ*, etc.

Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cum ultima sit longa: ut, *ἄνθρωπος*, *ἄνθρωπον*, *ἄνθρωπῳ*, *ἄνθρωπον*, etc.

Obs. Genitivus pluralis primae et secundae declinationis circumflectitur in ultima; nisi in adje. ivis, pronominibus, et participiis foemininis, a masculinis non acutitonis in *οις* tertiae declinationis simplicium profectis, quorum accentus in sede sua remanet: ut, *ἄγιος*, *ἄγια*, *ἄγιον*; *ἱμέτερος*, *ἱμέτερα*, *ἱμέτερον*; *τέλυμηρος*, *τέλυμηρη*, *τέλυμηρον*; gen. plur. *ἄγιοιν*, *ἱμέτερων*, *τέλυμηρον*, omnium generum. In acutitonis autem regulam sequitur generalem: ut, *ἄνθρης*, *ἄνθηρα*, *ἄνθρον*; *ἄνθηρων*.

II. IN quarta declinatione simplicium manet acutus in ante enultima per omnes casus et numeros, licet ultima sit longa: ut, *ἄνθρεων*, *ἄνθρεως*, etc.

III. IN

III. IN quinta declinatione simplicium acutus in ultima recti manet in penultima obliquorum; ut, *μονάς*, *μονάδος*, *μονάδι*: si penultima sit longa natura, circumflectitur, quoties ultima sit brevis aut anceps; ut, *σωίηρ*, *σωίηπος*, *σωίηρι*, etc.

Acutus in penultima recti manet in antepenultima obliquorum, cum ultima sit brevis; circumflexus vero mutatur in acutum: ut, *μάρλυρ*, *μάρλυρος*; *βῆμα*, *βῆματος*.

Acutus in antepenultima recti promovetur in syllabam proximam, quoties ultima sit brevis aut anceps; ut, *ἐπιγραμμα*, *ἐπιγράμματος*: sed cum ultima sit longa, occupabit penultimam; ut, *ἐπιγραμμάτων*.

IV. MONOSYLLABA quintae declinationis in genitivo et dativo singulari, et dativo plurali, accidunt in ultima: ut, *χείρ*, *χείρος*, *χείρι*, *χείροι*¹.

In genitivo et dativo duali, et genitivo plurali, circumflectuntur in ultima; ut, *χείροι*, *χείρῶν*.

In accusativo singulari, et in nominativo, accusativo, vocativo duali ac plurali, circumflectitur penultima, si longa sit natura: ut, *χεῖρα*, *χεῖρε*, *χεῖρες*, *χεῖρας*.

Obs. 1. Participia monosyllaba hic excipi debent, quae accentum retinent in penultima casuum disyllaborum: ut, *θέλει*, *θέλος*, *θέλῃ*, *θεῖται*; ὥν *οὐλος*, *οὐλή*, *οὐλα*. Sic et πᾶσι a πᾶς.

Obs. 2. Itēm genitivi plurales *παιδῶν*, *Τεών*, *πάντων*, *ὤτων aurium*, *φώτων luminum*, et alia hujusmodi monosyllaba circumflexa, quae retinent tonum in priore.

V. ACCENTVS nominum contractorum et pronominiū ex eorum inflexione supra tradita edisci possunt. Sed dativus pluralis *ὑμῖν*, mutato accentu, scribitur interdum *ὑμῖν*, ultima correpta.

VI. IN accentibus verborum modus indicativus circumflectit ultimam futuri primi quintae, et futuri se-

* Attamen per contractionem facta s̄eptius penultimam circumflectuntur: ut, *τὸ κῆρ*, *κῆρος*, *κῆρι*, *κορ*, *α κέρας*: sed ἡ *κῆρ*, *κῆρος*, *κῆρι*, *κορ*.

cundi omnium conjugationum, in voce activa: penultimam verò utriusque in media; ut, σωερῶ, τυπῶ; σωεροῦμαι, τυποῦμαι: item penultimam tertiae pluralis in praesenti verborum in μι; ut, τίθημι, τίθεται: sed ἀντὶ¹ spiro, ἀεισ.

Imperativus circumflectit ultimam indefiniti secundi medii; ut, τυποῦ: sed in γένου, τράπου, et ἐνέγκου, grammatici acuunt penultimam. Acuitur autem ultima indefiniti secundi activi in sequentibus: εἰπὲ, ἔλθε, εὔρε; interdum ιδε, et λαβέ.

Subjunctivus circumflectit ultimam in omnibus indefinitis passivis, et in praesenti et indefinito secundo activo verborum in μι: ut, τυφθῶ, τυπῶ; τιθῶ, θῶ. Penultimam verò in perfecto passivo, et in praesenti et perfecto verborum in μι: ut, τελιμάνω, τιθάμω, τεθάμω.

Infinitivus circumflectit ultimam indefiniti et futuri secundi activi: ut, τυπεῖν. Penultimam acuit indefiniti secundi medii: ut, τυπίσθαι. Accentum exigit in penultima indefiniti primi activi, et perfecti passivi; ut, τίθαι, τετύφθαι, τιμῆσαι, τελιμῆσθαι: quod de temporibus in rati desinentibus pariter dici potest; ut, τελυφέναι, ιστάναι, τυφθῆναι, σίναι¹.

VII. PRAEPOSITIONES omnes tono affectae acuuntur in ultima, nisi casui postponantur, ut supra ostensum fuit, pag. 133.

Voces accentu defitutae.

ACCENTY seorsum posita carent, articuli praepositivi ἀ, ἥ, οἱ, αἱ: adverbia εἰ, οὐ, οὐκ vel οὐχ, ὡς: praepositiones εἰς vel ἐς, εκ vel εξ, ἐν. His particulæ quaedam expletivæ, ut vocantur, adjici possunt, de quibus supra dictum fuit, pag. 132.

¹ Omnia ferè, quae de accentibus tam nominum quam verborum hic dicta sunt, cum aliis eodem spectantibus, exempla in Etymologia allata claris illustrabunt.

De vocibus encliticis.

I. ENCLITICA vox est, quae accentum acutum, vel suum vel pro suo, in vocis praecedentis syllabam finalēm inclinat; aut suum omnino amittit,

VOCES encliticæ sunt,

Nomen τις indefinitum, per omnes casus; sed τις interrogativum acuitur in prima.

Pronomina μοῦ, μοὶ, μὲ; σοῦ, σοὶ, σὲ; οὐ, οἱ, εῖ.

Verba εἰμὶ et φημὶ, in omnibus personis indicatiyi præsentis, excepta secunda singulari.

Adverbia ποτέ, ποθί, πὴ, ποὶ, ποῦ, πῶς, indefinita. Interrogativè enim sumpta non inclinant, duoque prima accentum habent in penultima.

Conjunctiones duæ copulativæ κε vel κεν et τε: cum particulis expletivis, γε, νῦ νυν, περ, πω, πα, τοι, et plurimque διν.

II. INCLINANT autem, hoc est, transferunt accentum in vocem praecedentem, cum praecedens vox habet,

Acutum in antepenultima: ut, Ἀνθρώπος τις, homo quidam.

Circumflexum in penultima, ultima existente brevi: ut, Σῶμά τι, corpus quoddam.

Acutum in penultima, quae cum ultima pedem facit trochaicum: ut, αἴτης ποθι, siquando. Hom. Sed εἰμὶ et φημὶ post voces hujusmodi non inclinant.

III. AMITTUNT vero, cum vox praecedens habet,

Acutum in penultima, quae cum ultima pedem trochaicum non facit: ut, Λόγος σου, sermo tuus. Disyllabæ tamen encliticæ hic retinent accentum: ut, Εἰ δώσω τινὰς, si servem aliquos. Rom. xi. 14.

Circumflexum in ultima: ut, Ορῶσε: Vide te.

Acutum in ultima¹: ut, Ἀγαθόν τι, bonam aliquod.

¹ Acutus finalis vertitur in gravem, ni periodum claudat, vel enclitica sequatur, ubi formam suam retinet; quod discriminis causa factum conseruet. Vid. supra, pag. 3. not. 1.

Obs. 1. Verbum ēst retrahit accentum in penultimam, cum orationem vel membrum ejus-incipiat: item post particulas καὶ, οὐκ, εἰ; et voces quasdam apostrophum passas, sicut τοῦτ, ἀλλ, et alias: ut, Ἐστι σῶμα ψυχικὸν, καὶ ἔτι σῶμα πνευματικόν: *Est corpus animalis, et est corpus spirituale.* 1 Cor. xv. 44.

Obs. 2. Reliquae encliticae servant accentum post quāvis distinctionem: ut, τίνες μὲν, τίνες δέ; alii quidem, alii vero.

Obs. 3. Pronomina post praepositiones, et non vel, saepius non inclinant.

Voices syriacaliticae.

I. CVM plures encliticae concurrunt, quarum una accentum suum alteri communicat, synencliticae dicuntur: ut, Καθὼς φασὶ τίνες: *Ut quidam dicunt.*

II. Si prior autem monosyllaba accentum exuerit, sequens disyllaba quandoque non inclinat, praesertim post pronomen: ut, Ἐχθρός δέ μοι ἐστι: *Invisissimus vero miki es.* Hom.

Obs. Tū inclinans accentum saepe non recipit a sequente enclitica: ut, Οὐ τι μοι, nihil miki. Hom.

III. PLVRES synencliticae alternatim saepe accipiuntur, et amittunt accentum: ut, Οὐ γάρ πω τινα φημι: *Non dum enim ullum puto.* Hom.

Figurae dictionis.

PROTHESIS est, cum litera vel syllaba principio dictionis additur: ut, αριπός παντος, pro μικρός; τεταρτόν, pro τετάρτῳ, a τάξισ apprehendo.

APHAERESIS est, cum litera vel syllaba principio dictionis auferatur: ut, αἴα προ γῆται, terra; οἴδη προ ἱερῖν, festum.

EPENTHESIS est, cum medio dictionis litera vel syllaba interseritur: ut, ἔλασσε, pro ἔλατε, cepit; ἵναλον, προ ἵναν, duxi.

SYNCOPE

SYNCOPE est, cum litera vel syllaba e medio dictio-
nis subtrahitur : *ut*, μόλις, pro μόλιθος, *plumbum*; εὐ-
γάνυν, pro εὐρησαμν, *inveni*.

PARAGOGUE est, cum fini dictionis litera vel syllaba
adjungitur : *ut*, ἐγών, pro ἐγώ, *ego*; ἡσδα, pro ἡς, *eras*.

APOCOPE est, cum fini dictionis litera vel syllaba de-
trahitur : *ut*, πόλις, pro πολλάκις, *saepe*; δῶ, pro δῶμα,
domus.

ANTITHESIS est unius vel plurium literarum commu-
tatio : *ut*, πάρτω, pro πόρρω, *procul*; θάλαττα, pro θά-
λασσα, *mare*.

METAPLASMVS est mutatio terminationis in eodem
casu : *ut*, ἀλη, pro ἀλην, *robori*.

METATHESIS est literarum ordo immutatus : *ut*, κέρ-
τος, pro κέρτος, *rolur*; ἔρξω, pro ρέξω, a ρέξω *facio*; ἔπρα-
θον, pro ἐπαρθεν, a περθω *vasto*.

SYNALOEPHA est elisio vocalis ante alteram in diver-
sis dictionibus : *ut*, τάμα, pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τεῦνοια, pro
τὸ ὄνυμα, *nomen*; Σοιμάτιον, pro τὸ ιμάτιον, *vestimentum*.

IV. DE PROSODIA.

QVID sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scan-
sio, praeterimus, tanquam fatis cognita ex profidia
Latina.

Hic tantum meminerint pueri vocales ε et ο breves esse;
η et ω, cum omnibus diphthongis, longas esse natura:
a vero et u anticipites.

SCANSIONI accidentunt apud Graecos apostrophus, syn-
aeresis¹, diaeresis, et cæsura.

APOSTROPHVS est, cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι,
sequente dictione a vocali vel diphthongo incidente.

¹ Dicitur etiam synecphoresis.

Sed hoc non raro omittunt Graeci: ut Homerus,

'Ο γύραι, ή μάλα τοῦτο ἔπος μηερὶς εἴπετες :

O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum.

Saepe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales et diphthongi; ut,

Παρ' μέν οἱ ὥραι κεῖται, ὅσα δὲνὸς ἄκρα φέρονται.

Adjunt ei fructus, quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictions: ut, ὁ γαθὲ, o bone; ὁ βατὲ, o rex; ὁ νιδρωτὲ, o homo: pro ἀγαθὲ, ω αβὲ, ω ανιδρωτὲ.

S Y N A E R E S I S est duarum syllabarum in unam contractio; ut Homerus:

Χρυσέω ἀνὰ σκῆπτρον, καὶ ἐλίσσετο πάντας; Αχαιῶν :

Cum aureo sceptro, et supplicavit omnibus Achirvis,

D I A E R E S I S est, cum ex una syllaba disiecta fiunt duas; ut, παις pro παις; ἐφρων, pro εὐφρων, laetus.

C A E S V R A est, cum post pedem absolutum syllaba brevis in fine dictions extenditur; eaque fit a primo usque ad quintum pedem. Sic Homerus:

Οι δὲ μέγα iάχοντες ἐπέδραμον νίτες Αχαιῶν :

Magno autem clamore accurrebant filii Achirorum.

DE ANCIPITVM VOCALIVM QVANTITATE.

A N C I P I T V M vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione,

Vocali ante vocalem,

Accentu,

Contractione,

Dialecto,

Derivatione,

Compositione,

Incremento,

Regula,

Exemplo seu Auctoritate.

Positio.

V O C A L I S brevis ante duas consonantes aut duplarem, in eadem dictione aut diversis, positione longa est; ut,

Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον, idē πλεόνετες δῖστοι;

Pandare, ubi tibi arcus, et volucres sagittae? Hom.

Brevis

Brevis autem finalis ante duplarem, vel duas simplices, haud raro corripitur: ut idem, "Οίτε Ζάκυνθος ἔχον, qui que Zacynthum tenebant: ἵδε Σκαμανδρός, et Scamander. Σ tamen aliquando eliditur, nulla positione facta: ut Arat.

"Ωρη ἐσπερίν κράζει πολύφωνος κορώνη.

Hora vespertina crocitat clamosa cornix".

Vocalis brevis ante mutam, sequente liquida, communis redditur: ut Phocyl,

Mέτρα δὲ τεῦχε θεῖσι, τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἀριστερόν:

Moderata diis praesta, modus enim est optimus.

Item ante πι, ς, μν, et nonnunquam ante solam liquidam: ut Hom.

Αὐτὸς δ' ἐλαγία τεῦχε κύνεσσι: Fecitque ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

VOCALES longae, et diphthongi, breves esse possunt pro arbitrio; si modò sublequens dictio a vocali, aut diphthongo, incipiatur: ut idem,

Ημέλεων ἐνί οἷς εἰν Ἀρβει, nostra in domo Argis.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum corripitur, nisi producatur licentia poetica.

Accentus.

VLTIMA brevis est, quando penultima circumflectitur: ut, μοῦσα.

Cum penultima natura longa accentum acutum habeat, anceps in ultima producitur: ut, ὥρα hora.

Quando masculinum in os purum vel ρος habet accentum in antepenultima, foemininum ejus longum est in ultima: ut, ἄγιος, ἄγια; ἀμφότερος uterque, ἀμφοτέρα.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis, brevis erit: ut, φύσις natura.

¹ Sic nonnunquam apud Latinos: ut, Cicero in Aratum: *Dolphi-*
nus jacet baud nimio lustratus nitore.

OMNIS syllaba circumflexa longa est natura : ut, *πάγης*.

Contractio.

OMNIS syllaba ex contractione facta longa est : *γένεσις*, *έσσαι* clamabat.

Dialectus.

A DORICVM, natum ex *n*, longum est : ut, *τομή*, *προτομή*, *σέστιο*.

Aeolicum breve est : ut, *νύμφα* pro *νύμφη*.

Ionicum breve est in penultimis perfectorum, et in tertiiis personis pluralibus passivis : ut, *γέγαα*, pro *γέγυκα*, *natus sum*; *τετύφαλαι* pro *τετυμμένοι εἰσι*.

Verum a Ionecē interpositum verbis in *άω*, longa syllaba antecedente, producitur : ut, *τιμώσο* pro *τιμῶντι*, item in tertiiis personis pluralibus verborum in *μι* : ut, *τιθέσαι* pro *τιθέσιοι*.

Derivatio.

DERIVATIVA eandem cum primitivis quantitatem plerumque fortiuntur : ut, *νικάω* *vinco*, *νικην* *victoria*, *νικην* *victor*, i producta.

Compositio.

COMPOSITA simplicium quantitatēm ferè sequuntur : ut, *ἡ τιμὴ honor*, *οὐ* et *ἡ ἀτιμὸς inhonorus*, i longa.

Privativa particula a in compositione ferè corripitur : ut, *ἀτιμὸς inhonorus*, *ἄκλητος inglorius*.

Particulae etiam *ζα*, *ἅρι*, *ἐρι*, *ἥρι*, *δυ*, *δύσι*, in compositione repartae corripiuntur : ut, *Κιλλαντεζαδίνη*, *Cillamque exiniām*. Hom.

Incrementum.

Incrementum nominum¹.

A AEOLICVM genitivorum longum est : ut, *'Αυείας*, pro *'Αυείου*, *Aeneae*; *Μουσῶν*, pro *Μουσῶν*, *Musarum*.

¹ Incrementum nominum h̄ic dicitur ea vocalis, quae ultimae nominativi singulareis respondet : ut, a in *'Αυτίας*, et *Μουσῶν*.

(Quintae declinationis breve est in,

Neutris in *a*, *ae*, *as*: *ut*, σῶμα σώματος, *corpus*; νέκαρ
ιάρας, *nectar*; κρέας κρεατος, *caro*.

Foemininis et masculinis in *as*: *ut*, ἡ Παλλὰς Παλλά-
σσος, *Pallas*; ὁ μέλας μέλανος, *niger*: nominibus in *u*:
ut, Ἄραψ Ἄρασος, *Arabs*: et plurimis in *xi*: *ut*, κόλαξ
κόλακος, *adulator*.

Masculinis et foemininis in *ae* et *as*: *ut*, ὁ μάκαρ μά-
καρος, *beatus*; ἡ ἄνης ἄλως, *mare*. Excipe ψᾶρος, *stur-
nus*.

Genitivus in *ae* longus est, quod patet ex accentu;
ut, τιτανί τιτανος: sed μέλανος α μέλας, et τάλανος α τάλας
miser, incremento brevi.

Genitivus in *ao*, à nominibus in *av*, brevis est: *ut*,
navis *navis*, *va*o. Item dativus pluralis in nominibus,
quae syncopen patiuntur: *ut*, ἀνδράσι, μητράσι, παιδάσι.

I BREVE est in,

Neutris *ut*, τὸ μέλι μέλιτος, *mel*.

Foemininis et masculinis gravitonis in *iō*s, *io*s, et *ite*s:
ut, ἡ ἔρις ἔριδος, *lis*; ὁ ὄφης ὄφιος, *serpens*; ἡ χάρις χάριλος,
gratia.

Foemininis acutitonis in *iē*s *ut*, ἡ πατρίς πατρίδος,
patria.

Longum est in,

Foemininis et masculinis, quae duas habent termina-
tiones in recto *ut*, ἀκτίνη et ἀκτίς, ἀκτίνος, *radius*; δελφῖν et
δελφίς, δελφίνος, *dolphinus*.

Monosyllabis: *ut*, ὁ vel ἡ Σίν θιὼς, *littus*; ἡ ρήν ρίνος,
nafus; ἡ ἵς vel ἵν, *ἵνης*, *fibra*; ὁ λίς λιός, *leo*; λίς λιτός *lin-
teum*. Sic ὄρνις ὄρνιθος, *avis*; et εὐχήμιδες bene *creati*,
passim apud Homerum. Sed Δίς Διὸς, *Jupiter*, corripi-
tur.

In *iē* et *u* desinentibus plerumque breve est *ut*, ἡ
τρίχης, *capillus*; ἡ χέριντη χέριμβος, *pollubrum*.

T BREVE est in,

Mono syllabis in *u*: *ut*, ὁ μῦς μύος, *mus*.

Neutris

Neutris in *v*: ut, τὸ γόνιον γόννες, genu.

Penacutis, acutis, et circumflexis in *υρ* et *υσ*: ut, ὁ εἰ μάρτιος μαρτιος, testis; ὁ νέκυς νέκυος, cadaver.

Quae in *υν* et *υς* desinunt, producuntur: ut, Φόρκυν ε. Φόρκυς, Φόρκυος Phorcys.

In *ξ* et *ψ* deinenitiae ferè habent breve incrementum: ut, ὄνυξ ὄνυχος, unguis; χάλυψ χάλυβος, chalybs.

Excipiuntur tamen γρὺψ γρύπος, gryps; γύψ γυπός, vultur.

Quantitas verborum gravitonorum
et contractorum.

IMMUTABILIS vocalis eandem quantitatem in praesenti et imperfecto per omnes voces, modos, et participia habebit: ut, κρίνω ἐκρίνων, κρίνομαι ἐκρινόμην, κρίνων κρινόμενος; syllaba κρι ubique longa.

Verba in *υν* producunt penultimam in praesenti et imperfecto: ut, μολύνω ἐμόλυνον, contamino.

Verba in *άω* penultimam corripiunt: ut, λαίθάω lateo: nisi tormentur a futuro; ut, αἰξάω, ab αἰξήσω, augeo.

Verba in *ιω* et *υω* quodammodo in penultima sunt communia.

QUANTITAS futurorum et indefinitorum ex verborum formatione satis constat.

Nonnulli tamen observant indefinitum primum in quarta conjugatione penultimas *α*, *ι*, vel *υ*, breves habere, cum sint breves in futuro¹.

Idem volunt in verbis in *άω*, nisi *ρ* vel vocalis praecedat *α*; tunc enim *α* erit commune.

PORRO si anceps sit brevis in futuro vel indefinito primo, brevis quoque est in perfecto activo et passivo, etiam in indefinito et futuro primo passivo omnium modorum: ut, γελάω γελάσω γεγέλασα, rideo.

Tertia persona pluralis praeteriti in *αοι* semper longa est: *γιατ* Mimnermus,

Οὐκ ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρεστάσαι μέλαιναι,

Non bonum: Parcae autem nigrae nos agitant.

¹ Hoc fit in verbis quibusdam desinentibus in *άζω*, *ιζω*, et *υζω*. Vid. Pape, pag. 53. i. et. 2.

(PARTICIPIVM foemininum indefiniti primi in *αντ*
ongum est.)

Quantitas verborum in *μι*.

PROPRIA reduplicatio verborum in *μι*, nisi obstat pos-
tio, brevis est; impropria vero communis.

A primae conjugationis ubique corripitur, extra ter-
tiam personam pluralem praesentis indicativi, modum
subjunctivum, et participia vocis activae.

T quartae conjugationis in indicativo singulari activae
vocis producitur.

Sed in duali et plurali ejusdem vocis, excepta tertia
persona plurali, item in tota passiva et media corripitur.

In imperativo singulari corripitur in polysyllabis; in
disyllabis vero producitur: ut, Κληθί μεν, Αρευρότοξε:
Audi me, Apollo.

Regula.

ANCEPS vocalis ante aliam, sive brevem sive lon-
gam, non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

(A in superlativo semper corripitur: ut, σοφώτατος.)

Nomina in *ια* penultimam habent communem, sae-
pius tamen correptam: ut, σοφία, Μαρία.

Excipe ἀσηρία desidia, ανία verberatio, ἀνία triflitia,
κανία nidus, νονία pulvis, ἐγκία linea pectoraria, οἰνία calcu-
lus; quae saepius producunt.

(I brevis est in,

Diminutivis in *ιον*: ut, κοράκιον puellula.

Comparativis neutris: ut, ιδέον suavius.

Multis nominibus in *ιος*: ut, βίος vita, ἄξιος dignus.

Adjectis iwis possestis et materialibus in *ιων*: ut, ἄρ-
χοντιον humanus, λίθον lapideus.

Item in illis fere, quae tempus significant: ut, ειαρ-
ιυνενος, Σεπνος aestivus.

(T in pronominibus producitur: ut, ιμεῖς υμῶν, οὐαῖς,
ιπαῖς.

In

In nominibus vero polysyllabis in *υν*, et *ύτης*, & corripitur : ut, γνωστὸν *gauatum*, βραδὺτης *tarditas*, γλυκύτης *dulcedo*.

Exemplum seu Auctoritas.

VLTIMA ratio cognoscendae quantitatis syllabarum est exemplum seu auctoritas, eademque optima, certissima, et facilissima ; quam poëtarum lectio multò facilius, quam regularum multitudo suppeditabit.

DE VLTIMIS SYLLABIS.

A FINITA corripiuntur : ut, τράπεζα *mēnsa*; item μαῖα *obstetrix*, μοῖρα *fors*, τέτυφα, τιψαῖα, ἥτια.

Producuntur autem,

Nomina in *αα*, *εε*, et *δδ* : ut, Αθηνᾶ *Minerva*, Σία *spectaculum*, Βασιλίδης *ludi genus*.

Polyssyllaba in *αια* : ut, σεληναῖα *luna*.

Nomina in *εια* : ut, χρεῖα *usus*, ἐγχεῖα *hōstia*. Excipe, quae manant ab adjectivis in *ης* : ut, ἀληθεῖα *veritas*, ab ἀληθῆς : item ἡ ἱέρεια *sacerdos*, et alia quaedam.

Substantiva in *ια*, et foeminina ab adjectivis in *ος* : ut, σοφία *sapientia*, ὄμοια *similis*. Excipe verbalia in *τρια* : ut, θελτρια *tibicina* : item δῖα *divina*, πότνια *vene-randa*, ἴα *sola* ; sic et μία *una*.

Nomina in *ηα*, non praecedente diphthongo : ut, χαρὰ *gaudium*. Excipe γέφυρα *pons*, et alia pauca.

Dōricum *α* in genitivo : ut, τοῦ Αἰνεία, pro Αἰνείου : et ubicunque pro *η* ponitur.

Vocatus nominum in *ας* primae declinationis : ut, ὁ Αἰνεία.

Vocativi poëtici : ut, ὁ Πολυδάμα.

Duala in *α* : ut, τὰ κειτὰ, τὰ μούσα.

AN finita corripiuntur : ut, τράπεζαν, μέλαν, ἔτυφαν. Producuntur autem,

Masculina in *αν* : ut, τιτάν. Sic et πᾶν, nisi in compositis : ut, πρόπαν *totum*.

Etiām

(Etiam adverbia ; ut, πέραν ultra : sed ὅταν, quando, breve est.

Item αν primae declinationis ; ut, Ἀινείαν : et secundae, si acutum habet in penultima ; ut, φιλίαν.

(AP finita corripiuntur ; ut, νέκταρ, ὄναρ, αὐτὰρ ceterū, ἄφαρ statim. (Excipe monosyllaba : ut, καρ, caput, ψαρ furnus.

(ΑΣ finita producuntur ; ut, Αἰνεῖας, τὰς μούσας, "Αἰας, τύψας.

Corripiuntur autem,

Nomina imparisyllabicè inflexa, quae non formant genitivum in αυτος : ut, ἡ λαμπάς, ὁ μέγας, τὸ σέλας lumen.

Accusativi plurales quintae simplicium ; ut, τιλᾶνας : etiam ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

Item secunda persona singularis indefiniti primi et perfecti activi : ut, ἔτυψας, τέτυφας.

Adverbia quoque ; ut, ἀτρέμας quietè, εἰκὰς procul.

(I finita brevia sunt ; ut, μέλι, τύπλουσι, τίθημι, ὅτι, βίηφι, pro βίᾳ, vi.

Producuntur autem,

Adverbia, et pronomina, aut̄a per paragogēn : ut, νῦν, οὐτοσί.

Item i ab Atticis ex ε vel α factum : ut, ὁδὶ pro ὁδὲ, ταυτὶ pro ταυτά.

Etiam κρῆ herdeum : et nomina literarum : ut, ξῖ, πῖ.

(IN finita cerripiuntur ; ut, ἔριν, μίν et νίν¹, τίν et τείν², πάλιν : sed πρίν commune est.

Item syllabae, quibus ν additur, breves sunt : ut, τύπλουσιν, ἐστίν.

Nomina autem duarum terminationum producuntur : ut, ρίν, ἀκτίν, δελφίν³.

(ΙΣ finita corripiuntur ; ut, πόλις, ἔρις ἔριδος, τυφαννίς τυφαννίδος ; δίς, τρίς, cum ejusmodi adverbīis.

¹ Indeclinabile, pro αὐτὸν vel αὐτήν, αὐτοῖς vel αὐτάς.

² Pro εσί.

³ Vid. supra, pag. 25

Producuntur autem, quorum augmentum est longum; qualia sunt *ρ̄ις*, *δελφ̄ις*, *ὅρνις*, *κυνίς*, *σφραγίς*, et *κλεῖς*.

Item monosyllaba, praeter *τ̄ις* indefinitum.

T finita corripiuntur: *Ιτ*, *σὺ*, *δάκρυ*, *γλυκὺ dulce*.

Producuntur autem adverbia fictitia, *ῦ*, *ηρύ*: et nomina literarum; *ut*, *μῦ*, *νῦ*.

Item tertia persona singularis in imperfesso et indefinito secundo verborum in *μι*: *ut*, *ἔδυ*, *ἔφυ*.

ΤΝ finita corripiuntur: *Ιτ*, *βραδὺν tardum*, *πολὺν*, *σύν*.

Producuntur autem nom. in *νν* *ννος*: *ut*, *μόσσον turris*.

Et quae in nominativo *υς* longum habent: *ut*, *ἰλὺς limus*, *ἰλύν*.

Item prima persona verborum in *μι*: *ut*, *ἔξεύννυ*, *ἔδυν*.

Etiam voces circumflexae: *ut*, *μῦν murem*, et *νῦν*.

ΤΡ finita longa sunt: *Ιτ*, *ψίθυρος susurrus*; *τὸ πῦρ ignis*, quod tamen in obliquis breve est.

ΤΣ finita corripiuntur: *Ιτ*, *χόρυς galea*, *εαθὺς profundus*, *εαρὺς gravis*.

Producuntur autem acutitona, quae declinantur per *νος*: *ut*, *ἰλὺς limus*, *օφρὺς supercilium*.

Item gravitona haec; *κώρυς fasciculus*, *ἄρνυς rete*, *χλύς caligo*: et monosyllaba; *ut*, *μὺς mus*.

Participia etiam in *υς*: *ut*, *ζευσίνυς*.

Poëtica licentia.

HAE sunt regulae observatione dignissimae de syllabarum quantitate. Sed infinita quodammodo est Graecorum poëtarum licentia, qui, sive metri necessitate contagi, sive numerorum varietati et elegantiae studentes, interdum longas corripiunt, breves producunt, aut anticipet vocis ejusdem in eodem versu et producunt et corripiunt: *ut*,

**Ἄρες, Αρες, βροτολογίε, μιαρόγε, τειχεστιπλῆτα*:
Mars, Mars, homicida, sanguinarie, moxium subversor.

Figu.

Figurae poëticae.

SYSTOLE est, qua syllaba longa corripitur: ut Hom.

Τιμὴν δὲ λελόγχασσι ἵστα θεοῖς¹:

Honorem verò sortiti sunt aequaliter diis.

ECTASIS² est, qua syllaba brevis producitur: ut, Id.

Δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πλοίστροθον οἴκαδ' ικέσθαι³.

Da, ut ne Ulysses urbium eversor in patriam veniat.

CATALEXIS est, qua syllaba finalis ad justam metri perfectionem desideratur; cuius usus, sicut et sequentium duarum, in iambis et trochaicis reperitur: ut,
Μάρηπος σο-φώταλοι, τεστεσ sapientissimi, Pind.

BRACHYCATALEXIS est, qua syllabae finales duae, scilicet, integer pes desideratur: ut,

Zεῦ τεὰ γὰρ ὥραι: Jupiter: tuae enim horae. Id.

HYPERCATALEXIS est, qua syllaba praeter justam positionem abundat: ut,

Ἐν ἀμέρῃ φαεινὸν ἄστρον: Interdiu lucidum astrum. Id.

ENALLAGE⁴ est, qua pes pro pede ponitur, ut cum sondeus in quinto loco constituitur. Cujusmodi versus bondaici vocantur: ut Hom.

Αὐφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχματίνος.

Utrumque, rexque bonus, fortisque bellator.

DIALYSIS est, qua dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in praecedente sit versu, altera in principio sequentis: ut Pind.

Οὐδ' ἀπίθνσε νν· ἀλ- *Neque inobediens fuit illi: sed*
ηρως ἐπ' ἀνταῖον δορῶν. *Heros in littora profiliens.*

¹ *Odyss. A. 303.* Sed vide illic *Barnefium*.

² Dicitur etiam *diabole*.

³ *Odyss. I. 530.* ubi *Barnefius* legit πλοίστροθον, quem vide.

⁴ Diversa huius figurae ratio videatur supra in *Figurata constructione*, 146.

TABELLAE DIALECTORVM.

QUATVOR numerantur Graecae linguae dialecti, loquendi formae praecipuae, pro numero praecipuan Graeciae gentium, quae a lingua communi in nullis variant, nimirum Attica, Ionica, Dorica, Aeca; praeter quas suam dialectum et idioma in quibdam habuerunt poëtae: quae omnes, quod ad terminaciones partium orationis spectat, sequentibus tabulis subjiciuntur. In reliquis autem, cum tanta sit varietas regulis comprehendi vix possit, singularum propinates insigniores breviter proponere sufficiat.

ATTICI mutant σ in ξ ; ut, $\xi\bar{\nu}\nu$ pro $\sigma\nu\nu$: σ in τ ; $\delta\acute{\alpha}\lambda\alpha\tau\iota\alpha$ pro $\delta\acute{\alpha}\lambda\alpha\tau\sigma\alpha$: σ in ρ ; ut, $\ddot{\alpha}\rho\rho\nu$ pro $\ddot{\alpha}\rho\sigma\nu$ ut
Et contractionibus in primis gaudent.

IONES ponunt η pro α ; ut, $\varphi\iota\lambda\iota\eta$ pro $\varphi\iota\lambda\iota\alpha$ amicitia. ϵ pro α ; ut, $\gamma\epsilon\lambda\epsilon\omega$ pro $\gamma\epsilon\lambda\alpha\omega$ rideo: et contra α pro η , $\tau\acute{a}\mu\nu\eta$ pro $\tau\acute{e}\mu\nu\eta$ feco.

Ex consonantibus κ pro π ; ut, $\kappa\bar{\omega}\varsigma$ pro $\pi\bar{\omega}\varsigma$: π pro κ ; ut, $\alpha\pi\alpha\eta\bar{\omega}\mu\kappa\alpha$ pro $\alpha\pi\alpha\eta\bar{\omega}\mu\kappa\alpha$ aufero.

Contractionibus prorsus abstinent, et diphthongos solvunt.

DORES usurpant α pro η ; ut, $\varphi\acute{\alpha}\mu\alpha$ pro $\varphi\acute{\eta}\mu\eta$ fama pro ϵ ; ut, $\pi\acute{\alpha}\zeta\omega$ pro $\pi\acute{\epsilon}\zeta\omega$ premo, $\acute{\epsilon}\gamma\omega\alpha$ pro $\acute{\epsilon}\gamma\omega\epsilon$ quidem: pro ω ; ut, $\mu\acute{o}\nu\tau\bar{\omega}$ pro $\mu\acute{o}\nu\tau\bar{\omega}$ musarum, $\pi\acute{\eta}\bar{\omega}$ pro $\pi\acute{\eta}\bar{\omega}\tau\bar{\omega}$ primus: pro ϵi ; ut, $\kappa\lambda\bar{\chi}\delta\alpha\varsigma$ pro $\kappa\lambda\bar{\chi}\delta\alpha\epsilon$ clavis η pro α ; ut, $\xi\bar{\eta}\nu$ pro $\xi\bar{\alpha}\nu$ vivere: pro ϵi ; ut, $\kappa\sigma\mu\bar{\eta}\nu$ pro $\kappa\sigma\mu\bar{\alpha}\nu$ ornare.

ω pro ηu ; ut, $\mu\bar{\omega}\sigma\alpha$ pro $\mu\bar{\eta}u\sigma\alpha$ musa, $\bar{\omega}\bar{\omega}\bar{\omega}\alpha$ pro $\bar{\eta}u\bar{\eta}u\bar{\eta}u\alpha$ quare.

His adjecta sunt Boeotica, cuius exempla quaedam, licet caeteris priori, infra occurrit.

αι pro ει ; ut, αἴθε pro εἴθε *utinam*.

ευ pro ου ; ut, ἀλεῦμαι pro ἀλοῦμαι *saliām*.

εῖται, f. οι pro ου ; ut, τύπωσα pro τύπλουσα *verberans*.

ιπουαντίνη, Ex consonantibus σδ pro ξ ; ut, συρίσδω pro συρίξω *sibiliō*.

η pro θ ; ut, Σεὸς pro Θεός.

η pro τ ; ut, πόνα et ὄνκα, pro πότε et ὅτε, aliquando :

contra τ pro ρ ; ut, τῆνος pro κεῖνος *ille*.

ξ pro θ ; ut, ὄρνυχες pro ὄρνυθες *aves*.

tabellae AEOLES utuntur ε pro α ; ut, θέρτος pro θάρτος *audacia*.

varietas οι pro ο ; ut, κώρος pro κορός *puer* : et contra ο pro ω ;

proprietatis εργες pro ἔρως *amor*.

αις pro ας ; ut, καλαῖς pro καλᾶς *bonas*.

Ex consonantibus ππ pro μμ ; ut, ὄππαλα pro ὄμμαλα

αλι : et β ante γ ; ut, βρόκος pro βάνος *cento*.

Accentum in priores syllabas retrahunt ; ut, κέλας pro

κάλος : et aspirationem rejiciunt ; ut, ἡλιος pro ἡλιος *sol* :

que pro i consonantem sequentem geminant ; ut, σπέρρω

ο σπείρω, χέρρες pro χεῖρες.

Poetae non solum peculiarem in quibusdam habent

dialectum, sed etiam dialectos commiscent. Homerus

Ionicæ, qua maximè utitur, reliquas admiscat; Pinda-

s Doricus alias etiam dialectos adjungit; Aristophanes

Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, et Aeschylus, in

oris et cantilenis subinde sunt Dorici¹.

In Tabella terminationum, quae proximè sequitur, literae majusculæ

claves A. I. D. A. B. et P. ad singulas dialectos, quarum appellations

piunt, scilicet communem, Atticam, Ionicam, Doricam, Aolicam,

Doricam, et Poëticam, indicandas compendii causa usurpantur; quem-

modum in dialectis Verberum animalorum in μις denotandis supra

ūvudum fuit. Vid. pag. 101. not 1.

Varietas dialectorum in termini bus.

Articus praepositivus.

Singular.	Dual.				Plural.			
N.	G.	D.	A.	N.	G.	D.	A.	
Masc. C. δ	τω̄ς,	τω̄ς,	τω̄ς,	τω̄ς,	τω̄ς,	τω̄ς,	τω̄ς.	
	τεύ	τεύ	τεύ	τεύ	τεύ	τεύ	τεύ	
Fem. C. ή,	τη̄ς,	τη̄ς,	τη̄ς,	τη̄ς,	τη̄ς,	τη̄ς,	τη̄ς.	
	τεύ	τεύ	τεύ	τεύ	τεύ	τεύ	τεύ	
Neut. C. τὸ	τοῦ,	τοῦ,	τοῦ,	τοῦ,	τοῦ,	τοῦ,	τοῦ.	
	τεύ	τεύ	τεύ	τεύ	τεύ	τεύ	τεύ	

Articul

NUMBER 11

Plural.

Singular.

Articulus subjunctionis.

	Singular.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A. ōv: ōv; ōv: ōv; ōv;	N.A. G.D. N. G. ōv; ōv: ōv; ōv; ōv;	A. ōv;
Mafic. C. ōs,	ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv:	ōv A. ōv I.D. ōv D. ōv P. ōv I. ōv I.D. ōv Ae. ōv I.D.	ōvaw 1. ōvaw 1.
Foem. C. ōs,	ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv:	ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv:	ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv:
Neut C. ōs,	ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv:	ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv:	ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv: ōv, ōv, ōv:

Dialecti nominum simplicium et contractorum.

Prima declinatio simplicium.

Singular.		Dual.		Plural.	
N.	G.	D.	A.	V.	N.A.
C. $\alpha\zeta$, $\eta\zeta$,	$\sigma\nu$, $\eta\nu$,	$\alpha\nu$, $\eta\nu$,	$\alpha:$ $\eta:$	α : $\eta:$	α : $\eta:$
$\varepsilon\zeta$, $\varepsilon\nu$,	$\varepsilon\omega$, α ,	η , α ,	$\eta\nu$ I. $\alpha\nu$ D.	$\eta\nu$ I. $\alpha\nu$ D.	$\eta\nu$ I. $\alpha\nu$ D.
α_0 Ae.	ω ex $\varepsilon\omega$	R.	$\varepsilon\alpha$ I.		α_0 Ae. $\alpha\sigma i$ A.

Secunda declinatio.

C.		Secunda declinatio.		Tertia declinatio.	
N.	G.	D.	A.	V.	N.A.
C. α , η ,	$\eta\zeta$, $\eta\nu$,	η , $\eta\nu$,	$\alpha\nu$, $\eta\nu$,	$\alpha:$ $\eta:$	α : $\eta:$
η ,	$\eta\zeta$, $\alpha\zeta$,	η , $\alpha\zeta$,	$\eta\nu$ I. $\alpha\nu$ D.		$\eta\nu$ I. $\alpha\nu$ D.
α ,					α_0 Ae. $\alpha\sigma i$ A.

C.		Quarta declinatio.		Quinta declinatio.	
N.	G.	D.	A.	V.	N.A.
C. $\sigma\zeta$, $\sigma\nu$,	ψ , $\sigma\nu$,	$\sigma\nu$, $\sigma\nu$:	$\varepsilon:$ $\sigma\nu$:	ω , $\sigma\nu$,	ω : $\sigma\nu$
$\sigma\zeta$,					$\sigma\zeta$, $\sigma\nu$
					$\sigma\zeta$, $\sigma\nu$

Quarta declinatio.

Plural.

Dual.

Grammatices.

Quarta declinatio.

Singular.		Dual.		Plural.								
N.	G.	D.	A.	V.	N.A.	G.D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
C. <i>ɛɪs,</i> <i>əvɪs,</i>	<i>əs,</i>	<i>əs,</i>	<i>əvɪs,</i>	<i>əvɪ:</i>	<i>əs :</i>	<i>əs,</i>	<i>əvɪs,</i>	<i>əvɪ:</i>	<i>əvɪs,</i>	<i>əvɪs,</i>	<i>əvɪs,</i>	<i>əvɪ:</i>
				<i>əvɪ:</i>				<i>əvɪs,</i>	<i>əvɪs,</i>	<i>əvɪs,</i>	<i>əvɪs,</i>	<i>əvɪ:</i>

Quinta declinatio.
De hac declinatione videantur, quae supra dicta sunt, pag. 12.

Prima declinatio contractorum¹.

Singular.		Dual.		Plural.				
N.	G.	D.	A.	V.	N.G.	D.	A.	V.
C. <i>ɛɪs,</i> <i>ɛɪs,</i> <i>ɛɪs,</i> <i>əvɪs,</i>	<i>ɛɪs,</i>	<i>ɛɪs,</i>	<i>ɛɪs,</i>	<i>ɛɪs,</i>	<i>ɛɛs,</i>	<i>ɛɛs,</i>	<i>ɛɛs,</i>	<i>ɛɛs,</i>
					<i>ɛɛs,</i>	<i>ɛɛs,</i>	<i>ɛɛs,</i>	<i>ɛɛs,</i>

Secunda

* Forma harum declinationum non contracta in communi dialecto hic traditur, ut in verbis posse forma contracta.

Quarta

Quarta declinatio.

Singular.		Dual.		Plural.	
N.	G.	D.	A.	V.	N.A. G.D. V.
à,	óòs,	óòs,	óòs,	óòs,	óòs,
à,	óòs,	óòs,	óòs,	óòs,	óòs,
à,	óòs,	óòs,	óòs,	óòs,	óòs,
às Ae.		àv Ae.		àv Ae.	

Quinta declinatio.

C. α_5 , α_{105}	$\alpha_{115}, \alpha_{15}, \alpha_{115}, \alpha_{105}$	$\alpha_5 : \alpha_{105}, \alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{105}$	$\alpha_{105} : \alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{105}$
α_5 , α_{115}	$\alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{115}$	$\alpha_{115} : \alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{115}$	$\alpha_{115} : \alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{115}$
α_5 , α_{115}	$\alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{115}$	$\alpha_{115} : \alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{115}$	$\alpha_{115} : \alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{115}$
α_5 , α_{115}	$\alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{115}$	$\alpha_{115} : \alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{115}$	$\alpha_{115} : \alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{115}, \alpha_{115}$

ADJECTIVA dialectos recipient ad normam suae inflexionis.

Dialecti pronominum.

'Eγω.

	Singular.	Dual.	Plural.
N.	G. τὴν τὴν τὸν	D. τὴν τὴν τὸν	A. τὴν τὴν τὸν
C.	τὴν τὴν τὸν	τὴν τὴν τὸν	N.A. τὴν τὴν τὸν
A.	ἔγωνε, ἔμεθεν, ἔμεθεν,	ἔμοιγε, ἔμοιγεν, ἔμοιγεν,	ἄμει, ἄμεων, ἄμεις.
D.	ἔγὼν, ἔμεν, ἔγωνη, ἔγωγας, ἔγωγας,	ἔμιν, ἔμιν,	ἄμει, ἄμεων, ἄμεις.
Ae.	ἔγων, ἔμεν,	ἔμεν,	ἄμει, ἄμεων, ἄμεις.
I.	ἔμεο, ἔμοιο, ἔμειο,		ήμεις, ήμεων, ήμεις.
P.			ήμειων, ήμιν,
B.	ἴωγα, ἴωγα,		
M.			

* Nonnulli scribunt ρ; Bujfius et Vulf. in Index p.

Σὐ.		Dual.			Plural.		
N.	G.	D.	A.	N.A.	G.D.	N.	G.
C.	σὐ,	σοῦ,	σοὶ,	σε:	σφῶις, σφῶι,	σφεῖς, σφεῖ,	σμῶν, σμῶι,
A.	σὐες,	τοῦ,	τῷ,	τε:	τοῖες, τοῖ,	τοῖες, τοῖ,	τοῖων, τοῖον,
D.	τὸν,	τεῦ,	τοῖ,	τε:	τοῖες, τοῖ,	τοῖες, τοῖ,	τοῖων, τοῖον,
I.	τοῦα,	τεῦ,	τοῖ,	τε:	τοῖες, τοῖ,	τοῖες, τοῖ,	τοῖων, τοῖον,
P.	τοῦη,	τεῦη,	τοῖη,	τε:	τοῖες, τοῖ,	τοῖες, τοῖ,	τοῖων, τοῖον,
Ac.		τεῦη,	τοῖη,	τε:	τοῖες, τοῖ,	τοῖες, τοῖ,	τοῖων, τοῖον,
I.		τοῖο,	τεῦ,	τε:	τοῖες, τοῖ,	τοῖες, τοῖ,	τοῖων, τοῖον,
P.		τοῖοη,	τεῦη,	τε:	τοῖες, τοῖ,	τοῖες, τοῖ,	τοῖων, τοῖον,

¹ Εὐθεῖαι λαρῆι τοῖοι.

Ω

20

	Singular.			Dual.			Plural.		
C.	N.	G.	D.	A.	N.A.	G.D.	N.	G.	D.
D.	οὐ,	οὐ,	οὐ,	εἰν,	σφαῖ,	σφαῖ:	σφεῖς,	σφεῖ,	σφεῖ.
Ae.	εὐ,	εὐ,	εὐ,	μήν :	σφαῖ,	σφαῖ:	σφέεις,	σφέεις,	σφέεις.
I.	εἰ,	εἰ,	εἰ,	εἰ :	σφεῖ,	σφεῖ:	σφείεις,	σφείεις,	σφείεις.
P.	εἴο,	εἴο,	εἴο,	εἴο :	σφεῖ,	σφεῖ:	σφείεις,	σφείεις,	σφείεις.
Commun.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{εὔδος}, \text{η}, \text{οὐ}, \\ \text{σόδος}, \text{η}, \text{οὐ}, \\ \text{ούδος}, \text{η}, \text{οὐ}, \end{array} \right.$			$\left\{ \begin{array}{l} \text{άκλος}, \text{ά}, \text{οὐ} \\ \text{τίος}, \text{ά}, \text{οὐ} \\ \text{εօς}, \text{ή}, \text{οὐ}, \end{array} \right.$			$\left\{ \begin{array}{l} \text{άμετερος}, \alpha, \text{οὐ} \\ \text{άμετερος}, \alpha, \text{οὐ}, \\ \text{σφέτερος}, \alpha, \text{οὐ}, \end{array} \right.$		
	$\left\{ \begin{array}{l} \text{εὔθευ}, \\ \text{εὐθεύ}, \\ \text{εὐθεύ}, \end{array} \right.$			$\left\{ \begin{array}{l} \text{άμετερος}, \alpha, \text{οὐ} \\ \text{άμετερος}, \alpha, \text{οὐ}, \\ \text{σφέτερος}, \alpha, \text{οὐ}, \end{array} \right.$			$\left\{ \begin{array}{l} \text{άμετερος}, \alpha, \text{οὐ} \\ \text{άμετερος}, \eta, \text{οὐ}, \text{Αε.} \\ \text{άμετερος}, \eta, \text{οὐ} \end{array} \right.$		

ATTICI,

ATTICI, cum rem praesentem quasi digito indicant, addunt in hinc: ut, εὐτοσι,
τουτοι, τοτοι; in neutro ταυται, et saepius ταυτι; et in plurali pro ταυται, ταυτι. Sic
ἐκενοι, εκεναι, etc. Aeoles vero pro ἐκενοι scribunt κενοις.

Iones autem ante vocales longas, aut diphthongos, ultimae syllabae horum pronomi-
num interponunt ε: ut, ουτοσ, τοτεου, τοτεω, D. τοτεω, τοτεω, P. τοτεω, τοτεω, τοτεω,
ταυτεως: sic αιτεη, ταυτεη. Item αιτοσ, αιτεου, αιτεω. Et etiam in pronominibus
empropositi: ut, ἐμαυτεω, ἐμαυτεω, et ἐμαυτεω, σταυτεω, σταυτεω; τωτεω.

Dialecti verborum gravitonorum.

Vox activa.

Modus indicativus.

Dual.

Pref.	C.	ω,	εις,	ει:	Singul.		Plural.	
					ετον,	ετεν,	ομεν,	ετε,
Imp.	{ C.	ον,	εις,	ει:	ετον,	ετην:	ομεν,	ετε,
Ind. 2.					ετον,	ετην:	ομεν,	ετε,
Fut. 1.	C.	ω,	εις,	ει:	ετον,	ετην,	ομεν,	ετε,
		τεις,	τει:		τετον,	τετην,	τομεν,	τετε,
		τεις,	τει:		τετον,	τετην,	τομεν,	τετε,
		τεις,	τει:		τετον,	τετην,	τομεν,	τετε,

Singul.

Indicativo:

Modus indicativus.

Dual.

Plural.

Indicativo:

Modus indicativus.

Dual.

Plural.

Indicativo:

Modus indicativus.

Dual.

Plural.

Indicativo:

Modus indicativus.

Singular.

Singular.		Dual.		Plural.	
Ind. 1. r.	C.. α.	ατον,	ατην:	απεν,	απεν, ατεν,
		ατον,	ατην:	απεν,	απεν, ατεν,
Perf.	C. α., ας, ε:	ατον,	ατην:	απεν,	απεν, ατεν,
	ας, ας, ε:	ατον,	ατην:	απεν,	απεν, ατεν,
	in quibusdam I.	ατον,	ατην:	απεν,	απεν, ατεν,
Pt. P.	C. ειν, εις, ει:	ειν,	εις, ει:	ειμεν,	ειμεν, ειταιν.
		ειν,	εις, ει:	ειμεν,	ειμεν, ειταιν.
Fut. ?.	C. ον, ατω:	ατω,	ατω:	ατε,	ατε, ατω.
		ατω,	ατω:	ατε,	ατε, ατω.
Præf. {	C. ε, ετω:	ετω,	ετω:	ετε,	ετε, ετωσαγ.
Perf.		ετω,	ετω:	ετε,	ετε, ετωσαγ.
Ind. 1.	C. ον, ατω:	ατω,	ατω:	οντω,	οντω α.
Ind. 2.	C. ε, ετω:	ετω,	ετω:	ετε,	ετε, ετωσι.
Optativus.		Dual.		Plural.	
Praef.					
Fut. I.	C. ε, ετω:	ετω,	ετω:	ετε,	ετε, ετωσι.

Optativus.

Singul.

Plural.

οιη.

οιην,

οιην,

οιην,

Grammatices.

				ετω, ετων, ετων.
Praef.	Singul.	Dual.	Plural.	
Fut. I.	C. οιμι, οις, οι :	οιτον, οιτην :	οιμεν, οιτη, οιεν.	
Perf.				
Ind. 2.				
Ind. I.	C. αιμι, αις, αι :	αιτον, αιτην :	αιμεν, αιτη, αιεν.	
	εια, εισι, ειε :	ειτον, ειτην :	ειμεν, ειτη, ειεν.	
Omn.	C. ω, ης, η :	ητον, ητην :	ωμεν, ητη, ησι.	
temp.				
	ησι I.			
				ωντι D..
Praef.	C. εν.	Infinitivus.		
Fut. I.		Perf.	C. ενεια.	
			εμεν I.	
			εμιναι A. D.	
		Ind. 2.		
			{ C. εν.	
			εμεν I.	
			εμιναι P.	
		Fut. 2.		
			εν D.	
			ειν, ειναι I.	
			εμεναι D.	
Ind. I.	C. αι.			
			εμεναι D.	

Par.

B. Attici etiam hanc formam in secunda, et tertia singulare, et tercia plurali, in primis usurpant:

Participia.					
Praef.	C. <i>ων</i> , οὐσα, ον.	Perf. C. οἰσα—D. εὺσα Ac.	C. <i>ως</i> , οὐσα, ος.	ων Ae.	
Fut. I.	C. <i>ων</i> , οὐσα, ον.	Ind. 2. C. <i>λη</i> , οὐσα, ον.	ωσα, οὐσα, ον.	ως A.	
Ind. I.	C. <i>ας</i> , ασα, αν.	Fut. 2. C. <i>λη</i> , οὐσα, ον.	ων, οὐσα, ον.	ων D.	
	αις, αισα, αιν.	Vox Passiva.	εων, εουσα, εον I.	ενσα Ac.	

Modus indicativus.

	Singul.	Dual.	Plural.
Praef.	C. οὐσι, η, εται :	οὐσθον, εσθον, εσθον :	οὐσθα, εσθε, ουται.
	εται I. ει A. ναι P.		ομεσθα D.I. ομεσθεν Ac.
Imp.	C. σημιν, ω, ετο :	οὐσθον, εσθον, εσθον :	οὐσθα, εσθε, ουται.

Sing.

Plural. Dual. Singul.

εν Δ. ἐσταυ, ἐσκέπτο Α. ε. P. fine augmento.

Lorzen's Ac. P.

Grammatices.

179

	Singul.	Dual.	Plural.
Perf.	C. μαι, - σαι, ται :	μεδοι, δοι, δοι : μεθαι, δει, δει :	μεται, δει, δει :
PL. P.	C. μην, οι, το :	μεθοι, δηι, δηι :	μεθαι, δει, δει :
Pau. P. Fut. 2.	C. ομαι, η, εται :	όμεθοι, εσθοι, εσθοι : ομεθαι, εσθει, εσθαι.	μεθοι, εσθει, εσθαι.
Z Ind. 1.	C. ιηι, δηι, δηι :	εται I. ηαι P.	ομεσθαι D.
Fut. 1.	C. θισομαι, θισηι, θεται :	θισόμεθοι, θισεσθοι, σθοι :	θισόμεθαι, εσθει, σθαι.
Ind. 2.	C. ηη, ηη, η :	ηται, ηται :	ημευ, ηται, ηται.
Præf.	C. ον, εσθω :	εσθωι, εσθωι :	εσθει, εσθωσθαι.
	εο I. εω D.	εται I.	εσθαι A.
Caetera tempora nulla dialecto variantur.			
Optativus.			

	Participia.		
Præf.	C. <i>ων</i> , <i>ευστά,</i> <i>ον.</i>	Perf. C. <i>ώς</i> , <i>γία,</i> <i>ός.</i>	
	<i>οῖστα D.</i>	<i>ών Α.ε.</i>	
Fut. I.	<i>εὐστα A.e.</i>	<i>ώστα,</i> <i>ώς A.</i>	
	<i>ονστα, ον.</i>	<i>ονστα,</i> <i>όν.</i>	
	<i>οῖστα D.</i>	<i>οῖστα D.</i>	
Ind. I.	<i>C. ας,</i> <i>αστα,</i> <i>αν.</i>	<i>αντα A.e.</i>	
	<i>αις,</i> <i>αιστα,</i> <i>αιν.</i>	<i>ειντα,</i> <i>εινστα,</i> <i>ειν.</i>	

Vox passiva.

Modus indicativus.

	Singul.	Dual.	Plural.
Præf.	C. <i>ημαι,</i> <i>η,</i> <i>εται :</i>	<i>όμεθον,</i> <i>ετθον,</i> <i>ετθον :</i>	<i>όμεθα,</i> <i>ετθε,</i> <i>ετθαι.</i>
	<i>εται I.</i>	<i>ομεθα D.I.</i>	
	<i>ει A.</i>	<i>ομεθεν A.e.</i>	
	<i>ηαι P.</i>		
Imp.	C. <i>όμην,</i> <i>οι,</i> <i>ετο :</i>	<i>όμεθον,</i> <i>ετθον,</i> <i>ετθην :</i>	<i>όμεθα,</i> <i>ετθε,</i> <i>ετθε.</i>
	<i>ετο I.</i>		
	<i>ευ D.</i>	<i>έτερον,</i> <i>έτετρο A.e. P. sine augmento.</i>	<i>έτετρο A.e. P.</i>
			<i>έται vel</i>
			<i>έται</i>

Sing.

Plural.
Dual.

Grammatices.

179

	Singul.	Dual.	Plural.
Perf.	C. μαί, -αι, ται:	μεθού, δού, δού:	μεθα, ται vel μένοις ται.
PL. P.	C. μην, οθο, το:	μεθού, δού, δού:	μεσθα D. μενοις ται I.
Pau. P. Fut. 2.	C. ομαί, η, εται:	όμεθον, εσθον, εσθον:	μεσθα L. ομεθα, εσθε, εται.
Ind. i.	C. δην, δης, δη:	δηλού, δηλην, δηλην:	δημεν, δητε, δησεν.
Fut. I.	C. δίσομαι, δίσοης, σεται:	δισόμεθεν, δισεσθον, σθον:	δισόμεθα, εσθε, σονται.
Ind. 2.	C. η, ης, η:	ητον, ητων:	ητε, ησεν.
C. Praef.	C. ου, ισθω:	εσθων, εσθων:	εσθε, εσθωσεν.
	εο I. εω D.		εσθεν A.

Caetera tempora nulla dialecto variantur.

Optativus.

Optativus.

Singul.

Dual.

Praef.	C. oīμεθοι, οīτο :	Plural.
Paul. p. Fut. I. 2.	γίμεθοις, οισθοις, οίσθιν :	γίμεθαι, οισθει, οισθοι.
Ind. I. 2.	C. εīτη, εīτη, εīτ :	εīτην, εīτει, εīτειν.

Subjunctivus.

Praef.	C. οīμεθαι, η, ηται :	Plural.
Ind. I. 2.	C. οīμεθαι, η, ηται :	οīμεθαι, ηθει, ηται.
	εīτη, εīτη, εīτ :	εīτην, εīτει, εīτειν.

Infinitivus.

Ind. I. 2.	C. ηται. Sed ημεται D. ημει .	Plural.
	PARTICPIA passiva adjectivorum normam sequuntur.	ημεται D.

Vox media.

Modus indicativus.

	Singul.	Dual.	Plural.
Fut. I. C.	ομαι, η, εται :	έργεθον, εσθον, εται D.	έργεθα, εσθε, εται.
Ind. I. C.	άμην, ω, ατο :	άλεθον, ασθον, αθην :	άλεθα, ασθι, αυτο.
Ind. 2. C.	όμην, ον, ετο :	όργεθον, εσθον, ετο D.	όργεθα, εσθι, ετο.
ζ οι Fut. 2. C.	οῦμαι, η, εῖται :	ούγεθον, εἰσθον, εῖται D. ηται I.	ούγεθα, εἴσθι, οὔται.
Ind. I.	ζ οι, ασθω :	ασθων, ασθω :	ασθε, ασθωται, ασθων A.

Participium.

Fut. 2. C. τυπούμενος. Sed τυπεύμενος D. Ae.

In caeteris habent dialectos communes cum activis et passivis.

IDEM quoque de verbi deponentibus intelligi oportet.

Dialecti

Institutio Graecae

Dialecti verbum contractorum in voce activa.

Præsent.

	Singul.	Dual.	Plural.
1. C.	άτος άτοις άτοινος άτοινα άτοινη άτοινην άτοινηνα άτοινηναν	άτον, άτονα άτοναν	άτον, άτονα άτοναν
2. C.	άτοινος άτοινα άτοινη άτοινην άτοινηνα άτοινηναν	άτον, άτονα άτοναν	άτον, άτονα άτοναν
3. C.	άτονος άτονα άτονη άτονην άτονηνα άτονηναν	άτονον, άτοναν	άτονον, άτοναν
4. C.	άτονος άτονα άτονη άτονην άτονηνα άτονηναν	άτονον, άτοναν	άτονον, άτοναν
5. C.	άτονος άτονα άτονη άτονην άτονηνα άτονηναν	άτονον, άτοναν	άτονον, άτοναν
Imperfectum.			
1. C.	άτονον άτοναν	άτονον άτοναν	άτονον άτοναν
2. C.	άτονον άτοναν	άτονον άτοναν	άτονον άτοναν
3. C.	άτονον άτοναν	άτονον άτοναν	άτονον άτοναν
4. C.	άτονον άτοναν	άτονον άτοναν	άτονον άτοναν
5. C.	άτονον άτοναν	άτονον άτοναν	άτονον άτοναν

Singul.

Grammatices.

183

Singul.		Dual.		Plural.	
2. C. οὐς, εἰς, εἰ :	εῖτον, εῖτες, εῖτε I.P.	εῖτον, εῖτειν :	εῖτον, εῖτειν :	οὐμεῖν, εῖτε, οὐν.	εῖτε, οὐν.
3. C. οὐς, οὐς, οὐ :	εῖτον, εῖτες, εῖτε I.P.	εῖτον, εῖτειν :	εῖτον, εῖτειν :	οὐμεῖν, εῖτες, οὐν.	εῖτες, οὐν.
		Praefens et imperfectum.		Praefens et imperfectum.	
1. C. α, ατῶ :	ατρον, ατρω :	ατρον, ατρω :	ατρον, ατρω :	αττε, αττωσαν.	αττε, αττωσαν.
C. ει, ειτῶ :	ειτρον, ειτρω :	ειτρον, ειτρω :	ειτρον, ειτρω :	ειττε, ειττωσαν.	ειττε, ειττωσαν.
N. + 3. C. ου, ούτω :	ούτρον, ούτρω :	ούτρον, ούτρω :	ούτρον, ούτρω :	ούττε, ούττωσαν.	ούττε, ούττωσαν.
		Operativus.		Operativus.	
1. C. φιλι, φι, φι :	φιτον, φιτω :	φιτον, φιτω :	φιτον, φιτω :	φιλειν, φιτε, φιεν.	φιτε, φιεν.
C. φιλι, φι, φι :	φιτον, φιτω :	φιτον, φιτω :	φιτον, φιτω :	φιτειν, φιττε, φιτσαν D.	φιττε, φιτσαν D.
2. C. φιην, φιη, φι :	φιτον, φιτω :	φιτον, φιτω :	φιτον, φιτω :	φιτειν, φιττε, φιτσαν D.	φιττε, φιτσαν D.
C. φιην, φιη, φι :	φιτον, φιτω :	φιτον, φιτω :	φιτον, φιτω :	φιτειν, φιττε, φιτσαν A.	φιττε, φιτσαν A.
3. C. φιην, φιη, φι :	φιτον, φιτω :	φιτον, φιτω :	φιτον, φιτω :	φιτειν, φιττε, φιτσαν A.	φιττε, φιτσαν A.

Sub-

Subjunctivus.

Præfens et Imperfetum.

	Singul.	Dual.	Plural.
1.	C. ἄτος, ἄτοι,	ἄτοντος, ἄτοντοι;	ἄτετον, ἄτετοι;
2.	C. ἄτη, ἄτη;	ἄτοντη, ἄτοντη;	ἄτετη, ἄτετη;
3.	C. ἄτη, ἄτη;	ἄτοντη, ἄτοντη;	ἄτετη, ἄτετη;

Infinitivus.

	Præfens et Imperfetum.	2.	3.
C.	ἄτετον,	ἄτετον,	ἄτετον.

auevai A.
ἄτετον D.
Ἄτετη Ae.

ἄτετη P.
Ἄτετη P.

En verobus fassiva et media paucæ aliquidum dialectorum varietates leguntur.

DIALECTI autem temporum non contractorum ex verbis gravitonis petantur.

Dialecti

Dialecti verborum in *mu* in voce activa.

DIALECTI autem temporum non contractorum ex verbis gravitonis petantur.

Dialecti verborum in *μι* in voce activa.

Modus indicativus.

Præfens.

Dual.

Singul. Indicativus.

I.	C. <i>μι</i> , <i>μίσ</i> , <i>μίσσ</i> , <i>μίστι</i> :	<i>μίση</i> , <i>μίστη</i> :	<i>μίση</i> , <i>μίστη</i> :	<i>μίση</i> , <i>μίστη</i> :	Plural.
1.	<i>μίση</i> , <i>μίστη</i> , <i>μίσση</i> , <i>μίστη</i> D.	<i>μίση</i> , <i>μίστη</i> :	<i>μίση</i> , <i>μίστη</i> :	<i>μίση</i> , <i>μίστη</i> :	<i>μίση</i> D. <i>μίστη</i> I.
2.	<i>μίση</i> , <i>μίσση</i> , <i>μίστη</i> :	<i>μίση</i> , <i>μίστη</i> :	<i>μίση</i> , <i>μίστη</i> :	<i>μίση</i> , <i>μίστη</i> :	<i>μίση</i> , <i>μίστη</i> :
3.	<i>μίση</i> , <i>μίση</i> , <i>μίστη</i> :	<i>μίση</i> , <i>μίστη</i> :	<i>μίση</i> , <i>μίστη</i> :	<i>μίση</i> , <i>μίστη</i> :	<i>μίση</i> D. <i>μίστη</i> I.
4.	<i>μίση</i> , <i>μίση</i> , <i>μίστη</i> :	<i>μίση</i> , <i>μίστη</i> :	<i>μίση</i> , <i>μίστη</i> :	<i>μίση</i> , <i>μίστη</i> :	<i>μίση</i> D. <i>μίστη</i> I.

Imper-

Grammatices.

185

subiectum, nomen nominatum

Diaj.

Imperfetum et indefinitum secundum.

	Singul.	Dual.	Plural.
1. C.	$\eta\gamma,$ $\alpha\sigma\chi\eta\gamma,$	$\eta\zeta,$ $\alpha\sigma\chi\epsilon\zeta,$	$\alpha\tau\eta,$ $\eta\tau\eta,$
2. C.	$\eta\gamma,$ $\alpha\sigma\chi\eta\gamma,$	$\alpha\zeta,$ $\alpha\sigma\chi\epsilon\zeta,$	$\acute{\alpha}\tau\eta\colon$ $\eta\tau\eta\colon$
3. C.	$\eta\gamma,$ $\alpha\sigma\chi\eta\gamma,$	$\eta\zeta,$ $\alpha\sigma\chi\epsilon\zeta,$	$\acute{\alpha}\tau\eta\colon$ $\eta\tau\eta\colon$
4. C.	$\eta\gamma,$ $\alpha\sigma\chi\eta\gamma,$	$\eta\zeta,$ $\alpha\sigma\chi\epsilon\zeta,$	$\acute{\alpha}\tau\eta\colon$ $\eta\tau\eta\colon$
			<i>fine augmento.</i>
			<i>Imperativus.</i>
			<i>Praefens et imperfectum.</i>
C.	$\alpha\beta\eta,$ $\alpha\sigma\chi\eta\gamma,$	$\acute{\alpha}\tau\eta\colon$ $\alpha\sigma\chi\epsilon\zeta,$	$\acute{\alpha}\tau\eta\colon$ $\alpha\sigma\chi\epsilon\zeta,$
I.	$\alpha\beta\eta,$ $\alpha\sigma\chi\eta\gamma,$	$\acute{\alpha}\tau\eta\colon$ $\alpha\sigma\chi\epsilon\zeta,$	$\acute{\alpha}\tau\eta\colon$ $\alpha\sigma\chi\epsilon\zeta,$

Imperativus.

Praesens et imperfectum.

C. *aī*, *ātw*: *YOGATOV*. *ātwy*: *A*.
n Ae.

Singul.

Singul.	Akkus. D ¹	Dual.	Akkus. V ¹ D ²	Plural.
<i>έτοιμος</i>	<i>έτοιμον</i>	<i>έτοιμον</i>	<i>έτοιμον</i>	<i>έτωσαν.</i>
<i>έτοιμη</i>	<i>έτοιμην</i>	<i>έτοιμην</i>	<i>έτοιμην</i>	<i>έτωσαν.</i>
<i>έτοιμοι</i>	<i>έτοιμοιν</i>	<i>έτοιμοιν</i>	<i>έτοιμοιν</i>	<i>έτωσαν.</i>
<i>έτοιμη</i>	<i>έτοιμην</i>	<i>έτοιμην</i>	<i>έτοιμην</i>	<i>έτωσαν.</i>

Grammatices.

187

	Singul.	Dual.	V. D.	Plural.
2.	C. ετι, ετω : η A. η P.	ετοι, ετων : η P.	ετων : η D.	ετε, ετωσεν.
3.	C. οιη, οιω : ον A. ον D. οι P.	οιοι, οιων : ον D.	οιων : οι D.	οιε, οιωσεν.

Optativus.

Praefens et imperfectum.

1.	C. αιτης, αιτη : ηηης, ηηη P.	αιτητοι, αιτητη : ειτητοι, ειτητη :	αιτητης, αιτητη, αιτητη, αιτητη.
2.	C. ειτην, ειτη : ειτην, ειτη P.	ειτητοι, ειτητη : ειτητοι, ειτητη :	ειτητης, ειτητη, ειτητη, ειτητη.
3.	C. οιτην, οιτη, οιτη : οιτην, οιτη A. Ac.	οιτητοι, οιτητη : οιτητοι, οιτητη :	οιτητης, οιτητη, οιτητη, οιτητη.

Sub-

Subjunctivus.
Praefens et imperfectum.

	Singul.	Dual.	Plural.
1.	C. ἦς, ἦσσις, αῖς, ἦσσις etc. I.	ἄτον, ἄτονι.	ἄτονες, ἄτονι.
2.	C. ἦω, ἦσσις, αῖς, ἦσσις etc. I.	ἵπτον, ἕπτον :	ἵπτες, ἕπτες,
3.	C. ἦω, ἦσσις, αῖς, ἦσσις etc. I.	ἄπτον, ἄπτον :	ἄπτες, ἄπτες,
	έω, έσσις, αής P.	ώστη I.	ώστη, ωστι.

Infinitivus.

Praefens et imperfectum.

	2.	3.	4.
C.	έπειται.	έπειται.	έπειται.
	έμειναι D.	έμειναι A.D.	έμειναι A.D.
	έμειν I.	έμειν I.	έμειν I.
		Indefinitum secundum.	
I.	2.	3.	4.
C.	έπειται.	έπειται.	έπειται.
	ήμειναι D.	ήμειναι D.	ήμειναι A. D.
	ήμειν I.	ήμειν I.	ήμειν I.

Vox

Paffra.

Modus indicativus.

Præfens.

ημεναι D. ἐμεναι D.
ημεν I. ἐμιν I.

Vox Paffra.

Modus indicativus.
Præfens.

Singul. Dual.

N.	C.	Singul.	Dual.	Plural.
1.	C.	αμαι, αται, εται :	αμεδον, ασθον, ασθον :	αμεδας, ασθε, ασθε :
2.	C.	εμαι, εται, εται :	εμεδον, εσθον, εσθον :	εμεδας, εσθε, εσθε :
3.	C.	θμαι, etc. Desunt dialecti.		θμεδας I.
1.	C.	άμην, αση, ατο :		άμηδην, ασηδη, άσηδη :
2.	C.	έμην, εση, ετο :	έμεδον, εσθον, εσθο :	έμεδας, εσθε, εσθε :
3.	C.	όμην, αση, ατο :	όμεδον, εσθον, όσηδη :	όμεδας, εσθε, ούσθε :

Grammatices.

189

Praefens et imperfatum.

			Singul.	Dual.	Plural.
1.	C. αὐτό, αὐτή :	αὐτοί, αὐτήν :	αὐτοί, αὐτήν :	αὐτοί, αὐτήν :	αὐτοί, αὐτήν :
	" A.	" I.	" A.	" I.	" I.
2.	C. εσθίω, εσθίει :	εσθίονται, εσθίει :	εσθίονται, εσθίει :	εσθίονται, εσθίει :	εσθίονται, εσθίει :
	εύ A.	εύ D.	εύ A.	εύ D.	εύ A.
3.	C. ουσία, ουσία :	ουσίαν, ουσία :	ουσίαν, ουσία :	ουσίαν, ουσία :	ουσίαν, ουσία :
	εύ A.	εύ D.	εύ A.	εύ D.	εύ A.
					Optativus.
					Praesens et imperfectum.
1.	C. αἴματι, αἴτο :	αἴτο :	αἴματοι, αἴτοι :	αἴματοι, αἴτοι :	αἴματοι, αἴτο :
	εἴλη,	εἴτο :	εἴλην, εἴτοι :	εἴλην, εἴτοι :	εἴλην, εἴτοι :
2.	C. αἴματι, αἴτο :	αἴτο :	αἴματοι, αἴτοι :	αἴματοι, αἴτοι :	αἴτο :
	εἴλη,	εἴτο :	εἴλην, εἴτοι :	εἴλην, εἴτοι :	εἴτο :
3.	C. αἴματι, αἴτο :	αἴτο :	αἴματοι, αἴτοι :	αἴματοι, αἴτοι :	αἴτο :
	εἴλη,	εἴτο :	εἴλην, εἴτοι :	εἴλην, εἴτοι :	εἴτο :

Yon

Vox media.

Modus indicativus:

Indefinitum secundum.

	Singul.	Dual.	Plural.
1.	C. <i>άμνη</i> , <i>αρτό</i> , <i>ετρό</i> : <i>ατο</i> I.	<i>άμνησις</i> , <i>αρτησις</i> , <i>ετρησις</i> :	<i>άμνησες</i> , <i>αρτησες</i> , <i>ετρησες</i> .
2.	C. <i>έμην</i> , <i>ετρό</i> , ω A. <i>ετρό</i> :	<i>έμενον</i> , <i>ετρησον</i> , <i>έσθησον</i> :	<i>έμενες</i> , <i>ετρησες</i> , <i>έσθησες</i> .
3.	C. <i>όμην</i> , <i>ορρό</i> , <i>οτρό</i> : ωv A. <i>οτρό</i> :	<i>όμενον</i> , <i>ορρον</i> , <i>όσθην</i> :	<i>όμενες</i> , <i>ορρεσε</i> , <i>όσθησες</i> .
		Imperativus.	
		Indefinitum secundum. <i>έτρησον</i> , <i>έσθησον</i> :	<i>έτρησες</i> , <i>έσθησες</i> .
2.	C. <i>έτρο</i> , ω A. <i>ετρό</i> :	<i>έτρησον</i> ,	<i>έσθησες</i> .
3.	C. <i>ότρο</i> , ωv A. <i>οτρό</i> :	<i>όσθησον</i> , <i>όσθησεν</i> :	<i>ότρεσες</i> , <i>όσθησες</i> .

IN reliquis temporibus cujusque vocis et modi dialectorum varietates eadem sunt ac in verbis gravitonis.

DIALECTI anomalorum in μι supra expositae sunt,
pag. 101.

IN adverbiorum et conjunctionum terminationibus paucæ observantur dialecti: scilicet, οὐαῖς pro οὐαι
papaε, δαι pro δε etiam, μογις pro μολις vix, etc. A.

Αληδέως pro ἀληθῶς vere, ενθάντα pro ενταῦθα hic, ων
pro ον igitur, etc. I.

Αι pro ει si, ατες pro αἰει semper, αλλοια pro ἄλλοις
alias, εμπροσεν pro εμπροσθεν coram, ενδοι pro ενδον intus,
καλως pro καλως pulchre, μες pro μεν quidem, οκα et οκκα
pro οτε quando, οπισεν pro οπισθεν retro, ποκα pro ποτε
aliquando, etc. D.

IN praepositionibus inveniuntur εν pro εν, A. ει; pro
αις, A. ξυν pro συν, A. ποτι pro προς, D.

Απι pro αμφι circum, Ae. αται, καται, παραι, ιπαι
pro απε, κατα, παρα, ιπο, Ae. P. παρ pro παρα, D.

Δοξα μόνω τῷ Θεῷ:

DE ANNO ATTICO.

ATTICI annum suum in duodecim menses lunares dividebant; quorum plerumque sex triginta dies, sex viginti novem tantum sunt complexi. Menses autem triginta dierum πλήρεις pleni, caeteri κοῖλοι cavi dicebantur. Sed cum annus lunaris, quem a prima luna nova

post

post
diebus
fis ant
annus
autem
mensili
sequen

Ἐνα
Μετα
Βονδ
Πλαν
Μαρτ
Ποσε

SIM
divide
entis,
nentis
ordin
dies p
usqu
roum
scil.
deca
in pr
in te
kale
Ver
dies
colla

vox
inter
rant
et
Bend
annu
folia
2
4

post solstitium aestivum auspicabantur, undecim ferē diebus solari curtior esset; quoties duodecimus mensis ante solstitium finem haberet, alio mense adjecto, annus iste ex tredecim mensibus constabat. Mensium autem Atticorum nomina ordine disposita, una cum mensibus Romanis, in quibus frequentissimè incipiebant, sequenti tabella exhibebimus¹.

Ἐκατομβαιὸν Julius,
Μεταγειτνὶὸν Augustus,
Βοηδρομίὸν September,
Πυανεψὶὸν October,
Μαιμακτηρὶὸν November,
Ποσειδὲὼν December,

Γαμπλὶὸν Januarius,
Ἀνδεσθηὶὸν Februarius,
Ἐλαφησορὶὸν Martius,
Μουνυχὶὸν Aprilis,
Θαργηλὶὸν Maius,
Σκιροφορὶὸν Junius.

SINGULOS menses in tres partes, vel δεκάδας *decadas*, dividebant; quarum prima μηνὸς ισταμένου² mensis *incipientis*, secunda μεσοῦντος *mediantis*, tertia λήγοντος³ ~~dis-~~ *appellantis* appellabatur. Dies autem mensium per nominā ordinalia in hunc modum recensebant: πρώτη scil. ἡμέρα dies *prima*, δευτέρα *secunda*, τρίτη *tertia*, et sic deinceps, usque ad δεκάτην *decimam*; nisi quod primus dies mensis νομηνίᾳ *novilunium*, et ultimus ἐπὶ καὶ νέα *vetus et nova*, scil. σελήνη *luna*, dicebantur. Sed in diebus cuiusque decadis numerandis id discriminis observatum fuit, quod in prima et secunda decade recto ordine procederent; in tertia vero ordo contrarius locum haberet, ut in kalendis suis, nonis, et idibus, mos fuit apud Romanos. Verum ut tota haec res magis sit perspicua, singulos dies mensis pleni⁴ ordine suo, ut in Graeco kalendario collocabantur, hic describemus.

* Descripta est haec tabella ab antiquo marmore Oxonii adservato, ubi vox Ποσειδὲὼ bis posita non modò annum, quo tabella conficiebatur, intercalarem fuisse, sed mensis etiam interrealati nomen ostendit. Edidérant antea Spon. *Voyage*, etc. Tom. iii. inter *Inscriptions au Tom ii.* pag. 77: et Wheler. *Itin.* pag. 403: uterque vero mendet. Mensis autem Βοηδρομίὸν in tabella primus collectur, et reliqui ordine suo; non quod annus ab eo mense incipiet, sed ob aliquam aliam causam, de qua consularunt Spesius.

² Vel ἀξιωματικόν. ³ ἀπόλυτον, vel παραβάτον.

⁴ Menses pleni et cetera, nam tam plerumque illi invicem succedebant.

Μηνός

ιστα- μένου	νοούμενία,	πρώτη ³ ,	δεκάτη ³
	δευτέρα,	δευτέρα,	έννατη,
	τρίτη,	τρίτη,	δυδόνη,
	τετάρτη,	τετάρτη,	έξδομη,
	πέμπτη ¹ , μεσοῦν-	πέμπτη ¹ , ληγο-	έκτη,
	έκτη ² , ήσ	έκτη, ήσ	πέμπτη,
	έξδομη,	έξδομη,	τετάρτη,
	δυδόνη,	δυδόνη,	τρίτη,
	έννατη,	έννατη,	δευτέρα,
	δεκάτη,	εἰκάς ⁴ ,	έη καὶ νέα ⁵ .

HANC numerandi rationem in singulis mensibus obser-
vabant, tertiam decadem etiam in cavis a δεκάτη incipi-
entes. In his autem, cum ad δευτέραν perventum fuit,
loco ejus ἐη καὶ νέα substituebatur; et interdum τριακάς,
quasi revera trigesimus dies esset, ut notat *Moschopulus*⁷.

* Vel πεντάς.

² Vel εἰκάς.

⁴ Vel τριακάς.

² Vel εἰκάς.

³ Vel πρώτη ἵπι δέκα.

⁵ Item πρώτη ἵπι εἰκάδι, vel μιᾶς εἰκάδα.

⁷ In Hesiodi 'Ημέραι, vers. 2.

F I N I S.

Literarum nexus et abbreviations.

αγ	αι	δεξ	δεξ	νερο	νερο	διω	διυ
δι	χλ	δου	δευ	χει	χαι	διτος	διτος
δηγ	αλλ	διω	δην	χει	χαι	παι	παι
δην	αν	δησ	{ δια	χειωνειων	πει	παιν	
δηπο	απο	δησ	{ δια	χεινειων	πει	παιρ	
δηφ	αρ	δησ	διο	χει	χειν	πειχ	παιρα
δηρ	αρ	διω	διν	χει	χειν	παι	παιν
δην	αν	δησ	δην	χει	χρ	πει	περ
δητο	αυλο	ει	{ ει	χειχ	χρα	πει	περι
δητος	{ αυτον	ει	{ ει	χειχ	χυι	πει	πευ
δητο	{ αυτον	ει	{ ει	χειχ	χων	πε	πρ
δητων	αυτων	ει	εινατ	χαι	χαι	πειχ	πρα
γαι	γαι	ειχ	ειχ	μει	μει	πε	προ
γην	γαι	ει	ειλ	μει	μει	πει	πρω
γη	γαρ	ει	ειλλ	μει	μει	πι	πτ
γης	γας	ει	ειν	μει	μει	πιω	πυν
γη	γη	ει	ει	μει	μει	ει	ρι
γη	γει	εισ	εισιση	μεθ	μεθ	(χ	σα
γη	γει	ει	ειπι	με	μει	σι	σαι
γη	γειλ	ει	ειπι	με	μει	σι	σαι
γη	γειλλ	ει	{ ει	με	μειλ	σι	σαι
γη	γειν	ει	ειρ	με	μειν	σι	σαι
γη	γερ	ει	ει	με	μειν	σι	σαι
γη	γην	ει	ει?	με	μετι	σι	σαι
γη	γη	ει	ει	μιλ	μην	σι	σαι
γει	γη	ει	ει	μη	μη	σι	σει
γε	γη	ει	ει	μιω	μην	σι	ση
γη	γη	ει	ει	μη	μω	αι	σι
γη	γη	ει	ει	μη	μω	αι	σι
γη	γη	ει	ει	μη	μων	αια	σια
δηι	δηι	η	ηει	σι	σι	αι	σι
δηιη	δηι	η	ηη	σι	σι	αι	σι
δη	δη	η	ηη	σι	σι	αη	ση
δη	δει	η	ηη	σι	ση	αη	ση

Literarum nexus et abbreviations.

ανι	στησ	στης	στη;	την	τηγν	χαει
αθο	σησ	σων	σλαυ	†	τηγν	χαει
αδω	σησω	σε	σλε	†	τηγν	χαυ
σηι	σμει	σι	σλει	πι	τη	χει
σ	σο	ση	σλη	σι	{ το	χιω
ση	σου	σι	σλι	σι	το	χηα
ασα	σπα	σι	σλο	σι	το	χηα
ασηι	σπασι	σι	σλιφ	σι	τον	χηας
ασηιν	σπαν	σι	στυ	σι	{ τον	χηε
ατε	σπε	σω	σλω	σι	τον	χηη
ατει	{ σπει	σω-συ	σλι	σι	{ το	χηη
ατη	{ σπει	χι	σλχ	πι	{ το	χηη
ατη	σπη	χι	σλχι	πι	τρι	χηη
ατι	σπι	χι	σλχε	πι	τρι	χηη
ατο	σπι	χι	σλχι	πι	τρο	χηη
ατυ	σπυ	χι	σλχη	πι	ττ	χηη
ατω	σπω	χιω	σλχη	πι	τυν	χηω
ατ	στ	χι	σλχι	πι	τω	χη
ατα	στα	χι	σλχο	πι	{ τω	χη
ατη	σται	χι	σλχι	πι	τω	χη
ατην	σταν	χιω	σλχη	πι	τω	χη
ατει	σταει	(χι	σλχη	πι	τω	χη
ατε	στε	χι	σλχ	πι	τω	χη
ατη	στη	χι	{ στη	τη	τηπ	φαει
ατη	σσι	χι	{ στη	τατι	τηπ	φαει
ατη	σσο	†	τατι	τηπ	τηπ	φει
ατη	σσυ	των	τατη	τηπ	τηπ	φει
ατη	στω	χιω	τατι	τηπ	τηπ	φει
ατη	σι	χιω	τατη	χαη	χαε	φαε
ατη	στη	χιω	τατη	χαη	χα	φα
ατη	στηι	†	τε	χαη	χα	φα